

ВѢСТНИКЪ

Перемыской Епархіи.

— ROЧНИКЪ XI. —

1899.

Дата и число ре- порядженн	СО Д Е Р Ж А Н И Е	Число ре- порядженн	Сторона
13/4 2586	Дотычно замѣны парох. або церковныхъ грунто́въ	25	76
12/4 2613	О выслѣдженіи Пелягін Шионда	26	76
19/4 2739	Пошукуеся акту смерти Алоїзія Дзуровича	27	77
19 4 2575	О заснованіи Бурсы ремѣсничои и промысловои въ Львовѣ	28	77
Ч. VI			
10/5 2504	Статутъ организ. науки доповняючои въ школахъ на-родныхъ	29	83
24/4 2772	О книгахъ и друкгахъ церковныхъ	30	84
22/3 1333	Слово прашальне о. Дра Бартошевского	31	84
26/4 2786	Рескрыть в. ц. к. Міністерства справъ внутр. о нале-житости стемилевбїи	32	84
13/5 3092	Конкурсъ на катихита до школы народнои въ Лѣску	33	85
17/5 3132	Конкурсъ на катихита до школы женс. св. Ядвиги въ Перемышли	34	85
22/5 3362	Конкурсъ на катихита при народныхъ школахъ въ За-дѣщикахъ	35	86
24/4 2831	Станъ касы вдовичого фонда за мѣсяць Сѣчень и Лю-тій 1899	36	86
17/5 3167	Станъ касы вдовичого фонда за мѣсяць Марець 1899	37	92
Ч. VII.			
7/7 3770	Енциклика св. Отца о загальномъ Ювелею	38	99

Дата и число ре- порядженя	СО Д Е Р Ж А Н Е	Число раз- порядженя	Страница
Ч. VIII.			
19/7 404/орд.	Конкурсъ на посаду крылошанина соборъ при тут. ка- тедр. капитулѣ	39	113
19/7 4442	Речинець до св. Рукополаганя въ Срей	40	113
19/7 4444	Конкурсъ на опорожненій мѣстци въ рус. Колегіи въ Римѣ	41	114
19/7 4445	Речинець принятія до пѣвческаго заведеня	42	114
19/7 4443	Речинець подаваня си до дух. Семинари	43	115
12/7 614/сопр	Инструкція дотычно прошеній о разрѣшеня супру- жескѣ	44	115
31/5 3546	Проповѣди похоронній о. Дра Г. Бартошевского	45	121
31/5 3546	Проповѣди похоронній Дра о. Г. Бартошевского	46	121
1/6 3332	О товариствѣ взаимной помочи пѣвцѣвъ церковныхъ	47	121
9/6 3110	О обязанности доношени полит. Властямъ о смерти особъ побирающихъ пенсію зъ скарбу держ. и о вѣнчаню вдовъ и сиротъ по урядникахъ цивільныхъ або войсковыхъ и офицерахъ	48	121
21/6 3064	О поступованю въ сиравахъ конкуренційныхъ	49	121
20/6 3916	Станъ касы фонда вдовичого за мѣсяць Цвѣтень 1899	50	125
Ч. IX.			
28/8 4419	О приступованю въ члены Товариства св. Ан. Петра	51	131
28/8 4416	Конкурсъ на катихита при ц. к. гимназиі въ Бродахъ	52	133
29/8 5069	Конкурсъ на опорожженій парохіи	53	133
21/8 4897	Жертвы на будову дочерн. церкви въ Цѣшановѣ ad Новесело	54	134

Дата и число раз- поряджені	СО Д Е Р Ж А Н Е	Число раз- порядженя	Сторона
Ч. X.			
26/9 466/орд.	О именованю Виресвяц, Юліана Куиловсого Митро- политомъ Галицкимъ	55	137
3/10 5505	О заснованю сиблокъ ошадности и пожичокъ	56	138
22/9 5385	Миссійні науки о св. Тайнахъ Покаянія и Евхаристіи издана о. Ем. Крыницкого, пароха въ Бобятынѣ	57	140
2/10 5619	Конкурсъ на катихита при школахъ народныхъ въ Лѣску	58	140
14/9 5365	Речинець иснѣту на катихитѣвъ до школъ выдѣловыхъ	59	141
27/9 5504	Отручій богослужебній стівендіи б. и. Архіпресв. Гр. Шанкевича	60	141
22/9 5509	Станъ касы фонда вдовичого за часъ отъ 1. Мая до 31. Серпня 1899	61	142
Ч. XI.			
25/10 6088	О закупиѣ книжочки „Пекло“ на цѣли будовы церкви Монахинь Чина св. В. В. въ Словитѣ	62	153
28/10 6210	Речинець до св. Рукополаганя въ Єрей	63	153
18/10 6038	О вынагородѣ за удѣлюванє науки релігій въ школахъ народныхъ	64	154
25/10 6174	О загальныхъ зборахъ Товариства св. Ан. Петра	65	155
18/10 6027	О утвореню нового ц. к. Староства въ Переворску	66	156
31/10 5415	Жертвы на украшенє церкви въ Прислонѣ	67	157
31/10 5365	О екзортахъ виданя профессора Ед. Вашица	68	157
1/11 6368	Станъ касы фонда вдовичого за часъ отъ 1. до 30. Ве- ресня 1899	69	158

Дата и число раз- поряджени	СО Д Е Р Ж А Н И Е	Число раз- поряджени	Страница
Ч. XII.			
7/12 657/орд.	О юбилейномъ році 1900	70	163
11/12 7208	О устроению дяковской лотеріи фантовой въ р. 1900 .	71	170
1/12 6994	Бібліотека музыкальна о. М. Конка	72	170
6/12 7087	Конкурсъ на Катихита при 6 клас. школѣ жень. им. св. Ядвиги въ Перемышли	73	171
7/12 7140	О выльсованныхъ листахъ застав. Банку краевого	74	171

Законъ № 19. Временъ 1898. Г. 19. Септемберъ 1898.
Которымъ въведенъ въ законъ о постройкѣ въ церквяхъ и монастыряхъ
Католическихъ священниковъ и монаховъ въ церквяхъ и монастыряхъ

Въ законъ о постройкѣ въ церквяхъ и монастыряхъ
Католическихъ священниковъ и монаховъ въ церквяхъ и монастыряхъ

§ 1.
Соборъ св. Святыхъ Русской Православной Церкви

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рокъ 1899. Выдано 10. Свчя. Ч. 7.

Св. Синодъ. М. 1899. Ч. 7. 2744.

По завѣдомленію въ департаментъ юстиціи отъ епископа перемыскаго

167607. Подаетъ къ дознанію и точному извѣщенію о томъ, что въ

Выс. Св. Синодѣ. М. 1898. Ч. 7. 2744. за № 176. 1898. 11. 176.

риджено въ законѣ до 19. Берска. 1898. 11. 176. 1898. 11. 176.

установленія церковнаго и продолженія термина къ установленію

уставы до предкладанія въ свѣдѣніи до доновненія конгрессу

установленія до 11. Марта 1899. 1899. 11. 176. 1898. 11. 176.

Помеже речинскъ, короткій, тому, что въ законѣ до 19. Берска.

уставъ и въ законѣ до 19. Берска. 1898. 11. 176. 1898. 11. 176.

передъ стратки матеріальными, водаетъ, помянутому, законѣ до 19.

риджено въ законѣ до 19. Берска. 1898. 11. 176. 1898. 11. 176.

комъ. 1898. 11. 176. 1898. 11. 176. 1898. 11. 176. 1898. 11. 176.

Щобы не нарушитъ, а въ законѣ до 19. Берска. 1898. 11. 176.

для браку потребныхъ документовъ, подтверждающихъ законѣ до 19.

дѣвъ, принадлежатъ, помянутому, законѣ до 19. Берска. 1898. 11. 176.

дана, есть высшею, новою конгрессу, а помянутому, законѣ до 19.

Ч. 6720.
1) Устава конгрессу, дана въ дни 19. Берска 1898 и выданъ до нею розпорядженія конгрессу.
2) Речинскъ до вношенія въ законѣ до доновненія конгрессу.

Законъ изъ 19. Вересня 1898, Gesetz vom 19. September 1898,

котрымъ выдае ся постановы про дотацію католицкихъ священниковъ душпастыровъ.

mit welchem Bestimmungen über die Dotation der katholischen Seelsorgegeistlichkeit erlassen werden.

За згодою обохъ палатъ рады державной узнаю Я отвѣтнымъ розпорядити що слѣдуе:

Mit Zustimmung beider Häuser des Reichsrathes finde Ich anzuordnen, wie folgt:

§ 1.

§ 1.

Для самостоятельныхъ католицкихъ душпастыровъ и сотрудниковъ доповнюе ся зъ религіиныхъ фондѣвъ чи тамъ зъ державной ихъ дотаціѣ отвѣтній ихъ станови найменшій доходъ (минимальный, конгруу,) о скѣлько не покрывають его поборы, полученіи зъ духовнымъ чиномъ.

Selbständigen katholischen Seelsorgern und Hilfspriestern wird das standesgemässe Minimaleinkommen (Congrua), insoweit dasselbe durch mit dem geistlichen Amte verbundene Bezüge nicht gedeckt ist, aus den Religionsfonds, beziehungsweise aus der staatlichen Dotation derselben ergänzt.

Конгруа самостоятельныхъ душпастыровъ належитъ ся тымъ священникамъ, що на основѣ каноничного введеня діецезальнымъ епископомъ мають право и обовязокъ, виконувати въ якѣсь означеной церковноій громадѣ душпастырскій чинъ, або що діецезальный епископъ управнить ихъ якъ инакше, виконувати сей чинъ самостійно, якъ н. пр. мѣсцевыхъ капеляновъ, приходскихъ сотрудниковъ и т. д. коли въ одиомъ и другомъ случаю дотычний душпастырскій приходъ узнала держава самостійнымъ.

Die Congrua eines selbständigen Seelsorgers gebürt jenen Geistlichen, welche auf Grund canonischer Einsetzung von Seite des Diöcesanbischofes in einer bestimmten kirchlichen Gemeinde die Seelsorge auszuüben das Recht und die Pflicht haben oder sonst durch den Diöcesanbischof zur selbständigen Ausübung der Seelsorge berechtigt sind, wie Localkapläne, Pfarrvicäre u. s. w., sofern in dem einen und anderen Falle die betreffende Seelsorgestation staatlicherseits als selbständig anerkannt ist.

Конгруа сотрудниковъ належитъ ся тымъ священникамъ, котрыхъ діецезальный епископъ придавъ самостійнымъ душпастырямъ за згодою державной власти до помочи приходникамъ въ душпастырствѣ.

Die Congrua eines Hilfspriesters gebürt denjenigen Geistlichen, welche den selbständigen Seelsorgern vom Diöcesanbischofe mit staatlicher Zustimmung zu deren Unterstützung in der Ausübung der Seelsorge beigegeben sind.

Узнаие зъ стороны державы належитъ приняти безъ нѣякого дальшого выказу що до такихъ парохій и сотрудниковъ, котрѣ вже естували такими тогды, якъ воишовъ въ жите цѣсарскій патентъ зъ 5. надолета 1855, В. з. д. ч. 195, и ѳтъ того часу выразно ихъ не знесено.

Die staatliche Anerkennung ist ohne weitere Nachweisung bezüglich derjenigen Seelsorgestationen und Hilfspriesterstellen anzunehmen, welche in dieser Eigenschaft bei dem Inslebentreten des kaiserlichen Patentes vom 5. November 1855, R. G. Bl. Nr. 195, bereits bestanden haben und seither nicht ausdrücklich aufgelassen worden sind.

Тымъ, що мають поединчій приходы, належитъ ся вынагорода у высотѣ конгруу сотрудника взглядно доповнене ихъ

Inhaber einfacher Beneficien haben, wenn sie eine systemisirte Hilfspriesterstelle versehen und diese Hilfeleistung

приходского доходу ажъ до высоты со-
трудничей конгруи, коли повнять системати-
зоване сотрудничество, а сию помощь узнае
конечный діецазальный епископъ въ по-
розумѣню зъ державною вѣрсовѣдною
уравою.

Монахамъ, що повнять установлене
свѣдѣе сотрудничество, належить ся вы-
нагорода у высотѣ сотрудничей конгруи
коли повнесе сего чина узнать діецазаль-
ный епископъ въ порозумѣню зъ держа-
вною вѣрсовѣдною уравою конечнымъ:

§ 2.

Найменший доходъ вызначуе ся про
кожде зъ королѣвствъ и краѣвъ, засту-
пленныхъ въ державной радѣ, ибѣли при-
ложенного тутъ перегляду I.

Сей наименший доходъ подвысшуе ся
о 160 зл. для такихъ системизованныхъ
сотрудниковъ, що имъ поручено душпа-
стерскій чинъ въ якѣисъ поза парохію
положеній церквѣ, а при той церквѣ есть
ихъ урядовый оѣдокъ.

§ 3.

Чи и о скѣлько належить въ пооди-
нокѣмъ случаю доповнити конгруу ибѣли
§ 1, рѣшае политична власть краѣва на
основѣ вѣзвѣвъ, якѣ подавати-ме ся за по-
средствомъ Ординариату.

Выявляючи доходы и выдатки въ
цѣли доповнени конгруи, слѣдуе придер-
живатись ось якихъ основъ.

§ 4.

Мѣжъ доходы належить почислювати
слѣдуючій поборы:

- а) чистый доходъ изъ землѣ въ такой
высотѣ, якѣ его стверджено зъ до-
тычныхъ грунтобъ для вымѣру грун-
тового податку.

vom Diöcesanbischöfe im Einvernehmen
mit der staatlichen Cultusverwaltung als
nothwendig anerkannt wird, Anspruch auf
eine Entlohnung im Ausmasse der Hilfs-
priestercongrua, beziehungsweise auf Er-
gänzung ihres Beneficialeinkommens bis
zur Höhe der Hilfspriestercongrua.

Religiosen, welche eine systemisirte
weltgeistliche Hilfspriesterstelle versehen,
haben, wenn diese Leistung vom Diöce-
sanbischöfe im Einvernehmen mit der staat-
lichen Cultusverwaltung als nothwendig
anerkannt wird, Anspruch auf eine Ent-
lohnung im Ausmasse der Hilfspriester-
congrua.

§ 2.

Das Minimaleinkommen wird für je-
des der im Reichsrathe vertretenen Kö-
nigreiche und Länder nach dem diesem
Gesetze beigeschlossenen Schema I fest-
gestellt.

Dieses Minimaleinkommen wird rück-
sichtlich derjenigen systemisirten Hilfsprie-
ster, welche mit Seelsorgefunctionen an
einer ausserhalb des Pfarrortes befindli-
chen Kirche betraut sind und bei dersel-
ben ihren Amtssitz haben, um 160 fl. erhöht.

§ 3.

Ob und inwieweit im einzelnen Falle
eine Ergänzung nach § 1. statzufinden hat,
wird auf Grund der im Wege der Ordina-
riate einzubringenden Einbekennnisse von
der politischen Landesbehörde entschieden.

Für die Einbekennung der Einnahmen
und Ausgaben zum Zwecke der Congru-
aergänzungen haben folgende Grundsätze
zu gelten.

§ 4.

Als Einnahmen sind nur nachstehen-
de Bezüge einzurechnen:

- a) Der Reinertrag von Grund und Bo-
den in jener Höhe, in welcher dersel-
be von den betreffenden Grundstücken
zur Bemessung der Grundsteuer fest-
gestellt erscheint;

бу доходъ изъ недвижимъ да въ вѣдѣніи
 а въ будини въ дѣйствіи ихъ выесть,
 въ воднрешіи законну скѣльдетъ мош-
 а въ то въ наудоржани и амортизацію;
 в) доходъ изъ истыи, и изъ правъ хобр-
 цовани и промысловыхъ предпри-
 емствъ; **§ 5.**
 г) полейи ренты, ти дотаци въ гроши
 въ грошевѣй вартости або въ при-
 рѣдѣ, о и поелдн въ потрученая
 20 вѣдѣ ста вѣдѣ гуртовного дохду
 вѣдѣ (бруто) за дѣя мевнои вартости и ва
 кошты истыи; Видимово, можна
 въ вѣдѣ до вѣ слушности призвати
 на отвѣтне потручене при в) и г) ва
 кошты стягнени вѣдѣ сотокъ вѣдѣ истыи
 або ренты; **§ 5.**

д) доходъ изъ надвынокъ мѣстедового
 ой церковного майна, а сколько можна
 такъ и надвынокъ обернуть на цѣли до-
 тации; **§ 5.**
 е) духовнѣ оплаты (jura stolae) въ гур-
 товнѣй скѣльковѣ, котору же вѣдѣ
 крѣва власть, корову и цѣли, а въ
 діецезальнѣмъ единотѣи, або екар-
 нѣ до вѣ до, торозумѣи, министрѣ
 вѣ ронсѣи вѣдѣи; **§ 5.**
 вѣдѣ вѣдѣ обчисленіи цѣли, а по вѣ
 скѣлькості духовныхъ оплатъ, на-
 лежить потрутити вѣдѣ 30 эл.

§ 6.
 Доходы зъ тыхъ мѣсткѣвъ, шо стано-
 влятъ на основѣ актовъ, шедротн при-
 рѣсть ествующого приходу и то вже по-
 томъ, якъ сей законъ ставъ обвизувати,
 включае, а вѣдѣ вчислювати въ доходъ.
§ 7.

У выдатки належатъ вставити;
§ 7.

b) der Zinsertrag vermieteter Gebäude
 in seinem wirklichen Höhe, nach Ab-
 zug des Abschlag der gesetzlichen Quote der
 Erhaltung und Amortisationskosten;

c) der Ertrag von Capitalien, nutzbaren
 Rechten und gewerblichen Betrieben;

d) ferner Renten und Dotationen in Geld,
 im Geldwert oder Naturalien, letztere
 mit 20 Procent Abschlag vom Brutto-
 erträge wegen Minderwertigkeit und
 als Einbringungskosten. Ausnahms-
 weise kann bei c) und d) für Ein-
 bringungskosten von Capitalszinsen
 oder Renten aus Billigkeitsrücksichten
 ein entsprechender Abschlag bewilligt
 werden; **§ 5.**

e) das Einkommen aus Überschüssen
 des localen Kirchenertrages, inso-
 fern solche Überschüsse zu Dotations-
 zwecken verwendet werden können;

f) die Stolagebühren in einem Pauschal-
 betrage, welcher von der Landes-
 behörde im Einvernehmen mit dem
 Diöcesanbischöfe oder falls ein Ein-
 verständnis nicht erzielt wird, vom
 Cultusminister festzusetzen ist.

Von den solcherweise ermittelten
 Stolagebühren ist ein Betrag von 30 fl.
 in Abrechnung zu bringen.

§ 6.
 Von der Einrechnung ausgeschlossen
 ist das Erträgnis der mit einem bestimmten
 Betrage errichteten Stiftungen für Messen
 und andere gottesdienstliche Handlungen.
§ 6.

Die Erträgnisse der nach Wirksam-
 keit dieses Gesetzes durch Liberalitätsacte
 einer bestehenden Pfründe zugewachsenen
 Vermögensschaften sind von der Einre-
 chung ausgeschlossen.

§ 7.
 Als Ausgaben sind einzustellen;

а) подержавні податки, кравів, пов'ітові, грошадскі данини, які належить сплачувати в'дъ виявлюванихъ (§ 4) доход'въ, р'вножъ вські инші прибутки, оплачувані в'дъ нихъ на основ' закон' на вселюдн' ц'ли, якъ и еквивалентъ належитостей;

б) канцелярійні видатки при веден' метричальныхъ книгъ, коли не покриваються ихъ зъ церковного майна, або не поноситъ ихъ ктось иншій до сего обов'язавшій, в'дтакъ видатки получені зъ веденемъ деканального уряду (пов'ітового вікаріату), а то в' кв'ртъ, яку визначить ся р'внорядженемъ;

в) заплаты гот'вкою и грошевою вартостею зъ причини якогось зъобов'язаня, що вагот'е на доход'ъ;

г) суды належать зъ об'об'ячати бы, що обтяжають доходи приходника в'дъ хосень сотрудник'въ на основ' означенихъ правыхъ титул'въ;

д) після указокъ винагороду за богослуженя зъ релігійного фонду, що обтяжають доповісне конгруи;

е) постійні надзвичайні видатки на забезпечену потребу воды;

ж) Навняки не належать суды н'яки видатки, що идуть на личне удержан'я не (дом'бетво) и сполучен' зъ посподаркою на грунтахъ, ан' та, що після обов'язуючихъ принцип'въ на удержане приходскихъ будинк'въ в'дъ добромъ стан'.

§ 8.

Мостановы, які належить вияви укладати, пров'ривати и справляти, застерегає ся окремому розпорядженю.

Выви треба подавати до Ординаріату протягомъ двом'сячного речивця по дни, якъ самот'бный душпастирь чи тамъ сотрудникъ обн'въ свої выв, а що до душпа-

а) Die vorerwähnten anzubekennenden Einnahmen (§ 4) zu entrichtenden Steuern, Landes- und Bezirks- und Gemeindefinanz- und sonstige für öffentliche Zwecke auf Grund eines Gesetzes zu leistende Beiträge sowie das Gebührenäquivalent;

б) die Kanzleiauslagen für die Metrikenführung, wo dieselben nicht aus dem Kirchenvermögen oder von einem anderen hierzu Verpflichteten bestritten werden, dann die mit der Führung des Decanatsamtes (Bezirksvicariates) verbundenen Auslagen in einem im Verordnungswege festzustellenden Betrage;

в) Leistungen an Geld und Geldeswert aus dem Grunde einer auf dem Einkommen haltenden Verbindlichkeit.

г) Hierzu gehören insbesondere die auf Grund bestimmter Rechtsmittel das Pfründeneinkommen belastenden Leistungen an Hilfspriestern und die directivmässige Vergütung für die auf der Congruaergänzung haltenden Religionsfondsmessen;

д) die ständige aussergewöhnliche Ausgaben für die Sicherstellung des Wasserbedarfes.

е) Dagegen sind alle auf den persönlichen Unterhalt (Haushalt) bezüglichen und mit der Bewirtschaftung von Grund und Boden verbundenen sowie die durch die Instandhaltung der pfarrlichen Gebäude nach den bestehenden Vorschriften entstehenden Ausgaben nicht einzubeziehen.

§ 8.

Die Bestimmung der Art und Weise, wie die Einbekenntnisse einzurichten, zu prüfen und richtigzustellen sind, bleibt dem Verordnungswege vorbehalten.

Die Einbekenntnisse sind innerhalb den Frist von zwei Monaten nach dem Tage der Amtsantrittes des selbständigen Seelsorgers beziehungsweise Hilfspriesters

einzuweisen.

стырѣвъ, яки вже дѣйствуютъ, а управленій до доовисня конгруу, то подають они вызву до двохъ мѣсяцѣвъ вѣдъ того дня, якъ отсей законъ стане обовязувати. Изъ важныхъ причинъ можна сей речинець продовжити.

Доповнене конгруу слѣдує признавати вѣдъ дня почину уридованя, скоро вызву подано въ законнѣмъ або продовженѣмъ речинци. Подано же вызву, коли законный чи продовженный речинець минувъ, то доповнене конгруу признає ся вѣдъ дня, якъ вызва насѣла въ политичну власть красву.

§ 9.

Коли покаже ся, що промовчано або свѣдомо умѣщено неслухно межи выдатки такой дохѣдъ, котрый посля попередчихъ постановъ слѣдує выявити, то наложить на особы, що отвѣчаютъ за справдешность выявы, наложить грошеву кару ажъ до высоты такой квоты, до якої по нѣсь бы бувъ страту религійный фондъ чи тамъ державный скарбъ.

Въ иныхъ случаяхъ несхожности треба лише справити вызву и только посли обставинъ засудити на зворотъ коштовъ постонованя для справлени.

§ 10.

Завѣдатель опорожненыхъ приходѣвъ побирають свою платню зъ религійного фонда.

Ихъ платня приноврлює ся до высоты конгруу, яка выпадає посли § 2. для дотычного прихода и выносить въ приходахъ о 600 зл. конгруу — сорокъ и пять (45) зл. риньскихъ мѣсячно, въ приходахъ о 700 зл. конгруу — пятьдесятъ и пять (55) зл. риньскихъ, въ приходахъ о 800 до 900 зл. конгруу — шѣстьдесятъ

rücksichtlich der bereits im Amte befindlichen congruaergänzungsberechtigten Seelsorgegeistlichkeit binnen zwei Monaten vom Tage der Wirksamkeit dieses Gesetzes beim Ordinariate zu überreichen. Aus triftigen Gründen kann diese Frist erstreckt werden.

Die Congruaergänzung ist vom Tage des Amtsantrittes an zuzuerkennen, wenn das Einbekenntnis innerhalb der gesetzlichen oder erstreckten Frist überreicht wurde. Im Falle das Einbekenntnis nach Ablauf der gesetzlichen oder erstreckten Frist überreicht wurde, ist die Congruaergänzung vom Tage des Einlangens der Fassion bei der politischen Landesstelle an, zuzuerkennen.

§ 9.

Zeigt sich, dass eine nach den vorstehenden Bestimmungen einzubekennende Einnahme verschwiegen oder eine Ausgabe wissentlich unrichtig angesetzt wurde, so ist den für die Richtigkeit des Einbekenntnisses verantwortlichen Personen eine Geldstrafe bis zur Höhe desjenigen Betrages aufzuerlegen, um welchen der Religionsfond, beziehungsweise der Staatsschatz benachtheiligt worden wäre.

In anderen Fällen einer Divergenz ist lediglich das Einbekenntnis richtigzustellen und nur nach Umständen der Ersatz der Kosten des Richtigstellungsverfahrens aufzuerlegen.

§ 10.

Die Provisoren erledigter Pfründen erhalten ihren Gehalt aus den Religionsfonds.

Derselbe richtet sich nach der Höhe der Congrua, welche der betreffenden Pfründe nach § 2. zukommt und beträgt bei Pfründen mit 600 fl. Congrua fünf- undvierzig (45) Gulden, bei solchen mit 700 fl. Congrua fünf- undfünfzig (55) Gulden, bei solchen mit 800 bis 900 fl. Congrua sechzig (60) Gulden und bei jenen

(60) зл. риньскихъ, въ кѣнці въ приходахъ о 1000 зл. конгруи наибѣльше сѣмдесять (70) зл. риньскихъ мѣсячно.

Тымчасовій завѣдатель дѣлають въ случаю до случаю назначувану ремунерацию, одначе та не смѣе нѣколя перевыснати двѣ третини звычайной завѣдательской платнѣ.

Въ обохъ случаяхъ належить ся завѣдателямъ доходы зъ фондацийныхъ нажитостей за службы божїи та инши богослужебнїи чинности.

§ 11.

Сотрудники що цѣлкомъ заступають якогось постѣйно нездѣбного до службы самостѣйного душпаствра, побирають платню, установлену §-омъ 10. для завѣдательствъ. Однакъ въ першѣмъ рядѣ належить приспорити имъ можливу надвышку конгруи дотычного прихода.

§ 12.

Коли самостѣйный душпаствръ кромѣ своихъ обовязковыхъ повинностей повинъ ще такожь чинности системизованого але необсаженного мѣсяца сотрудника при тѣй парохїи, де вѣтъ душпаствремъ, то належить ся ему за се ремунерация по 15 зл. а. в. мѣсячно зъ доходѣвъ, полученныхъ зъ посадою сотрудника чи тамъ зъ религийныхъ фондѣвъ, хѣба що конгруа той посады сотрудника дотована въ цѣлости або въ части зъ приходскихъ доходѣвъ самостѣйного душпаствра.

§ 13.

Душпаствръ, що безъ своей вини стали до своего чину нездѣбнїи, побирають выслуженину, обчислювану посля приложенного тутъ перегляду II. а то безъ огляду на те, чи мають яке приватне майно, при чѣмъ зачислюе ся имъ часъ службы, вѣдбутой передъ невинною часовою выслугою (дефициенциею).

Таку выслуженину выплачуе ся, коли

mit 1000 fl. oder mehr Congrua siebzig (70) Gulden monatlich.

Excurrento-Provisoren erhalten eine von Fall zu Fall zu bestimmende Remuneration, welche aber in keinem Falle zwei Drittheile des ordentlichen Provisorengeltes übersteigen darf.

In beiden Fällen haben die Provisoren Anspruch auf das Erträgnis der Stiftungsgebühren für Messen und andere gottesdienstliche Handlungen.

§ 11.

Hilfspriester, welche einen dauernd dienstunfähigen selbständigen Seelsorger, gänzlich vertreten, erhalten den im § 10 für Provisoren festgesetzten Gehalt. Für denselben ist jedoch in erster Linie ein allfälliger Congruaüberschuss der betreffenden Pfründe heranzuziehen.

§ 12.

Hat ein selbständiger Seelsorger nebst den ihm obliegenden Verbindlichkeiten auch noch die systemisirte, aber vacante Stelle eines Hilfspriesters an der von ihm zu pastorirenden Seelsorgestation zu versehen, so gebürt ihm hiefür eine Remuneration von monatlich 15 fl. ö. W. aus dem mit der Hilfspriesterstelle verbundenen Einkommen, beziehungsweise aus den Religionsfonds insoweit die Congrua dieser Hilfspriesterstelle nicht zur Gänze oder theilweise aus dem Pfründeneinkommen des selbständigen Seelsorgers dotirt ist.

§ 13.

Ohne ihr Verschulden dienstunfähig gewordene Seelsorger erhalten ohne Rücksicht auf ihr etwaiges Privateinkommen und mit Einrechnung der vor einer unverschuldeten zeitweiligen Defizienz vollstreckten Dienstzeit einen Ruhegehalt, der nach dem angeschlossenen Schema II zu bemessen ist.

Diese Ruhegehälte sind, insofern sie

додати ей поприди въ доходѣвъ приходу, — зъ релігійныхъ фондѣвъ, или тѣмъ въ державной дотации тѣхъ фондѣвъ.

Въ случаю особливѣишихъ тѣлесныхъ хябъ якогось выслуженного духовного (девицента) або въ иныихъ обставинахъ, годныхъ увзгляднѣнн, може министеръ въ рожковданн признаати духовникови вышнково пачину выслуженнну, ижъ та по всему жи посли перегляду належить ся, але иже до найвысшой евольности 800 зл. рѣчно для самостояного душпастыря, а 40 зл. для сотрудиака.

§ 14 Душпастырь та выслуженн духовники, що починають обовязуючой силы отсего закона хоснують ся высннхъ допдвнненнхъ потрухъ чи тѣмъ высннхъ выслуженннхъ, ижъ бы имъ належали ся посля постановъ отсего закона, задержують про себе тѣ выснн поборы на чась допдчного ихъ примѣщенн взгядно въ службу.

Для парохій, що для нихъ на основѣ обременого якогось титулу правного обовязано ва припоручеванн средствъ изъ Урелигійного фонда тревалу конгруу, перовнншншнму вымѣри въ переглядѣ I. обтае та выста конгруа.

Духодъ такихъ парохій обчислюе таже въ основѣ отсего закона.

§ 13

§ 15 Для выдѣленнхъ (инкорпорованнхъ) парохій примѣнне ся постановы отсего закона ише о стѣлькѣ, о еволькѣ есть доказане, що дѣйствно дотична корпорация чи приходъ обстойно не спроможла до старити духовенству, зашнтому душпастырствомъ, найменшого доходу, отвѣтного чьхъ.

nicht aus dem Pfründeneinkommen gedeckt werden können, aus den Religionsfonden, beziehungsweise aus der staatlichen Dotation derselben zu bestreiten.

In Fällen besonderer körperlicher Gebrechen eines Deficienten oder anderer rücksichtswürdigen Umstände kann der Cultusminister demselben ausnahmsweise einen höheren als den ihm gemäss des Schemas gebührenden Ruhegehalt bewilligen, jedoch nur bis zum Maximalbetrage von 800 fl. für einen selbständigen Seelsorger, und von 400 fl. für einen Hilfspriester.

§ 14 Seelsorger und Deficienten, welche sich bei Beginn der Wirksamkeit dieses Gesetzes im Genusse einer höheren Congrua Ergänzung beziehungsweise eines höheren Deficientengehaltes befinden, als ihnen nach den Bestimmungen dieses Gesetzes gebühren würde, behalten diesen höheren Bezug für ihre Person auf die Dauer ihrer bezüglichen Anstellung beziehungsweise der Defizienz der Seelsorgestationen, für welche auf Grund eines speciellen Rechtsstitts oder dauernde Bestand einer die Ansätze des Schema II. übersteigenden Congrua mit Heranziehung der Mittel des Religionsfondes gewährleistet war, verbleibt diese höhere Congrua. Das Einkommen solcher Seelsorgestationen wird auch nach den Grundsätzen des gegenwärtigen Gesetzes ermittelt.

§ 13

§ 15 Auf incorporirte Seelsorgestationen finden die Bestimmungen dieses Gesetzes nur insofern Anwendung, als das dauernde tatsächliche Unvermögen der betreffenden Körperschaft oder Pfründe zur Bestreitung des standesmässigen Minimealeinkommens der mit der Seelsorge betrauten Geistlichkeit nachgewiesen worden ist.

§ 16.

Поки не справить ся тѣ выявы, що ихъ подавати - ме ся пѣсли отсего закона и выконаныхъ розпоряджень, яки ще выйдуть. — выплачувати ме ся переказуваній досы доповнення конгруу за пѣзидѣйшимъ вырѣвнанемъ.

§ 17.

Отсей законъ стае обовязувати зъ днемъ его оповѣщення. Рѣвночасно перестаютъ обовязувати законы зъ 19. цвѣтня 1885 В. з. д. ч. 47, и зъ 7 сѣчня 1894 В. з. д. ч. 16.

§ 18.

Выконати сей законъ поручаю Момъ міністрамъ: вѣронсовѣданъ и просвѣты та скарбу.

Вѣдень, 19. вересня 1898.

Францъ Юсифъ, в. р.

Тунъ в. р.   Бляндтъ в. р.
Кайцль в. р.

§ 16.

Bis zur Richtigstellung der in Gemässheit dieses Gesetzes und der zu erlassenden Durchführungsverordnung einzubringenden Einbekenntnisse werden die bisher angewiesenen Congruaergänzungen gegen nachträgliche Ausgleichung flüssig erhalten.

§ 17.

Dieses Gesetz tritt mit dem Tage der Kundmachung in Kraft. Gleichzeitig treten die Gesetze vom 19. April 1885, R. G. Bl. Nr. 47, und vom 7. Jänner 1894, R. G. Bl. Nr. 16, ausser Wirksamkeit.

§ 18.

Mit dem Vollzuge dieses Gesetzes sind der Minister für Cultus und Unterricht und der Finanzminister beauftragt.

Wien, am 19. September 1898.

Franz Joseph, m. p.

Thun m. p.   Bylandt m. p.
Kaizl m. p.

Переглядъ.

скѣлокостей конгруи, установленныхъ по мысли § 1. для поодинокихъ королѣвствъ и краѣвъ.

	Для само- стѣйныхъ душнасть- ровъ	Для сотрудни- ковъ
	за реньскихъ а. в.	
Г а л и ч и н а.		
1) У Львовѣ та въ Краковѣ	1000	400
2) Въ мѣстахъ поверхъ 5000 жильцѣвъ, обѣся въ мѣ- сцевостяхъ: Подгурже (подъ Краковомъ) и Бяла		
3) Въ мѣстахъ и мѣстоскахъ поверхъ 3000 жильцѣвъ та въ бѣльшихъ кушелевыхъ мѣсцевостяхъ	800	350
4) У всякихъ иныхъ мѣсцевостяхъ	700	350
	600	300

Переглядъ II.

вмѣру выслуженины для душпастырѣвъ, що стали до чину нездѣбнѣй.

		Зъ часомъ душпастырской службы або якоиь иной прилюдной службы церковной				
		ажъ до 10 лѣтъ	больше якъ 10 ажъ до 20 лѣтъ	больше чимъ 20 ажъ до 30 лѣтъ	больше чимъ 30 ажъ до 40 лѣтъ	больше якъ 40 лѣтъ
а) Для самостоятельного душпастыря:						
коли конгруа установлена, для занимаемой въ послѣдней парохіи, вы- носила	600 зл.	400	450	500	550	600
	700 "	400	450	500	575	650
	800 "	460	475	550	625	700
	900 "	480	500	575	650	750
	1000 або больше	500	550	625	700	800
б) Для сотрудника:		225	250	275	300	350

Понеже текстъ урядовый рускій розпоряджень Высочого ц. к. Министерства вѣроисповѣданъ и просвѣты и Министерства финансовъ зъ дня 16. Листопада 1898, що до выконани ustawy зъ дня 19. Вересня 1898 о дотаци католицкихъ душпаствърѣвъ еще не появивъ ся, протое подае ся Всечестному Духовенству подлинный текстъ нѣмецкій. Текстъ рускій буде оголошений въ слѣдующѣмъ числѣ Вѣстника енархіального.

Verordnung des Ministers für Cultus und Unterricht und des Finanzministers vom 16. November 1898.

mit welcher Bestimmungen zur Durchführung des Gesetzes vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, über die Dotation der katholischen Seelsorgegeistlichkeit erlassen werden.

§. 1.

Die Vorlage der den Bestimmungen der §§. 3 bis 7 des Gesetzes vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, entsprechenden Einbekenntnisse der mit geistlichen Ämtern verbundenen Bezüge hat seitens der Seelsorgegeistlichen stattzufinden, welche ein Benefizial- oder anderes Localeinkommen zu beziehen haben und einen Anspruch auf eine Congruaergänzung aus dem Religionsfonde erheben.

Ausserdem hat die Vorlage des Einbekenntnisses über Anordnung des Cultusministers stattzufinden.

Seelsorgegeistliche, welchen kein Benefizial- oder sonstiges Localeinkommen zukommt, haben im Wege des Ordinariates um Anweisung der Congrua aus dem Religionsfonde einzuschreiten.

§. 2.

Die Einbekenntnisse sind im Wege des Ordinariates der Landesstelle vorzulegen.

Diese Vorlage hat binnen zwei Monaten vom Zeitpunkte des Amtsantrittes, rücksichtlich der bereits im Amte befindlichen congruaergänzungsberechtigten Seelsorgegeistlichkeit vom Tage der Wirksamkeit des Gesetzes vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, beim Ordinate stattzufinden.

Aus triftigen Gründen kann diese Frist erstreckt werden.

Gesuche um Erweiterung dieser Frist sind vierzehn Tage vor dem Ablaufe derselben bei der Landesstelle zu überreichen, welche, wenn das Vorhandensein triftiger Gründe nachgewiesen erscheint, eine Erstreckung der Frist bis zur Dauer von weiteren vier Wochen bewilligen kann.

Ausnahmsweise kann der Cultusminister eine weitere Fristerstreckung bewilligen.

§. 3.

Die Einbekenntnisse haben nach den beigeschlossenen Formularen (A beziehungsweise B) in zwei Hauptrubriken die nach den §§. 3 bis 7 des Gesetzes einzubekennenden Einnahmen und Ausgaben der Seelsorgegeistlichen zu enthalten.

Eine allfällig erforderliche Begründung einzelner Posten ist in die Nebenrubrik »Anmerkungen« einzustellen.

Das Einbekenntnis ist von dem betreffenden Seelsorgegeistlichen zu unterfertigen.

Wenn einem Hilfspriester ein Bezug aus dem Einkommen des ihm vorgesetzten Seelsorgers zukommt, so hat letzterer das Einbekenntnis des Hilfspriesters zur Bestätigung der Richtigkeit der betreffenden Einnahmspost mitzufertigen.

§. 4.

Die Einbekenntnisse sind in zwei Parien zu überreichen und es sind einem derselben das neueste Pfründenvermögensinventar, ein specificierter Ausweis über sämtliche wie immer benannten Bezüge des einbekenntnenden Seelsorgers aus dem Religionsfonde und die im Nachfolgenden angeführten Belege anzuschliessen.

Rücksichtlich der einzelnen Einnahms- und Ausgabsposten und der Documentierung derselben ist Folgendes zu beachten:

I. Betreffs der Einnahmen

- a) Der Reinertrag von Grund und Boden der mit dem Seelsorgeamt eigenthümlich oder bloss zum Genusse verbundenen Grundstücke ist mittelst des steuerämlichen Besitzbogens,
- b) der Zinsertrag aus vermieteten Gebäuden oder Gebäudetheilen mit dem steuerämlichen Certificate,
- c) der Ertrag von Capitalien mittels eines Ausweises, worin die einzelnen Capitalien nach ihrer ziffermässigen Höhe, ihrem Zinsfusse und den näheren Merkmalen der betreffenden Schuldurkunden anzugeben sind, nachzuweisen;
- d) der Ertrag von nutzbaren Rechten (Propinations-, Holzbezugs-, Weide-, Fischereiberechtigungen u. s. w.), aus gewerblichen Betrieben und aus fixen Dotationen in Naturalien ist mit dem Durchschnitte der letzten sechs Jahre einzubekennen und mit den Urkunden (Bestandverträgen, Marktpreis- oder Schätzungscertificaten u. s. w.) auszuweisen, welche geeignet erscheinen, die von dem einzubekennenden Seelsorgegeistlichen angegebene Ertragsziffer zu bekräftigen.

Erhellet dieser Ertrag aus steuerämlichen Hauptbüchern und Vorschreibungen, so ist die ebendort letztangegebene Ertragsziffer massgebend und die bezügliche steuerämliche Bestätigung dem Einbekenntnisse anzuschliessen.

Etwaige Ansprüche auf einen Abschlag am Ertrage von Capitalien oder Renten im Sinne des §. 4, lit. d) des Gesetzes, sind in dem Einbekenntnisse in der Rubrik »Anmerkungen« entsprechend zu begründen und können dieselben nur dann berücksichtigt werden, wenn es sich hiebei um nothwendige und regelmässig wiederkehrende, durch besondere Umstände und Localverhältnisse bedingte Einbringungskosten handelt.

- e) Bezüge aus Überschüssen des localen Kirchenvermögens sind mittels der behördlichen Bewilligung und sonstigen Urkunden, auf welche sich dieselben gründen, nachzuweisen.
- f) Rücksichtlich der Stolgebühren ist dem Einbekenntnisse als Grundlage für die Pauschalierung im Sinne des §. 4, lit. f) des Gesetzes die decanatsämtlich be-

stätigte Nachweisung der im Durchschnitte der letzten sechs Jahre vorgekommenen stolpflichtigen Acte, nach Classen gesondert, und der hierauf entfallenden Gebüren, wie der durchschnittlichen Anzahl und Höhe der wegen Armut oder sonstiger Gründe nicht einbringlichen Stolgebüren anzuschliessen

In das Einbekenntnis hat der Seelsorger einstweilen die in dem letzten, nach dem Gesetze vom 19. April 1885, R. G. Bl. Nr. 47, beziehungsweise vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, richtiggestellten Einbekenntnisse anerkannte Summe, in Ermanglung einer solchen aber die sechsjährige Durchschnittsziffer der wirklich eingebrachten Stolgebüren abzüglich des Betrages von 30 Gulden ö. W. einzustellen.

Die endgiltige Ziffer der anrechenbaren Stolgebüren ist von der Landesstelle im Einvernehmen mit dem Diöcesanbischeffe, beziehungsweise, falls ein Einverständnis nicht erzielt wird, vom Cultusminister festzusetzen, worüber die Richtigstellung des im Einbekenntnisse enthaltenen Stolgebürenbetrages zu veranlassen ist.

Wenn ein in Gemässheit des Gesetzes vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, richtiggestelltes Einbekenntnis vorliegt, so kann innerhalb zehn Jahren vom Tage dieser Richtigstellung die Vorlage der oberwähnten Behelfe unterbleiben, insoferne die Landesstelle dieselben nicht wegen eingetretener besonderer Verhältnisse abzuverlangen findet.

II. Betreffs der Ausgaben:

- a) Die von den einzubekennenden Einnahmen zu entrichtenden landesfürstlichen Steuern, Landes Bezirks- und Gemeindeumlagen und sonstigen für öffentliche Zwecke auf Grund eines Gesetzes zu leistenden Beiträge, sowie das Gebürenäquivalent sind mittels der betreffenden Steuerbücher oder Certificate, Zahlungsaufträge u. s. w. auszuweisen.
- b) Betreffs der zu passierenden Kanzleiauslagen für die Matrikenführung dort, wo dieselben nicht aus dem Kirchenvermögen bestritten werden, ist die Ministerial-Verordnung vom 8. December 1885 R. G. Bl. Nr. 170 und betreffs der Auslagen für die Führung des Decanatsamtes (Bezirksvicariates) die Ministerial-Verordnung vom 19. Juni 1886, R. G. Bl. Nr. 107, und die hiezu für einzelne Diöcesen erlassenen Nachtragsverordnungen massgebend.
- c) Rücksichtlich der auf einem besonderen Rechtstitel beruhenden Verpflichtungen zu Leistungen an Geld oder Geldeswert sind die betreffenden Urkunden dem Einbekenntnisse anzuschliessen. Zu den Leistungen an Geld und Geldeswert aus dem Grunde einer auf dem Einkommen haftenden Verbindlichkeit gehören auch die auf einer langjährigen Übung beruhenden bisherigen, sowie die in einem speciellen Rechtstitel begründeten Leistungen aus dem Pfarreinkommen für die bei der Seelsorgestation systemisirten Hilfspriester.
- d) Die Passierung der Vergütung für Religionsfondsmessen hat die genaue Feststellung der betreffenden Seelsorgestelle zur Persolvirung ständig zugewiesenen Religionsfondsmessen zur Voraussetzung und hat die Bemessung dieser Vergütung im Sinne der diesfalls in den einzelnen Kronländern bestehenden Directiven zu erfolgen. Insoferne in einzelnen Ländern derartige Normen nicht nachweisbar wären, ist betreffs des festzustellenden Ausmasses der bezüglichen Vergütung die Entscheidung des Cultusministers einzuholen.

Die Vergütung für gestiftete Religionsfondsmessen, für welche ein Stipendium gezahlt wird, ist in keinem Falle als Ausgabe einzustellen.

- e) Die Passierung von Auslagen für die Sicherstellung des Wasserbedarfes kann nur dann erfolgen, wenn die Entfernung des Pfarrhofes bis zu dem Orte, von welchem das Wasser geholt wird, mindestens 2 km. beträgt, oder bei geringerer Entfernung aussergewöhnliche Terrainschwierigkeiten zu überwinden sind und dem Pfarrer keine eigenen Transportmittel (etwa eigene Pferde) zur Verfügung stehen.

Die Constatierung dieser Umstände hat durch ein Certificat der politischen Behörde I. Instanz zu erfolgen.

- f) Bauauslagen für vermietete Gebäude oder Gebäudetheile können mit Rücksicht auf die im §. 4, lit. b) des Gesetzes bereits veranschlagten Erhaltungs- und Amortisationskosten nicht in Berücksichtigung gezogen werden.

§ 5.

Das Ordinariat leitet die bei demselben einlangenden Einbekenntnisse, eventuell unter gleichzeitiger Äusserung über die Höhe des Stolgebührenpauschales an die Landesstelle

Die Landesstelle hat, wofern sie nicht wegen formeller Gebrechen des Einbekenntnisses die Zurücksstellung desselben zur Ergänzung oder Verbesserung anzuordnen findet, erforderlichen Falls die zur Klarstellung des Sachverhaltes zweckdienlichen Erhebungen durch die politische Bezirksbehörde zu veranlassen

Handelt es sich bei diesen Erhebungen um die Bewertung eines Einkommens an Naturalien oder um einen veränderlichen Bezug mit Ausnahme desjenigen, welcher durch steuerämliche Documente ausgewiesen erscheint, so kann, falls sich der Wert nicht durch ämtliche Daten liquid stellen lässt, ein Schätzungsbefund veranlasst werden, zu welchem unter Leitung der politischen Bezirksbehörde zwei Sachverständige zuzuziehen sind.

Die Kosten der Erhebungen sind in dem Falle, als nach deren Ergebnis die bezügliche Post um mindestens 20 Percent höher beziffert wird, als sie einbekannt wurde, dem einbekenntenden Seelsorger aufzuerlegen.

§ 6.

Rücksichtlich der Stolgebühren hat die Landesstelle, insofern sie dem bezüglichen Antrage des Diöcesanbischofs nicht beizupflichten findet, den in Aussicht genommenen Pauschalbetrag dem Ordinariate mit entsprechender Begründung bekanntzugeben und die hierüber einlangende Ordinariatsäusserung, wenn dieselbe zu einem Einverständnisse zu führen nicht geeignet ist, mit den Bezugsacten dem Cultusminister zur Schlussfassung vorzulegen.

§ 7.

Sonach ist über eingehende Prüfung des Einbekenntnisses die Entscheidung über die Richtigstellung desselben und über die Anweisung der Congruaergänzung zu fällen und dem einbekenntenden Seelsorgegeistlichen im Wege der po-

litischen Bezirksbehörde zuzustellen; dem Ordinariate ist gleichzeitig eine Abschrift dieser Entscheidung zu übermitteln.

Das zweite Pare des Einbekenntnisses ist bei der Landesstelle zurückzubehalten.

§ 8.

Gegen die Entscheidung der Landesstelle kann von dem betreffenden Seelsorgegeistlichen binnen der Frist von zwei Monaten vom Tage der Zustellung des Erkenntnisses an denselben der an das Ministerium für Cultus und Unterricht gerichtete Recurs bei der politischen Bezirksbehörde eingebracht werden.

Dem Recurse ist die angefochtene Erledigung mit dem Einbekenntnisse und allen zurückgestellten Beilagen desselben anzuschliessen.

Die Landesbehörde hat den Recurs dem Ordinariate zur Äusserung zuzumitteln und sohin denselben mit dieser Äusserung unter Anschluss der bezüglichen Voracten und unter Begutachtung der Recursausführungen mit möglichster Beschleunigung dem Ministerium für Cultus und Unterricht vorzulegen.

Die hierüber erfließende Ministerialentscheidung ist dem Recurrenten im Wege der politischen Bezirksbehörde zuzustellen und gleichzeitig dem Ordinariate eine Abschrift derselben zuzumitteln.

§ 9.

Die Überprüfung, beziehungsweise Abänderung des Richtigstellungserkenntnisses von Amtswegen kann jederzeit stattfinden

§ 10

Veränderungen in der Substanz des Pfründenvermögens, beziehungsweise des Localeinkommens, welche auf die Congruaergänzung aus dem Religionsfonde Einfluss haben, sind von dem betreffenden Seelsorgegeistlichen mit möglichster Beschleunigung, längstens aber innerhalb dreier Monate von dem Zeitpunkte, in welchem dieselben zu seiner Kenntnis gelangt sind, im Wege des Ordinariates der Landesstelle anzuzeigen.

Die wissentliche Unterlassung der Anzeige einer die Verminderung der Congruaergänzung begründenden Veränderung zieht die Folgen des § 9, alinea 1. des Gesetzes vom 19. September 1698, R. G. Bl. Nr. 176 nach sich.

§ 11.

In den Fällen des Eintrittes der Voraussetzungen des § 9, alinea 1 des Gesetzes, ist die bezügliche Strafamtshandlung von der politischen Bezirksbehörde unter Offenlassung des gesetzlichen Recursweges zu pflegen.

§ 12.

Die Anweisung und Auszahlung der Dotationsergänzungen erfolgt in der bisher üblichen Weise, und zwar an die Hilfspriester dort, wo es bisher geschehen

ist, zu Händen des ihnen vorgesetzten selbständigen Seelsorgers, an Religiösen zu Händen des Vorstehers der geistlichen Communität, der dieselben angehören.

Über Ansuchen können einem neuernannten Seelsorger vom Tage seines Amtsantrittes an vorläufig die von seinem Vorgänger genossenen Bezüge aus dem Religionsfonde gegen die bei Anweisung seiner definitiv festgestellten Congruaergänzung durchzuführende Ausgleichung flüssig gemacht werden.

Wird in der vorgeschriebenen Frist (§ 2) das Einbekenntnis nicht überreicht, so ist die weitere Auszahlung dieser Bezüge einzustellen und wegen Rückersatzes der bereits ausgezahlten Beträge das Erforderliche zu veranlassen.

Ergibt sich hiebei oder bei der Ausgleichung mit der definitiv zuerkannten Congruaergänzung ein Rückersatz von mehr als zwanzig Gulden ö. W. an den Religionsfond, so ist derselbe in zwölf Monatsraten zu leisten.

§ 13.

Bis zu dem Zeitpunkte, in welchem die Anweisung der nach dem Gesetze vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, entfallenden Bezüge erfolgt, werden den Seelsorgegeistlichen die bisherigen Bezüge auf Rechnung der neuen Dotation flüssig erhalten, und ist zugleich mit der Anweisung der neuen Dotation die Ausgleichung zu treffen.

§ 14.

Jenen Seelsorgegeistlichen, welche auf Grund Ermächtigung des Diöcesanbischofs in einer Seelsorgestation, wenn auch ohne staatliche Zustimmung, selbständig Seelsorgefunctionen verrichten, und denen für ihre Person die Congrua selbständiger Seelsorger bereits zuerkannt wurde, sind die bisherigen Bezüge aus dem Religionsfonde während der Dauer dieser ihrer Anstellung flüssig zu erhalten.

§ 15.

Die mit der Verwaltung der Pfarrtemporalien betrauten Provisoren sind berechtigt, den ihnen zukommenden Gehalt aus den Einkünften der Pfründe zu entnehmen und denselben in der Intercalarrechnung in Ausgabe zu stellen.

Mit dieser Massgabe bleibt es hinsichtlich der Verrechnung der Einnahmen und Ausgaben erledigter Pfründen (Intercalarrechnung) bei den bisherigen Vorschriften. Die Remuneration der Excurrando-Provisoren ist innerhalb der im § 10, alinea 3 des Gesetzes festgesetzten Maximalgrenze mit Rücksicht auf die Entfernung und die Anzahl der Parochianen der erledigten Seelsorgestationen über Einvernehmen des Ordinariates von der Landesstelle festzusetzen.

Ebenso steht die Zuerkennung der im § 12 des Gesetzes erwähnten Remunerationen der Landesstelle zu.

§ 16.

Zur Bedeckung der Ruhegehälter der in den Deficientenstand zu versetzenden selbständigen Seelsorger ist zunächst das überschüssige Einkommen der Pfründe-

bei welcher dieselben bei ihrer Übernahme in den Ruhestand in Verwendung stehen, heranzuziehen.

Liegt betreffs des Einkommens der Pfründe ein nach den Grundsätzen des Gesetzes vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, richtiggestelltes Einbekenntnis nicht vor, so hat der Ruhestandswerber mit seinem im Wege des Ordinariates einzubringenden Gesuche um vorläufige Zusicherung der Übernahme in den Deficientenstand ein nach den Grundsätzen dieses Gesetzes eingerichtetes Einbekenntnis zum Zwecke der Constatierung, ob ein zur gänzlichen oder theilweisen Bestreitung des Deficientengehaltes verfügbarer Überschuss bei der Pfründe vorhanden sei, der Landesstelle vorzulegen, auf dessen Richtigstellung die obigen Vorschriften sinngemässe Anwendung finden.

Die Ruhegehälter der bereits im Deficientenstande befindlichen Curatgeistlichen sind über von Amtswegen zu veranlassende Feststellung der Dienstzeit derselben nach Massgabe des § 13, alinea 1 und 2, und des Schema II des Gesetzes zu ergänzen und sind die neuen Ruhegehälter bei Aufrechterhaltung des seither etwa rücksichtlich vormals selbständiger Seelsorger aus dem Pfründeneinkommen auf Rechnung derselben Geleisteten unter Einstellung der früheren Bezüge vom 1. October 1898 an aus dem Religionsfonde flüssig zu machen.

§ 17.

Wird für eine incorporierte Seelsorgestation die Dotation nach Massgabe der Bestimmungen des Gesetzes vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, in Anspruch genommen, so ist die dauernde Unvermögenheit der betreffenden Körperschaft oder Pfründe zur Bestreitung des standesmässigen Minimaleinkommens der mit der Seelsorge betrauten Geistlichkeit durch den Vorstand der Körperschaft oder Inhaber der Pfründe nachzuweisen.

Zu diesem Behufe sind die sämmtlichen thatsächlichen Einnahmen der Körperschaft oder Pfründe, sowie die auf denselben lastenden nothwendigen, thatsächlichen Ausgaben tabellarisch für den Zeitraum der letzverflossenen drei Jahre einzubekennen. Ferner ist bei Communitäten der Personalstand derselben innerhalb dieser Zeit auszuweisen.

§ 18.

Gegenwärtige Verordnung tritt gleichzeitig mit dem Gesetze vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, in Kraft und wird mit diesem Zeitpunkte die Ministerialverordnung vom 20. Jänner 1898, R. G. Bl. Nr. 7, ausser Wirksamkeit gesetzt.

Bylandt m. p.

Kaizl m. p.

Formular A.

Diöcese . . . . . Politischer Bezirk . . . . .

Decanat . . . . . Steuerbezirk . . . . .

Einbekenntnis

über die mit dem Amte des . . . . . Pfarrers in . . . . .
verbundenen Bezüge behufs Congruae gänzung aus dem Religionsfonde nach dem
Gesetze vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176.

Stand vom . . . . .

Mit . . . . . Beilagen.

Einnahmen.

Post-Nr.	Beilage	Gegenstand	Betrag		Anmerkung
	Nr.		in ö. W.	fl.	
	Anzahl				
1	$\frac{1}{1}$	Ertrag von pfarrlichen Grundstücken	100	—	ad 1) laut steuerämtlichen Besitzbogens d. d. . . Z . . . .
2	$\frac{2}{1}$	Ertrag von in partem congruae überlassenen Kirchengrundstücken	60	—	ad 2) laut steuerämtlichen Besitzbogens d. d. . . Z . . . .
3	$\frac{3}{1}$	Zinsertrag von vermieteten Gebäuden	40	—	ad 3) laut steuerämtlichen Certificates d. d. . . Z . . . .
4	$\frac{4}{1}$	Ertrag von Capitalien angelegt: a) in öffentlichen Fonds . . . . . b) bei Privaten	75	60	ad 4) laut Ausweises d. d. . .
			180	—	
5	$\frac{5-7}{3}$	Ertrag von nutzbaren Rechten, gewerblichen Betrieben und aus fixen Dotationen von Naturalien	40	—	ad 5) laut steuerämtlicher Bestätigung vom . . . Z . . . . bzw. dem Pachtvertrage vom . . . . . und dem Marktpreiscertificate vom . . . . .
6	$\frac{8}{1}$	Ertrag von fixen Renten und Dotationen in Geld und Geldeswert	180	—	ad 6) laut Ausweises vom . . . . .
7	$\frac{9}{1}$	Einkommen aus Überschüssen des localen Kirchenvermögens	10	—	ad 7) laut Erlas es des . . . . vom . . . . . Z . . . . .
8	$\frac{10}{1}$	Stolgebühren	50	—	ad 8) decanatsämtlich bestätigter Ausweis im Sinne des §. 4, 1, lit. f) der Ministerialverordnung vom 16. Novmber 1888, R. G. Bl. Nr. 206 bzw. letztadjustirte Fassion vom . . . . . liegt bei.
Summe der Einnahmen			...	..	

Ausgaben.

Post-Nr.	Beilage Nr.	Gegenstand	Betrag in ö. W.		Anmerkung
	Anzahl		fl.	kr.	
1	$\frac{1-8}{8}$	Auf landesfürstliche Steuern	21	34	ad 1) laut Steuerbuches, steuerämtlichen Certificates vom . . . . . und Zahlungsauftrages vom . . . . . Reg-Nr. . . . .
		Landes-, Bezirks- und Gemeindeumlagen	28	26	
		Gebührenäquivalent	10	15	
2	$\frac{4}{1}$	An Kanzleiauslagen für die Matrikenführung	2	50	ad 2) laut Ausweises vom . . . . . beträgt die Seelenzahl 876.
3	—	Auslagen für die Führung des Decanatsamtes	150	—	ad 4) laut Pfarrerrichtungsinstrumentes vom . . . . .
4	$\frac{5}{1}$	Stolpauschale an den Pfarrer in	10	—	
5	$\frac{6}{1}$	Auf den Unterhalt des Hilfspriesters	289	80	ad 5) laut Stiftbriefes (oder gemäss Systemisierungsurkunde) genehmigten Commissionsprotokolles vom . . . . . bzw. mit Rücksicht auf das Einbekenntnis des Hilfspriesters (§. 3, alinea 4).
6	$\frac{7}{1}$	An Pension für den Vorgänger die Quote von	50	—	ad 6) laut Erlasses des . . . . . vom . . . . .
7	—	Bestatzins für in partem congruae überlassene Kirchgrundstücke	10	—	ad 7) siehe Beilage 5 zu Ausgabepost 4.
8	$\frac{8}{1}$	Vergütung für die Persolvirung von Religionsfondsmessen	36	—	ad 8) laut Erlasses des . . . . . vom . . . . . Z- . . . . .
9	$\frac{9}{1}$	Ausergewöhnliche Auslagen für die Sicherstellung des Wasserbedarfes	30	—	ad 9) laut Certificate der Bezirkshauptmannschaft in . . . . . vom . . . . . (bzw. Erhebungsprotokolles vom . . . . .).
		Summe der Ausgaben	. . . . .	. . . . .	Laut Beilage 6 ad Ausgabepost 5 ist ein Hilfspriester systemisirt.
		Im Entgegenhalte der Einnahmen zeigt sich ein Reinerträgnis von	. . . . .	. . . . .	
		und gegenüber der Congrua	. . . . .	. . . . .	
		ein Abgang (Überschuss)	. . . . .	. . . . .	

N. N.,
Pfarrer.

Formular B.

Diöcese . . . . . Politischer Bezirk . . . . .

Decanat . . . . . Steuerbezirk . . . . .

Einbekenntnis

über die mit dem Amte des . . . . . Hilfspriesters in . . . . .
verbundenen Bezüge behufs Congruaergänzung aus dem Religionsfonde nach dem
Gesetze vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176.

Stand vom . . . . .

Mit . . . . Beilagen.

Einnahmen.

Post-Nr.	Beilage	Gegenstand	Betrag		Anmerkung
	Nr.		in ö. W.		
	Anzahl		fl.	kr.	
1	$\frac{1}{1}$	Interessen des gestifteten Capiales	55	—	ad 1) laut Ausweises vom . . . .
2	$\frac{2-8}{2}$	Vom Pfarrer	289	50	ad 2) laut Stiftbrietes oder ge- mass Systemisirungsurkunde genehmigten Commissions- protokolles (eventuel) Ori- ginal bei dem Einbekenntnis- se des Pfarrers.
		Summe der Einnahmen	.....	..	

Ausgaben.

Post-Nr.	Beilage Nr. Anzahl	Gegenstand	Betrag in ö W.		Anmerkung
			fl.	kr.	
1	...	.....	...		
		Summe der Ausgaben	...	..	
		Im Entgegenhalte der Einnahmen	...		
		zeigt sich ein Reinertrag	...		
		und gegenüber der Congrua ein Abgang (Überschuss)	...		

N. N.
Hilfspriester.

Gesehen und betreffs der Einnahmspost Nr. 2 bestätigt.

N. N.,
Pfarrer.

Отъ Еп. Консistoriи

Перемышль 2. Сѣчня 1899.

Константинъ,
Епископъ.

О Іоаннъ Войтовичъ
прв. канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1899.

Выдано 10. Лютого.

Ч. II.

Ч. 2.

Ч. 355.

О духовныхъ реко-
лекціяхъ.

Реколекціи духовніи для Священниковъ мірскихъ, отбудуть ся въ Монастыри Отцѣвъ Василянъ въ Добромилѣ; до участи въ тыхже Всч. Духовенство симъ усиленно завываетъ ся.

Початокъ упражненій духовныхъ дня 6. н. ст. Марта с. р. (въ понедѣлокъ по недѣли Мисопустной) въ полудне, конецъ въ четверъ передъ полуднемъ дня 9. н. ст. Марта. Удержане коштомъ Монастыря удѣлится ся тымъ, що пріймуть до отслуженя 4 богослужебнѣ интенціи.

Желающій зъ спасительныхъ упражненій тыхъ користати, долженъ завчасно зголосити ся писемно до Всч. Отца Настоятеля Монастыря.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 30. Сѣчня 1899.

Ч. 3.

Ч. 604.

Съ покликкомъ на Ч. 6720 зъ дня 2. Сѣчня 1899 (Вѣстникъ епархіальный Ч. I. зъ р. 1899) оголошае ся Всч. Священству слѣдующе:

Зъ Вѣстника законо-
новъ державныхъ
LXX зъ 30. листо-
пада 1899.

Розпоряджене міністра вѣроисповѣданъ и просвѣты та министра скарбу въ 16. листопада 1898 о дотаціи кат. священникѣвъ душпастырѣвъ.

Розпоряджене міністра вѣроисповѣданъ и просвѣты та министра скарбу зъ 16. падолиста 1898,

котрымъ выдае ся постановы про те, якъ переводити законъ зъ 19. вересня 1898, В. з. д. ч. 176, про дотацію католицкихъ священникѣвъ-душпастырѣвъ.

§ 1.

Священники-душпастырѣ предлагати-мутъ выявы (фасіи) сполученныхъ зъ духовнымъ чиномъ поборѣвъ, отвѣчаючі постановамъ §§ 6въ 3 до 7 закона зъ 19. вересня 1898, В. з. д. ч. 176, тогды, коли мають побирати дохѣдъ зъ прихода або якійсь вишій мѣстцевый дохѣдъ и домагають ся доповненя конгруу зъ религіійного фонда.

Кромѣ того належить предлагати выяву на приказъ міністра вѣроисповѣданъ.

Священники-душпастырѣ, що имъ не прислугуе нѣякій дохѣдъ зъ прихода, нѣ якійсь вишій мѣстцевый дохѣдъ, мають просити за посредствомъ Ординаріату о переказъ конгруу зъ религіійного фонда.

§ 2.

Выявы належить предлагати політичній власти краевѣй въ дорозѣ Ординаріату.

Выявы треба подавати въ Ординаріатъ протягомъ двохъ мѣсяцѣвъ 6тъ хвилѣ, якъ обнято дотычный чинъ, а що до душпастырѣвъ, управненихъ до доповненя конгруу, котрій вже повнитъ свѣй чинъ, 6тъ дяк, коли ставъ обовязувати законъ зъ 19. вересня 1898, В. з. д. ч. 176.

Изъ важныхъ причинъ можна сей речинець продовжити.

Просьбы о продовжене сего речинця подавати ме ся въ політичну власть краеву до четырнайцяти днѣвъ передъ его ушлывомъ, а та власть може позволити на продовжене речинця ажъ на часъ дальшихъ чотырохъ тыжднѣвъ, коли доводно покаже ся, що тѣ важніи причины заходять.

Выимково може дозволяти на дальше продовжене речинця министеръ вѣроисповѣданъ.

§ 3.

Тѣ выявы мають пѣсля приложенныхъ тутъ взорцѣвъ (А чи тамъ Б) обнимати въ двохъ головныхъ стовницяхъ доходы и выдатки священника душпастыря, якій мае вѣнъ выявити пѣсля §§ 6въ 3 до 7 закона.

Коли треба може основати якій поодинокій поставка, що вискуе ся се въ бѣчний стовпець: „замѣтки“.

Выяву мае дотычный душпастыръ подписати.

Прислугуе сотрудиикови якійсь побѣръ зъ доходу его верховного приходника, то сеі послѣдній ібднше разомъ съ сотрудиикомъ его выяву для посвѣдки, що дотычна поставка доходу правдива.

§ 4.

Выявы подае ся въ двоухъ примѣрникахъ, а до одного зъ нихъ долучуе ся: найновѣйшій инвентарь приходского майна, подрѣбный выказъ всехъ поборовъ выявляющого душнастыря зъ религіійного фонда, якъ бы они и не звали ся, въ кѣнци наведеній въ слѣдующѣмъ прилоги. — Що до поодинокихъ поставокъ доходѣвъ и выдаткѣвъ, якъ и удостовѣрюваня ихъ слѣдуе тымти ось що:

I. Що до доходѣвъ.

а) Чистый доходъ зъ тыхъ грунтовъ, що звязаній зъ душнастырекимъ чиномъ на власнѣсть або лише зъ правомъ хѣснованя, належить выказувати картою (аркушемъ) посвѣданя зъ податкового уряду;

б) доходъ зъ чиншѣвъ за вынаймленій будынки або ихъ части выказуе ся посвѣдкою податкового уряду (цертификатомъ), а

в) доходъ зъ истынь (капиталѣвъ) выказомъ, где треба подати подрѣбно поодинокы истыны пѣсля ихъ чисельной скѣлькѣсти, ѣтсотковой стоны и близныхъ знаменъ дотычныхъ грамотъ, дотыкающихъ довгу;

г) доходъ зъ правъ хѣснованя (пронинаціи, побору дровъ, пасевиска, рыболовлѣ), доходъ зъ промысловыхъ предприемствъ и зъ постоійныхъ дотаций въ природѣ належить выявляти въ пересѣчи зъ послѣднихъ шести лѣтъ и выказувати такимъ грамотами (договорами найму — арендою, посвѣдками торговыхъ цѣнъ або оцѣнокъ и т. д.), що надають ся до потвердження той скѣлькѣсти доходу, яку подавъ въ выявѣ дотычний душнастырь.

Коли такій доходъ высновуе ся зъ голевныхъ книгъ податкового уряду та зъ его принисанъ, то подана тамъ въ послѣдне скѣлькѣсть доходу ест мѣродатна и дотычну посвѣдку податкового уряду належить долучити до выявы.

Належить ся може яке потручене зъ истынного або рентового доходу по мысли § 4, букв. г) закона, то послѣдуе се отвѣтно основати въ выявѣ въ стовици „замѣтокъ“, а домаганя такі можна тѣлько тогда увзгляднити, коли ходитъ при тѣмъ о конечній правильно поверяющей кошты стяганя, сирчиненій особливными обставинами и мѣстцевыми ѣтносиами.

д) Поборы зъ надвышокъ мѣстцевого церковного майна выказувати ме ся призволомъ власти та иными грамотами, на котрыхъ тѣ поборы онирають ся.

е) Що до духовныхъ оплатъ (*jura stolae*), то треба до выявы яко ібдставу для обчисленя гуртовной скѣлькѣсти пѣсля § 4, букв. е) закона приложити посвѣдченый деканальнымъ урядомъ выказъ ібдлежающихъ духовнымъ оплатамъ актѣвъ, які лучали ся въ пересѣчи зъ шести послѣднихъ роковъ, а въ тѣмъ выказѣ упорядкуе ся ихъ поокремо пѣсля клясъ и подасть ся припадающей на нихъ оплаты, якъ и пересѣчну скѣлькѣсть та высоту тыхъ духовныхъ оплатъ, що ихъ задля бѣднѣности або зъ ишихъ якихъ причинъ не стягнено.

Въ выяву више душпастырѣ тымчасово суму, приняту въ послѣдней фазіи, сиравленой послѣ закона зъ 19. цвѣтня 1885, В. з. д. ч. 47, чи тамъ зъ 19. вересня 1898, В. з. д. ч. 176, а коли такой сумы нема, више быт шестилѣтну пересѣчь дѣйстно побраныхъ оплатъ, потручуочи квоту 30 здр. а. в.

Скѣлькѣсть нечислимыхъ духовныхъ оплатъ устѣйнитъ оконечно политична власть краєва, порозумѣвши ся зъ дієцезальнымъ епископомъ, взглядно, якъ не дѣйде до порозумѣня, міністеръ вѣронсповѣданъ а въ слѣдъ за тымъ зарядитъ ся сиравлене той квоты названыхъ оплатъ, яку помѣщено у вышѣ.

Колі сиравлено выяву згѣдно зъ закономъ зъ 19. вересня 1898, В. з. д. ч. 176, то можна въ часѣ десяти лѣтъ быт дня такого сиравленя залишити предкладати згадані новыше доказы, хіба що политична власть краєва узнасть за отвѣтне зажадати ихъ изъ за якихъсь особлившихъ ѣтноснѣ.

II. Що до выдаткѣвъ.

- а) Державні податки, краєві, повѣтові та громадскі данны, які належить оплачувати быт выявлюваныхъ доходѣвъ, рѣвножь всякі виші прпчинки, оплачувані быт ихъ на основѣ закона на вселюднй цѣли, якъ и еквивалентъ належитостей, слѣдує выказувати дотычными податковыми книгами або посвѣдками (цертификатами), наказами заплаты и т. д.
- б) Що до признаваныхъ канцелярійныхъ выдаткѣвъ на ведене метрикальныхъ книгъ тамъ, где ихъ не покрыває ся зъ церковного майна, рѣшає міністерство розпорядженемъ зъ 8. студня 1885, В. з. д. ч. 170, а що до выдаткѣвъ при веденю деканального уряду (повѣтового викариату), рѣшає міністерске розпоряджене зъ 19. червня 1886, В. з. д. ч. 107, и додатковй розпорядженя, выданй въ тѣмъ взглядѣ для поодинокихъ дієцезій.
- в) Що до зѣобовизанъ до заплать грошемъ або грошевою вартостею, оцертыхъ на окремыхъ правныхъ титулахъ, то належить до выявы долучити дотычнй грамоты. До заплать грошемъ и грошевою вартостею зъ основы якогось зѣобовизаня, ваготѣючого на доходѣ, належать такожь чинитыбы зъ приходского доходу въ хосенѣ установленыхъ при парохіи сотрудникѣвъ и то такй чинитыбы, що оцвряють ся доси на довголѣтнѣмъ звычайю якъ и на якѣмсь окремѣмъ правнѣмъ титулѣ.
- г) Выѣмкою узнаня середъ выдаткѣвъ, вынагороды за богослуженя зъ религіійного фонда есть, абы точно ствердити, кѣлько такихъ богослуженъ призначено по стѣйно на дотычне душпастырство до ѣтправы, а вынагороду сю вымѣрює ся по мысли уѣазокъ ествуючихъ въ тѣмъ взглядѣ въ поодинокихъ коронныхъ краяхъ. Наколи бѣ въ поодинокихъ краяхъ годѣ було доводно выснувати правиль того рода, то що до вымѣру дотычної вынагороды, яку має ся устѣйнити, слѣдує засягнути рѣшеня міністра вѣронсповѣданъ.
Вынагороды за фондованй богослуженя зъ религіійного фонда, за котрй платитъ ся стивендіи, не вставляє ся въ нѣякѣмъ случаю въ выдатки.
- д) Выдатки на забезпеку потрѣбнои воды можна лише тогды признавати, коли ѣтдалъ приходского ѣбѣстя ажъ до мѣсця, зѣѣтки бере ся воду, выноситъ бѣдай 2 км., або коли при меншѣй ѣтдали треба поборювати надзвычайнй трудности положеня, а приходникъ не має нѣякихъ пытомыхъ перевозовыхъ средствъ (въ ванѣмъ случаю власныхъ коней).

Отсей обставини має стверджувати посвѣдка (сертифікатъ) политической власти першої настоѣ.

- е) Выдатковъ готівкою на вынаймлені будынки або ихъ части не можна брати на увагу зъ огляду на кошты удержаня и уморюваня, якѣ вже почислено на основѣ § 4, букв. б) закона.

§ 5.

Ординаріятъ пересылає насѣвшій до него выявы въ политичну власть краеву, при чѣмъ въ данѣмъ случаю выскаже ся рѣвночасно про высоту гуртовнои скѣлькости (навшалю) духовныхъ оплатъ.

Политична власть краева звелить въ случаю потребы политической власти повѣтовой, зарядити для выясненя стану справы доцѣльній провѣды (доходженя), хиба що изъ-за формальныхъ недостаць выявы узнасть за потрібне завернути єи для доповненя чи поправки.

Коли при такихъ провѣдахъ ходить о те, абы оцѣнити якійсь доходъ въ природѣ, або о якійсь змѣнчивый (непостоянный) побѣръ зъ выѣмкою такого, що єго выказують грамоты податкового уряду, то въ такомъ случаю, якъ зъ урядовыхъ подробиць годѣ провѣрити певно вартѣсть, можна зарядити оцѣнку, а до сеи призывати пѣдъ проводомъ политической власти повѣтовой двоухъ знавцѣвъ.

Кошты провѣдѣвъ має поносити выявляющій душпастырь въ томъ случаю, коли пѣсля выслѣду провѣдѣвъ выяснує ся дотычна поставка бодай о дваццять ѣтъ ста высшою, чимъ въ выявѣ.

§ 6.

Що-до духовныхъ оплатъ, то має политична власть краева, коли не узнасть отвѣтнымъ вволити дотычному внескови дієцезального єпископа, подати Ординаріятѣ до вѣдома приняту гуртовну (навшалну) скѣлькѣсть, зъ отвѣтнымъ основанемъ, а насѣвшу въ томъ взглядѣ ординаріятску заяву має предложити зъ дотычными актами міністрѣ въ вѣроисповѣданъ до рѣшеня, коли згадана заява не гѣдна довести до порозумѣня.

§ 7.

Обєся валежить по основноій провѣрцѣ выявы выдати рѣшене на справленє выявы и переказъ доповненя конгруу та доручити се рѣшене выявляющему душпастыреви въ дорозѣ политической власти повѣтовой; рѣвночасно пересылає єи єго ординаріятѣ въ ѣднєи.

Другій примѣрникъ выявы слѣдує задержати въ краевой власти.

§ 8.

Прѣти рѣшеня краевой власти може дотычний душпастырь подати въ политичноій власти повѣтовой ѣткликъ, звернений до министерства вѣроисповѣданъ и просвѣты, а то въ двѣмѣсячнѣмъ речинци ѣтъ того дня, якъ доручено єму выяву.

До отклику треба долучити оспорену полагоду зъ выявою и всіми зверненными ей прилогами.

Краева власть доручить той откликъ ординаріятові, абы сей заявивъ ся про него, а оттакъ предложить его зъ тою заявою, и то по зможѣ якъ найскорше, министерству вѣроисповѣданъ и просвѣты, призагаючи дотычнѣ акты попереднѣ та высказуючи свою гадку про выводы отклика. Выдане про се министерске рѣшене належить доручити откличникови въ дорожѣ политической власти новѣтковой, а рѣвночасно переслати ординаріятові отписъ того рѣшеня.

§ 9.

Оречене на справлене выявы можна зъ уряду въ всякій часъ провѣрити чи тамъ змѣнити.

§ 10.

Про такі змѣны въ сути (субстанціи) приходского майна взглядно мѣсячного доходу, що впливають на доповнене конгруи зъ религійного фонда, має дотычнѣй душпастырь, якъ зможе найскорше, а найдалше до трехъ мѣсяцѣвъ отъ хвилѣ, коли про нихъ дѣзнавъ ся, звѣстити политичну власть краеву за посредствомъ ординаріяту.

Норочне залишене звѣстки про змѣну, яка спричинює зменшене доповненя конгруи, потягає за собою наслѣдки § 9, уступъ 1, закона зъ 19. вересня 1898, В. з. д. г. 176.

§ 11.

Въ тыхъ случаяхъ, коли заходятъ вымѣнки § 9, уступъ 1 закона, має политична власть повѣтова ввести дотычне карне поступоване, оставляючи свободною дорогу законного отклику.

§ 12.

Доповнене дотации переказуєсь и выплачує ся звычайнымъ способомъ, якъ доси, а именно для сотрудниковъ тамъ, где те дѣяло ся доси, до рукъ начального ихъ самостоятельного душпастыря, а монахамъ до рукъ начальника духовного товаришени, до котрого они належать.

На просьбу новоименованого душпастыря можна ему тымчасово, починаючи зъ днемъ, якъ обнявъ свѣй урядъ, выплачувати зъ религійного фонда тѣ поборы, якими хѣсновавъ ся его попередникъ, а то за вырѣванемъ, що зго належить перевести, переказуючи доповнене конгруи, котру для него окончательно вызначено.

Не подано выявы въ приписанѣмъ речинци (§ 2.) то належить застановити дальшу выплату поборѣвъ и зарядити, що слѣдъ, абы вже выплаченѣ квоты повернено.

Коли при тѣмъ або при вырѣваню зъ окончательно признанымъ доповненемъ конгруи высноує ся въ хосенъ религійного фонда якійсь зворотъ въ высшей скѣль-

кости якъ двайцять зар. а. в., то належить сей зворотъ осуцтити въ дванайцяти мѣсячныхъ часгкахъ.

§ 13.

Ажь до той хвилѣ, коли послѣдуе переказъ поборѣвъ, принадлежащихъ по-сля закона зъ 19. вересня 1898, В. з. д. ч. 176, выплачувати ме ся душнастырямъ на рахунокъ новой дотациі тѣ поборы, якими хѣснували ся доси, а заразомъ нале-жить переказуючи нову дотацию, зарядити вырѣванне.

§ 14.

Тымъ душнастырямъ, що на основѣ увлащєня дієцезального епископа по-внять въ якѣйсь парохіи, хочъ бы и безъ державного призвоу, самостѣйно душ-настырскѣ чинности, и котрымъ про ихъ особу вже признано конгруу самостѣй-ныхъ душнастырѣвъ, належить выплачувати зъ релігійного фонда доселѣшній побо-ры, якъ довго трєває то ихъ примѣщенє.

§ 15.

Завѣдателѣ, що имъ поручєно управу приходского добра, мають право побирати собѣ прислугуючу имѣ платню зъ доходѣвъ прихода и ѳдписувати єи якъ выдатокъ въ интеркалярнѣмъ рахунку.

Зъ тою вѣдмѣною остають въ прочємъ въ силѣ доселѣшній приписы що до вычислюваня доходѣвъ и выдаткѣвъ въ опорожєныхъ приходахъ (интеркаляр-ный рахунокъ). Вынагороду для доѣздныхъ завѣдателѣвъ має политична власть краєва вызначити, порозумѣвши єи зъ ординаріятѣмъ, а то въ найвыснихъ межахъ, устѣйненыхъ § омъ 10, уступъ 3 закона, зъ оглядомъ на ѳддаль и скѣлькѣсть на-рохіннѣ въ опорожєныхъ приходахъ.

Такъ само прислугує краєвоѣ власти признавати вынадгороды, згаданѣ въ § 12 закона.

§ 16.

На покрыванє выслужєнны для самостѣйныхъ душнастырѣвъ, що мають перейти въ станъ выслуги (въ ѳтставку), належить перше всего обертати надвыш-ку доходу зъ того прихода, где они повнять свои чинности при ихъ переемѣ въ названный станъ.

Коли що до доходу зъ прихода нема выявы справленой пѣсля основъ за-кона зъ 19. вересня 1898, В. з. д. ч. 176, то той що має ити на ѳтставку предло-житъ политичной власти краєвой разѣмъ съ своєю просьбою, яку внесе за посред-ствомъ ординаріату, а то абы тымчасово забезпечено єму переемъ въ станъ вы-слуги, — выяву, уладжену пѣсля основъ отсєго закона, въ цѣли ствердженя, чи єсть въ приходѣ до розпорядимости надвышка для цѣлковитого чи частного по-крытя выслужєнны; до справленя такой выявы примѣнює ся въ ѳтвѣтній спо-сѣбъ попередучѣй приписы.

Выслуженну душпастырѣвъ, що вже суть на ѳтавицѣ, належить доповнити по мѣрѣ §. 13 уступъ 1 и 2 и II-го перегляду закона, ствердивши зъ уряду часъ ихъ службы, а нові платнѣ выслуги належить вылатити зъ религійного фонда ѳтъ 1. жовтня 1898, при чѣмъ зважати ме ся на те, що може зъ того року заплачено зъ приходского майна на ихъ рахунокъ давнѣйше самостѣйнымъ душпастырямъ, а рѣвночасно застановитъ ся давнѣйшій поборы.

§ 17.

Коли кто домагае ся по мѣрѣ постановъ закона зъ 19. вересня 1898, В. з. д. ч. 176, дотаціи для вцѣленой парохіи, то мае начальникъ корпораціи чи державецъ парохіи выказати, що дотычна корпорація або парохія постѣйно неспроможна подати занятому душпастырствомъ духовенъству найменшій дохѣдъ ѳтвѣчаючій его станови.

Въ той цѣли належить всѣ дѣйстнѣ доходы корпораціи чи парохіи, якъ и дѣйстнѣ выдатки, ваготѣючій зъ потреби на тыхъ доходахъ, выявити въ супоставленю (табелирично) за часъ минувшихъ трехъ послѣднихъ рокѣвъ. ѳттакъ треба при духовныхъ стоваришесныхъ выказати въ тѣмъ часѣ особовый ихъ станъ.

§ 18.

ѳтсе розпоряджене стае обовязувати рѣвночасно зъ закономъ зъ 19. вересня 1898, В. з. д. ч. 176, а зъ тоюжь хвилею теряе свою силу министерске розпоряджене зъ 19. сѣчня 1898, В. з. д. ч. 7.

Біляндтъ в. р

Кайцль в. р.

Взорець А.

Дієцезія . . . . . Політичний повітъ . . . . .
Деканатъ . . . . . Податковий повітъ . . . . .

Выява (фасія)

ноборѣвъ, сполученыхъ зъ урядомъ . . . приходника въ . . .
въ цѣли доповненя конгруи зъ релігійного фонда посля закона зъ 19. вересня
1898, В. з. д. ч. 176.

Станъ зъ . . . . .

Изъ . . . прилогъ . . .

Д О Х О Д Ы.

Ч. пост.	Прилага число <hr/> свѣдѣ.	П р е д м е т њ	Квота въ а. в.		З а м ѣ т к а
			зр.	кр.	
1	$\frac{1}{1}$	Доходъ съ парох. грунтовъ . . .	100	—	до 1) послѣ карты посѣдани съ податкового уряду въ дни ..... Ч. ....
2	$\frac{2}{1}$	Церковій грунты поляшені in partem congruae, несуть . . .	60	—	до 2) послѣ карты посѣдани съ податкового уряду въ дни ..... Ч. ....
3	$\frac{3}{1}$	Доходъ съ чиншѣвъ за наемъ будынкѣвъ	40	—	до 3) послѣ снѣдчить посѣдани податкового уряду въ дни ..... Ч. ....
4	$\frac{4}{1}$	Намѣщені истинны (капиталы) несуть: а) намѣщені на вселюдныхъ фондахъ	75	60	до 4) послѣ выказу въ дни . . .
		б) у частныхъ особѣ	180	—	
5	$\frac{5-7}{1}$	Доходъ съ правъ хѣснованя, съ промысловыхъ підприємствъ и съ постоянныхъ дотаций въ при- родѣ	40	—	до 5) послѣ посѣдки податко- вого уряду въ дни . . . . . Ч. . . . . съгд. договору найму- аренды въ дни . . . . . посѣдки торговыхъ цѣвъ въ дни . . . . .
6	$\frac{8}{1}$	Постояннй ренты и дотации въ грошахъ и грошевой вартости несуть	180	—	до 6) послѣ выказу въ дни . . .. Ч. ....
7	$\frac{9}{1}$	Доходъ съ надвышокъ мѣстцевого майна церковного	10	—	до 7) послѣ розпорядку . . . . . въ дни . . . . . Ч. ....
8	$\frac{10}{1}$	Съ духовныхъ оплатъ (jura stolae)	50	—	до 8) послѣдственный деканаль- ный урядомъ выказъ по вы- сли § 4, I, буква е) министер- с. ого розпоряджени въ 16. января 1898, В. в. д. ч 205, выгд. допущена послѣ- дняя выгд. въ прилагани въ дни . . . . .
Сума доходѣвъ			...	..	

В ы д а т к и .

Ч. пост.	Прилага число сбѣдк.	П р е д м е т ь	Квота въ а. в.		З а м ѣ т к а
			зар.	кр.	
1	1—3	На державні податки	21	34	до 1) після податкової книги, посвѣдки податкового уряду въ дни . . . . . и выказу за-платы въ дни . . . . . Ч. реєстр. . . . .
	3	Краєві, повѣтові та громадски додатки	28	26	
	4	Эквивалентъ належитостей	10	15	
2	1	Канцелярійні видатки за для веденя метрикальныхъ книгъ	2	50	до 2) після выказу въ дни . . . . . ость душъ числомъ 576.
		3	—	150	
4	1	Гуртовна квота за духовні чинности для приходника въ (павшально)	10	—	до 4) після грамоты, основою которой приходъ въ дни . . . . .
		5	—	150	
5	1	На удержане сотрудника	289	80	до 5) після фондациіного листа (збо системизацііной грамоты) одобренного комисііного протоколу въ дни . . . . . нагл. въ оглядохъ на выказу сотрудника (§ 3, уст. 4.)
		6	—	150	
6	1	На выслуженину (пенсію) для попередника	50	—	до 6) після розпорядку . . . . . въ дни . . . . .
		7	—	10	
7	1	Чиниць за аренду церковныхъ грунтовъ, оставленныхъ in partem congruae	10	—	до 7) гляди прилогу 5 до 4-ой постановки выдаткѣвъ.
		8	—	10	
8	1	Надгороды за отслужене службъ божихъ зъ религііного фонда	36	—	до 8) після розпорядку . . . . . въ дни . . . . . Ч. . . . .
		9	—	30	
9	1	Надвычайні видатки на забезпеку потребной воды	30	—	до 9) після посвѣдки староства въ . . . . . въ дни . . . . . (загл. протоколу провѣдѣвъ въ дни . . . . .).
		Сума выдаткѣвъ	. . . . .	. . . . .	
Изь суноставлени зъ доходами высновуе ся чистый доходъ	. . . . .	. . . . .			
а сунроти конгруи	. . . . .	. . . . .			
нестае (ость надвышка)	. . . . .	. . . . .			

Н. Н.
приходникъ.

Взорець Б.

Дієцезія	Политичный повітъ . . . . .
Деканатъ	Податковый повітъ . . . . .

В ы я в а (фасія)

поборѣвъ, сполученыхъ зъ урядомъ . . . . . сотрудника въ . . . . .
въ цѣли доповненя конгрумы зъ религійного фонда пѣсля закона зъ 19. вересня
1898, В. з. д. ч. 176.

Станъ изъ . . . . .

Изъ . . . . . прилогъ . . . . .

Доходы.

Ч. пост.	Прилага число сбѣлк.	Предметъ	Квота въ а. в.		Замѣтка
			зл.	кр.	
1	$\frac{1}{1}$	Вѣдсотки зъ фондованой истины	55	—	до 1) пѣсля выказу зъ двя . . . . .
2	$\frac{2-3}{2}$	Вѣдъ приходника	289	50	до 2) пѣсля фундаціонного листа або згѣдно зъ системизаціон- ною грамотою одобреного ко- мисійного протоколу и пр. (зъ даннѣмъ случаю) пѣсля первопися, приложенной до вызывы приходника.
		Сума доходѣвъ . . .			

В ы д а т к и.

Ч. пост.	Прилага число	П р е д м е т ъ	Квота в ѣ а. в.		З а м ѣ т к а
	скольк		зл.	кр.	
1	.....	.....	.....	.....	
		Сума выдѣткѡвъ	.....	.....	
		Зѣ супоставленя зѣ доходами .	.....	.....	
		выснouve ся чистый доходъ . .	.....	.....	
		а супроти конгруи нестает (есть надышка)	.....	.....	

Н. Н.
сотрудникъ.

Выдѣвъ и що до поставки доходѡвъ ч. 2 повѣдчивъ.

Н. Н.
приходникъ.

УВАГА. 1) Звертае ся еще разъ увагу Всч. Духовенства, що фасіи тѣ въ двоухъ примѣрникахъ до 1. марта с. р. предложити безпремѣнно належитъ и що жадне извинене не охоронитъ Всч. Духовенство на случай непредложена фасіи ѡтъ страти доповненя конгруи ѡтъ 1. жовтня 1898. Тому, если не можливе предложити вѣсѣхъ документѡвъ, належитъ фасію предложити безъ тыхже, а пѡзвѣйше можна доповнити потребными документами.

2) Пѡсли § 2. уст конгр. може В. Намѣстництво еще продовжити речинець на предложене фасіи на 4 тиждѣ, однакъ треба прошеня о тое продовжене внести впрѡсть до Выс. ц. к. Намѣстництва на 14 дней передъ 1. марта

3) Предложене фасіи треба стилизовати на рубрумъ „До Высокого ц. к. Намѣстництва посредствомъ Еп. Ординаріята.

4) Всч. о. парохи, котрѣ съ причины недавной институціи предложили фасіи, довжнѣи суть и теперъ на ново предложити фасіи въ цѣли доповненя конгруи.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 2. Лютого 1899.

О святах котрі мають переносити ся на Недѣлю.

ВПр. Митроп. Ординаріятъ одозвою зъ 23. Листопада 1898 Ч. 9807 доносить, що отвѣтно до заявленої ще за житя волѣ Его Емяненціи б. п. Кардинала-Митрополита Сембратовича, оголосивъ пбсла прилежачого ч. 79 Вѣдомостей (ст. 150), що память св. Кирила и Методія мае ся обходити въ свѣй день 23. рус. Червня (5. лат. Липня) безъ переносеня на слѣдуючу недѣлю.

Помылка въ Синодѣ на сторонѣ 140 зъ долу зайшла тая, що наведено яко причину переносеня, якобы въ той самъ день вынадала служба полнелейна св. Петра Аоовьского, коля тымчасомъ 23. рус. Червня (5. лат. Липня) нема жадной полнелейной службы, а есть таяжь 5. рус. (17. лат.) Липня, и то Аоонасія Аоовьского.

Завѣдомлене тое въ Львовскихъ Архіепарх. Вѣдомостяхъ гласить:

„Пригадуе ся всему Всч. Священству, що пбсла приказу Синода (ст. 137. руского выдана) окрѣмъ Праздника Найсвятѣйшой Евхаристіи, ще слѣдуючій Свята мають ся переносити на Недѣлю и съ Всеночнымъ отпращати ся; при чѣмъ додае ся, що окрѣмъ вынятку низше при 26. IX. сказаного, переносеня мае дѣяти ся на найблизшу наступаючу Недѣлю (закрисяють ся такожъ даты лат. календари):

23. IV. (5. V.) Св. В. М. Георгія.

8. (20.) V. Св. Ап. и Ев. Іоанна Богослова.

20. VII. (1. VIII.) Св. Прѣр. Іліи.

29. VIII. (10. IX.) Усѣкновеніе Ч. Главы св. Іоанна Крест.

26. IX. (8. X.) Преставленіе Св. Іоанна Богослова — съ тымъ додаткомъ, що Свято тое, если вынаде въ понедѣлокъ або второкъ, мае перенести ся на Недѣлю попередню.

1. (13.) X. Покровъ П. Б.

31. X. (12. XI.) Св. Священномуч. Іосафата.

Кромѣ того и храмовый праздникъ, если не есть загально урочистымъ святомъ и такожъ пбсла мѣстцевого звычайу въ свѣй власный день не святкуе ся, мае правильно (пбсла Вѣдомостій 1891 ч. 28. ст. 78) перенести ся на слѣдуючу (не попередню) Недѣлю, съ выняткомъ, если есть выразна рубрика книгъ богослужебныхъ съ точнымъ означенемъ иного дня на перенесене або выразне дозволене Еписк. Ординаріята; такъ що при инакшѣмъ перенесеню безъ такой рубрики або дозволеня навѣтъ и утративъ бы ся отпустъ, если праздникъ той есть отпустомъ надѣлений.

При переносеню тыхъ Святъ на Недѣлю належить заразомъ Святого, въ тую Недѣлю припадаючого, перенести на день сихъ наведенихъ Святъ. То мае ся заховати также взглядомъ Святого, котрый въ Недѣлю Евхаристіи припадае т. е. бѣвъ мае перенести ся на попередній четверъ; съ выняткомъ, если въ Недѣлю тую вынаде Рождество Св. Іоанна Крестителя або Храмовый Святый, котрі тогды разомъ съ Праздникомъ Найсвятѣйшой Евхаристіи отпращати ся мають, пбсла типика св. Іоанна Богослова, если вынаде на Вознесеніе. Въ иншихъ же случаяхъ належить правити въ Недѣлю самому ино празднику Евхаристіи, яко великому Господьскому святу, безъ службы воскресной, а Апостоль и Евангеліе рядове вычитати днемъ напередъ. Що же дотычить памяти Святыхъ Апостолѣвъ Словенскихъ Кирила и Методія (котрі суть лишь полнелейними Святыми), то та-

яжъ має правити ся въ самъ день 23. VI. (5. VII); позаякъ взглядомъ сказаного въ Синодѣ переносенія ихъ на недѣлю зайшла помылка, на сторонѣ 140 зъ долу въ книзѣ Синодъ Львовскій 1891 р.

Ще примѣчае си, що наведені повышій даты лат. календаря 6тъ 1. Марта 1900 посунують ся всѣ о одинъ день напередъ“.

Що симъ подае ся до вѣдомости и точного соблюденія.

Отъ Еп. Ординаріята.

Черемышль, дня 12. Грудня 1898.

Ч. 6218.

Проповѣди праади.
и страстей, выдана
О. Дра Бартошев-
ского.

Ч. 5.

Всесвѣтл. О. Дръ Іоаняъ Бартошевскій профессоръ Львовского всеучилища. приспоривъ проповѣдничой церковной нашей литературѣ зновъ два цѣнныя выданія именно: 1) „Проповѣди праздничныя для сельскаго народа, Львовъ 1897 въ типограф. Ставроп. въ котрой то книзѣ на 266 сторонахъ 8-ки мѣститъ ся 29 проповѣдей праздничныхъ.

2) „Проповѣди о страстяхъ, смерти и воскресенію нашего Господа и Бога и Спаса Іисуса Христа, Львовъ 1898, въ типогр. Ставроп. содержатъ на 90 сторонахъ 8 проповѣдей. Проповѣди выданія сего составленія суть ясно и популярно основують ся на доказахъ св. писма, переданія церк., на доказахъ розумовыхъ и опыта и поясняютъ всѣ правды вѣры и обязанности христіанскія примѣрами и другими дидактичными узмысловленіями. Тымъ способомъ стають ся тѣ проповѣди для слушателѣвъ занимающими и могутъ ними легко и на довшій часъ въ памяти задержанными бути.

Для проповѣдника же подають проповѣди тѣ, за для всесторонного и вычерпуючого обробленія, пребогатыи матеріалъ проповѣдничій, облегчаючи ему трудну задачу яку тойже має будучи душапастыремъ и учителемъ въ парохіи.

Цѣна проповѣдей праздничныхъ 2 зл., страстныхъ 1 зр. Получити можна такъ у Всесвѣтл. О. Автора якъ и въ Ставропигійской книгарни.

Проповѣди тѣ поручають ся якъ найусильнѣйше всему Всч. Духовенству.

Отъ Еп. Ординаріята.

Черемышль, дня 8. Грудня 1898.

Ч. 6301.

Рескриптъ Выс.
ц. к. Министерства
справъ внутр. о за-
писованію метрику
австр. подданныхъ о-
стающихъ на грани-
цею.

Ч. 6.

Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дни 23. листопада 1898 до ч. 103557 пересылае слѣдующій рескриптъ Высокого ц. к. Министерства справъ внутренихъ:

•K k. Ministerium des Innern. Zl. 31033. Im Anschlusse wird der k. k. Statthalterei ein von der kaiserlich deutschen Reichsregierung zur Verfügung gestelltes Verzeichnis jener Behörden übermittelt, welche in den deutschen Bundesstaaten zur Ausstellung von Zeugnissen über das Nichtbekanntsein von Ebehindernissen für die im Auslande eine Ehe eingehenden deutschen zuständig sind.

Dieses Verzeichniss ist den Trauungsorganen des Verwaltungsgebietes mit Ausnahme jener der evangelischen Kirche, welchen dasselbe von hieraus im Wege des k. k. evangelischen Oberkirchenrathes A. B. und H. B. zugeht, mitzutheilen. Wien, am 1. November 1898. Thun mp. An die k. k. Statthalterei in Lemberg.

Verzeichnis

der Behörden, die in den deutschen Bundesstaaten zur Ausstellung von Zeugnissen über das Nichtbekanntsein von Ebehindernissen für die im Auslande eine Ehe eingehenden deutschen zuständig sind:

Im Königreich Preussen: die Ortspolizeibehörden,

im Königreich Bayern: für Angehörige der Landestheile rechts des Rheins, die Distriktsverwaltungsbehörden der Heimatsgemeinde Bezirksämter und Magistrate der unmittelbaren Städte, für Angehörige des Regierungsbezirks-Pfalz: die Landesbeamten des inländischen Wohnorts und, wenn die betreffende Person seit mehr als 6 Monaten den Wohnsitz in der Pfalz aufgegeben hat, der Landesbeamte des letzten pfälzischen Wohnsitzes,

im Königreich Sachsen: die Obrigkeit in Städten, in denen die Revidirte Städteordnung vom 24. April 1873 eingeführt ist, die Stadträthe, im Übrigen die Amtshauptmannschaften des sächsischen Wohnortes und wenn die betreffende Person bereits ausserhalb Sachsens sich aufhält, die Obrigkeit des letzten sächsischen Wohnortes,

im Königreich Württemberg: die Amtsgerichte des Wohnorts und gegebenen Falls des letzten Wohnorts oder des Geburtsortes der Verlobten,

im Grossherzogthum Baden: derjenige Landesbeamte, der nach § 23 des badischen Einführungsgesetzes vom 9. Dezember 1875 zu dem Reichsgesetz über die Beurkundung des Personenstandes und die Eheschliessung vom 6. Februar 1875 zur Erlassung des Aufgebotes für badische Verlobte, die im Auslande eine Ehe eingehen wollen, berufen ist,

im Grossherzogthum Hessen: so fern es sich um die Eheschliessung eines Hessen und einer Ausländerin handelt und eine der Voraussetzungen des § 46 des Reichsgesetzes vom 6. Februar 1875 zutrifft, der das Aufgebot veranlassende Landesbeamte, sofern es sich um die Eheschliessung einer Hessin und eines Ausländers handelt, der Bürgermeister der betreffenden hessischen Heimatgemeinde,

im Grossherzogthum Mecklenburg-Schwerin: das Ministerium des Innern,

im Grossherzogthum Sachsen-Weimar: die Amtsgerichte,

im Grossherzogthum Mecklenburg-Strelitz: die Landesregierung,

im Grossherzogthum Oldenburg: für Angehörige des Herzogthums Oldenburg die Ämter und Magistrate erster Classe, für Angehörige der Fürstenthümer Lübeck und Birkenfeld die Regierungen.

им Herzogthum Braunschweig: die Kreis-Directionen und, wenn die betreffende Person aus der Stadt Braunschweig stammt, die Polizei-Direction dort,
им Herzogthum Sachsen-Meiningen: die Ministerialabtheilung der Justiz,
им Herzogthum Sachsen-Altenburg: die Landrathsämter und die Stadträthe,
им Herzogthum Sachsen-Koburg-Gotha: verschiedene in jedem einzelnen Falle besonders zu bestimmende Behörden,
им Herzogthum Anhalt: die Kreisdirectionen,
им Fürstenthum Schwarzburg-Sondershausen: die Justizabtheilung des Ministeriums,
им Fürстenthum Schwarzburg-Rudol-Stadt: die Amtsgerichte,
им Fürстenthum Waldeck: die Standesbeamten,
им Fürстenthum Reuss älterer Linie: die Landesregierung,
им Fürстenthum Reuss jüngerer Linie: das Ministerium,
им Fürстenthum Schaumburg-Lippe: das Ministerium,
им Fürстenthum Lippe: für Landbewohner die Verwaltungsämter, für Stadtbewohner die Magistrate,
им Gebiet der freien und Hansestadt Lübeck: das Stadt- und Landamt in Lübeck,
им Gebiet der freien Hansestadt Bremen: der Senatskommissär für die Standesämter,
им Gebiet der freien и Hansestadt Hamburg: die Aufsichtsbehörde für die Standesämтер,
им Elsass Lothringen: der Erste Staatsanwalt bei demjenigen Landgericht zu dessen Bezirk der Heimаторт des betreffenden Reichсangehörigen gehört.
Für die richtige Abschrift, Wien, am 8. November 1898. Der Expedit-Director im k. k. Ministerium des Innern: Unterschrift unleserlich.

Тоїй высокій рескриптъ подаеся до вѣдомости Веч. Кліра и отвѣтного поступованія.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 19. Грудня 1898.

Ч. 6716.

О устроюваню
миссій духовныхъ.

Ч. 7.

Зъ справоздань, якѣ въ текучѣмъ роцѣ по ѣтбувшихъ ся миссїяхъ въ рѣжныхъ сторонахъ Нашой діецезіи Веч. Духовенство Намъ надѣслало дѣзналисьмо си, якъ велике влїане они мали на нашъ нарѣдъ и якъ много причинили ся до вскрѣплени духа Христоваго и выкорѣнени рѣжныхъ блудѣвъ.

Пригадуючи слова св. Письма св. Ап. Павла „проповѣдуї слово, настоїй благовремєнїѣ и безвремєнїѣ“ (Тїмооєї II. гл. 3.) и остерѣгаючи словами св. Ап. Павла, щобы не настало „время, егда здраваго ученїя не послушаютъ, но по своимъ похотехъ изберуть собѣ учителя и отъ истинны слухъ отвратятъ“ (Тїмоѣї II. гл. 4.) поручаемъ Всечестному Духовенству, щобы и въ тѣмъ роцѣ старало ся

устроювати миссії духовні, а особливо въ тыхъ околицяхъ, где ихъ еще зъ причини сираведливыхъ перенонъ не було.

Протое надѣмся, що въ р. 1899 много миссії отбуде ся и поручаемъ, щобы Всч. О. деканы насъ до цвѣтня 1899 о маючихъ отбути ся миссіяхъ повѣдомили, а надѣючи ся, що и въ р. 1899 Выс. Соймъ назначить на тую цѣль значнѣйшу подмогою, взываемъ тыхъ Всч. ОО., котрѣ бы подпомогли на устроене миссії потребовали, щобы о удѣленѣ тойже въ выше реченѣмъ речинци до Еп. Ординарія удали ся.

Тымъ Прч уридамъ парохіальнымъ, котрѣ бы хотѣли устроити миссії при помочи ОО. Миссіонарѣвъ. ОО. Василянъ поручаемъ, щобы въ цѣли назначени речинци отнесли ся до Всч. О. Филиса, Игумена монастыря Чина св. Василя В. у Львовѣ, яко темерѣшного проводника миссії.

Отъ Еп. Ординарія.

Перемышль, дня 26. Грудня 1898.

Ч. 8.

Ч. 4784/98.

Всч. О. Левъ Джузыньскій парохъ въ Лашиный почта Бережаны, выдавъ дуже ужиточну для Всч. душастырскаго Клира книжку церковну: „Подручникъ содержачій нужднѣйшая послѣдованія Трєбника, исправленъ же въ различныхъ мѣстѣхъ по рѣшеніемъ Собора Львовскаго, Перемышль 1898“, печатаный въ 16-ку на 310 сторонахъ и одной не пагінованой картицѣ мѣстичой „Содержаніе“.

Подручникъ О. Л. Джузыньскаго.

Цѣна одного примѣрника оправленого въ шкуру съ золотыми берегами и вытисками 2 зр. а. в. Получити можна толькы у Всч. Автора въ Лашиный, почта Бережаны.

Подручникъ сей поручае ся Всч. ОО. Душастырямъ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 9. Сѣчня 1899.

Ч. 9.

Ч. 357.

Зъ поводу, що гдекотрѣ ОО. Душастырѣ справу вдовъ и сирѣтъ по священникахъ легко трактуютъ, залишаючи доносити до взглядной Еп. Консисторіи о послѣдовавшей смерти або перемѣнѣ стану (жевитѣбѣ) по священникахъ вдовъ и сирѣтъ зъ котрой нибудь изъ трехъ тукраевыхъ рускихъ Епархій и въ слѣдство того залишеня не малу фондови вдовъ и сирѣтъ по священникахъ дѣлають школу, поручаеся зъ покликѣмъ на тут. розпорядженѣ зъ дня 23. Червня 1896, ч. 2689, щобы преч. деканальны уряды або дотычнѣ Настоятелѣ парохій для запобѣгнени возможнымъ злоупотребленіемъ — о кождѣмъ случаю смерти або перемѣнѣ стану вдовъ и сирѣтъ посвященничихъ взглядной Еписк. Консисторіи, до котрой тая яко

Про донесеня о смерти або перемѣнѣ вдовъ и сирѣтъ по священникахъ.

вдова або сирота доси приналежала, підъ личною одвѣчалністю до 14 дней неирѣмѣнно предлагали донесене.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 31. Сѣчня 1899.

Ч. 10.

Веч. Комисіи управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доносить підъ днемъ 16 Грудня 1898, Ч. 524 слѣдуюче:

Ч. 6628.

Станъ касы вдов. фонда отъ 1/10 до 31/10 1898. и 1/11 до 30/11 1898.

**Станъ касы вдовичо-сир. Института
за часъ отъ 1. жовтня 1898 до 31. жовтня 1898.**

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		цѣнный паперы		Розходъ	Готѣвка		цѣнный паперы	
	ал.	кр.	ал.	кр.		ал.	кр.	ал.	кр.
1. Переносъ	13866	32	1756	15	Переносъ	12376	40	10000	—
2. Калужняцкій Игнатій	20	—	—	—	всего	12376	40	10000	—
3. Впр. Крыл. Миронъ Подольскій жертва	10	—	—	—					
4. Полинскій Н.	10	—	—	—					
Приходъ	13906	32	1756	15					
Розходъ	12376	40	10000	—					
Остаеть	1529	92	1656	15					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	ал.	кр.		ал.	кр.
1. Переносъ	3955	21	1. Переносъ	2407	50
2. Калужняцкій Игнатій	13	08	всего	2407	50
3. Левъ Михайль	10	—			
4. Пирожокъ Михайль	50	—			
5. Перчинскій Петръ	20	—			
6. Залѣтачь Романъ	50	—			
Приходъ	4098	29			
Розходъ	2407	50			
Остаеть	1690	79			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	вл.	кр.		вл.	кр.
1. Переносъ	17065	82	1. Переносъ	14781	18
2. Залѣтачъ Александръ . . .	8	—	2. Передатки получили:		
3. Левъ Михаилъ	10	—	1. Комарницка Домиц	10	—
4. Гумецкій Александръ . . .	20	—	2. Лукашевичъ Теофили	15	—
5. Титаръ Іоаннъ	20	—	3. Вць Мальвина	5	—
6. Жукъ Георгій	20	—	4. Попель Каролина	30	—
7. Деканатъ Яслискій	24	—	5. Юзefовичъ Корнеліа	50	—
именно зложили Всч. ОО. Волод. Вахнянинъ 14 зл. и Вол. Хомицкій 10 зл.			6. Рудавска Юстина	30	—
8. Гумецкій Іосифъ	10	—	7. Колиджинъ Елена	20	—
9. Юрчакевичъ Михаилъ . . .	20	—	8. Лисковацка Юліа	35	—
10. Макаръ Антоній	20	—	9. Лукашевичъ Павлина	10	—
11. Деканатъ Дрогобыцкій . . .	80	—	10. Грабска Аделя	10	—
именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Генрикъ Ильниц- кій, Ник. Ивановскій, Вол. Коростеньскій, І. Данке- вичъ, Ем. Горницкій; Ром. Коростеньскій 20 зл. Кто зложивъ ще 10 зл., не по- дано.			11. Литыньска Анна	10	—
12. Деканатъ Старосольскій . .	20	—	12. Грыцай Єлена	20	—
именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Конст. Грыцке- вичъ и Вас. Балко			13. Насальска Клявдіа	40	—
13. Деканатъ Сокальскій . . .	78	—	14. Ганасевичъ Софіа	20	—
именно зложили Всч. ОО. по 10 зл.: Ор. Чеховичъ, Сим. Лоицкій и І. Матвѣ- ясъ; Вас. Фартухъ 20 зл. и по 14 зл. Іос. Яюсъ и Мих. Фолисъ.			15. Федашъ Володимира	60	—
14. Деканатъ Бѣцкій	20	—	16. Ганановичъ Юстина	10	—
именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Іоаннъ Дуркотъ и Теод. Дуркотъ.			17. Менциньска Климент	30	—
15. Козакъ Теодоръ	20	—	18. Лисковацка Сильвіа	5	—
			19. Сироты Исайчики	10	—
			всго	15201	18
Приходъ	17435	82			
Розходъ	15201	18			
Остае	2234	64			

П о в т о р е н е :

Дня 31. Жовтня 1898 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренний	готовка	. 1529 зл. 92 кр.,	цѣнный папери	165615 зл. — кр.
II. " резервовий	"	. 1690 " 79 " " "	"	" " "
III. " розпорядимый	"	. 2234 " 64 " " "	"	" " "
Всего готовкою		. 5455 зл. 35 кр., цѣнный папери 165615 зл. — кр.		

Отповѣдно до того справоздани найдено въ касѣ:

I. Въ цѣнныхъ паперахъ	. . . . .	. . . . .	. . . . .	165615 зл. — кр.
II. 1. на книж. щадничихъ	Львовск. касы оцади.	Ч. 16958	500	" — "
2. " " "	Перем. касы оцади.	Ч. 17 24	378	" 80 "
3. " " "	Общ. "Вѣры"	Ч. 136	4177	" 69 "
4. готовыми	. . . . .	. . . . .	398	" 35 "
<u>разомъ</u>			<u>398 зл. 35 кр.</u>	

Кромѣ того находить ся въ касѣ книж. щад. „Вѣры“ Ч. 150 за требники бл. и. Гр. Шанкевича на квоту 220 зл. 31 кр.

М. Подолинскій
председатель.

Е. Мещинскій
секретарь.

М. Копко
касієръ.

Станъ касы вдов. сир. Института за часъ ѓтъ I. Листопада до 30. Листопада 1898.

А) ФОНДЪ КОРЕННИЙ.

Приходъ	Готѳвка		цѣнный папери		Розходъ	Готѳвка		цѣнный папери	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.	зл.	кр.
1. Перенось	13906	32	175615	—	1. Перенось	12376	40	10000	—
2. Калужняцкйй Игнатйй	20	—	—	—	2. Закуплено 4% Листы заст. Тов. кредит. земского	958	50	—	—
3. ѐтъ Общю-рѳльнич. кредит. Заведени	305	—	—	—	3. 4% Листы заст. Тов. кред. земск.	959	—	—	—
4. Кузьмакъ Мих.	60	—	—	—	всего	14293	90	10000	—

Приходъ	Готівка		цѣнни папери		Розходъ	Готівка		цѣнни папери	
	вл.	кр.	вл.	кр.		вл.	кр.	вл.	кр.
5. Деканатъ Нижанковскій, жертва: именно зложили Всч. ОО. Котецкій Ник. 10 зл. Др. Малинякъ Н. 2 зл. 50 кр. и Н. Н. 50 кр.	13	—							
6. Деканатъ Куликовскій, жертву: именно зложили Вп. Павѣ Пясецка 2 зл. 50 кр. и Вп. П. Лебедовичева 2 зл. 50 кр.	5	—							
7. Закуплено 4% листы заставнй Товариства кредит. земского	—	—	2000	—					
Приходъ	14309	32	177615	—					
Розходъ	14293	90	10000	—					
Остатъ	15	42	167615	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Приходъ	Готівкою		Розходъ	Готівкою	
	вл.	кр.		вл.	кр.
1. Переносъ	4098	29	Переносъ	2407	50
2. Колтунокъ Николай	10	—			
3. Ладжинскій Александръ	16	30			
4. Борсукъ Іоаннъ	20	—			
5. Кузыкъ Корнилій	47	—			
6. Залѣтачъ Романъ	9	33			
7. Зворотъ недорученого передатку вдовѣ Новосядловскій Антоннѣ	10	—			
8. Левицкій Петръ	104	80			
Приходъ	4315	72			
Розходъ	2407	50			
Остатъ	1908	22			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х ђ д ъ	Готѣвка		Р о з х ђ д ъ	Готѣвка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ	17435	82	1. Переносъ	15201	18
2. Деканатъ Дукляньскій . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Макс. Дуркотъ и Ник. Феленчакъ	20	—	2. Купонъ текуцій	14	75
3. Полянскій Іоаннъ	6	—	3. Передатки на 1898 р. получили вдовы:		
4. Деканатъ Затварницкій . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Волод. Левицкій и Іер. Моравскій	20	—	1. Терлецка Каролина	20	—
5. Колтунюкъ Николай	10	—	2. Желеховска Мальв.	10	—
6. Мосевичъ Володимиръ	20	—	3. Строньска Марія	20	—
7. Деканатъ Комарняньскій . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Л. Туряньскій, Л. Манастырскій, К. Пирожекъ А. Ковальскій, Ст. Онишке- вичъ; К. Кульчицкій 33 зл. Мих. Ильницкій 20 зл. 50 кр. и Сим. Борисъ 20 зл. 50 кр.	124	—	4. Ганчаковска Мелянія	50	—
8. Калужняцкій Левъ	20	—	5. Подлуска Климент.	50	—
9. Сорокевичъ Іоаннъ	10	—	6. Яблоновска Саломія	20	—
10. Деканатъ Бирчаньскій . . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Ю. Чучкевичъ, Гр. Журавецкій, Ант. Баньков- скій, Р. Присловскій, А. Ко- пыстаньскій, Ал. Желехов- скій, І. Жарскій; І. Мацакъ 30 зл. и Гр. Пержило 20 зл.	120	—	7. Ваць Мальвина	5	—
11. Крушиньскій Теодоръ	10	—	8. Кмицикевичъ Іосифа	10	—
12. % за купоны Банку ипотечн.	591	25	9. Новосядловска Ант.	10	—
13. Калужняцкій Ігнатій	10	—	10. Махникъ Емілія	60	—
14. Кузьмакъ Михайль	10	—	4. Купонъ текуцій	16	65
15. Фартухъ Василій	10	—	5. Порто почтове	—	45
16. Гукевичъ Алексей	10	—			
17. Деканатъ Нижанковскій . . именно зложили Всч. ОО. по 10 зл.: П. Винницкій, Ю. Кульматыцкій, и М. Шуми- ло; Гр. Тымчининъ 20 зл., І. Лазуркевичъ 14 зл. и І. Шеховичъ 14 зл., Р. Копы- станьскій 7 зл. 49 кр.	85	49			
18. Концевичъ Георгій	10	—			
19. Деканатъ Судововишеньскій именно зложили по 10 зл.	70	—			
			всего	15488	03

П р и х ђ д њ	Готѣвка		Р о з х ђ д њ	Готѣвка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
Всѣ. ОО. Гр. Левъ, Н. Куширъ, М. Телепъ, В. Кондрацкій, А. Бованко, Л. Тыховскій и М. Литыньскій					
20. % отъ книж. щадн. Львѣвск.	21	50			
Прихѣдъ .	18614	06			
Розхѣдъ .	15488	03			
Остаетъ .	3126	03			

П о в т о р е н е :

Дня 30. Листопада 1898 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный готѣвка	15 зл. 42 кр., цѣнный паперы	167615 зл. — кр.
II. " резервовый "	1908 " 22 " " "	— " — "
III. " розпорядимый "	3126 " 03 " " "	— " — "
Всего готѣвкою	5049 зл. 67 кр., цѣнный паперы	167615 зл. — кр.

Отповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I. Въ цѣнныхъ паперахъ	167615 зл. — кр.
II. 1. на книж. щаднич. Перем. касы оцѣдн. Ч. 17124	378 " 80 "
2. " " " Общ. "Вѣры" Ч. 136	4177 " 69 "
3. готовыми	493 " 18 "
разомъ	5049 зл. 67 кр.

Кромѣ того находить ся въ касѣ книж. щад. „Вѣры“ Ч. 150 за требники бл. и. Гр. Шашкевича на квоту 220 зл. 31 кр.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

Е. Меяцянскій
секретарь.

М. Кошко
касиръ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 22. грудня 1898.

ХРОНИКА.

Именованія:

- Ч. 4988/98. О. Бѣрецкій Іоаннъ, парохъ въ Лѣску — орд. отпоручникомъ до ц. к. Рады шкѣльной окружной въ Лѣску.
- Ч. 4999/98. О. Калужницкій Теофилъ, деканъ и парохъ въ Загбрю — орд. шкѣльнымъ комисаремъ.
- Ч. 6052/98. О. Коныстаньскій Климентій, парохъ въ Регетовѣ — Совѣтникомъ Еп. Консисторіи.
- Ч. 5891/98. О. Прухвицкій Андрей, парохъ въ Ляшкахъ завязанныхъ — орд. шкѣльнымъ комисаремъ.
- Ч. 6119/98. О. Виняцкій Павелъ, деканъ и парохъ въ Грушатычахъ — орд. шкѣльнымъ комисаремъ.
- Ч. 6779/98. О. Ильницкій Владыславъ, парохъ въ Ясѣнцѣ Масьовой — орд. шкѣльнымъ комисаремъ.
- Ч. 6693/98. О. Крыницкій Емилианъ, парохъ въ Бобитывѣ — орд. шкѣльнымъ комисаремъ на деканатъ Сокальскій.
- Ч. 6693/98. Вир. О. Чеховичъ Орестъ, крылошанинъ и парохъ въ Сокали — орд. шкѣльнымъ комисаремъ до всѣхъ шкѣлъ въ мѣстѣ Сокали находячихъ ся.

Отличія крылошаньскій получили:

- Ч. 6052/98. О. Коныстаньскій Климентій, парохъ въ Регетовѣ.
- „ 6060/98. „ Ясеницкій Антоній, парохъ въ Болохѣвцяхъ.
- „ 6543/98. „ Петрикъ Іоаннъ, парохъ въ Стоянцяхъ.
- „ 6546/98. „ Сѣнкевичъ Анатоль, парохъ въ Куниѣ.
- „ 4987/98. О. Чайковскій Григорій, парохъ въ Бѣтли.
- „ 4987/98. „ Лодыньскій Корнелій, парохъ въ Либохорѣ.
- „ 4987/98. „ Кордасевичъ Анатоль, парохъ въ Росохачи.
- „ 5921/98. „ Федоновичъ Іосифъ, парохъ въ Крущи.
- „ 5921/98. „ Горницкій Евгений, парохъ въ Равѣ русской.
- „ 5921/98. „ Стецькъ Сильвестеръ, парохъ въ Каменцѣ Старесело.
- „ 5763/98. „ Кокуревичъ Михаилъ, парохъ въ Бѣгалахъ.
- „ 6812/98. „ Фолисъ Михаилъ, парохъ въ Рожджаловѣ, и им. тит. Совѣтникомъ Еп. Консисторіи.
- „ 6112. „ Децко Андрей, парохъ въ Луцѣ.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 6484/98. О. Лихицкій Теодозій, на парохію Лишки, дек. Ярославского.
- „ 6785/98. „ Гомза Емилианъ, на Багновате, дек. Высочаньского.

Презенты получили:

- Ч. 176. О. Мекелита Петро, на Прусѣкъ дек. Сяноцкого.
- " 6838/98. О. Феѣца Мих, на Новвицю дек. Бѣцкого.
- " 6876/98. " Киричиньскій Стефанъ, на Дашѡвку дек. Устрицкого.
- " 364. О. Сапрунъ Мих. на Кунииньску Вѡлку дек. Жѡвковскаго.

Завѣдательства получили:

- Ч. 6383/98. О. Коныстянскій Орестъ, въ Войтковой дек. Добромильскаго.
- " 6424/98. " Феленякъ Николай, въ Полянахъ, дек. Дуклянскаго.
- " 6484/98. " Крушиньскій Романъ, въ Высоцку дек. Ярославскаго.
- " 6600/98. " Дуркотъ Александеръ, въ Свѣтковой дек. Бѣцкого.

-
- Ч. 5785/98. Увѡльнене отъ испыта конкурсовога получивъ о. Григорій Сирьсъ, парохъ въ Хотынци

Въ пропозицію приняті:

- Ч. 6840/98. На парохію Прусѣкъ дек. Сяноцкого: 1. Лицишакъ Никифоръ, 2. Калужняцкій Іоаннъ, 3. Хомишинъ Максимъ, 4. Виковичъ Алексей, 5. Мекелита Петръ, 6. Сѣвиржиньскій Іосифъ.
- Ч. 6842/98. На парохію Потѡкъ великій дек. Старосамборскаго: 1. Ленчикъ Іосифъ, 2. Хомишинъ Максимъ, 3. Кузьмакъ Михайль, 4. Жолкевскій Антоній, 5. Фолисъ Антоній, 6. Брыкъ Алексей, 7. Полянскій Василій.
- Ч. 6827/98. На парохію Башни дек. Любачѡвскаго: 1. Лишиньскій Іосифъ, 2. Насальскій Волод., 3. Кмицикевичъ Романъ, 4. Грицикевичъ Іоаннъ, 5. Костекъ Іоаннъ, 6. Полошининовичъ Левъ, 7. Савойка Теодоръ, 8. Кузикъ Петръ.
- Ч. 6843/98. На парохію Лункѡвъ дек. Яслинскаго: 1. Охничъ Василій, 2. Грабець Теодоръ, 3. Хомииньскій Евгений.
- Ч. 6866/98. На парохію Кульчицъ дек. Самборскаго (поновво): 1. Ильницкій Іоаннъ, 2. Бвлиньскій Гр., 3. Насальскій Волод., 4. Шайдзицкій Іосифъ, 5. Гордынскій Димитрій, 6. Криницкій Іоаннъ, 7. Гумецкій Юліянъ, 8. Растваецкій Счастній.
- Ч. 6828/98. На парохію Краковецъ дек. Яворовскаго: 1. Волосянскій Іоаннъ, 2. Бачиньскій Волод., 3. Костекъ Іоаннъ, 4. Городецкій Іоаннъ, 5. Грицикъ Гр., 6. Фолисъ Ант., 7. Кузикъ Петръ.
- Ч. 6829/98. На парохію Воцанцъ, дек. Комарненьскаго: 1. Кмицикевичъ Романъ, 2. Яцевъ Алекс., 3. Хомишинъ Максимъ, 4. Кордасевичъ Романъ, 5. Борясъ Сім., 6. Двухѣтъ Иларій, 7. Винницкій Іосифъ, 8. Бованко Атавазій, 9. Гермакъ Казимиръ, 10. Гоцкій Волод., 11. Кульчицкій Сім. 12. Фолисъ Ант., 13. Шандровскій Іосифъ, 14. Чирвянскій Миронъ.

- Ч. 6835/98. На парохію Грѣмно дек. Горожаньского : 1. Козакевичъ Іосифъ, 2. Жарскій Михаилъ, 3. Сапрунъ Стефанъ, 4. Ленкій Данилъ, 5. Раствецкій Очастный.
- Ч. 6845/98. На парохію Гусне выжне, дек. Высочаньского : Трешневскій Михаилъ.
- Ч. 6831/98. На парохію Залѣска Воля дек. Ярославского : 1. Савойка Теодоръ, 2. Кузикъ Петръ, 3. Луччко Петръ, 3. Косоноцкій Іоаннъ, 4. Ольшанскій Іоаннъ.
- Ч. 6833/98. На парохію Глумча дек. Бирчаньского : 1. Грабець Теодоръ 2. Кузьмакъ Мих., 3. Виковичъ Алексей, 4. Шандровскій Іосифъ, 5. Криницькій Антоній, 6. Романецъ Гр.
- Ч. 6844/98. На парохію Пяткова руска дек. Бирчаньского : 1. Яремкевичъ Вас., 2. Весоловскій Авт., 3. Сѣлецкій Алекс., 4. Сапрунъ Мих., 5. Борысь Сім., 6. Грабець Теодоръ, 7. Гудзіо Діонизій, 8. Федевъ Іоаннъ.
- Ч. 6839/98. На парохію Горинка дек. Балигородского : Згорлякевичъ Франць.
- Ч. 6837/98. На парохію Бѣбрка дек. Лѣского : 1. Чертежинскій Дмитрій, 2. Криницькій Антоній.
- Ч. 6830/98. На парохію Руске село дек. Бирчаньского : 1. Кузикъ Петръ, 2. Чучкевичъ Юліанъ.
- Ч. 6841/98. На парохію Шандровець дек. Затварницкого : Полянскій Василій.

-
- Ч. 5533/98. Высоке и. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 19. Жовтня 1898, Ч. 91584 продовжило дотаціи зъ рел. фонда на дальшій одинъ рѣкъ для сопомочника пароха въ Тарнавицѣ, дек. Яелеского.
- Ч. 5680/98. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 17. Листопада 1898. Ч. 101808 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Стенитынѣ на 2 роки.
- Ч. 6095/98. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 14. Листопада 1898, Ч. 98870 призволило на таку саму дотацію для надати ся маючого сотрудника парохови въ Ричновѣ на 1 рѣкъ.
- Ч. 6616/98. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 10. Грудня 1898, Ч. 107123 призволило на таку саму дотацію для сотрудника надати ся маючого парохови въ Вербѣжи на два роки.

-
- Ч. 4896/98. Отручною богослуж. стипендією по 50 зр. б. и. Гр. Шанкевича на рѣкъ 1899 надѣлений вѣстали слѣдуючй ОО.: Жолкевскій Антоній, Ляхъ Дмитрій, Тыховичъ Іосифъ, Гумовскій Петръ, Казужвицкій Ігнатій, Парашакъ Василій, Полянскій Генрикъ, Крвавичъ Викторъ, Яремкевичъ Василій, Петрикъ Іоаннъ.
-

ЖЕРТВЫ.

Грамоту узнаня и похвалы съ Архіерейскимъ благословеніемъ получили:

- Ч. 6058/98. Ч. Теодоръ Паукъ, господарь въ Буцовѣ за жертву 100 зл. на позолочене образа св. Онуфрія въ мѣстцевой церкви.
- Ч. 323. Благор. панъ Владимиръ и Ольга Паславскій въ Дрогобычи за сиравлене науки для церкви въ Горбачахъ.
- Ч. 6477/98. Ч. Михайлъ Чайковскій и Агафія Чайковска господарѣ въ Вислобокахъ ад Ременбѣ за жертву 80 зл. въ користь церкви въ Вислобокахъ.
- Ч. 6546/98. о. Сѣнкевичъ Анатолий, парохъ въ Куниѣ за ревностъ и старанность около движеня церкви въ Стѣбнѣ (будучи тамъ парохомъ).
О. Бачинскій Володимиръ, парохъ въ Стѣбнѣ за положеніи заслуги около движеня дому Божого.
Ч. Панько Малецкій, пѣвецъ церковный и Иванъ Малецкій, начальникъ громады въ Стѣбнѣ за понесеніи труды около будовы церкви тамже.
Ч. парохіянне въ Стѣбнѣ за жертву надъ 400 зл. на закупино приборѣвъ церковныхъ якъ: многосвѣчника за 300 зл., дѣхтарѣвъ за 85 зл. и лампи за 18 зл.
- Ч. 6397/98. Ч. Марія Цвѣкла, парохіянка въ Гренсцѣ ад Миротинъ за жертву 360 зл. на обновлене дочер. церкви тамже. — Ч. Агнѣшка Богуратъ въ Гренсцѣ за жертву 100 зл. на тую цѣль. — Честнй парохіянне: Тома Секала, Софія Стопа, Кастанъ Цюиньскій, Иванъ Буя, Мірскій, начальникъ громады, Иванъ Жукъ, Теодоръ Городецкій и Теодоръ Шлихта въ Гренсцѣ за жертву 144 зл. въ користь тамошной Церкви, а именно зложили; Ч. Секала 40 зл., Стопа 40 зл., Цюиньскій 10 зл., Буя 15 зл., Мірекъ 10 зл., Жукъ 10 зл., Городецкій 10 зл., Шлихта 10 зл.
- Ч. 6381/98. Ч. Теодоръ Прокудъ, господарь въ Батитычахъ за жертву 100 зл. на украшене тамошной церкви.
- Ч. 6527/98. Ч. Теодоръ Яджинъ, господарь въ Чапляхъ за жертву 200 зл. на поставлене бочного литург. престола Воведеня въ Храмъ Прч. Дѣвы Маріи въ церкви мѣстцевой. — Ч. Николай Павлишевскій, провизоръ церкви въ Чапляхъ за жертву 200 зл. на поставлене и украшене бочного литург. престола св. О. Николая въ тамошнѣй церкви.
- Ч. 6807/98. Вблаг. Панъ Іоаннъ Вѣльчиньскій, властитель добръ въ Буку, за жертву 1.400 зр. на украшене церкви тамже.
- Ч. 6731/98. О. Михайлъ Шатыньскій, парохъ въ Тыривѣ сѣльный за понесеніи труды около обновленя тамошной церкви, а Честнй парохіянне тамже за жертву 4000 зл. на обновленя и украшене церкви въ Тыривѣ сѣльный.
- Ч. 46. Чест. провизоры церковной въ Трушевичахъ ад Гойско якъ: Николай Якимцевъ, Федько Яцькъ, Васько Гирникъ и Олекса Сподарикъ за поставлене иконостаса и головного престола въ церкви въ Трушевичахъ.
- Ч. 669. О. Левицкій Володимиръ парохъ въ Цариньску за совѣстне и ревне выповняне душпастирскихъ обовязковъ. — Ч. Олекса Шестакъ, господарь въ

Райскѣмъ за даръ 100 зл. на кивотъ до тамошней церкви. — Вблг. панъ Емануиль Ронинскій властитель посполостей земскихъ въ Телешниці за жертву 200 зл. для тамошней церкви.

- Ч. 6623/98. Грамоту узнаня и похвалы черезъ дек. урядъ Сокальскій получили: Ч. Дмитрій и Анна Маковскіи парохіане зъ Пытурицѣ ad Сокаль за справлене для церкви Пытурицкѣй свѣтлого фелона за 52 зл. 66 кр.
- Ч. 6527/98. Ч. Брацтво церковне въ Чапляхъ за справлене образа „Воведени въ Храмъ Пр. Дѣвы Маріи“ за 50 зл. — Ч. Теодоръ Скалецкій и Ч. Теодоръ Дуничъ зъ Янова за закупно позолоченои пушки на св миро за 20 зл.

Отъ Еп. Консисто́ріи

Перемышль 6. Лютого 1899.

Константи́нь,
Епископъ.

О. Іоаннъ Войтовичъ
прв. канцлеръ

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢкъ 1899.

Выдано 16. Лютого.

Ч. III.

Ч. 11.

Константинъ Чеховичъ

Ч. 62/орд.

О св. великомъ
постѣ.

Божю Милостію и св. Апостольскаго Престола благословенемъ

ЕПИСКОПЪ

Перемыскій, Самборскій и Сяноцкій.

Тайный Шамбелянъ Его Святости Папы Льва XIII.

Рыцарь Ордера папскаго св. Петра, Членъ и Вицemarшалокъ Сойма Королевства Галиціи
и Володимиріи зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ и пр.

Всеч. Духовенству и Вѣрнымъ Нашей епархіи

Миръ и Архіерейске благословеніе !

„Постное время свѣтло начинемъ къ подемгомъ дѣхоннымъ себѣ подложивши, омынимъ дѣшѣ, очистимъ тѣло, постимся аже къ сидѣхъ отъ всякіа страсти, добродѣтельми наслаждающимся дѣхъ“ (стихиря зъ вечернѣ въ недѣлю Сыра.) Такъ снова зближае ся часъ, въ котромъ церковь наша жадае водъ насъ принесеня десятинь Господу, наблужае ся время, въ котромъ мы повинни омити нашу душу, очистити наше тѣло и приукрасити ихъ добродѣтельми христіаньскими.

Користаючи зь нагоди „предмжащого намъ подяга“ якъ каже Ап. Павелъ, постановилисьмо якъ въ минувшомъ роцѣ, такъ и темеръ вѣдозвати ся до Васъ Возлюбленнй Намъ и въ томъ Нашомъ пастырскѣмъ посланію вказати на тоє огнище, где вѣсь христіянскіи добродѣтели шлекати ся повиннй, а именно на супокѣйну, щасливу, правдиву христіянску родину, котрой взѣрцемъ єсть перша христіянська свята родина: Спаситель, Пресвята Дѣва и св. Іосифъ Обручникъ. А хотий Мы пересвѣдченй, що мѣжь Вами жиє и темеръ той стариннй духъ христіянскій родиннй и лишъ пожеланымъ бы було абы вѣнъ що разъ больше утверждавъ ся, то однакъ щобы ухоронити Васъ передъ новѣйшими погубними для душъ Вашихъ напирями духа часу, постановилисьмо словами св. Ап. Павла, котрй єуть провѣдною ниткою для христіянскои родины, взмѣдити жите Ваше родине и укѣрити на сильныхъ и невзрушенихъ пѣдставахъ науки перкви католицкон, вказуючи на першу свату Родину, где въ щастю и недоли, помочи, сили и потѣхи шукати треба „Окащитесь вѣо ажежи изкраннй Бѣжин скати и козакелнни, ко стрекы щидротъ, елгестъ, смириномѣдов, кретестъ и долготерпѣннй: Прівмлючи дрѣгъ дрѣга, и прощю, ци сѣкѣ, аци кто на кого имать поричннй“ такъ пише Ап. Павелъ до Колосаѣвъ (гл. 3 ст. 12) Въ тыхъ словахъ высказує приказъ, котрй становигъ пѣдставу родинного жита.

Дѣе ся звичайно такъ, що нещастя яки насъ досягають, ми приписуємо лихои судѣбѣ, коли противно, мы сами дуже часто вѣсьмо ихъ причиноу, чи то черезъ нашу нерозвагу, чи то переступаючи заповѣди Божй.

Много бо стягає на себе рѣжнй терпѣннй и затроує собѣ жите черезъ тоє що не хотять уступчивими бути, не хотять другихъ терпѣти, зносити, любити та милосердити ся: перечать ся за для маловажнихъ рѣчей, заздроситъ другимъ, хотѣли бы вѣегда розказувати а нѣколи слухати; а зъ того походять, и: вѣоволене сваритъ, ненавѣсть, пѣдозрѣннй, и то дѣе ся звичайно мѣжь родинюу. Зъ заздроси и самолюбія зникає любовъ ближнього, прориває ся тая тѣсна звязъ мѣжь рѣднею и приятелями, зъ чого слѣдує, що зъ серци зникає любовъ, всяка утѣха єтає ся гѣркоу, словомъ, жите таке єсть тигаромъ и нещастемъ. Сумно згадати, якъ многи христіяне церковь омивають, молитвы занехують, даже до сновѣди передъ Воскресеніемъ не приступають, лишъ по той причинѣ, що въ серци ненавѣсть носить и не хотять ся зъ мнимымъ неприятелемъ перепросити — и не до увѣрєннй, — дѣе ся тоє найчастѣйше мѣжь найближними крєвными. „Щи дрѣгъ дрѣга вгрызаетъ и сѣкѣдаетъ, елудитса, да не дрѣгъ отъ дрѣга истрыпаннй вѣдѣти“ (Гал. 5. 15.) и дѣйстно, незгода обѣ стороны доводитъ до унадку; тому належить и ти за наукою тогожь апостола, коли учитъ: „Прівмлючи дрѣгъ дрѣга, и прощюци сѣкѣ, аци кто на кого имать поричннй: ажежи Христосъ престиахъ вѣстъ елмѣ, таке и къ“. (Кол. 3. 13).

Тими словами повтарає Апостоль одну зъ найголовнѣйшихъ наукъ нашої свитой религии, котрой зъ наибольшимъ натискомъ Іисусъ Христосъ учивъ; — науку въ котрой особенно доброта єго въ повной мѣрѣ пробыває ся. „Вѣсь долгъ єнъ стѣпѣстихъ тѣкѣ, єнѣжи ємєлнхъ ма єси. Не вѣдєлнши ли и тѣкѣ помылквати кмєрєта твоего, ажежи и азъ тѣ помылкєвахъ“? (Маѣ. 18. 32. 33).

Безконечно добрый, свитый и всемогучий Богъ прощає и найтяжшй провины чловѣкови, котрй єсть єго сотворѣнемъ, и въ порѣвнанию зъ Богомъ марнымъ порохомъ; а тойже мизернй чловѣкъ не мавже бы малй вѣды собѣ рѣвного заповѣннй образы прощати? Однакъ наколи чловѣкъ въ своей гордости и затвердѣлости, не хоче своему ближнему простити, и носить ненависть зъ серци

своимъ, тогда и Господь Богъ отмавляе своего милосердія, не выслухуетъ его молитвъ и не прощаетъ ему такъ долго провинъ, доки тойже не хоче своимъ ближнимъ тыхже простити, и тутъ нема жадного оправданя; бо если Богъ радо пріймае до своей ласки кающаго ся грѣшника, то хоче такожь, щобы и человекъ своему ближнему прощавъ и то: „ни до седмъ кратъ, но до седмдесатъ кратъ седмирицею“. (Мат. 18. 22), словомъ Иисусъ Христосъ кладе засаду: „отидѣйтесь, и отидѣстѣ камъ“ (Лук. 6. 37.)

„Надѣ къкамъ же сими стажитѣ любовь, шже встѣ себѣхъ сокращишьства: И миръ Божій да водворѣтѣся къ сердцахъ вашихъ, къ оныхъ и якии кыстѣ ко единому тѣакъ“ (Кол. 14. 15). Словами тыми хоче Апостоль сказати, що „миръ“, той дорогій бисеръ сердцець и найбільшій скарбъ домового огнища, не есть звычайнымъ спокоемъ, але „миромъ“ Христа, котрый оголосили всему свѣту ангели при Рождествѣ Христовомъ, котрый Онъ по своимъ воскресенію полишивъ апостоламъ и котрый вѣчно въ небѣ пѣвае. И власне той спокоемъ и надѣею першихъ Христіанъ въ часѣ а-постоловъ, ихъ наслѣдникѣвъ, въ часахъ переслѣдованъ и мученичества. На найдавнѣйшихъ каменяхъ надгробныхъ на цвинтаряхъ пернихъ христіанъ читаемо коротки написы, а часто только одно слово „Въ сунокую“ або бачимо символичне вырѣзблене: и. пр. голуба, або галузку оливну, або голуба съ галузкою оливною въ клювъ, означающихъ сунокоемъ; до тыхъ знаковъ додавано початковій букви имени Христоваго, що читати ся мало „Въ сунокую Христовомъ“.

Черезъ тое хотѣли высказати, що душа помершого, котрого тѣлній останки та могила покрыва, въ сунокую Христовомъ прожили, съ Богомъ ся поедили, и въ благодати, котра зъ креста спливае, переживши въ сунокую родниномъ и съ ближними, перенесли ся въ другій свѣтъ въ надѣѣ досягнути тамъ вѣчной сунокоемъ, котрый Христосъ своимъ вѣриномъ приобщишь. — Першій Христіане розумѣли тое ишо, якъ добре есть, жити и умирати въ сунокую съ Церквою и памитали, що кто яко живой членъ належитъ до той церкви, мае участь съ Христомъ и одержитъ черезъ ню благодать свитости и щасливости; а кто ся отъ неи отдѣлае, отдѣлае ся отъ Христа, зостае черезъ него выдѣдиченій и на вѣчну погибель засуджений.

Тому Возлюбленій, и Мы желаемъ Вамъ и Вашимъ родинамъ того великого добра „мира“ Христоваго и церкви, того невысказаного добра, котре никому не откажутъ ся, скоро лишь до него стремитъ, а котрый Вы все досягнути можете. Щасливій ти родины, котри въ тѣни того сунокоемъ живутъ, сполученій съ церквою, поддають ся ей власти, и слушають наукъ своихъ епископѣвъ. Тогда до каждой такой христіаньской родины можна буде примѣнити слова Псалмопѣвца: „Живый къ немощи вашомаго, къ крокъ Бога ниского водворитѣся. Речитъ Господки: застѣнникъ мой еси, и приближиши мов. Ни прийдѣтъ къ тѣбѣ зло, и рана ни приблизитѣся тѣлѣи твоюмѣ. Ибо ангеломъ своимъ завокетъ о тѣбѣ, сохрани ти тѣ къ исѣхъ вѣстѣхъ твоихъ“. (Пс. 90.) Не суть то пусто звенячій фразы, але Божя обѣтници, о котрыхъ правдивости переконати ся каждый може, кто засягне рады зъ досвѣду. Въ домѣ, где сунокоемъ церкви пануе, тамъ есть любовь, честнота и вдоволене, тамъ мѣшканцѣ ведутъ жите щасливе. Виравдѣ не брачне и тамъ дозегливостей, бо каждый тутъ на земли терити муситъ, однакъ долегливости ти злагодженій черезъ потѣху св. религій, тратитъ свою силу болючу. А кто зможе высказати, якъ великою буде радѣсть, коли приблизитъ ся хвили переходу у друге жите! Перозважно и страшно есть вти до вѣчности и „клясти къ рѣцѣ Бога живаго“. (Евр. 10. 31.) безъ певной о-

хороны, безъ жадной помочи и потѣхи; протое забезпечѣть собѣ тую певну помѣчъ, котру Вамъ теперь и въ послѣднѣй хвилѣ житя спокѣй церкви удѣлити може; церковь свята зможе Васъ тогда якъ свои дѣти представи Сынови Божьму и въ той послѣднѣй хвилѣ своѣй сильной помочи удѣлити, — помочи, котрой бысьте надармо где инде знайти могли.

Хочете але тую помѣчъ тогда мати, то мусите теперь въ спокую церкви жити; не важте ся его нарушати, ѡтъ себе ѡткидати и наслѣдувати злѣ примѣры тыхъ заслѣпленыхъ христинъ, котрѣ о Спасителя не журить ся. Тѣмъ бо, ѡтцурали ся „мира“ церкви, котрѣ не хотять вѣрити въ тое, що Богъ объявивъ и що церковь св. до вѣрованя подае; або, свою вѣру, если того ихъ потреба wymagaе, не визнають явно устами, але радше явно голосять блуднѣ науки, котрѣ днесь такъ ширять ся. Нехай далекою буде ѡтъ Васъ гордѣсть узнавати себе мудрѣйшими ѡтъ церкви, тои черезъ Иисуса Христа поставленои неогрѣшенои учительки, а скоро Вамъ на томъ залежитъ, щобысьте збѣтали зачисленѣ до дѣтей Божихъ, то приймайте науку церкви съ всею радостею. Не зачислийте ся до тыхъ, котрѣ зъ выгоды щобы змысловости догодити, перестунають заповѣди Божѣ, не учащаючи на богослуженя та заховуючи посты. Особенно выстерѣгайте ся тыхъ котрѣ марнують золотѣй часъ на читаню лихихъ погубныхъ книжокъ та часописей и не мовбы яку отрую поодають другимъ; а нарушаючи спокѣй церкви вѣнечать щасте родинне, вносячи роздоры и недоволене. Вашою учителькою нехай буде церковь, котроѣ единой Богъ повѣривъ правдиву науку и давъ ей средства до ущасливеня.

Св. Ап. Павелъ подае дальше въ своимъ посланію приказы, котрѣ кожда родина выповнити муситъ, если має въ душѣ евангельскѣмъ жити. У поганѣ отецъ родины мавъ необмежену власть; невѣста була его невольницею, предметомъ до заспокоеня его похотей. Такому пониженю невѣсты треба було положити конецъ. Апостоль Павелъ пише: „Жны покниыйте своимъ мѣжымъ, шкже не доблеть о Господѣ“ (Кол. 3. 18), бо якъ каже Апостоль на инѣмъ мѣстци: „Зны мѣжъ галка есть жны, шкже и Христесъ галка церкви“ (Еф. 5. 23.) и до мужа належитъ ридити домоу. Однакъ власть не смѣе бути ани своєвольна ани жорстока, пѣсля бо словъ Апостола: „Мѣжѣ, аккитѣ скоу жны, шкже и Христесъ кезакен церкви“. (Еф. 5, 25.) „и не огерчайте смъ къ нимъ“ (Кол. 3. 20.) А дѣти? И до тыхъ звертае ся Апостоль Павелъ, и говорить таку правду, о котроѣ днесь позабуто, а котру еслибы коли, то власно днесь треба пригадати, коли то подкочуе ся повагу власти, бурить ся задъ суспѣльный и занеспокуюе спокѣй родинный. „Чадъ!“ каже бѣтъ. „Чадъ, посабнайте ридитый своимъ къ ксѣмъ: сіе бо оутѣдно есть Господки“ (Кол. 3. 20). Видите, якъ то Апостоль приказуе дѣтямъ послухъ а осуджуе непослухъ и уважайте; бѣтъ наказуе послухъ „къ ксѣмъ“, одже даже и въ такихъ случаяхъ, где дѣтямъ полишений есть свободный выборъ, особенно при заключаню супружествъ. Протое повиннѣ дѣти въ такъ важной справѣ засягати рады своихъ родичей, полагаати на ихъ досвѣдѣ, а тогда не будутъ лучати ся такѣ несчастнѣ супружества, где не однѣ дѣти черезъ цѣле жите нарѣкають на своѣй легководушный крокъ, вказуючи на причину, що не послухали своихъ родичей. Тутъ мусимо звернути увагу на заключане супружествъ мѣжъ кривными. Виравдѣ церковь часто за днѣ важныхъ причинъ удѣляе розрѣшеня и удѣляе тое зъ загѣдности. однакъ дуже не радо, и лишъ для увикненя неразъ соблазни, тымъ бѣльше, що якъ досвѣдъ поучае, потомство зъ такихъ супружествъ такъ духово якъ тѣлесно есть слабосильне.

Такъ одже хоче Апостоль щобы молодѣжь була податливою и послушною, не розширяючи однакъ за много власти ѡтцѣвскои. Правдою однакъ есть, що зѡ слѡвѣ св. Ап. Павла треба выключити нынѣшне поблажливе дуже выховане дѣтей, котре всяку карнѡсть и кару выключити хоче, зѣ чого походитъ незнане почутя обовязку и послуху а наслѣдкомъ дальшимъ того есть зѡпсуге обычаѣвъ а неразъ даже здичѣлѡсть молодежи. Такои нерозважнои поблажливости не стерпѣвъ бы св. Ап. Павелъ; однакожь зѣ другои стороны не подобае ся ему за надто велика строгѡсть и упрямѡсть, котра бы серця молодежи обезцѣлювала и огѡрчала, бо ѡнъ выразно пише: „Отцы не раздражайте чадъ кашнѣхъ, да не оцѣнѣють“ (Кол. 3. 21).

Дальше обговорюе Апостоль другу сторону житя родинного, а именню взаимнѡ ѡтношеня саужбодавцѣвъ до слугъ. Въ часахъ Апостола Павла суспѣльнѡсть була поганьскою и пановало невѡльництво. Такѡ ѡтношеня не були цѣвно по воли Божѡй и церковь положила собѣ за задачу тѡи ѡтносины злѡгодити а въ кѡнци повѡли и цѣлкомъ усунути, лишъ не насилѣмъ и переворотомъ, але терпѣливою вытрѣвалѡстѣю и материньскою розторопнѡстѣю. Св. Ап. Павелъ звертае прѡтое увагу на засады братерства и на обрахунокъ, котрый мы всѣ Господу Богу, яко найвысшѡму нашѡму Пану, зложити будемо мусѣли. Засады тѡи, высказанѡ ясно въ св. Евангелѡю, приготавливали повѡли знесене невѡльництва а въ кѡнци и цѣлкомъ тѡе усунути. Науки, котрѡ дававъ св. Апостоль невѡльникамъ навораченнымъ до вѣры Христовѡи, мають значѣне и вагу и теперъ для тѣхъ, котрѡ вправдѣ не суть двѣсь невѡльниками, однакожь другимъ служитъ и въ той способѣ на хлѣбъ щоденный собѣ зарѡбляютъ. Такъ пише Ап. Павелъ: „Рабы, послѣдуйте не кѡмъ плотскихъ господѡи кашнѣхъ, не предъ очима тѡчию работайте акѡ члѡкѡкогодницы, но къ простѡтѣ сердца, кѡлицѡ Бога. И кѡже, еже аще что творите, отъ дѣши дѣлайте, акѡже Господѣ, а не члѡкѡкомъ: Бѣдаши, акѡ отъ Господа приймете воздѡланѡ достоинѡ: Господѣ бо Христѣ работайте“ (Кол. 3. 22—24). Слуги, зарѡбники, роботники, повиннѡ пѣсля науки св. Павла розважити, що они въ засадѣ Христу служатъ, котрый ихъ не опуститъ, але насупрѡтивъ, тяжко колѡсь покарае тѣхъ хлѣбодавцѣвъ, котрѡ своимъ слугамъ, зарѡбникамъ та роботникамъ кривду чинили.

„Обидѡй кѡспринимѣ, еже свѣдѣ“ (Кол. 3. 25) бо каже дальше: „ижесть лица окинекинѡ“ (Кол. 3. 25.) Прѡтое хлѣбодавцѣ нехай собѣ запамитиють слова св. Ап. Павла: „Господѣ, прѡкѣдѣ и оцѡправниѡе рабѡмъ подадите, вѣдаши, акѡ и кѡ имате Господа на нѡсѣхъ“ (Кол. 4. 1). Суть то дѣйствию золѡтѡи слова, котрѡ и розумъ и сердце вдоволати повиннѡ.

Возлюбленнѡ! Хотитежь вашѡи родины въ „мирѣ“ и христѡянскихъ честнѡтахъ захвати? Желаете собѣ, щобы въ Вашнихъ рѡдинахъ замѣшкала згода, спокѡй, побожнѡсть и всѣ тѡи честнѡты, котрѡи Богу угодинѡи суть? Если такъ, то знайте, що не небезпечнѡи забавы, не выстава и збытокъ украшають домашне житѣ, але невиннѡи розрывки, супѡкѡй сердца, тѡи дочери болѡзни Божѡи. Наслѣдуйте примѣры нашихъ предкѡвъ, ѡтмовляйте всѡблѡвно щоденнѡи молитвы, обучаите вашѡи дѣти въ правдахъ святой вѣры, провадьте бесѣды не ублѡжаючи имени христѡянскому, заховуйте строго приписы нашѡи св. церкви, перестерѣгайте строго выповнюване посту святого, словомъ памитайте на слова Апостола Павла: „Слово Христовѡе да кѡслѡветѡ кѡ елѣкѡ богатнѡ“ (Кол. 3. 16), и „Еже молитѣкѡ тишнѡи, водствѣючи кѡ ней съ кѡлѡгѡдарниѡемъ“ (Кол. 4. 2).

„Начѡмъ пѣстнѡе крѡмѡ скѣтѡе, кѡ подвѡгомъ дѣхѡвнымъ сѡбѡ подложнѡи“ а — Бла-

годать Господа нашего Иисуса Христа и любви Бога и Отца и причастіе сятаго Духа бѣди со всѣми вами. — Аминь.

Дано въ Перемышляхъ при Катедральномъ Храмѣ Рождества св. Крестителя въ день праздника Стрѣтєня Господня дня 2. (14.) Лютого р. Б. 1899.

Поручае ся Всечестному Духовенству повышій листъ пастирскій оглоосити вмѣсто проповѣди въ Недѣлю Мисопустну, евентуально Сыропустну. Въ парохіяхъ до когрыхъ дочерній церкви належать, мае ся той листъ пастирскій въ каждой церкви оглоосити.

Що до захованя посту, поручаеьмъ благоразумно поучити вѣрныхъ о приписаныхъ въ томъ взглядѣ оголошеныхъ на Синодѣ діецецальномъ въ Перемышляхъ въ роцѣ 1898, то естъ о ухвалахъ Синоду провинціального Львовского зъ року 1891. Гдѣбы однакожь заходила дуже важна потреба дальше идучого разрѣшеня вѣдъ посту, то удѣляеьмъ той Власти Веч. Духовенству, на що особенно звертаеьмъ увагу Веч. ОО. Катихитѣвъ, чтобы вѣдновѣно зарядили въ бурсахъ для хлопцѣвъ и институтахъ для дѣвчатъ. Въ случаяхъ разрѣшеня вѣдъ посту що до молитовъ заховати правило Синоду пров. Львовского.

Рѣвночасно позваеьмъ Веч. ОО. Сновѣдникамъ въ парохіяхъ надъ 2.000 душъ розпочинати св. Сновѣдъ пасхальну вѣдъ 1. Понедѣлка, а въ парохіяхъ низше 2.000 душъ вѣдъ 3. Понедѣлка св. великого посту. Сновѣдъ пасхальна кончить ся зъ днемъ праздника Вознесеня Господня.

Заразомъ удѣляеьмъ власть на часъ св. вел. посту разрѣшати вѣдъ грѣхѣвъ власти Нашой задержаныхъ, кромѣ 1) умысла челоѣкоубійство и 2) согнаня челоѣческого плодо (secuto effectu.)

Кромѣ того силою власти вѣдъ Св. апостольского Престола на шитлѣте Намъ удѣленой, удѣляеьмъ власть, всѣмъ Веч. ОО. Сновѣдникамъ на цѣлый часъ треваня сновѣди пасхальной, привертати каючимъ ся утрачене право, *petendi debitum conjugale, cujus jus amisit per supervenientem aīnitatē e copula carnali, habita cum consanguinea vel consanguineo sive in primo sive in secundo gradu suae uxoris, respective sui mariti*, що дѣяти ся мае въ слѣдуючій спосѣбъ. По выголошеню формы разрѣшеня св. Тайны Покаянія, (а звертаеьмъ увагу Веч. О. Сновѣдникѣвъ; що форма разрѣшеня мае докладно высказати ся при кождѣмъ сновѣдаючѣмъ ся, иначе каючій ся не одержавъ разрѣшеня 1) мае ся сказати: „Кромѣ того властію Преосвященному Епископу . . . . . удѣленю, а менѣ отпорученою, привертаю тобѣ право довгъ сопружескій вѣдъ своего мужа (жены) жадати, котре черезъ грѣхъ плотскій съ сродною (съ сроднымъ) жены твоеи (мужа твоего) поновнений утративъ єсь. Въ имя Отца и Сына и святого Духа Аминь.“

Вѣдома Намъ праця возлюбленного нашего Духовенства, знава Намъ побожнѣсть и привязанє нашего народа до св. нашей церкви, въ чимъ заслуга Нашого Духовенства, то однакъ слѣдичи инѣшній ворожи напреди противъ церкви и всякой власти, звертаеьмъ ся до Васъ, Веч. Отцы и возлюбленій въ Христѣ брѣта и сыны съ горничимъ зазивомъ, чтобы Вы въ почутю высокой на Васъ тяжачой задачи и отвѣчальности въ томъ св. великомъ постѣ зъ подвоеною ревностею приступили до працѣ надъ повѣреною Вамъ паствою. Вѣдправляючи якъ вѣйточнѣйше великоустнѣй богослуженя, розполагаючи парохіинъ Вашихъ до роздумованя надъ цѣлею челоѣка; розмышляючи надъ страстями Спасителя Нашого, загіетє серця вѣрныхъ до любви Бога, слушаючи съ пожертвованемъ, терпѣливостею и вѣтцѣвскою любовію сновѣды вѣрныхъ наклоните ихъ волю до ѣтверненя ся ѣтъ злого а вытревени въ добромъ; приверните же имъ утрачену благодать, привер-

нете имъ спокій серця и отворите имъ брамы царства небесного. Тымъ способомъ окажете, що Вы правдивыми пастырями Вашего стада, що любите Вашъ нарѣдъ!

Отъ Еп. Ординаріята

Перемышль, дня 14. Лютого 1899.

Ч. 12.

Ч. 856.

Кандидаты стану духовного желаючи приняты св. рукополагане мають свои прошения внести до 16. Марта, самі же лично дня 21. Марта о год. 10 въ канцеляріи Консистерской явити ся.

Решенець къ св.
Рукополаганю въ
Брег.

Поданя належить заосмотрити слѣдующими свѣдоцтвами:

- 1) Свѣдоцтвами школьными,
- 2) Свѣдоцвомъ норовственности и клирикального поведеня,
- 3) Свѣдоцвомъ убожества,
- 4) Свѣдоцвомъ здорови,
- 5) Цертіфікатомъ ѓтъ ц. к. Староства задосыть учиненя повинности войсковой,
- 6) Свѣдоцвомъ вѣнчаня, если кандидатъ есть жонатый.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 13. Лютого 1899.

Ч. 13.

Ч. 512.

Съ покликкомъ на обявчене въ Епарх. Вѣстнику ч. IV. зъ р. 1898 стр. 40. ч. 29. о выдавництвѣ „Бібліотеки богословской“ ВПр. О. Александра Бачиньского Празата Львовской Митрополичои Канитулы, — завѣдомляе ся що первый томъ содержачій въ собѣ „короткій выкладъ Богословія догматичного“ уже скѣнченый и що коли кто изъ Всеч. Душнастырѣвъ дѣла того въ дорозѣ пренумераты не постаравъ ся набути, тойже получитьи можна въ „Выдавництвѣ бібліотеки богословской“ во Львовѣ, брошурованый за 4 зл., оправленный въ полотно съ пересылкою почт. за 4 зл. 50 кр.

Богословіе догматичне
надама Впр. о.
Ал. Бачиньского.

Въ другѣмъ рѣчнику Богословской бібліотеки печатае ся короткій выкладъ католицкого богословія морального въ мѣсячныхъ вынускахъ о 4 аркушахъ. Въ выкладѣ богословія морального увзглядняе ся особливо сторона практична такъ, щобы кождый сповѣдникъ мѣгъ въ поодинокихъ случаяхъ засягнути раду. Въ дорозѣ предплаты выносьть одинъ рѣчникъ богословской бібліотеки 3 зл. 60 кр. за 12 вынусковъ.

Можна однакъ предплатувати пѣврѣчно або чвертьрѣчно. Пѣврѣчна предплата выносьть 1 зл. 80 кр. а чвертьрѣчна 90 кр.

Цѣль выдавництва есть, щобы Всч. нашому Духовенству подати подруч-ники т.кѣ до ѳтновленя богословскихъ вѣдомостей въ народномъ языкѣ якъ такожь до дальшого образованя, на котре такъ сильно настае Соборъ провинціальный Львовскій зъ р. 1891. Съ часомъ могабы повстати при кождой церквѣ бібліотека парохіальна, котрой закладане выше наведеній Синодъ Всч. Духовенству нака-зуе. (Рѣш. Соб. пров. Льв. стор. 233—236).

Позаякъ выдавнитво тое для кождого Священника необходимо, въ выжь згаданомъ Вѣстнику зъ року минувшого Всч. Духовенству поручене було заку-повати для бібліотекъ парохіальныхъ, протое тыхъ Всч. Отцѣвъ, котрі сего дѣла еще не мають, завзывае си, щобы о тоеже постарали ся, а заразомъ звертае си нынѣшнымъ увагу Всч. ОО. Деканѣвъ на ихъ обовязокъ: наблюдать на се при осмотрѣ деканальномъ парохій и заиримѣчати въ справозданяхъ предкладаныхъ Еп. Консисторіи.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 4. Лютого 1899.

Ч. 677.

Ч. 14.

Дотычно с. Теодора
Двулѣта опустив-
шого самовольно
эвою посаду.

Симъ взываеся о. Теодора Двулѣта самовольно дня 14. Сѣчня 1899 по-саду сотрудника въ Крупиц деканата Потелищкого опустившого, щобы въ протягу 30 днѣвъ отъ дня появленя ся сего Вѣстника въ Еписк. Ординаріятѣ лично явивъ си, позаякъ въ противномъ разѣ поступитъ ся съ нимъ ведди дотычныхъ припи-сѣвъ церковныхъ.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 13. Лютого 1899.

Костантинъ,
Епископъ.

О. Іованнъ Войтовичъ
прв. канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1899

Выдано 21. Марта.

Ч. IV.

Ч. 15.

Ч. 657.

Ц. к. центральна комисіа для памятниківъ, штуки и исторіи въ Вѣднѣ зъ 13. Сѣчня 1899. ч. 75 завѣдомляє, що консерваторами для Галичины въ объемѣ Перемыской Епархіи суть именованіи:

О именованіи консерваторовъ для Галичины.

1) въ мѣстѣ покойнаго Юліяна Захаревича (для секціи II.), тымчасово: Болозъ-Антоневичъ, Дрѣ фил. Всеучилища во Львовѣ, на повѣты Цѣшановъ, Городокъ, Яворовъ, Камѣнка струмилова, Мостиска, Рава руска, Сокаль и Жолковъ.

2) Цѣвклиньскій Людвикъ, Дрѣ фил. ц. к. Совѣтникъ Двора и Профессоръ Всеучилища во Львовѣ (для секціи I.) на повѣты: Дрогобычь, Рудки, Самборъ, Старемѣсто, Стрый, Турка (въ Епарх. Перемыской)

3) Деметрикевичъ Володимиръ Дрѣ, Членъ цѣс. Академіи наукъ въ Краковѣ (для секціи II.) на повѣты (оформъ другихъ въ западной Галичинѣ): Ряшовъ.

4) Дыдыньскій Маріянъ, властитель дѣбрь и Посоль до Союму краєвого (секціи I.) на повѣты: Грыбовъ, Новый Санчъ и Новый Торгъ.

5) Кентшинскій Войтѣхъ (Kętrzyński) Дрѣ, Директоръ бібліотеки Оссолинскихъ во Львовѣ, (секціи III.) на повѣты: Цѣшановъ, Яворовъ, Мостиска, Самборъ, Старемѣсто и на всѣ на всходѣ отъ тыхже въ Галичинѣ положеніи повѣты.

6) Любомирскій Андрей Дрѣ, князь, Панъ майорату на Переворску, Кураторъ народнаго Института Оссолинскихъ во Львовѣ (секціи I.), на повѣты: Березовъ, Дуброва, Добромиль, Горлицѣ, Ярославъ, Ясло, Кольбушова, Красно, Лѣско, Ланцутъ, Мѣлецъ, Пѣльзно, Перемисьль, Ряшовъ, Сянокъ.

7) Петрушевичъ Антоній, Всесв. и ВПрен. О. Кустосъ Мигропол. Капитулы во Львовѣ, (секціи III.) для русскихъ архивовъ въ повѣтахъ: Дрогобычь, Рудки, Самборъ, Старемѣсто, Стрый, Турка.

8) Шекосиньскій Францъ, Дръ правъ, ц. к. Професоръ Всеучил. въ Краковѣ (секція III.) для Кракова и политическихъ округовъ на западъ одъ округовъ консерваторскихъ профессора Улиновского.

9) Стрыньскій Таддей, ц. к. Совѣтникъ будвництва въ Краковѣ (секція II.) для повѣтовъ: Горлицѣ, Грыббовъ, Ясло, Кросно, Новый Санчъ, Нов. Торгъ.

10) Шараневичъ Исидоръ, Дръ фил., ц. к. Профес. Всеучилища во Львовѣ, (секція I. и III.) для русскихъ архиваріевъ въ повѣтахъ: Цѣпановъ, Яворовъ, Мостиска, Рава руска, Сокаль и Жолковъ.

11) Шентыцкій Іоанъ, Графъ, въ Прилбичахъ, Посолъ до сойму краєвого, (секція II.) для повѣтовъ: Березовъ, Добромиль, Ярославъ, Лѣско, Ланцуть, Перемышль и Сянокъ.

12) Уляновскій Болеславъ, Дръ правъ и фил., ц. к. Профес. Всеучилища въ Краковѣ (секція III.) для повѣтовъ: Добромиль, Ярославъ, Лѣско, Перемышль и Сянокъ.

Примѣчае ся, що до консерваторовъ I. секціи належить старане о предметы временъ передъ историчныхъ и старинной штуки (памятники, монеты, сосуды и т. п.), до консерваторовъ II. секціи опѣка надъ предметами церковной и мирской архитектуры, шлястики и малярства вѣковъ середныхъ и новѣйшихъ, поковецъ 18. вѣка, такожъ для середновѣчныхъ монетъ и печатей до тогожь (18.) вѣка вкѣнци до консерваторовъ III. секціи опѣка надъ всякого рода памятниками историчными, именованно архиваріями одъ найдавніѣйшихъ временъ до кѣнця 18. столѣти.

Всѣ. Духовенству поручае ся въ заходячихъ случаяхъ звертати ся до дотычныхъ П. Т. Консерваторовъ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 27. Лютого 1899.

Ч. 1956.

Испытъ конкурсовъ на бенефіціи.

Речинець до испыта конкурсового о бенефіціи дуишастырскій визначае ся день 17, 18, 19 Мая и 17, 18, 19 Жовтня 1899.

Желаючы поддати ся тому испытову, довжній въ I. речивци внести своя поданя, потребными свѣдоцтвами заосмотрені до 7. Мая, въ II. до 7. Жовтня 1899

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 13. Марта 1899.

Ч. 1954.

Испытъ квалие. на катихитовъ до школъ выдѣловыхъ.

Подае ся до вѣдомости, що въ дняхъ 17. 18 и 19 Мая 1899 ѓтбуде ся испытъ квалификаційный на катихитовъ школъ выдѣловыхъ, до котрого священники и слушателѣ четвертого рѣку св. Богословіи приступити могутъ.

Ч. 17.

Предметы испыта суть тѣ, котры въ реченыхъ школахъ выкладають ся, а именно: библійна исторія, догматична и моральна въ объемѣ катихизма, литургика, короткій поглядъ на исторію церковну и катихитика.

На данный темать выроблять такожь кандидаты екзорту, а на доволно выбранный темать выголосять пробный выкладъ. Кандидаты, намѣряючі до того испыта приступити, мають свои прошеня до дня 21. Цвѣтня 1899 Еписк. Ординаріатови предложити.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 11. Марта 1899.

Ч. 18.

Ч. 1955.

Дня 17, 18 и 19 Мая 1899 отбуде ся испытъ квалификаційный на катихитовъ школъ середныхъ, що симъ до вѣдомости Преч. Духовенства подае ся.

Испытъ квалие. на катихитовъ до школъ середныхъ.

Предметы испыта суть тѣ, котры въ реченыхъ школахъ выкладають ся. На данный темать выроблять кандидаты такожь отновѣдну екзорту и на доволно выбранный темать выголосять пробный выкладъ.

Священники намѣряючі до того испыта приступити, мають свой прошеня до 21. Цвѣтня 1899 Еп. Ординаріатови предложити.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 11. Марта 1899.

Ч. 19.

Ч. 1957.

Съ речинцемъ убѣгательства до дня 31. Мая 1899 выставляють ся на конкурсъ слѣдуючі парохіи:

Конкурсъ на опорожненій парохіи.

1. Рябе, право патрона почивае, дек. Балигородского.
2. Долины, наданя приватного, дек. Бѣцкого.
3. Свиткова, наданя приватного, дек. Бѣцкого.
4. Войткова, наданя приватного, дек. Добромильского.
5. Грабъ, наданя приватного, дек. Дуклянського.
6. Днѣстрикъ дуб., право патрона почивае, дек. Жукотыньского.
7. Береги горній, наданя приватного, дек. Затварницкого.
8. Смольникъ, право патрона почивае, дек. Затварницкого.
9. Хмѣль, наданя приватного, дек. Затварницкого.
10. Дубрѣвка наданя приватного, дек. Канчуцкого.
11. Близянка, право патрона почивае, дек. Коросняньского.
12. Крецовъ, наданя приватного, дек. Лѣского.
13. Дроздовичи, наданя приватного, дек. Нижанкѣвского.

14. Милковъ, надани приватного, дек. Олешницкого.
15. Яструбичи, надани приватного, дек. Сокальского.
16. Коростно, ц. к. надани, дек. Устрицкого.
17. Высоцко, надани приватного, дек. Ярославского.
18. Яворникъ надани приватного, дек. Яелиского.
19. Комарно, надани приватного, дек. Комарниньского.
20. Лужокъ дѣльный, надани приватного, дек. Мокрянського.
21. Якубова Воля, надани приватного, дек. Мокрянського.
22. Пѣски, надани приватного, дек. Горожаньского.
23. Ростайне, надани приватного, дек. Дуклянського.
24. Хревть, надани приватного, дек. Затварницкого.
25. Черноубки, надани приватного, дек. Коросвиньского.
26. Колоденце, надани приватного, дек. Куликѣвского.
27. Нове село, надани приватного, дек. Куликѣвского.
28. Вороблячинъ, надани приватного, дек. Любачѣвского.
29. Избы, ц. к. надани, дек. Мушиньского.
30. Буцѣвъ, надани приватного, дек. Перемыско-Загородского.
31. Свидникъ, надани приватного, дек. Старосамборского.
32. Страшевичи, надани Преосвищ. Епископа руского въ Перемышля, дек. Старосамборского.
33. Ясель, надани приватного, дек. Яелиского.
34. Завишень, надани приватного, дек. Белского.
35. Мышлятычи, надани приватного, дек. Мостиского.
36. Медынич, право патрова почивае, дек. Дрогобыцкого.
37. Плазѣвъ, надани приватного, дек. Любачѣвского.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 12. Марта 1899.

Ч. 849.

Конкурсъ на катихизата при ц. к. П. гімназіи въ Львовѣ и школъ реалъ въ Тарнополи.

Ч. 20.

Высока ц. к. Рада школьна красва росписуе подъ днемъ 4. Лютого 1899 ч. 58 конкурсъ на двѣ посады гр.-кат. катихизитѣвъ въ николахъ середныхъ, а именно на посаду катихизита а) въ ц. к. П. гімназіи въ Львовѣ и б) въ ц. к. школѣ реалній въ Тарнополи. Речинецъ подани до дня 4. Марта с. р.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 20. Лютого 1899.

Ч. 1445.

Жертвы на будову церкви въ Старойсоли

Ч. 21.

Подается Всеч. Духовенству слѣдующе до вѣдомости:
„Одозна. При самѣй дорогѣ цѣсарскѣй, ведущѣй зъ Хирова до Старогомѣста стоить насупротивъ величавого латиньского костела, бѣдненька, старенька, обдерта руска церковци дочерна св. Воскресенія у мѣстѣ Старойсоли. Церковци

тая, днесь опущена, забута, хилые ся до унадку; колись була широко далеко славнозвѣстна; зъ далекихъ бо сторонъ прибували тутъ калѣки и веѣлякїи потребуючі, а вѣдходили уздоровленїи и заспокоенїи у своихъ потребахъ. Чиже въ виду сего, що до церковнїи сеи належить всего 39 роднїи самыхъ зарббникѣвъ, якъ такоже що не поспѣде она на разѣ майже жадныхъ фондѣвъ, мае она упасти? Нѣтъ, се статись не може и не станеть, бо Русь свята, котра поставила на хвалу Госнодеви тѣлько величавыхъ Храмовъ, она розумѣючи се добре, що церковня наша яко твердиня наша есть на своимъ мѣстци доконечною, допоможе и намъ нашу святыню зреставровати. Зъ сильною отже и певною надѣєю на Бога Всевишняго осмѣлимося просити П. Т. Отцѣвъ Духовныхъ о ласкаве збране у своихъ парохїиннхъ хотѣбы и найдрѣбнѣйшихъ лентѣ, мы же въ замѣну за се обѣцуюмъ за своихъ благодателѣй зъ цѣлого сердца молити Бога. Веякїи ласкавіи жертвы просимо надсылати на руки о. Константина Грыцкевича, пароха у Старойсоли, почта въ мѣстци. Вѣдъ комїтету парохїяльного. Старасѣль, дня 20. Лютого 1899. Константинъ Грыцкевичъ, мѣстци парохъ“.

Отъ Ев. Консисторїи.

Перемишль, дня 2. Марта 1899.

Ч. 22.

Подає ся до вѣдомости Всеч. Духовенства слѣдующе:

„Выказъ жертвъ на будову новой церкви въ Шляхтовѣй: 1. Ихъ Преосвященство Константинъ Чеховичъ 30 зр., 2. Вс. О. Льонгинъ Тустановскїи 2 зр. 3. Вс. О. Климентїи Пелеховичъ зъ Акафистѣвъ 5 зр. 70 кр., 4. Ч. Андрей Тихолазъ 1 зр., 5. ВПР. Деканъ Гр. Коштынскїи складку собрану на Соборчику дек. 12 зр., 6. Безименна изъ Львова 1 зр., 7. Всч. О. Е. Левицкїи отъ себе и прихожанъ 6 зр., 8. Всч. Оеодоръ Карнякъ изъ Белзы 2 зр., 9. Всч. Алекс. Залѣтачъ 1 зр. 50 кр., 10. О. Игнатїи Мохнацкїи зъ Войковой 1 зр 50 кр., 11. Всч. О. Игнатїи Маликъ 10 кр., 12. Всч. Валерїянъ Ольшанскїи зъ Лукова отъ себе и прихож. 5 зр. 70 кр., 13. Урядъ парохїяльный въ Короницы 40 кр., 14. О. Деканъ Юліянъ Дуркотъ изъ Мшанон отъ себе и прихож. 11 зр., 15. С. Ступниакъ изъ Селискъ 1 зр. Разомъ всего 80 зр. 70 кр.

Подаючи имена сихъ П. Т. щедрыхъ дательцѣвъ до публичной вѣдомости, мило менѣ есть именовемъ моихъ бѣдныхъ прихожанъ зложити имъ сердечне „Богъ зацалать“. Позаякъ будова церкви въ Шляхтовѣй есть конче потрібна хотѣбы и зъ того взгляду, щобы тутъ, где стыкають ся и граничатъ съ собою два обряды: грецкїи и латинскїи, наша гр. к. Церковь своимъ вишнимъ видомъ не меньше свѣтло якъ сусѣднїи латинскїи костели представляла ся. Въ виду того осмѣляю ся ще разъ просити веѣхъ П. Т. Отцѣвъ Духовныхъ якъ заразомъ и веѣхъ прочихъ Руснянѣвъ патриѣтовъ о вселаскавѣйше присылане жертвъ на будову церкви въ Шляхтовѣй — Отъ уряду парохїяльного въ Шляхтовѣй, дня 10. Сѣчня 1899 р. — Іоаннъ Хр. Дуркотъ, Самс. Согр. въ Шляхтовѣй“.

Отъ Ев. Консисторїи.

Перемишль, дня 23. Сѣчня 1899.

Ч. 179.

Выказъ жертвъ на будову церкви въ Шляхтовѣй.

Ч. 404.

Ч. 23.

Станъ касы фонда
вдов.-сир. на часъ
отъ 1—31. Грудня
1898.

Всч. Комисія управляюча дѣлами вдов.-сирот. фонда доносить нодъ днемъ
21. Сѣчня 1899, Ч. 6 слѣдующе:

Станъ касы вдовичо-сир. Института
за часъ отъ 1. грудня 1898 до 31. грудня 1898.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		цѣнный паперы		Розходъ	Готѣвка		цѣнный паперы	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.	зл.	кр.
1. Переносъ . . .	14309	32	177615	—					
2. Соберателька де- каната Бѣцкого Марія Курилло	10	—	—	—					
3. Лысякъ Левъ .	100	—	—	—					
4. Кмить Полієвкѣ	5	—	—	—					
5. Ихъ Преосвящ. Киръ Констан- тинъ	500	—	—	—					
6. Декан. Белскій жертву отъ Всч. О. Василя Чер- нецкого зъ Сѣль- ця Белского: 1 зр. 25 кр. и отъ О. Ромуальда Мо- севича зъ Шмит кова 7 зр., ра- зомъ:	825	—	—	—					
7. Закуплено листъ заставный Тов. кред. земск. . .	—	—	500	—					
8. Ковальскій Ив.	100	—	—	—					
9. Гарасимчукъ П.	200	—	—	—					
10. Жертва отъ Всч. О. Зубрицкого Алек.	631	—	—	—					
11. Соберательки де- кан. Варяжского Ольга Ковшеви- чѣвна и Елена Гиссовска 5 зр., за дуплікаты чл. книжокъ 1 зр. 50 разомъ	650	—	—	—					
До перенесеня .	15245	38	178115	—					

Приходъ	Готѣвка		цѣнный паперы		Розходъ	Готѣвка		цѣнный паперы	
	ал.	кр.	ал.	кр.		ал.	кр.	ал.	кр.
Зъ перенесеня	15245	38	178115	—	1. Перенось	14293	90	10000	—
12. Лициникъ Вас.	55	—	—	—	2. На закупно 4% лист. заставныхъ Тов. кредитов. земского	478	—	—	—
13. За требники бл. и. Гр. Шанкевича	200	—	—	—	3. На закупно 4% лист. заставныхъ Тов. кредитов. земского	478	05	—	—
14. Закуплено листы заст. Тов. кред. земск.	—	—	500	—	всего	15249	95	10000	—
Всего доходу	15500	38	178615	—					
Розходъ	15249	95	10000	—					
Остатъ	250	43	168615	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	ал.	кр.		ал.	кр.
1. Перенось	4315	72	Перенось	2407	50
2. Подлускій Іосифъ	10	—			
3. Полянскій Василій	12	10	всего	2407	50
4. Лыскъ Левъ	50	—			
5. Желеховскій Юстинъ	30	—			
6. Цѣбановскій Матей	100	—			
7. Каламунецкій Петръ	10	60			
8. Левицкій Левъ	10	—			
9. Тустановскій Лонгинъ	20	—			
всего	4558	42			
Розходъ	2407	50			
Остатъ	2150	92			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	ал.	кр.		ал.	кр.
1. Перенось	18614	06			
2. Киричинскій Стефанъ	10	—			
3. Деканатъ Бирчанскій	30	—			
именно зложили по 10 зр. Всч. ОО. Дюн. Гудзьо, Іосифъ Виницкій и Григор. Романецъ					
4. Хомицкій Теофиль	10	—			
До перенесеня	18664	06			

Приходъ	Готовка		Розходъ	Готовка	
	ал.	кр.		ал.	кр.
Зъ перенесена . . .	18664	06			
5. Деканатъ Мостискій . . . именно зложили по 10 зр. Всч. ОО. Іос. Рейнаровичъ, Ник. Сенета, Стеф. Кмици- кевичъ, Теоф. Глушкевичъ, Іос. Черкавскій, Іос. Тихо- вичъ, Орестъ Паппъ и Теоф. Сѣнцевичъ; О. Адамъ Гор- диньскій 12 зр.	92				
6. Деканатъ Любачѣвскій . . . именно зложили по 10 зр. Всч. ОО. Алекс. Сембрато- вичъ, Теоф. Скобельскій, Ев- стахій Пелехъ, Ант. Яцѣвъ, Юліянъ Гладиловичъ, Георг. Вербицкій, Север. Метеля, Теоф. Гарасовскій, Ник. Крайчикъ, Іоаннъ Подля- шецкій, Дим. Бордунъ, Ник. Паньковскій, Георгій Па- дохъ и Емилъ Федевичъ; 14 зр. зложивъ О. Ем. Гри- невекій; по 15 зр. зложили: ОО. Мих. Кокуревичъ и Левъ Полошиневичъ.	184				
7. Деканатъ Белскій . . . . . именно зложили по 10 зр. Всч. ОО. Ант. Туставовскій, Іоаннъ Пленкевичъ, Вол. Ко- вальскій, Конст. Николае- вичъ, Кир. Селецкій, Теод. Каршкъ, Іоаннъ Черевко, Мартинъ Миколайчукъ, Мат. Цѣвановскій и Вас. Чер- невкій; 20 зр. зложивъ О. Ром. Мосевичъ.	120				
8. Лехицкій Геодозій	20				
9. Каламувецкій Петръ	10				
10. Деканатъ Ольховецкій . . . . именно зложили по 10 зр. Всч. ОО: Іос. Гамерскій, Ант. Барновичъ, Миронъ Ла- зоришакъ, Ант. Крыницкій, Вол. Дуркотъ и Теоф. Ка- лужняцкій; 14 зр. зложивъ О. Іоаннъ Салацкій.	74				
До перенесеня	19164	06			

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	вл.	кр.		вл.	кр.
Зъ перенесеня . . .	19164	06			
11. Деканатъ Дрогобыцкій . . . именно зложили по 10 зр. Всч. ОО.: Іер. Куновскій, Іоаннъ Мудракъ, Юл. Гу- мецкій, Анат. Вархолякъ, Ст. Хилякъ, Григ. Савицкій, Юл. Шихъ, Корн. Гумецкій, Ант. Хилякъ, Ілія Сьокало, Іоаннъ Отто, Іоаннъ Сь- лецкій, Петръ Єсвиць, Дан. Грицай, Анат. Хилякъ и Во- лод. Горницкій; 5 зр. зло- живъ О. Іоаннъ Пастернакъ.	165	—			
12. Растявецкій Адольфъ . . .	10	—			
13. Левицкій Левъ	10	—			
14. % отъ листівъ застави. Тов. кредит. земск.	1861	74			
15. % отъ листівъ застави. Тов. кредитов. земск.	183	08			
16. Крайчикъ Ілія	10	—			
17. Деканатъ Олешницкій . . . именно зложили по 10 зр. Всч. ОО.: Конст. Павлов- скій, Іоаннъ Кобринъ, Ант. Макаръ, Василій Клишъ и Іоаннъ Цѣцькевичъ.	50	—			
18. Деканатъ Варийскій . . . именно зложили по 10 зр. Всч. ОО.: Кароль Федоро- вичъ, Ром. Осмакъ Сям. Смулка, Андр. Чарнецкій, Юл. Калитовскій, Петръ Гис- совскій, Мих. Ковшевичъ, и Левъ Набакъ; О. Теодоръ Лысякъ зложивъ 14 зр.	94	—			
19. Паславскій Володимиръ . .	10	—			
20. Менциньскій Емилинь . . .	10	—			
21. Гомза Емилиянъ	20	—			
22. Калужияцкій Владыславъ .	10	—			
23. Тороньскій Алексей	10	—			
24. Деканатъ Добромилльскій . именно зложили по 10 зр. Всч. ОО.: Алекс. Виковичъ и Ем. Бачиньскій; 14 зр. зложивъ О. Конст. Гук- вичъ	34	—			
До перенесеня	21641	88			

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	вл.	кр.		вл.	кр.
З перенесеня	21641	88	1. Переносъ	15488	03
25. Деканатъ Перемишко-Загородскій	90	—	2. Передатокъ получили:		
именно зложили по 10 зр. Веч. ОО.: Іоаниъ Товарицкій, Ант. Захарісевиць, Андр. Борысевиць, Алекс. Гумецкій, Ст. Козенка, Зенонъ Крвавичъ, Іоаниъ Косовоцкій, Андр. Гайдукевичъ и Григ. Іваницкій.			1. Дутковска Іосифа	15	—
26. Деканатъ Нижанковскій	24	—	2. Котысь Павлина	100	—
именно зложили Веч. ОО.: Іосифъ Людкевиць 10 зр. и Л. Таворскій 14 зр.			3. Полянська Антонина	15	—
27. Олексинъ Ілія	10	—	4. Рѣваковичъ Камиля	25	—
28. Густановскій Лонгинъ	10	—	5. Чайковска Антонина	15	—
29. Деканатъ Затварницкій	45	—	6. Кордясевичъ Олими	15	—
именно зложили по 10 зр. Веч. ОО.: Вас. Сологубъ и Петръ Луцкій; О. Ник. Була зложивъ 25 зр.			7. Сироты Ісаяцьки	15	—
30. % отъ книж. щадн. „Вѣры“	94	36	8. Вендзиловичъ Павл.	10	—
31. Конко Максимъ	10	—	9. Грушкевиць Зиновія	30	—
32. % отъ облг. фонда проінац.	494	—	10. Желеховска Мальв.	10	—
33. За купоны отъ лист. заст. невинк.	239	58	3. За р. 1897. додатково вдова Дубъ Клементина	10	05
34. Вир. Соборъ Крылошанъ зъ фондациі бл. и. І. Лавровского.	1000	—	4. Штемплъ на квиты	7	19
35. Вир. Члены Собора Крылошанъ	150	—	5. Текучій купонъ	9	05
36. Деканатъ Сяноцкій	54	—	6. Порто почтове	—	72
именно зложили по 10 зр. Веч. ОО.: Андр. Пухиръ, Петръ Дуркотъ, Ор. Солтикевичъ и Петръ Мекелита; О. Викт. Саламонъ 14 зр.			7. Ремуверация:		
всего	23894	82	1. Протоколинта консист. за р. 1898	50	—
Розхѳдъ	15975	04	2. Касіера	75	—
Остае	7919	78	3. Секретара	50	—
			4. Контрольора	40	—
			5. Услуга	15	—
			всего	15975	04

П о в т о р е н е :

Дня 31. Грудня 1898 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренній готівка	250 зл. 43 кр., цѣнній папери	168615 зл. — кр.
II. " резервовий "	2150 " 92 " " " — " — "	
III. " розпорядимий "	7919 " 78 " " " — " — "	
Всього готівкою	10321 зл. 13 кр., цѣнній папери	168615 зл. — кр.

Отповѣдно до того сировоздани найдено въ касѣ:

I. Въ цѣннихъ паперахъ		168615 зл. — кр.
II. 1. на книж. щаднич. Перем. касы оцадн. Ч. 17124		378 " 80 "
2. " " " Общ. „Вѣры“ Ч. 136		4272 " 05 "
3. готовими		5670 " 28 "
	разомъ	10321 зл. 13 кр.

Кромѣ того находить ся въ касѣ книж. щад. „Вѣры“ Ч. 150 за требники бл. и. Гр. Шашкевича на квоту 20 зл. 31 кр.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

Е. Менциньскій
секретарь.

М. Копко
касієрь.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемысль, дня 26. Сѣчня.

Х Р О Н И К А.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 712. О. Белкотъ Кароль на Райтаревичи, дек. Мостиского.
- " 949. " Мекелита Петръ на Прусѣкъ дек. Сяноцкого.
- " 1189. " Єсиль Петръ на Лѣтню, дек. Мокрянського.
- " 1824. " Полошиновичъ Левъ на Башню, дек. Любачѣвского.
- " 1825. " Фецица Михаилъ на Новицю, дек. Бѣцкого.
- " 2125. " Киричынскій Стефанъ на Дашовку, дек. Устрицкого.
- " 2128. " Чучкевичъ Юліанъ на Руске село, дек. Бирчанського.

Презенты получили:

- Ч. 611. О. Гудзьо Діонизій на Пяткову дек. Бирчанського.
- " 671. " Хомишинъ Макс. на Потокъ великій, дек. Старосамборского.
- " 560. " Кульчицкий Сімеонъ на Воцанць, дек. Комарняньского.
- " 554. " Волосянскій Іоаннъ на Краковецъ, дек. Яворовського.

- Ч. 659. О. Грабець Теодоръ, на Луковъ, дек. Яслиского.
" 832. " Трешневскій Михаилъ на Гусно выжне, дек. Высочаньского.
" 879. " Виковичъ Алексей на Глумчу, дек. Бирчаньского.
" 967. " Паныковскій Николай на Горинець, дек. Любачѣвского.
" 732. " Яремкевичъ Василій на Волче горѣшне, дек. Жукотыньского.
" 1748. " Косоноцкій Яковъ на Залѣску волю, дек. Ярославского.
" 1838. " Чертежинскій Дмитрій на Бѣбрку, дек. Лѣского.

До каноничной институціи завѣзваніи:

- Ч. 1970. О. Грабець Теодоръ на Луковъ, дек. Яслиского.
" 1971. " Волосянскій Іоаннъ на Краковецъ, дек. Яворѣвского.
" 1972. " Кульчицкій Сімеонъ на Воцанць, дек. Комарнянського.
" 1974. " Хмишинъ Максимъ на Потокъ великій, дек. Старосамбѣрского.
" 2086. " Сапрунъ Михаилъ на Купинську Волю, дек. Жовковського.

Отличія крылошанскій получили:

- Ч. 1430. О. Ярема Теодотъ, Вице-Ректоръ въ генер. Сѣменици въ Львовѣ.
" 1431. " Романовскій Василій, духовникъ и м. профессоръ права церковного при епарх. Сѣменици.
" 1432. О. Кондрацкій Василій, парохъ въ Судовѣй Вишви.
" 1762. О. Гордынскій Адамъ, парохъ въ Ляшкахъ гостин., Ольшанскій Михаилъ, парохъ въ Старявѣ и Черкавскій Іосифъ, парохъ въ Соколи.
" 2032. О. Козенка Стефанъ, парохъ въ Мацковичахъ.

- " 580. О. Левицкій Теофиль, парохъ въ Стрѣлкахъ, именованій школьно-орд. комиссаремъ до надзору науки религіи въ школахъ належачихъ до ц. к. Староства въ Старомъ мѣстѣ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дни 16. Марта 1899.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іовннъ Войтовичъ
прв. канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1899.

Выдано 21. Цвѣтня.

Ч. V.

Ч. 24.

Ч. 131/орд.

Вѣдомо загально, що Святѣйшій Отець Левъ II. XIII. перебувъ недавно щасливо тяжку слабѣсть. На першу вѣсть о той слабѣсти католики цѣлого свѣта въ горячихъ молитвахъ молили Всемогучого, щобы въ милости Своей и ласцѣ дороге жите Отца христїанства продовживъ.

Благодарствение
богослужени по по-
воду приверженного
здоровя св. Отцу.

И Господь выслушавъ горячихъ молитвъ вѣрныхъ дѣтей своихъ и дозволивъ, що св. Отець щасливо перебувъ слабѣсть и повернувъ до здоровья.

Съ великою радостію приняли вѣрнїя тую вѣдомѣсть и зъ того поводу складали у стѣбъ Намѣстника Христоваго выразы найщиршой радости, найсердечѣйшихъ желаній, неменше чувства горячей любви, вѣрности и преданности для св. Отца.

Мы выслали по тому поводу слѣдующій телеграмъ:

Eminentissimus Cardinalis Rampolla, Secretarius Status Roma. Episcopus Ruthenorum Premysliensis cum Capitulo, clero et fidelibus Deo laudes gratiasque agit pro restituta valetudine Sanctissimi Patris, orat pro longaeva vita Vicarii Christi, et ad pedes Beatissimi Patris provolutus gratulatur valetudinem confirmatam, Apostolicamque benedictionem humillime petit. Constantinus Czechowicz, Episcopus Premysliensis in Galicia Austriaca.

На тоє получилисьмо слѣдуючу телеграфичну отвѣдь:

Monsignore Constantino Czechowicz episcopo Premyslia Galicia Austriaca, Gratias istic Deo exhibitas pro restituta Beatissimi Patris valetudine gratulationesque Amplitudinis tuae nec non Capituli, cleri et fidelium istius dioecesis liberali gratoque excepit Sanctitas Sua animo petitamque Apostolicam benedictionem amantissime impertit. Cardinalis Rampolla.

И якъ мы горячо молили Господа Бога о приверненіи здорови для Намѣстника Христоваго, такъ зъ щирого сердца дякуемъ Подателю всякого блага за тую ласку. Мы въ недѣлю 5 св. великого Поста отправили вразъ съ Вир. Капітулою торжественну службу Б. благодаренія вразъ съ пѣснею: „Тебе Бога хвалимъ“, и ѓтвѣтною проповѣдею, а Всч. Духовенству Нашои епархіи поручаемъ слѣдующе:

Въ Недѣлю Ѡминну належить при св. літургїи долучити Службу благодарственну въ намѣреню св. Отца; по, заамвонной молитвѣ при выставленю св. Тайнъ ѓтсѣвати молитву благодарственну св. Амвросія: „Тебе Бога хвалимъ“, почѣмъ удѣлити вѣрнымъ благословенія св. Тайнами.

По ѓтнусть внести трикратно многолѣтствіе св. Отцу Льву П. XIII.

Въ часѣ службы Б. выголосити ѓтповѣдну торжеству проповѣдь, о значеню Церкви св. католицкой, котра едино веде насъ до щастя и спасенія вѣчнаго, загрѣти вѣрныхъ до любви и привязанности до Церкви св., и до житя, згѣдного съ закономъ Христовымъ; загрѣти до любви, вѣрности и преданности для св. Отца, и оголосити теперъ удѣлене, высше подане Апостольске благословеніе, а наконецъ завѣзвати до горячихъ молитвъ за благо Церкви, за здорове и многи лѣта Святѣйшого Отца.

О томъ богослуженю належить вѣрныхъ напередъ повѣдомити и до численнои участи завѣзвати.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 17. Цвѣтня 1899.

Ч. 2586.

Дотычно замѣны
парох. або церков.
грунту.

Отвѣтно розпорядженю Высокого ц. к. Намѣстництва зъ дня 29 Марта 1899, ч. 28.469 пригадуе ся Всечестному Свиценьству розпоряджене Высокого ц. к. Намѣстництва зъ дня 13. Марта 1890, ч. 10608, оголошене въ Вѣстнику Перемыской Епархіи, подъ днемъ 24. Марта 1890, ч. 1189 дотычно замѣны парохіяльного або церковного грунту, а именно: щобы передъ затвердженемъ контракту замѣны черезъ Еп. Консисторію и Высоке ц. к. Намѣстництво, грунтъ маючій бути замѣненымъ, не отдавати ані приимати въ посѣдане, въ противномъ бо случаю, може парохъ понести всѣ страты, якія бы зъ его провиня для церкви або парохіи повстали.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 13. Цвѣтня 1899.

Ч. 2613.

О выслѣдженю Пе-
лагїи Шпонда.

Гр. кат. Урядъ парохіяльный въ Токарни, дек. Сяноцкого, просить о выслѣдженю: чи не жиє де, або чи не вмерла въ котрої парохіи въ претягу послѣднихъ 20 лѣтъ тамошна парохіянка Пелагїи Шпонда, жена Димитрія Шпонды,

Ч. 26.

донька Игнатія Романа и Татіянны Паньковъ, уродж. въ Токарни 19. Грудни 1841 р., вѣнчана 10. Серпня 1862. Пошукивана выйшла зъ Токарнѣ въ рѣкъ по вѣнчаню и тому 20 лѣтъ показала ся на два дни въ дому; отъ сего часу загинула о ней вѣсть; ея мужъ Дмитрій Шюнда пошукуе ю отъ довшого часу надармо.

Поручае ся протое Всч. Духовенъству розслѣдити, чи речена Пелягін Шюнда не находится, въ парохіи, а заразомъ поручае ся переглянути книги усопшихъ за послѣднихъ 20 лѣтъ, чи не умерла въ котрѣй парохіи тутешной епархіи.

Въ котрѣй парохіи знайшовъ бы ся слѣдъ пошукowanej, поручае ся о томъ Прч. Урадъ парохіальный въ Токарни повѣдомити.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 12. Цвѣтня 1899.

Ч. 27.

Курія Епископска «Nicoteren et Tropien» въ Италиі пошукуе акту смерти некого Альойзія Буровича, котрый мавъ умерти въ Самборѣ дни 20. Сѣчня 1832 р. Позанкъ актъ сей въ книгахъ метрикальныхъ реченой парохіи не приходить, поручае ся Преч. Уридамъ парохіальнымъ тут. Епархіи, книги метрикальнѣ зъ того часу переглянути и еслибы згаданный актъ въ котрѣй парохіи знайшовъ ся, тойже уридово въ формѣ метрикального свѣдоцтва смерти, безъ стемпи, въ языкѣ латинскѣмъ, безпоровочно сюда предложити.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 19. Цвѣтня 1899.

Ч. 28.

Свѣгла Рада Товариства Руска бурса ремѣсничя и промыслова въ Львовѣ подала до Еп. Ординаріята слѣдующе прошене:

„Невѣдрадне економичне положене руского народа въ Галичинѣ сноводовало въ сословію видѣйше поставленыхъ лицъ застановити ся надъ тымъ, якимъ бы способомъ можна той зъубожѣлый народъ привести до полученя его економичного быту.

Однимъ зъ средствъ до поднесеня добробыту межи нашимъ народомъ есть безперечно ремѣсло и промыслъ яко нове жерело заробѣтку для него. За вѣдповѣдну хвилю до поднесеня сей справы уважалисьмо святковане пятьдесятлѣтнего ювілею вѣдродженя руского народа въ Галичинѣ, протое засновано Товариство подъ назвою „Руска Бурса ремѣсничя и промыслова въ Львовѣ“.

Статуть сего Товариства подписанный черезъ десять членѣвъ основателѣвъ, приняло Высоке ц. к. Намѣсництво рескриптомъ зъ 28. Вересвя 1898 до ч. 83.595 до вѣдомости, а на загальныхъ зборахъ товариства выбрано Раду, въ складъ котрой увѣйшли: Вир о. прадаць Мартинъ Пакѣжь, ш. архітекть Василь Нагѣрний, адво-

Ч. 2739.

Пошукуе ся акту смерти Альойзія Буровича.

Ч. 2575.

О заснованю Бурсы ремѣсничов и промыслова въ Львовѣ.

коть дръ Кость Левицкій, адвокатъ дръ Левъ Павенцкій, касієръ „Диѣстра“ Иванъ Бачиньскій, кравецъ Дмитрій Ковальскій, переилетникъ Евгеній Сножарскій, літографъ Андрей Андрейчичъ, слюсаръ Петро Тыблочиньскій и століръ Антонъ Оурискъ. Предсѣдателемъ товариства выбрано п. Василя Нагѳриного, котрый подавъ ініціативу до заснованя товариства и котрый передъ двайцятми роками указувавъ на потребу его; мѣстопредсѣдателемъ выбрано Вир. О. Пралата Мартина Пакѣжа, крилошанина митр. Капитулы, секретаремъ адвоката дра Льва Павенцкого, а касієромъ п. Ивана Бачиньского.

Товариство поставило собѣ за цѣль: а) выховувати и образувати руску молодѣжь на фаховыхъ рукодѣльничковъ и промысловцѣвъ; б) допомагати талановитимъ ученикамъ и помѣчникамъ до дальшого фахового образованя въ краевыхъ або заграничныхъ вартатахъ, закладахъ промысловыхъ и науковыхъ. в) взагалѣ вилывати на питоме движене руского ремѣсничого и промыслового стану. До осягненя тои цѣли товариство буде уживати отсихъ средствъ: а) удержувати бурсы, въ котрыхъ бы руска молодѣжь ремѣснича и промыслова дѣствовала удержане въ часѣ приписанои науки; б) удѣлювати запомоги на подорожѣ и курсы науковї; в) установити въ мѣру фондѣвъ стипендіи на дальше образоване; г) вывѣновувати бувшихъ питомцѣвъ товариства вартатами, машинами, знарядями и иншими приборами до самостояного веденя ремесла або промыслу; д) устроювати взѣрцевї вартаты; е) удержувати фаховыхъ учителѣвъ и инструкторѣвъ; ж) выдавати періодичнїи и неперіодичнїи письма и дѣла зъ области ремесла и промыслу; з) скликувати зѣѣзды и нарады рускихъ рукодѣльничковъ и промысловцѣвъ; и) предкладати дотычнымъ властямъ меморїалы и петициї въ справахъ выхованя и образованя ремѣсничои и промысलोи молодѣжи.

Средства до осягненя сей цѣли суть: уплата членѣвъ, а то: 1 кор. вступного и по 4 короны рѣчно, якъ такожъ добровѣльнїи жертвы и записы.

Що бурса ремѣснича и промыслова есть конечно потрібною, о томъ высказали ся частнїи лица, товариства и соборчки деканальнїи, якъ то здѣлавъ межи иншими такожъ соборчикъ деканату Львѣвско-городского.

Понеже Товариству „Руска Бурса ремѣснича и промыслова“ розходить ся о тоє, чтобы вировадити ся якъ найскорше въ жите, а средства грошевїи суть на се конечно потрібнїи, а понеже Всч. Духовенство наше, котре въ всякихъ справахъ народныхъ брало и бере живу участь, та своєю патріотичною жертволюбивою бивостою було и есть добрымъ и заохочуючимъ примѣромъ, протое уиращаемо Всесвѣтлѣннїи и Высокопреподобнїи Епископскїи Ординаріатъ о ласкаве приноручеве сего Товариства Всч. Духовенству, чтобы такъ Всч. Духовенство, якъ такожъ церкви вписували ся въ его члены, та чтобы Всч. Духовенство зволило заняти ся збиранемъ добровѣльныхъ жертвъ на цѣли сей Бурсы.

Покладаючи нашу надѣю на пощере сей молодой народной институциї, а чтобы наша праця при Божїи помочи и покровительствѣ св. Іосифа мала повнїи успѣхъ, уиращаемо о Архієрейске Благословенїе.⁴

Узнаючи велику хосевнѣсть засновуочои ся институциї и будучи увѣренымъ, що Рада завѣдуоча Бурсою доложитъ всякихъ заходѣвъ, чтобы питомцѣ бурсы выховували ся въ дусѣ моральности и религїиности св. католицкои церкви, Еп. Ординаріатъ съ покликѣмъ на послане пастырске, выдане зъ нагоды 50-лѣтнего юбилея знесеня панщины зъ 23. Цѣвтня зъ р. 1898 поручає Всч. Духовенству

занятись старанемъ що до переведеня цѣли, высказаной въ выше наведенѣмъ писемѣ Свѣтлой Рады сего Товариства.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 19. Цвѣтня 1899.

ХРОНИКА.

Ч. 2687. Съ речницемъ убѣгательства до дня 31. Мая 1899 выставяе ся на конкурсъ парохіи Старемѣсто, дек. Старосамборского, ц. к. надани.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 2278. О. Гордынскій Дмитрій на Кульчицѣ, дек. Самборского.
" 2280. " Волосинскій Іоаннъ на Краковецѣ, дек. Яворовского.
" 2359. " Виковичъ Алексей на Глумчу, дек. Бирчаньского.
" 2368. " Гудзьо Діонизій на Пяткову, дек. Бирчаньского.
" 2506. " Яремкевичъ Василій на Волче горѣшне, дек. Жукотиньского.
" 2510. " Паньковскій Николай на Горинецѣ, дек. Любачѣвского.
" 2569. " Косоноцкій Іоаннъ на Залѣску Волю, дек. Ярославского.
" 2571. " Трешневскій Михаилъ на Гусне выжне, дек. Высочаньского.
" 2628. " Хомишинъ Максимъ на Потѣкъ великій, дек. Старосамборского.

Отличія крылошаньскій получили:

- Ч. 366. О. Прислоискій Іоаннъ, парохъ въ Фльорынцѣ.
" 1363. " Туринскій Лука, парохъ въ Гонанахъ.
" 2184. " Левъ Василій, парохъ въ Яжовѣ старѣмъ.

Сотрудництва получили:

- Ч. 1824. О. Клишъ Василій въ Любачовѣ, дек. Любачѣвского.
" 2200. " Чиринскій Миронъ въ Хировѣ, дек. Старосольского.
" 2359. " Романецъ Григорій, сам. въ Квяжиноли, дек. Добромильского.
" 2569. " Лучечко Петръ въ Радымнѣ, дек. Перемыско-Загородского.
" 2571. " Янѣвъ Петръ, сам. въ Ябловѣ, дек. Высочаньского.

Увѣльнене отъ испыта конкурсового получили:

- Ч. 641. О. Антоневиць Емилянъ, парохъ въ Пулавахъ.
" 1837. " Котецкій Іосифъ, парохъ въ Лютовискахъ.
" 2294. " Рывявецъ Володимиръ, парохъ въ Лѣсковатѣмъ.

Завѣдательства получили:

- Ч. 772. О. Бордунъ Димитрій въ Страневичахъ, дек. Старосамбѣрскаго.
- „ 663. „ Федевъ Іоаннъ въ Колоденци, дек. Куликѣвскаго.
- „ 1339. „ Хилякъ Иннолиту въ Медыничахъ, дек. Дрогобыцкаго.
- „ 1825. „ Чижовичъ Сімеонъ въ Чорнорѣкахъ, дек. Короснянскаго.
- „ 1910. „ Кордасевичъ Романъ въ Якубовой Воли, дек. Мокрянскаго.
- „ 971. „ Ольшанскій Іоаннъ въ Лужку доль., дек. Мокрянскаго.
- „ 2021. „ Николаевичъ Константинъ въ Завишнѣ, дек. Белскаго.
- „ 2102. „ Ломницкій Сава въ Горянцѣ, дек. Балигородскаго.
- „ 2278. „ Николаевичъ Антоній въ Склѣ, дек. Яворѣвскаго.
- „ 2280. „ Кузикъ Петръ въ Терлѣ, дек. Старосольскаго.
- „ 2365. „ Антоневиць Маріянъ въ Краснѣмъ, дек. Высочанскаго.
- „ 2506. „ Подляшецкій Петръ въ Лобозвѣ, дек. Устрицкаго.
- „ 2438. „ Феѣца Михаилъ въ Ростайнѣмъ, дек. Дуэлянскаго.
- „ 2410. „ Котъ Стефанъ въ Избахъ, дек. Мушинскаго.

Ч. 2069. О. Генсьорскій Георгій именованій пров. катихитомъ при ц. к. гѣмназіи въ Новѣмъ Санчи.

Ч. 1899. Пропозиція на парохію Брусно, дек. Любачѣвскаго: 1. Зяткъ Максимъ, 2. Федевъ Іоаннъ, 3. Яремкевичъ Юліанъ, 4. Кузикъ Петръ, 5. Косицкій Іоаннъ.

Ч. 680. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 27. Сѣчня 1899, ч. 3212 призволило на дотацію рѣчныхъ 300 зр. зъ рел. фонда для сотрудника пароха въ Змиевскахъ на оденъ рѣкъ.

Ч. 765. Тоежь розпорядженемъ зъ 31. Сѣчня 1899, ч. 7655 призволило на таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Спасовѣ.

Ч. 799. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 4. Лютого 1899, ч. 6174 продовжило таку саму дотацію на дальній оденъ рѣкъ для сотрудника въ Соколи.

Ч. 764. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 31. Сѣчня 1899, ч. 7659 призволило на таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Ожомли.

Ч. 867. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 8. Лютого 1899, ч. 8706 призволило на таку саму дотацію для сотрудника въ Лѣмной, дек. Жукотинскаго.

Ч. 2425. Тоежь розпорядженемъ зъ 18. Марта 1899, ч. 25802 призволило на таку саму дотацію на оденъ рѣкъ для сотрудника пароха въ Германовичахъ.

ЖЕРТВЫ.

Грамоту узнаня и похвалы съ Архіерейскимъ благословеніемъ получили:

- Ч. 813. О. Билиньскій Іосифъ, парохъ въ Устрикахъ дольныхъ за ревне и точне выповняне обовязкѣвъ душпастырскихъ.
- Ч. 707. Ч. Бабичъ Михаилъ, господарь зъ Лишиѣ адъ Тѣсна за справлене звона за 108 зр.
- Ч. 1001. Ч. Жередецка Марія, парохіянка зъ Розджалова за даръ 100 зр. на церковь.
- Ч. 526. Ч. Димитрій и Марія Иваньскі, парохіине зъ Людкова адъ Замѣховъ за справлене паука и лямпы за 145 зр.
- Ч. 1134. Ч. Оленко Николай, провизоръ церкви въ Поздячи за придбане своими трудами и заходами понадъ 1000 зр. на будову новой церкви тамже.
- Ч. 2249. Честнй парохіине въ Тысовицѣ за отновлене добровѣльными жертвами, помальоване и приукрашене своей церкви.
- Ч. парохіине въ Михновци и Быстрѣмъ за справлене много приборѣвъ до церкви, особенно: 1. Стефанъ Чупѣль зъ Михновци за справлене боčního престола св. о. Николая за 220 зр. Ч. Иванъ Удичъ за позолочене и помальоване царскихъ вратъ коштомъ 120 зр. — Честнй парохіине въ Жукотинѣ за обновлене церкви и за справлене рѣзныхъ приборѣвъ до тойже, особенно: Ч. Иванъ Кокорика справивъ крестъ за 50 зр., а кромѣ того давъ на церковь 25 зр. Ч. Юлія Чебакъ справила паукъ за 60 зр. — Честнй парохіине въ Головецку долѣшнѣмъ, котрй добровѣльными жертвами двигнули нову церковь и приукрасили, а имено: Ч. Петро Грицикъ справивъ плащеницу за 60 зр. Ч. Федя Стрижецка служебникъ за 28 зр. Иванъ Гасичакъ крестъ на тетраподѣ, Сидоръ Гайдукъ крестъ процес. за 24 зр. и давъ оправити Евангеліе коштомъ 20 зр. — Ч. парохіине въ Выцовѣ за отновлене и приукрашене церкви, а имено: Ч. Михаилъ Дыля справивъ великій паукъ за 200 зр., фелонъ за 50 зр., диванъ за 12 зр., а Ч. Михаилъ Цебракъ кивотъ на великій престолъ за 110 зр. и два свѣчники за 40 зр. — Честнй парохіине въ Грозьовой и въ Галѣвицѣ за отновлене и приукрашене своихъ церквей.
- Ч. 708. Чест. парохіине въ Сянкахъ адъ Беніова за справлене до тамошной церкви: паука за 110 зл., фелона за 58 зл., образа процес. и иныхъ приборѣвъ за 125 зл.
- Ч. 843. О. Іосифъ Котецкій, парохъ въ Лютовискахъ якъ и Честнй парохіине въ Лютовискахъ: Стефанъ Коваль, Стефанъ Кобурка, Филиппъ Грицикъ, Николай Иванѣвъ, Ілія Коваль, Онуфрій Петяхъ, Юрій Присташъ, за понесенй труды около побудованя новой церкви. Ч. Василій Иванѣвъ, господарь въ Лютовискахъ за справлене царскихъ вратъ за 200 зл., Евангелія за 120 зл., чаши за 45 зл., а Ч. Марія Конко за справлене кивота за 400 зр.

- Ч. 692. Благ. Панѣ Петронеля Козловска въ Хлѣвчанахъ за справлене фелона за 130 зл.
Чест. Марко и Марія Пороховичи парохіане въ Угновѣ за справлене свѣтлого фелона за 120 зл.
- Ч. 978. Ч. Петро Сабатовичъ и Михаилъ Кусайло парохіане въ Долгѣмъ за справлене для тамошної церкви ковчега за 100 зл. Чест. Димитрій Ванько парох. въ Черно́мъ за справлене евангелія за 130 зл. Чест. парохіане громады Долге перебуваючі въ Америцѣ за жертву надъ 100 зл. на справлене потребиной утвари. Ч. парохіане громады Грабъ перебуваючі въ Америцѣ за жертву 600 зл. на справлене звонѣвъ.
- Ч. 1682. Всеч. О. Полянскій Олимпъ, парохъ въ Юрѣвцяхъ за ревнѣсть душнастырску. Чест. Марко Іоаннъ и Марія парохіане въ Прусѣку за справлене паука за 100 зл. Ч. Ілія Домбровецкій въ Сугоровѣ долъ. за справлене фелона за 70 зр. а на свѣтло церковне жертвовавъ 20 зл.
- Ч. 1363. Ч. Стефанъ Чума парох. въ Роздѣловичахъ ад Куиновичи за справлене евангелія за 100 зл. Всеч. О. Айталь Ковальскій парохъ въ Новосѣлкахъ гост. за ревне и совѣстне сповняне обовязкѣвъ душнастырскихъ.
- Ч. 2158. Ч. Яковъ Грыникъ, господаръ зъ Кошелева ад Новосело за справлене евангелія за 95 зл.
- Ч. 2146. Ч. Левъ Луцкій, парох. въ Бѣлинѣ великой за жертву 420 зл. на престолъ до церкви въ Бѣлинѣ вел. Ч. Николай Бѣлинскій, парох. въ Б. в. за такую саму жертву въ квотѣ 400 зл. Ч. Иванъ Лагушѣвъ парох. въ Дорожевѣ за жертву на царски врата 160 зл. Ч. Теодоръ Петриковъ пар. въ Лужку долнѣмъ за справлене до тамошної церкви лѣхтарѣвъ за 108 зл. Ч. Димитрій Дукачъ въ Лужку дол. за ѣновлене иконы коптомъ 350 зл. Ч. Анна Коначъ пар. въ Опацѣ за жертву 200 зл. на иконостасъ до тамошної церкви. Ч. Теодоръ Кимарникъ зъ Дорожева за справлене для тамошної церкви фелона за 100 зл.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 19. Цвѣтна 1899.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іовннъ Войтовичъ
прив. канцларь.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1899.

Выдано 30. Мая.

Ч. VI.

Ч. 29.

Ч. 2594.

Епископ. Ординаріятъ звертае увагу Всеч. Духовенства на постановленіи „Статута организаціи науки доповняющей въ школахъ народныхъ“, котрѣ относить ся до религіио-моральнаго выхована молодежи посѣщающей тую науку.

Статутъ организаціи науки доповняющей въ школахъ народныхъ.

§. 10. статута организаціи науки доповняющей приказуе, що ученики и ученицы мають брати участь въ практикахъ религіиныхъ, черезъ власть духовну установленныхъ а властію школьною приписанныхъ.

Если душпастырѣ заявитъ, що хоче, чтобы катихизація молодежи, посѣщающей науку доповняющую, отбывала ся въ школахъ, то управитель школы въ порозумѣнію съ душпастырѣмъ увзгляднитъ религію въ подѣлѣ годинѣ.

§. 11. стат. орган. постановляе, що съ концемъ каждого курсу науки доповняющей належить здѣлати классификацію учениковъ и ученицъ и дати имъ школьный повѣдомленіи. Управитель школы повѣдомитъ душпастыря о часѣ классификаціи, а душпастырѣ може свои уваги що до обычаевъ молодежи подати або на конференціи або передъ нею. На ноты зъ обычаевъ мае право душпастырѣ вилывати и въ томъ случаю, если катихизація не отбывала ся въ школахъ, только въ церквѣ. Именно може душпастырѣ жалати, чтобы нота зъ обычаевъ була негативна, если ученикъ не ходивъ на катихизацію и не бравъ участи въ приписанныхъ практикахъ религіиныхъ.

Тѣ постановленія довжно Всеч. Духовенство точно заховати, передъ всемъ же дотычной молодежи науку религіи точно и нильно удѣляти, а въ той способъ буде мати большій впливъ на старшу молодѣжь, котра выйшовши зъ школы, дуже часто попадае въ великіи и небеспечныи пороки.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, два 10. Мая 1899.

Ч. 2772.

О книгахъ и друк-
сортахъ церкви.

Ч. 30.

Печатня Достохвальнаго Ставропигійскаго Института въ Львовѣ выдала слѣдующіи церковніи книги и друксортъ :

1. Литургія св. Іоанна Златоустаго съ синодальными поправками, яко окрема ѓтбитка для вставленія въ служебникъ въ цѣли однообразности въ отправіи пѣсля рѣшенъ собора провинціональнаго зъ р. 1891.

2. Проскомидія Литургіямъ, такожь съ рубриками пѣсля рѣшенъ собора провинціональнаго.

3. Гласопѣснецъ доповненный и исправленный.

4. Поучене для гр.-кат. урядѣвъ парох. о належитѣмъ веденю и писаню метрикъ О. Дра Г. Крижановскаго, доповнене и поправлене черезъ О. І. М.

5. Друксортъ а) до голошени оповѣдей, б) свѣдоцтва убожества для веденя спора, а то для громадъ безъ власныхъ статутѣвъ и окремо съ власными статутами.

Лавочна цѣна „Литургіи св. Іоанна Златоустаго“ выносятъ 1 зр. 50 кр. за брошур. прим., „Проскомидіи Литургіямъ“ 10 кр. за прим. (въ листѣ), „Гласопѣснца“ 2 зр. за черепл. прим., „Поученія для веденя метрикъ“ 1 зр. за брош. прим., друксортѣвъ же пѣдъ 5. наведеныхъ по 40 кр. за 25 листѣвъ.

Всѣ гии сочиненія поручаюгъ ся Всч. Духовенству, именно же потрѣбніи для однообразности богослуженій, якоже и поучене о веденю книгъ метрикальныхъ для точнаго веденя тыхже.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 24. Цвѣтня 1899.

Ч. 1333.

Слово пращальне О.
Дра Бартошевскаго.

Ч. 31.

Слово пращальне при похоронѣ б. п. Дра Іосифа Левичкаго, профессора религіи при ц. к. Львѣвскѣй нѣм. гимназії, выголошене Всесвѣтл. О. Дромъ Іоаномъ Бартошевскимъ, профессоромъ ц. к. Университета во Львовѣ, получить можна въ книгарни Ставропигійскѣй во Львовѣ по цѣнѣ 15 кр. за примѣрникъ.

Знамените тоє „Слово“ такъ пѣдъ взлядомъ формы и содержания, якъ и по причинѣ, що єсть вымовнымъ памятникомъ трудѣвъ, працѣ и заслугъ мужа найблагороднѣйшого и дѣятеля на нивѣ церковной, поручає ся всѣмъ Всч. Душпаствырямъ

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 22. Марта 1899.

Ч. 2786.

Рескриптъ В. ц. к.
Министерства справъ
внутрѣш. о належи-
тости стемплевѣд.

Ч. 32.

Высоке ц. к. Намѣсництво розпорядженемъ зъ дня 7. Цвѣтня 1899 до ч. 24097 пересылає слѣдующій рескриптъ Высокаго ц. к. Министерства справъ внутрѣшнихъ :

„K. u. k. Ministerium des Innern. 3727. Wien, am 27. Februar 1899. An die k. u. k. Statthalterei in Lemberg.

Über eine von der Finanz-Landesdirection in Prag gestellte Anfrage hat das Finanzministerium mit dem an alle Finanzlandesbehörden gerichteten Erlasse vom 16. November 1898 Zl. 38086, ausgesprochen, dass die zu Tabularzwecken ausgestellten Bescheinigungen der politischen Behörden über die Berechtigung bestimmter Personen als Functionäre einer juristischen Corporation, einer Sparkasse, Gemeinde oder eines Patronatsamtes u. dgl. zur rechtsverbindlichen Unterfertigung von Schriften und Urkunden, auch wenn diese Bescheinigungen in Form von Klauseln ausgestellt werden, als Zeugnisse gemäss T. P. 26 lit. c und 116 lit. a, aa des Gebührengesetzes dem festen Stempel von 1 fl. unterliegen.

Hievon wird die k. u. k. Statthalterei behufs Information der kirchlichen Oberhöörden (Ordinariate, Superintendentenzen) sowie behufs entsprechender Verständigung der unterstehenden politischen Behörden, welche wieder ihrerseits die Verständigung der in Frage kommenden Corporationen und Gemeinden zu veranlassen haben werden, in die Kenntniss gesetzt“.

Той высокій рескрыть подає ся до вѣдомости Вєч. Клира и отвѣтного постунованя.

Отъ Еп. Консвсторіи.

Перемышль, дня 26. Цвѣтня 1899.

Ч. 33.

Ч. 3092.

Ц. к. Рада шкѣльна окружна въ Лѣску оголошує пѣдъ днемъ 6. Мая 1899 ч. 650 конкурсъ на катихита при школѣ 5-класовой мужеской и женской въ Лѣску съ рѣчною платнею 450 зр. и 10% на помещкане съ тымъ, що речинець подаваны ся оголосить В. ц. к. Рада шкѣльна краєва въ дневнику урядовѣмъ.

Конкурсъ на катихита до школъ нар. въ Лѣску.

Отъ Еп. Консвсторіи.

Перемышль, дня 13. Мая 1899.

Ч. 34.

Ч. 3132.

Ц. к. Рада шкѣльна окружна въ Перемышль росписує пѣдъ днемъ 2. Мая с. р. ч. 684 конкурсъ на посаду катихита 6-класовой школы женской им. св. Ядвиги въ Перемышль съ обовязкомъ удѣлня религій такожь въ 4-класовой школѣ мужеской им. св. Іоанна Кантого (на Засавю). Рѣчна платня выноситъ 700 зр. и 70 зр. на помещкане. Речинець подаваня ся буде оголошений въ дневнику урядовѣмъ В. ц. к. Рады шкѣльной краєвой.

Конкурсъ на катихита до школъ женских. св. Ядвиги въ Перемышль.

Отъ Еп. Консвсторіи.

Перемышль, дня 17. Мая 1899.

П р и х о д ъ	Готівка		Цвний паперы		Р о з х о д ъ	Готівка		Цвний паперы	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.	зл.	кр.
Облигацію проін. фонда	1000	—	—	—					
11. Надвыжка при замѣнѣ выльосованого Листу заставного Тов. кред. земс на невыльосованый	327	—	100	—					
12. Жертва отъ соберательницѣ дек. Старосольского Маріи Хоминьской . . .	679	—	—	—					
13. Закуплено 4% Листъ заст. Банку краєв.	—	—	—	1000					
всего	1496	—	169715	—					
розходъ	987	—	1100	—					
Остатъ	509	—	168615	—					

В) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВИИ.

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ	2150	92	1. Дополнительно недоплаченныхъ за р. 1898 для вдовы Калужницкой Винцентіи	5	—
2. Деканатъ Старосамборскій	55	—	2. 1½% отъ купонбѣв на 40 зл.	—	60
именно зложили Всч. ОО. по 10 зл.: Г. Бѣлинскій, Альб. Добриньскій, Іоаннъ Ильиницкій, Іліи Киричынскій и Макс Хомининъ; 5 зл. зложивъ: О Викентій Соавьскій.			3. До фонда розпорядимого	3078	62
3. Полошиневичъ Юліявъ	10	—	всего	3084	22
4. Деканатъ Ярославскій	120	—			
именно зложили по 10 зл.: Всч. ОО. І Хотынецкій, Т. Лихицкій, Ф. Подольнскій, К. Добриньскій, І. Шумелда, А. Лебедовичъ, А. Синоцкій, І. Нейдохъ, Бр. Гопкій, І. Брыльнскій, І. Костекъ, и Гр. Калимонъ					
5. Чабанъ Назарій	10	—			
6. Деканатъ Потелицкій	60	—			
именно зложили по 10 зл. Всч.ОО. І Федоновичъ, В. Бо-					

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
ровецъ, С. Стецякъ, І. Козакъ, Т. Минчакевичъ и А. Леонтовичъ					
7. Деканатъ Жовківскій . . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. М. Грушкевичъ, В. Породко, В. Подолинскій, А. Тымкевичъ, А. Яремке- вичъ, А. Сѣнкевичъ, І. Ра- лецкій, В. Решетилловичъ и А. Тустановскій; 14 зл. зло- живъ О. М. Косоноцкій	104				
8. Чучкевичъ Юліанъ . . .	10				
9. Несторовичъ Левъ . . .	10				
10. Хоминскій Евгеній . . .	40				
11. Деканатъ Высочанскій . . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. М. Трешневскій, М. Куновскій, и І. Шай- дицкій	30				
12. Деканатъ Высочанскій . . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. П. Саламонъ, А. Хтѣй, Гр. Морозъ и П. Ягѣвъ.	40				
13. Кормошь Емилианъ . . .	10				
14. Деканатъ Самборскій . . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. А. Щавинскій, И. Лесакъ, А. Миколаевичъ, Н. Боберскій, І. Мельникъ, І. Лѣтынскій, Ю. Бѣлинскій, С. Баранецкій, С. Берескій и Евг. Козаневичъ.	100				
15. Деканатъ Высочанскій . . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Я. Борковскій, В. Кордасевичъ и А. Кордасе- вичъ.	30				
16. Деканатъ Мокрянскій . . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. К. Хотынецкій, І. Борковскій, и И. Хлякъ; 14 зл. зложивъ О. І. Дри- малкъ и 5 зл. О. Ст. Ки- шикъ	49				
17. Деканатъ Устрицкій . . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Бѣлинскій, А. Ве- селовскій, М. Попель и П. Ясеницкій.	40				

П р и х ђ д њ	Готѣвка		Р о в х ђ д њ	Готѣвка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
18. Деканатъ Добромилскій . именно зложили Всч. ОО. Гр. Коблошь 14 зл. и А. Чайковскій 10 зл.	24	—			
19. Кульматцкій Софронъ . .	14	—			
20. Деканатъ Нижанковскій . . именно зложили Всч. ОО. М. Ливчакъ 10 зл. и Ем. Солтыкевичъ 9 зл. 50 кр.	19	50			
21. Залескій Василій	10	—			
22. Деканатъ Дрогобыцкій . . именно зложили по 14 зл. Всч. ОО. І. Грабовенскій и П. Кошалкевичъ; 10 зл. зложивъ О. Мих. Саврунъ.	38	—			
23. Мокрыцкій Антоній	10	—			
24. Фартухъ Василій	10	—			
25. Деканатъ Яворѳвскій . . . именно зложили по 10 зл. Всч. О. В. Кравичъ, І. По- длускій, Н. Мацюракъ, Л. Мацускій и Е. Крайчикъ.	50	—			
26. Деканатъ Старосольскій . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. И. Туна, І. Ше- мердякъ, Т. Хоминскій и Н. Грушкевичъ; 14 зл. зло- живъ Впр. О. П. Витошинь- скій.	54	—			
27. Скроцкій Михаилъ	20	—			
28. Деканатъ Судовишенскій ѳтъ Всч. О. К. Пасѳчинь- ского и Евд. Васильчака по 10 зл.	20	—			
29. Голяняъ Іоаннъ	11	60			
30. Ортынскій Филаретъ . . .	10	—			
31. Яремкевичъ Лука	10	—			
32. За купоны ѳтъ невѣнку- льованыхъ Листѳвъ застав.	40	—			
33. Лысякъ Володимиръ	10	—			
34. Пясецкій Левъ	10	50			
35. Щирба Михаилъ	10	—			
36. Мрозовскій Михаилъ	10	—			
37. Грыцькъ Григорій	10	—			
38. Капко Дмитрій	156	—			
39. Волосянскій Іоаннъ	20	—			
40. Шведзицкій Ант. Влад. . . .	10	—			
41. Растваецкій Щастный	10	—			
42. Савчинъ Іоаннъ	12	57			
43. Данилѳвъ Іоаннъ	15	—			

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
44. Демянчикъ Іоаниъ	20	—			
45. Ясеницкій Волод.	10	—			
46. Давидовичъ Брониславъ . .	20	50			
47. Очабрукъ Алексей	10	—			
48. Зворотъ отъ вдовы Ю. Ко- товичъ	10	—			
49. Деканатъ Добромильскій отъ Веч. ОО. А. Жолковського и Л. Калужницкого по 10 зл. разомъ	20	—			
50. Насальскій Володимиръ . . .	20	—			
51. Рынйвець Володимиръ	10	—			
52. Фецица Михайлъ	20	—			
53. Минковичъ Емилианъ	10	—			
54. Менцианскій Емилианъ . . .	10	—			
всього	3644	59			
розхѳдъ	3084	22			
Остае	560	37			

В. ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ зъ р. 1898	7919	78	1. Выплачено вдовамъ и си- ротамъ за р. 1898.	11038	40
2. Преосв. Епископъ Киръ Константинъ	100	—	2. Передатки на рѳкъ 1899 побрали:		
3. Ясеницкій Кипринъ	30	—	1. Лисковацка Сильвія	3	—
4. Сѳикевичъ Анатолий	30	—	2. Лисковацка Юлія	15	—
5. Гмитрикъ Илар. за 1899 р.	10	—	3. Ваць Мальвина	32	—
6. Рѳнецкій Т. за 1899 р.	10	—	4. Лукашевичъ Павлина	30	—
7. Ссынъ Петръ	20	—	5. Грабска Аделя	30	—
8. Половиневичъ Л.	20	—	6. Дутковска Іосифа	20	—
9. Фецица Михайлъ	20	—	7. Ганасевичъ Софія	20	21
10. Деканатъ Перемыско-За- городскій, именно зложили по 10 зл. Веч. ОО. В. Ба- чиньскій, и В. Гайдукевичъ	20	—	3. Выдатки подорожи Коми- сія шконтруючою	31	36
11. Мекелита Петръ	20	—	4. Купонъ текуцій Листу З. Банку краевого	5	86
12. Зъ фонда резервного	3078	62	5. Службѳ консисторскій по рѳшенію Общ. Собранія	14	—
доходъ	11278	40	6. Порто почтове	11	93
розхѳдъ	11251	76	всього	11251	76
Остае	26	64			

П о в т о р е н е:

Дня 20 Лютого 1899 мае бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный готѣвка	509 зл. — кр., цѣнныхъ паперы	168615 зл. — кр.
II. " резервовый "	560 зл. 37 кр., " "	— зл. — кр.
III. " розпорядимый "	26 зл. 64 кр., " "	— зл. — кр.
Всего готѣвкою	1095 зл. 01 кр., цѣнныхъ паперы	168615 зл. — кр.

Отповѣдно до того справоздани найдено въ касѣ:

I. Въ цѣнныхъ паперахъ	168615 зл. — кр.
II. 1. на книж. щаднич. Общ. „Вѣры“ Ч. 136	572 зл. 05 кр.
2. на книж. Перем. касы ощадн. Ч. 17124	378 зл. 80 кр.
3. на книж. Самбѣрской щадницѣ Ч. 196.	6 зл. 79 кр.
4. готовыми	137 зл. 37 кр.
разомъ	1095 зл. 01 кр.

Кромѣ того находятъ ся въ касѣ книж. щадн. „Вѣры“ Ч. 150 за тре-
бники бл. п. Гр. Шапкевича на квоту 20 зл. 31 кр.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

Е. Менциньскій
секретарь.

М. Кошко
касиръ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 24. Цвѣтня 1899.

Ч. 3167.

Ч. 37.

Станъ касы вдов.-
сирот. фонда на ив-
санъ Марецъ 1899.

Всеч. Комисія управляюча дѣлами вдовичо-сирот. фонда, доносить подъ
днемъ 13. Мая 1899, ч. 185 слѣдующе:

**Станъ касы вдовичо-сирот. Института
за часъ отъ 1. Марта 1899 р. до 31. Марта 1899 р.**

А) ФОНДЪ КОРЕННЫИ.

П р и х о д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы		Р о з х о д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы	
	вл.	кр.	вл.	кр.		вл.	кр.	вл.	кр.
1. Переносъ	1496	—	1697	15	1. Переносъ	987	—	1100	—
2. Сембратовичъ Лю- домиръ	100	—	—	—	2. Закуплено 4% л. заст. Товар. кред. земского	482	—	—	—
3. Калужницкій Ор. .	100	—	—	—	всего .	1469	—	1100	—
4. Мацюракъ Стефанъ	100	—	—	—					
5. Юзьвикъ Михаилъ	100	—	—	—					
6. Ортыньскій Дим. .	50	—	—	—					
7. Закуплено 4% л. заст. Товар. кред. земского	—	—	500	—					
всего .	1946	—	1702	15					
розходъ .	1469	—	1100	—					
Остатъ . . .	477	—	1691	15					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫИ.

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	вл.	кр.		вл.	кр.
1. Переносъ	3644	59	1. Переносъ	3084	22
2. Папцъ Орестъ	80	—	2. до фонда розпорядимого .	246	—
3. Деканатъ Судовищеньскій именно вложили по 10 зр.: Всч. ОО. Іоаннъ Петрикъ и Володимиръ Ольховый .	20	—	всего . . .	3330	22
4. Пастернакъ Іоаннъ	15	—			
5. Деканатъ Старосамборскій именно вложили: Всч. ОО. Анатолій Козаневичъ 20 зр. и Александръ Яворскій 10 зр.	30	—			
6. Гумецкій Юліянъ (молод.)	10	—			

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	вл.	кр.		вл.	кр.
7. Кульчицкій Симеонъ . . .	12	50			
8. Венгриновичъ Михаилъ . . .	10	—			
9. Ортыньскій Дмитрій . . .	50	—			
10. Людкевичъ Мих. (молод.) . . .	10	—			
11. Цюкъ Василій	20	50			
всего . . .	3902	59			
розхѳдъ . . .	3330	22			
Остасъ . . .	572	37			

В) ФОНЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	вл.	кр.		вл.	кр.
1. Переносъ	11278	40	1. Переносъ	11251	76
2. Кульчицкій Симеонъ . . .	20	—	2. Вдовамъ и сирот. за р. 1898	240	—
3. Гордыньскій Дмитрій . . .	20	—	3. Передатки получили:		
4. Гудзьо Діонизій	20	—	1. Лисковацка Сильвія . . .	20	—
5. Виковичъ Алексей	20	—	2. Кмицикевичъ Іосифа . . .	50	—
6. Ортыньскій Дмитрій . . .	10	—	3. Яблоновска Саломія . . .	30	—
7. Зъ фонда резервового . . .	246	—	4. Новосидловска Ант.	15	—
всего . . .	11614	10	4. Купонъ текучій	5	05
розхѳдъ . . .	11612	46	5. Порто поштове	—	65
Остасъ . . .		194	всего . . .	11612	46

П о в т о р е н е :

Дня 31. Марта 1899 має бути въ касѳ:

I. Фондъ коренный	готѳвка . . .	477 зл. — кр., цѳный паперы 169115 зл. — кр.
II. " резервовый	" . . .	572 " 37 " " " " — " — "
III. " розпорядимый	" . . .	1 " 94 " " " " — " — "
Всего готѳвою		. 1051 зл. 31 кр., цѳный паперы 169115 зл. — кр.

Отповѣдно до того сивавозданя найдено въ касѣ:

I. Въ цѣнныхъ пацерахъ	169115 зл. — кр.
II. 1. на квиж. щаднич. Общ. „Вѣры“ ч. 136	572 „ 05 „
2. „ „ „ „ Перем. касы оцади. ч. 17124	378 „ 80 „
3. готовыми	100 „ 46 „
разомъ	1051 зл. 31 кр.

Кромѣ того находятъ ся въ касѣ книж. щадн. „Вѣры“ ч. 150 на 20 зр. 31 кр. за требники бл. п. Гр. Шашкевича.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

Е. Менциньскій
секретарь.

М. Копко
касирь.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дни 17. Мая 1899.

ХРОНИКА.

Съ речинцемъ убѣгательства до дня 8. Серпня 1899
выставляють ся на конкурсъ слѣдуючій парохіи:

Ч. 3015. Добра шляхоцка, дек. Бирчаньского, наданя приватного.

Ч. 3338. Змисвиска, дек. Яворѣвского, наданя приватного.

Совѣтниками Суду сопружеского именованіи:

Ч. 130/юрд. Впр. О. Стрыйскій Іоаннъ, крылошанинъ капитулы и Впр. О. Мрыць
Михаилъ, крылошанинъ капитулы.

Отличія крылошаньскій получили:

Ч. 366. О. Прислонскій Іоаннъ, парохъ въ Фльоринцѣ.

„ 3207. „ Лавровскій Антоній, парохъ въ Обреховѣ.

Каноничну інституцію получили:

- Ч. 2938. О. Сапрунъ Михайлъ на парохію Кунинська Воля, дек. Жовківського.
- " 2939. " Чертеживській Дмитрій на парохію Бобрка, дек. Льського.
- " 3072. " Раставецкій Маркилъ на парохію Грѣмно, дек. Горожаньського.

Завѣдательства получили:

- Ч. 2705. О. Сембратовичъ Людомиръ новоо. пресвитеръ въ Крецовѣ, дек. Льського.
- " 2938. " Валухъ Іоаннъ въ Рыбнику, дек. Дрогобыцького.
- " 2819. " Брыкъ Алексей въ Бѣличи горѣшнѣмъ, дек. Старосамбѣрського.
- " 3072. " Гоцкій Володимиръ въ Чаплихъ, дек. Старосольського.

Сотрудництва получили:

- Ч. 2708. О. Калужняцкій Орестъ, новоо. пресвитеръ въ Лѣмноі, дек. Жукотиньського.
- " 2709. " Лахъ Дмитрій, управляюче въ Германовичахъ, дек. Нижанківського.
- " 2979. " Юзвьякъ Михайлъ, новоо. пресвитеръ въ Самборѣ, дек. Самбѣрського.
- " 2977. " Мацюракъ Стефанъ, приватне въ Тысовѣі, дек. Нижанківського.
- " 3072. " Гнатышакъ Орестъ въ Волчи доль., дек. Старосольського.
- " 2840. " Яхно Яковъ въ Вербѣжи, дек. Горожаньського.

Отпустку для поратованя здоровя получили:

- Ч. 2982. О. Чабанъ Назарій, сотрудникъ катедральный на 4 недѣль.
- " 2989. " Гумецкій Алекс., парохъ въ Малковичахъ на 10 недѣль.
- " 3033. " Грушкевичъ Емиліанъ, парохъ въ Наконечнѣмъ на 6 недѣль.
- " 3037. " Ивасѣвка Алексей, парохъ въ Дубиѣ на 4 недѣль.
- " 2961. " Лешкій Данилъ, парохъ въ Горбачахъ на 6 недѣль.
- " 3106. " Заградникъ Людвикъ, парохъ въ Куиновичахъ на 6 недѣль.
- " 3135. " Вахвянинъ Игнатій, парохъ въ Сѣнявѣ на 5 недѣль.
- " 3225. " Шведзицкій Михайлъ, парохъ въ Пѣздячи на 8 недѣль.
- " 3275. " Левицкій Емиліанъ, парохъ въ Тартаковѣ на 6 недѣль.
- " 3305. " Гандякъ Михайлъ, парохъ въ Березцѣ на 4 недѣль.

-
- Ч. 2890. Высоке п. к. Намѣстництво розпорядженъемъ зъ дня 20. Цвѣтня 1899, ч. 32104 продовжило дотацію изъ фонда религійного на дальшій оденъ рокъ для сотрудника въ Смолнѣ, дек. Любачѣвського.

- Ч. 2891. Тоежь розпорядженъемъ зъ дня 20. Цвѣтнн 1899, ч. 29830 продовжило таку саму дотацію на дальшій два роки для сотрудника въ Вислоку нижнѣмъ, дек. Яслиского.
- Ч. 3005. Тоежь розпорядженъемъ зъ дня 2. Мая 1899, ч. 33426 призолило на дотацію рѣчныхъ 300 зр. изъ фонда рел. для сотрудника пароха въ Добровлянахъ. дек. Дрогобыцкого на оденъ рѣкъ.
- Ч. 3215. Тоежь розпорядженъемъ зъ дня 13. Мая 1899, ч. 40514 проловжило таку саму дотацію на дадъшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Тартаковѣ, дек. Сокальского.
- Ч. 3231. Тоежь розпорядженъемъ зъ дня 12. Мая 1899, ч. 46125 продовжило таку саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Топѣльницѣ, дек. Старосамбѣрского.
- Ч. 3299. Тоежь розпорядженъемъ зъ дня 15. Мая 1896, ч. 41254 продовжило таку саму дотавію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Плоскѣмъ, дек. Жукотиньского.

Похвалу и узнане черезъ урядъ дек. Угнѣвскій получили:

- Ч. 692. Честне Брацтво церковне въ Вербицѣ за закуино за 754 зл. рѣчей потрібныхъ для мѣстцевой церкви. Честне Брацтво въ Каровѣ за жертву 170 зл. на цѣли церкви. Честне Брацтво въ Корчевѣ за жертву 4720 зл. на украшене церкви. Честне Брацтво въ Стаихъ за жертву 30 зл. 50 кр на оправу евангелія, а начальникъ громады тамже за жертву 60 зл. 42 кр. на справлене фелона. Честне Брацтво церковне въ Щевитынѣ ад Корчѣвъ за жертву 400 зл. на побыте бляхою церкви. Честне Брацтво въ Пристани за выдане зъ карбонн церковной сумы 3757 зл. на цѣли церковнѣ. Честне Брацтво въ Корняхъ ад Махнѣвъ за 40 зл. на направу копулы. Честне Брацтво въ Угнѣвѣ за 380 зл. на потреби церкви. Ч. Брацтво въ Хлѣвчанахъ за 180 зл. на цѣли церкви, а Ч. Параскевін Медвѣдъ за закуино хоругви за 30 зл.

-
- Ч. 978. Черезъ урядъ дек. Дуклявскій: Ч. сыны Зелевика въ Долгѣмъ ад Радоцина за справлене пелікавдра до там. церкви за 70 зл. Лука Ванькѣвъ въ Чорнѣмъ за жертву на церковъ въ квотѣ 70 зл. Анастасіи Шримба зъ Незнаевой за справлене креста процес. за 62 зл. 50 кр. Юстинъ и Марія Грешко и Марія Байса за прислані зъ Америки на плаценивцю до церкви въ Незнаевой 54 зл.

НЕКРОЛОГІЯ.

- О. Должицкій Счастній, парохъ въ Хревтѣ уи. 26. Сѣчня.
„ Волошинскій Михаилъ, парохъ въ Страшевичахъ уи. 29 Сѣчня.
„ Кашубинскій Юліанъ, парохъ въ Колоденця уи. 1 Лютого.
„ Капко Дмитрій, парохъ въ Лужку дол. уи. 4 Лютого.
„ Гарбинскій Михаилъ, парохъ въ Якубовой воли уи. 26 Лютого.
„ Тустановскій Антоній, парохъ въ Завишни уи. 5 Марта.
„ Пасѣчинскій Романъ, парохъ въ Краснѣмъ, уи. 14. Марта.
„ Губицкій Іосифъ, парохъ въ Бѣличи горѣш., уи. 10. Цвѣтня.
„ Обушкевичъ Кирилъ, парохъ въ Змиевискахъ, уи. 14. Мая.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Прч. Клира.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 27. Мая 1899.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іоаннъ Войтовичъ
прв. канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

РѢКЪ 1899.

Выдано 15. Липня.

Ч. VII.

Ч. 38.

Ч. 3770

Енциклика св. Отца
о загальномъ юбилею.

Indictio Universalis Jubilaei Anni Sancti Millesimi Noningentesimi.

LEO EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

UNIVERSIS CHRISTIFIDELIBUS PRAESENTES LITTERAS INSPECTURIS
SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM.

Properante ad exitum saeculo, quod annuente Deo Nos ipsi prope totum emensi vivendo sumus, animum volentes induximus rem ex instituto maiorum discernere, quae saluti populo christiano sit, ac simul curarum Nostrarum, qualescumque in gerendo Pontificatu maximo fuerint, extremum velut vestigium ostendat. JUBILAEUM MAGNUM dicimus, iam inde antiquitus in christianos mores inductum, decessorumque Nostrorum providentia sancitum: quem tradita a patribus consuetudo *Annus sanctus* appellat, tum quod solet esse caeremoniis sanctissimis comitator, tum maxime quod castigandis moribus renovandisque ad sanctitatem animis adiumenta uberiora suppeditat. Testes Ipsi sumus quanto opere is ad salutem valuit qui postremo actus est ritu solemni, Nobis videlicet adolescentibus, Leone XII pontifice maximo: quo tempore magnum tutissimumque religioni publicae theatrum Roma praebuit. Memoria tenemus ac videre propemodum etiam nunc videmur peregrinorum frequentiam; circumeuntem templa augustissima, disposito agmine, multitudinem: viros apostolicos concionantes in publico: celeberrima Urbis loca divinis laudibus personantia: pietatis caritatisque exempla edentem in oculis omnium, magno Cardinalium comitatu, pontificem. Cuius recordatione memoriae ex temporibus iis ad ea, quae nunc sunt, mens acerbius revocatur. Earum quippe re-

rum, quas diximus, quaeque si in luce civitatis, nulla re impediante, peragantur, mire alere atque incitare pietatem popularem solent, nunc quidem, mutato Urbis statu, aut nulla facultas est, aut in alieno posita arbitrio.

Ut cumque sit, fore confidimus ut salubrium consiliorum adiutor Deus voluntati huic Nostrae, quam in eius gratiam gloriamque suscepimus, cursum prosperum ac sine offensione largiatur. Quo enim spectamus, aut quid volumus? Hoc nempe unice, efficere homines, quanto plures nitendo possumus, salutis aeternae compotes, huiusque rei gratia morbis animorum ea ipsa, quae Jesus Christus in potestate Nostra esse voluit, adhibere remedia. Atque id a Nobis non modo munus apostolicum, sed ipsa ratio temporis plane videtur postulare. Non quod recte factorum laudumque christianarum sit sterile saeculum: quin imo abundant, adiuvante Deo, exempla optima, nec virtutum genus est ullum tam excelsum tamque arduum, in quo non excellere magnum numerum videamus: vim namque procreandi alendique virtutes habet christiana religio divinitus insitam, eamque inexhaustam ac perpetuam. Verum si circumspiciendo quis intuetur in partem alteram, quae tenebrae, quantus error, quam ingens multitudo in interitum ruentium sempiternum! Angimur praecipuo quodam dolore, quotiescumque venit in mentem quanta pars christianorum, sentiendi cogitandique licentia deliniti, malarum doctrinarum veneno sitienter hausto, fidei divinae in se ipsi grande munus quotidie corrumpant. Hinc christianae taedium vitae, et late fusa morum labes: hinc illa rerum, quae sensibus percipiuntur, acerrima atque inexplebilis appetentia, curaeque et cogitationes omnes aversae a Deo, humi defixae. Ex quo fonte teterrimo dici vix potest quanta iam in ea ipsa, quae sunt civitatum fundamenta, perniciēs influxit. Nam contumaces vulgo spiritus, motus turbidi popularium cupiditatum, caeca pericula, tragica scelera, nihil denique sunt aliud, si libet causam introspicere, nisi quaedam de adipiscendis fruendisque rebus mortalibus exlex atque effrenata decertatio.

Ergo interest privatim et publice, admoneri homines officii sui, excitari consopita veterno pectora, atque ad studium salutis revocari quotquot in singulas prope horas discrimen temere adeunt pereundi, perdendique per socordiam aut superbiam caelestia atque immutabilia bona, ad quae sola nati sumus. Atqui huc omnino pertinet annus sacer: etenim per id tempus totum Ecclesia parens, non nisi lenitatis et misericordiae memor, omni qua potest ope studioque contendit ut in melius humana consilia referantur, et quod quisque deliquit, luat emendatrix vitae poenitentia. Hoc illa proposito, multiplicata obsecratione auctaque instantia, placare, nititur violatum Dei numen, arcessere e caelo munerum divinorum copiam: lateque reclusis gratiae thesauris, qui sibi sunt ad dispensandum commissi, vocat ad spem veniae universitatem christianorum, tota in eo ut reluctantes etiam voluntates abundantia quadam amoris indulgentiaeque pervincat. Quibus ex rebus quid ni expectemus fructus uberes, si Deo placet, ac tempori accomodatos?

Augent opportunitatem rei extraordinaria quaedam sollemnia de quibus iam, opinamur, satis notitia percubuit: quae quidem sollemnia excessum undevicesimi saeculi vicesimique ortum quodam modo consecraverint. Intelligi de honoribus volumus Jesu Christo Servatori medio eo tempore ubique terrarum habendis. Hac de re excogitatum privatorum pietate consilium laudavimus libentes ac probavimus: quid enim fieri sanctius aut salutaris queat? Quae genus humanum appetat, quae diligat, quae speret, ad quae tendat, in unigenito Dei Filio sunt omnia: is enim

est salus, vita, resurrectio nostra: quem velle deserere, est velle funditus interire. Quamobrem etsi numquam silet, imo perpetua viget omnibus locis ea, quae Domino nostro Jesu Christo debetur, adoratio, laus, honos, gratiarum actio, tamen nullae gratiae nullique honores possunt esse tanti, quin longe plures ei debeantur longeque maiores. Praeterea num paucos saeculum tulit immemori ingratoque animo, qui divino servatori suo pro pietate contemptum, pro beneficiis iniurias referre consueverint? Certe ipsa ab eius legibus praeceptisque vita discrepans plurimorum argumento est flagitiosae ingratisimaeque voluntatis. Quid quod de ipsa Jesu divinitate Arianum scelus non semel renovatum nostra vidit aetas? Macti itaque animo, quotquot populari incitamento pietati consilio isto novo pulcherrimoque praeuistis; quod tamen *ita* efficere oportet, nihil ut Jubilaei curriculum, nihil statuta solemnia impediatur. In proxima ista catholicorum hominum significatione religionis ac fidei id quoque propositum inerit, detestari quaecumque impie dicta patratave memoria nostra sint, deque iniuriis, augustissimo Jesu Christi numini praesertim publice illatis, publice satisfacere. Nunc autem, si vera quaerimus, genus satisfactionis maxime optabile et solidum et expressum et iustum notis veritatis illud omnino est, deliquisse poenitere, et pace a Deo veniaque implorata, virtutum officia aut impensius colere aut intermissa repetere. Cui quidem rei cum tantas habeat annus sacer opportunitates, quantas initio attigimus, rursus apparet oportere atque opus esse ut populus christianus accingat se plenus animi ac spei.

Quapropter sublatis in caelum oculis, divitem in misericordia Deum enixe adprecari, ut votis inceptisque Nostris benigne annuere, ac virtute sua illustrare hominum mentes itemque permovere animos pro bonitate sua velit; romanorum Pontificum decessorum Nostrorum vestigia sequuti, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium assensu, universale maximumque Jubilaeum in hac sacra Urbe a prima vespera Natalis Domini anno millesimo octingentesimo nonagesimo nono inchoandum, et ad primam vesperam Natalis Domini anno millesimo noningentesimo finiendum, auctoritate omnipotentis Dei, beatorum apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, quod gloriae divinae, animarum saluti, Ecclesiae incremento bene vertat, indicimus per has litteras et promulgamus, ac pro indicto promulgatoque haberi volumus,

Quo quidem Jubilaei anno durante, omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere poenitentibus et confessis sacraque Communione reffectis, qui beatorum Petri et Pauli, item Sancti Joannis Lateranensis et Sanctae Mariae Maioris de Urbe Basilicas semel saltem in die per viginti continuos aut interpolatos dies sive naturales sive ecclesiasticos, nimirum a primis vesperis unius diei ad intergrum subsequentis diei vespertinum crepusculum computandos, si Romae degant cives aut incolae: si vero peregre venerint, per decem saltem eiusmodi dies, devote visitaverint, et pro Ecclesiae exaltatione, haeresum extirpatione, catholicorum Principum concordia, et christiani populi salute pias ad Deum preces effuderint, plenissimam peccatorum suorum indulgentiam, remissionem et veniam misericorditer in Domino concedimus et impertimus.

Quoniamque potest usuvenire nonnullis ut ea, quae supra praescripta sunt, exequi, etsi maxime velint, tamen aut nullo modo aut tantummodo ex parte queant, morbo scilicet aliaque causa legitima in Urbe aut ipso in itinere prohibiti; idcirco Nos piae eorum voluntati, quantum in Domino possumus, tribuimus ut vere poe-

nitentes et confessione rite abluti et sacra communione refecti, indulgentiae et remissionis supra dictae participes perinde fiant, ac si Basilicas, quas memoravimus diebus per Nos definitis reipsa visitassent.

Quotquot igitur ubique estis, dilecti filii, quibus commodum est adesse, ad sinum Roma suum vos amanter invitat. Sed tempore sacro decet catholicum hominem, si consentaneus sibi esse velit, non aliter versari Romae, nisi fide christiana comite. Propterea posthabere nominatim oportet leviorum profanarumve rerum intempestiva spectacula, ad ea converso potius animo quae religionem pietatemque suadeant. Suadet autem imprimis, si alte consideretur, nativum ingenium Urbis, atque eius impressa divinitus effigies, nullo mortalium consilio, nulla vi mutabilis. Unam enim ex omnibus romanam urbem ad munera excelsiora atque altiora humanis delegit, sibi que sacravit servator humani generis Jesus Christus. Hic domicilium imperii sui non sine diuturna atque arcana praeparatione constituit: hic sedem Vicarii sui stare iussit in perpetuitate temporum: hic caelestis doctrinae lumen sancte inviolateque custodiri, atque hinc tamquam a capite augustissimoque fonte in omnes late terras propagari voluit, ita quidem ut a Christo ipso dissentiat quicumque a fide romana dissenserit. Augent sanctitudinem avita religionis monumenta, singularis templorum maiestas, principum Apostolorum sepulcra, hypogea martyrum fortissimorum. Quarum rerum omnium qui probe sciat excipere voces, sentiet profecto non tam peregrinari se in civitate aliena, quam versari in sua, ac melior, adjuvante Deo, discessurus est quam venerit.

Ut autem praesentes Litterae ad omnium fidelium notitiam facilius perveniant, volumus earum exemplis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eandem prorsus adhiberi fidem, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensae. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam Nostrae indictionis, promulgationis, concessionis et voluntatis infringere, vel ei ausus emerario contraire. Si qui sautem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicae millesimo octingentesimo nonagesimo nono, Quinto Idus Maii, Pontificatus Nostri annovicesimo secundo.

C. Card. ALOISI MASELLA Pro-Dat. — A. Card. MACCHI

VISA

DE CURIA I. DE AQUILA E VICECOMITIBUS

Loco † Plumbi

Reg. in Secret. Brevium

I. CUGNONIUS

Anno a Nativitate Domini Millesimo octingentesimo nonagesimo nono, die undecimo Maii, festo Ascensionis Domini nostri Jesu Christi, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris et Domini nostri Leonis divina providentia Papae XIII anno vicesimo secundo, praesentes litteras apostolicas in atrio sacrosanctae Basilicae Vaticanae de Urbe, adstante populo, legi et solemniter publicavi.

Ego Joseph De Aquila e Vicecomitibus
Abbreviator de Curia.

Св. Отець, окрѣмъ выше наведенной енциклики объѣщающей на рѣкъ 1900 загальній великій Юбилей яко въ лѣто милостиве, выдавъ такожъ дня 25. Мая сего року енциклику о посвященю всего рода людского Найсвят. Сердцю Господа нашего Иисуса Христа, именно теперъ на кѣнци старого а передъ начатемъ нового столѣтїа, заряджаючи заразомъ, щобы отвѣтнї богослуженїа отбули ся въ дняхъ 9, 10 и 11 червня сего року.

Листъ той окружнїй св. Отця получивъ Еп. Ординарїатъ доперва дня 5. червня въ самъ день, коли Епископъ вже выѣхавъ на визитацію каноничну въ Епархію. Годъ було протое на часъ опредѣлений перекласти и выисчатати згадану енциклику св. Отця.

Енциклика тая св. Отця гласить :

LITTERAE ENCYCLICAE

de hominibus Sacratissimo Cordi
Jesu devovendis

Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus,
Archiepiscopis, Episcopis aliisque locorum ordi-
nariis pacem et communionem cum Aposto-
lica sede habentibus,

ЛЕО ПАПА XIII.

Venerabiles Fratres

Salutem et Apostolicam Benedictionem.

Annum Sacrum, more institutoque maiorum in hac alma Urbe proxime celebrandum, per apostolicas Litteras, ut probe nostis, nuperrime indiximus. Hodierno autem die, in spem auspiciūque peragendae sanctius religiosissimae celebritatis, auctores suasoresque sumus praeclarae cuiusdam rei, ex qua quidem, si modo omnes ex animo, si consentientibus libentibusque voluntatibus paruerint, primum quidem nomini christiano, deinde societati hominum universae fructus insignes non sine causa expectamus eodemque mansuros.

Probatissimam religionis formam, quae in cultu Sacratissimi Cordis Iesu versatur, sancte tueri ac maiore in lumine collocare non semel conati sumus, exemplo Decessorum Nostorum Innocentii XII, Benedicti XIII, Clementis XIII, Pii VI eodemque no-

Енциклика

о посвященю рода людского Пресвятому Сердцю Иисусовому.

Почтеннымъ братьямъ патріархамъ, прима-самъ, архіепископамъ, епископамъ и инымъ ординарїямъ въ мирѣ и единствѣ съ Апостольскимъ престоломъ остающимъ

ЛЕВЪ ПАПА XIII.

Почтеннїй Братя

Поздоровленїе и Апостольске Благословенїе.

Недавно заповѣлисъмо листомъ Апостольскимъ, якъ вамъ добре вѣдомо рѣкъ святїй, котрый по обычаю и постановѣ предковъ въ томъ преславномъ городѣ незадовго буде обходитись. Мынѣ же надѣючи ся и бажаючи, щобы съ большою побожностїю отбуло ся се свите торжество, заряджуемъ и поручаемъ рѣчь возвышенно ваги, зъ котрой, коли лишь всѣ съ охотою и згѣдно ей будутъ повиновати ся, ожидаемъ знаменитыхъ и тревалыхъ плодовъ, передъ всѣмъ для христїанства а послѣ и для цѣлон сусвѣтности людской.

Неразъ уже успловалисъмо плати и чимъ разъ больше возвыснати сей досвѣдомъ стверженный родъ богослуженя, основуючїй ся на почитаню Святѣйшого Сердца Иисусового послѣдуючи въ томъ предшественникамъ нашимъ Иннокентїю XII. Все-

mine VII ac IX: idque maxime per Decretum egimus die die XXVIII Iunii mensis an. MDCCCLXXXIX datum, quo scilicet Festum eo titulo ad ritum primae classis eveximus. Nunc vero luculentior quaedam obsequii forma observatur animo, quae scilicet honorum omnium, quotquot Sacratissimo Cordi haberi consueverunt, velut absolutio perfectioque sit: eamque Iesu Christo Redemptori pergratam fore confidimus. Quamquam haec, de qua loquimur, haud sane nunc primum mota res est. Etenim abhinc quinque ferme lustris, cum saecularia solemnia imminerent iterum instauranda postea quam mandatum de cultu divini Cordis propagando beata Margarita Maria de Alacoque divinitus acceperat, libelli supplices non a privatis tantummodo, sed etiam ab Episcopis ad Pium IX in id undique missi complures, ut communitatem generis humani devovere augustissimo Cordi Iesu vellet. Differri placuit rem, quo decerneretur maturius: interim devovendi sese singillatim civitatibus data facultas volentibus, praescriptaque devotionis formula. Novis nunc accedentibus causis, maturitatem venisse rei perficiendae iudicamus.

Atque amplissimum istud maximumque obsequii et pietatis testimonium omnino convenit Iesu Christo quia ipse princeps est ac dominus summus. Videlicet imperium eius non est tantummodo in gentes catholici nominis, aut in eos solum, qui sacro baptisate rite abluti, utique ad Ecclesiam, si spectetur ius, pertinent, quamvis vel error opinionum devios agat, vel dissensio a caritate seiungat: sed complectitur etiam quotquot numerantur christianaе fidei expertes, ita ut verissime in potestate Iesu Christi sit

диктован XIII. Клименту XIII, Пиеви VI. и его именованкамъ Пию VII. и IX. Здѣлали мы то еуже декретомъ зъ дни 28. червня 1889 года, котрымъ торжество се поднесли мы до риду праздниковъ первой класы. Теперь же на гадѣ маемъ величавѣйшій родъ чести, якій бувъ бы мовъ то усовершенемъ всякой почести, отдаваной Святѣйшому Сердцю, а надѣемъ ся, що буде она пріятна Іисусу Христу Спасителю нашому. А не есть то востину рѣчь нова, о котрой говоримо. Бо коли надходила двусотна рѣчица, часу, коли Господь Богъ поручивъ блаженной Маргаритѣ Маріи Аляковке (Alacoque) розиростриняти честь Божеского Сердца, уже тогда, майже передъ 25 лѣтами, зъ повсюду не лишь лица приватні но и епископы засылали до Пия IX. численні прошеня, чтобы цѣлый родъ людскій Святѣйшому Сердцю посвятити зволивъ. Но тогда узвано отвѣтнымъ справу отстрочити, чтобы постанова запала послѣ зрѣлой розваги; тымъ часомъ однакже, каждой еусобности зъкрема, котра сего желала, дано позволене посвященя ся и приписано форму сего посвященя. Теперь, коли нові зайшли причины, судимо, що насивъ часъ отвѣтній чтобы дѣло се довершити.

Такъ затѣмъ найвысше се и найбільше изъявлене поклоненя и чести подъ всякимъ оглядомъ принадлежить Іисусу Христу позаякъ есть Онъ найвысшимъ Царемъ и Господемъ. Власть Его обнимае именно не лишь народы католицки або ино тыхъ, котры святымъ крещеніемъ объмыті, по закону до Церкви належать, хочъ блудными мнѣнями зведені суть на бездорожа, будь то незгодою отлучені отъ любви, — но обнимае такожь всѣхъ, що позбавлені суть вѣры христіаньской, такъ що дѣйство, весь родъ людскій

univertatas generis humani. Nam qui Dei Patris Unigenitus est, eademque habet cum ipso substantiam, splendor gloriae et figura substantiae eius¹, huic omnia cum Patre communia esse necesse est, proptereaque quoque rerum omnium summum imperium. Ob eam rem Dei Filius de se ipse apud Prophetam, Ego autem, effatur, constitutus sum rex super Sion montem sanctum eius. — Dominus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Postula a me, et dabo Tibi gentes hereditatem tuam et possessionem tuam terminos terrae². Quibus declarat, se potestatem a Deo accepisse cum in omnem Ecclesiam quae per Sion montem intelligitur, tum in reliquum terrarum orbem, quae eius late termini proferuntur. Quo autem summa ista potestas fundamento nitatur, satis illa docent, Filius meus es tu. Hoc enim ipso quod omnium Regis est Filius, universae potestatis est heres: ex quo illa, dabo Tibi gentes hereditatem tuam. Quorum sunt ea similia, quae habet Paulus apostolus: Quem constituit heredem universorum³.

Illud autem considerandum maxime quid affirmaverit de imperio suo Iesus Christus non iam per apostolos aut prophetas, sed suis ipse verbis. Quaerenti enim romano Praesidi: ergo rex es tu? sine ulla dubitatione respondit: tu dicis quia rex sum ego⁴. Atque huius magnitudinem potestatis et infinitatem regni illa ad Apostolos apertius confirmant: Data est mihi omnis potestas in caelo et in terra⁵. Si Christo data potesta somnis, ne-

есть подъ властію Ісуса Христа. Онъ бо, Единородный Сынъ Бога Отца, Единосуцный Отцу, „Иже сынъ сіоніе славы и бѣрзакъ ипостаси Бгѣ“ (Євр. I. 3) долженъ мати все вспѣлье съ Отцемъ, протое и найвысше надъ всеми владѣніе. Протое Сынъ Божій о собѣ мовить такъ у Пророка: „Иже же поставленъ есмь Царь ѿткъ ніго надъ Сіономъ, горѣю скастою Бгѣ. — Господь рече къ мнѣ: Сынъ мой еси Ты, азъ днѣсь родихъ тѣ. Преси ѿткъ мнѣ, и дамъ ти языкъи достоаніе твоѣ, и сдержаніе твоѣ концы землі“ (Исал. 2). Тыми словами опредѣлене, що одержавъ ѿткъ Бога, власть и надъ цѣлою Церквою, котру належитъ розумѣти подъ горою Сіонъ, и надъ прочимъ обшаромъ земскимъ якъ далеко его границѣ сигають. На кой же основѣ опирае ся та найвысша власть, учать досадно слова: „Сынъ мой еси ты“. Коли бо есть сынъ Царя всѣхъ, тымъ самымъ есть онъ наследникомъ всякой власти, а протое сказано Ему: „дамъ ты языкъи (погань) достоаніе твоѣ“. Подобно говорить и Апостоль Павелъ о Христѣ, що Бгѣ Богъ Отець „положи наследника всѣмъ“ (Євр. I. 2).

Наибольше однакъ на се увагу звернути належитъ що сказавъ Ісусъ Христосъ о царствованю своемъ уже не устами Апостоловъ або Пророковъ, но власными своими словами. На вопросъ Римского Намѣстника: „сѣко Царь ли еси ты“ безъ ваганя ѿповѣвъ: „ты галгѣлини, яко царь есмь азъ“ (Іоан. XVIII. 37). Величнѣсть той власти и безъконечнѣсть царствовани того еще выразнѣйше стверждаютъ слова до Апостоловъ выреченіи: „дамъ ми сѣ всѣмъ власть на небесіи и на землі“

¹) Hebr I, 3. ²) Ps. II. ³) Heb. I, 2. ⁴) Іоан. XVIII, 37. ⁵) Matt. XXVIII. 18.

cessario consequitur, imperium eius summum esse oportere, absolutum, arbitrio nullius obnoxium, nihil ut ei sit nec par nec simile: cumque data sit in caelo et in terra! debet sibi habere caelum terrasque parentia. Re autem vera ius istud singulare sibi-que proprium exercuit, iussis nimirum Apostolis evulgare doctrinam suam, congregare homines in unum corpus Ecclesiae per lavacrum salutis, leges denique imponere, quas recusare sine salutis sempiternae discrimine nemo posset.

Neque tamen sunt in hoc omnia. Imperat Christus non iure tantum nativo, quippe Dei Unigenitus, sed etiam quaesito. Ipse enim eripuit nos de potestate tenebrarum¹, idem que dedit redemptionem semetipsum pro omnibus². Ei ergo facti sunt populus acquisitionis³ non solum et catholici et quotquot christianum baptismate accipere, sed homines singuli et universi. Quam in rem apte Augustinus quaeritis, inquit, quid emerit? Videte quid dederit, et invenietis quid emerit. Sanguis Christi pretium est. Tanti quid valet? quid, nisi totus mundus? quid, nisi omnes gentes? Pro toto dedit, quantum dedit⁴.

Cur autem ipsi infideles potestate dominatuque Iesu Christi teneantur, causam sanctus Thomas rationemque, edisserendo, docet. Cum enim de iudiciali eius potestate quaesisset, num ad homines porrigatur universos, affirmassetque, iudicialia potestas consequitur po-

(Mat. XXVIII. 18). Если прото Христу дана есть всяка власть, слѣдуетъ зъ сего, що володарство его муситъ бути найвысшимъ, необмеженнымъ, ничей воли не подлягающимъ. такъ що не має собѣ ровного ани подобного; а коли власть тая дана му есть „на небеси и на земли“, небо и земля довший му подлягати. И дѣйстно, право тоє, выключно ему прислугуюче, выконувавъ, приказуючи Апостоламъ голосити вауку его, сиолучити людей въ одно тѣло Церкви черезъ купѣль спасенія (крещеніе), надавати имъ такожъ уставы, якимъ противлять ся безъ небезпеченства утрати вѣчного блаженства нікому не вольно.

Но не конецъ на томъ. Царствує Христосъ не лишъ зъ права собѣ врожденного, яко Единородный Сынъ Божій, но такожъ зъ права набутого. Онъ бо „избави насъ отъ власти тмныхъ“ (Кол. I. 13) и „далъмъ себѣ избавленіе за всѣхъ“ (I. Тимот. II. 6). Сталисьмо ся протое Бго „рѣдъ избрѣнхъ“ не сами католики лишъ и тѣя що крещеніе христіянське законно получили, но всѣ люди всполно и кождый человекъ зъ окрема. Досадно выразивъ се св. Августинъ мовячи: „пытаетесь що купивъ? Спогляньте на тоє що давъ и доведаете ся що купивъ. Заплатаю есть кровь Христова. Той цѣнъ що зрѣвняется, якъ не цѣлый свѣтъ? що если не всѣ народы? Давъ се за цѣлый свѣтъ, що давъ“. (Трактатъ 120 in Ioan).

Но по якбѣй причинѣ навѣтъ невѣрній остають подѣ властію и панованемъ Исуса Христа, повѣдъ сего и основу высказує святой Тома. Коли бо поставивъ вопросъ чи власть судейска Исуса Христа розтягає ся на всѣхъ людей и коли ствердивъ що власть судейска выплыває изъ власти

¹) Coloss. I, 13. ²) I. Tim. II, 6. ³) I. Petr. II, 9. ⁴) Tract. 120 in Ioan.

testatem regiam, plane concludit: Christo omnia sunt subiecta quantum ad potestatem, etsi nondum sunt ei subiecta quantum ad executionem potestatis¹⁾. Quae Christi potestas et imperium in homines exercetur per veritatem, per iustitiam maxime per caritatem.

Verum ad istud potestatis dominationisque suae fundamentum duplex benigne ipse sinit ut accedat a nobis, si libet, devotio voluntaria. Porro Iesus Christus; Deus idem ac Redemptor, omnium est rerum cumlata perfectaue possessione locuples: nos autem adeo inopes atque egenes ut, quo eum munerari liceat, de nostro quidem suppetat nihil. Sed tamen pro summa bonitate et caritate sua minime recusat quin sibi, quod suum est, perinde demus, addicamus, ac iuris nostri foret: nec solum non recusat, sed expetit ac rogat: *Fili praebe cor tuum mihi*. Ergo gratificari illi utique possumus voluntate atque affectione animi. Nam ipsi devovendo nos, non modo et agnoscimus et accipimus imperium eius aperte ac libenter: sed re ipsa testamur, si nostrum id esset quod dono damus, summa nos voluntate daturus; ac petere ab eo ut id ipsum, etsi plane suum, tamen accipere a nobis ne gravetur. Haec vis rei est, de qua agimus, haec Nostris subiecta verbis sententia. — Quoniamque inest in Sacro Corde symbolum atque expressa imago infinitae Iesu Christi caritatis, quae movet ipsa nos ad amandum mutuo, ideo consentaneum est dicare se Cordi eius augustissimo: quod tamen nihil est aliud quam dedere atque obligare se Iesu Christo, quia quidquid honoris obsequii, pietatis divino

царской, рѣшучо заключае. „Если о право володѣнія розходится, все есть Христу поддане, — если о выконуване власти, то доселѣ еще не все ей поддае си¹⁾. (2 а. р. г. 59. а. 4.) А власть свою и пановане Христось выконуе черезъ правду, черезъ справедливѣсть, а наибльше черезъ любовь.

Онъ самъ однакожь ласкаво дозволяе, щобы до сеи подвойной основы власти и панованя Его додали мы охотно добровольне поддане ся. А вжежь Исусъ Христось, Богъ и Спаситель нашъ, богатый есть совершеннымъ посяданемъ всѣхъ рѣчей, — мы же такъ есмо убогими и нужденными, що ничъ не маемъ своего, щобысьмо ему жертвовати могли. Однакже Онъ, по невысказаной благости и челоувѣколюбю своему не забороняе, щобы мы тое що Его есть, такъ Ему отдавали, будто-бы була власнѣсть наша; не лишъ не забороняе намъ, но паче жадае и взывае: „Бѣни дѣжда мѣ сердце твоѣ“. Можемъ протое складати му жертву зъ волѣ и любви.

Позаякъ Ему посвящаючися, не толькѣ узнаемъ охотно и явно володѣне Его надъ нами и призволяемъ на тоежь; но зверхъ того дѣйствио стверждаемъ що, коли бы тое що даемо, до насъ належало, отдали бы мы найохотнѣйше; теперь же просимъ, а щобы и се, що въ цѣлости Его есть, не тяживъ собѣ прняти ътъ насъ. Таке есть значене рѣчи о котрой мовимо, и такъ розумѣти належить слова нашѣ. А позаякъ Святѣйше Сердце есть символомъ и вѣрнымъ образомъ безконечной любви Исуса Христа, котра вже сама побуджае насъ до любви Его взаимной, протое совсѣмъ отвѣтно есть, щобы посвящати себе Святѣйшому Сердцю Его; а вжежь

¹⁾ 3^a р. г. 59, а. 4.

Cordi tribuitur, vere et proprie Christo tribuitur ipsi.

Itaque ad istiusmodi devotionem voluntate suscipiendam excitamus cohortamurque quodquod divinissimum Cor et noscant et diligant: ac valde velimus, eodem id singulos die efficere, ut tot millium idem voventium animorum significationes uno omnes tempore ad caeli templa perventur. Verum numne elabi animo patiemur innumerabiles alios, quibus christiana veritas nondum affulsit? Atqui eius persona geritur a Nobis, qui venit salvum facere quod perierat, quique totius humani generis salutem addidit sanguinem suum. Propterea eos ipsos qui in umbra mortis sedent, quemadmodum excitare ad eam, quae vere vita est, assidue studemus, Christi nuntiis in omnes partes ad erudendum dimissis, ita nunc, eorum miserati vicem, Sacratissimo Cordi Iesu commendamus maiorem in modum et, quantum in Nobis est, dedicamus. — Qua ratione haec, quam cunctis suademus cunctis est profutura devotio. Hoc enim factum, in quibus est Iesu Christi cognitio et amor, non facile sentient sibi fidem amoremque crescere. Qui, Christo cognito, praecepta tamen eius legemque negligunt, non fas erit e Sacro Corde flammam caritatis arripere. Iis demum longe miseris, qui caeca superstitione conflictantur, caeleste auxilium uno omnes animo flagitabimus, ut eos Iesus Christus, sicut iam sibi habet subiectos secundum potestatem, subiiciat aliquando secundum executionem potestatis, neque solum in futuro

не есть се ничего иного, лишь посвящене себе Иисусу Христови, такъ якъ всяка честь, послухъ и поклонъ, или отдаемъ Божескому Сердцу, отдаемъ въ дѣйности и властиво самому Христу.

До сповнянн такого то акту побожности, и сповнянн добровольного, взываемъ и заохочуемъ всѣхъ, котри Божеске Сердце знаютъ и любовію обнимають; и горичо желали бы мы щобы всѣ тогожь самого дня тое здѣлали, а щобы высказы тыхъ чувствъ які слюбують такъ многі тысячи народѣвъ, рѣвночасно прошибнуди звѣдъ небесный. — Но чи можемъ мы поминути тыхъ, що имъ свѣтло христіаньской правды еще не засіяло? А вжежь справуемъ заступничество Того, що прійшовъ спасти погибшихъ и за спасеніе всего рода людского проливъ кровь свою. Якъ протое стараемъ ся усиленно тыхъ, що сидятъ во тмѣ и сѣни смертной, до правдивого жывота покликати, высылаючи на всѣ стороны свѣта посланниковъ Христовыхъ щобы ихъ просвѣщали; такъ нинѣ сочувствующи судьбѣ ихъ поручаемъ ихъ горячѣйше и жертвуемъ, на сколько се одъ насъ залежитъ, Святѣйшому Сердцу. — Такимъ чиномъ тое жертвоване, до котрого заохочуемъ всѣхъ, всѣмъ принесе пожитокъ. Въ той способъ и тѣ, що знаютъ и люблять Иисуса Христа навѣрно почувствуютъ въ собѣ зблѣшене вѣры и любви. — а такожъ и тѣ, що познавши Христа, занедбують Его заповѣди, въ святѣйшого Сердца зможуть перенятися жаромъ Его любви. А за тыхъ врештѣ найнещасливѣйшихъ, що замогані суть въ слѣпомъ суевѣрїю, единымъ сердцемъ и духомъ молитись будемъ о помѣчь небесну, щобы Иисусъ Христочъ, ко-

saeculo, quando de omnibus voluntatem suam implebit, quosdam quidem salvando, quosdam puniendo¹, sed in hac etiam vita mortali, fidem scilicet ac sanctitatem impertiendo; quibus illi virtutibus colere Deum queant, uti par est, et ad sempiternam in caelo felicitatem contendere.

Cuiusmodi dedicatio spem quoque civitatibus affert rerum meliorum, cum vincula instaurare aut firmitus possit adstringere, quae res publicas natura jungunt Deo. — Novissimis hisce temporibus id maxime actum, ut Ecclesiam inter ac rem civilem quasi murus intersit. In constitutione atque administratione civitatum pro nihilo habetur sacri divinique iuris auctoritas, eo proposito ut communis vitae consuetudinem nulla vis religionis attingat. Quod huc ferme recidit, Christi fidem de medio tollere, ipsumque, si fieri posset, terris exigere Deum. Tanta insolentia elatis animis, quid mirum quod humana gens pleraque in eam inciderit rerum perturbationem iisque iactetur fluctibus, qui metu et periculo vacuum sinant esse neminem? Certissima incolumitatis publicae firmamenta dilabi necesse est, religione posthabita. Poenas autem Deus de perduellibus iustas meritasque sumpturus, traditit eos suae ipsorum libidini, ut serviant cupiditatibus ac sese ipsi nimia libertate conficiant.

Hinc vis illa malorum quae iamdiu insident, quaeque vehementer po-

трома поддані суть они на основѣ Его „права володарства“, чтобы заповѣдывавъ надъ ними „на основѣ выконуванія власти“, а то не лише „въ будущей жизни, въ которой волю свою довершить надъ всѣми, однихъ спасаючи, другихъ осуждаючи“, (св. Тома 3 а. р. г. 59. а. 4.), но такожъ и въ сѣмъ дочаслѣмъ житію, удѣляючи имъ вѣры и святости, а чтобы честно тамъ тыми могли Бога почитати яко достойтъ и вѣчное въ небѣ блаженство наслѣдяти.

Посвященіе того рода мірскимъ такожъ суспільностямъ дае надѣю лучшей долѣ; позаякъ оно може привернути або взмѣцнати узлы, якими справы публичні зъ природы рѣчи съ Богомъ суть злучені. — Въ новѣйшихъ часахъ на се найбільше звернено уваги, чтобы Церковь отъ мірской суспільности мовъ-бы муромъ отгородити. Въ устрою и управѣ державъ за нищо не стоить повага закона Божого и церковного и до того стремить ся, чтобы влѣяніе религій зовсѣмъ не дотыкало относинъ житія щоденного. Значить се тѣлько, що усунути вѣру Христову и о скѣлько бути може, самого Бога выгнати зо свѣта. Во виду сего зухвалого бунту, щожъ дивного, що множество людей въ таке попало замѣшане и такими кидане есть бурями, що никто не може остатися безъ боязни и небезпеченства? Легковажене религій винцитъ найсвѣтѣйшу основу публичной безпеки. Богъ караючи справедливо тыхъ, що ему пронеувѣрюють ся, полишае имъ власну ихъ волю, а чтобы служили злымъ похотимъ и злоупотребленемъ свободы самі собѣ готовили загладу.

Зъ ѣтси тая сила злого котре отъ довшого часу гнѣздитъ ся, и усмь-

¹) S. Thom. I. c.

stulant, ut unius auxilium exquiratur, cuius virtute depellantur. Quisnam autem ille sit, praeter Iesum Christum Unigenitum Dei? Neque enim aliud nomen est sub caelo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri¹. Ad illum ergo confugiendum, qui est via, veritas et vita. Erratum est: redeundum in viam: obductae mentibus tenebrae: discutienda caligo luce veritatis: mors occupavit: apprehendenda vita. Tum denique licebit sanari tot vulnera, tum ius omne in pristinae auctoritatis spem revirescet, et restituentur ornamenta pacis, atque excident gladii fluentque arma de manibus, cum Christi imperium omnes accipient libentes eique parebunt, atque omnis lingua confitebitur quia Dominus Iesus Christus in gloria est Dei Patris².

Cum Ecclesia per proxima originibus tempora caesareo iugo premeretur, conspecta sublimis adolescenti imperatori crux, amplissima victoriae quae mox est consecuta, auspex simul atque effectrix. En alterum hodie oblatum oculis auspiciatissimum divinissimumque signum: videlicet Cor Jesu sacratissimum superimposita cruce, splendidissimo candore inter flammam elucens. In eo omnes collocandae spes: ex eo hominum petenda atque expectanda salus.

Denique, id quod praeterire silentio nolumus, illa quoque causa, privatim quidem Nostra, sed satis iusta et gravis, ad rem suscipiendam impulit, quod bonorum omnium auctor Deus Nos haud ita pridem, periculo depulso morbo, conservavit. Cuius

но домагае ся шукати ратунку у Того котрый крѣпостію своєю зможе оное поковати. Ктой же се такій єсть, єсли не Ісусъ Христосъ, Єдинородный Сынъ Божій? „Нѣсть бо иного имене подѣ невисіахъ дѣннаго во чловѣцѣхъ, о немъ же подобаетъ спасти са намъ“. (Дѣян. IV. 12.) До Него протое прибѣгати потреба, котрый єсть иѣтъ, иѣстина и живѣтъ. Заблудилисьмо; вернѣмъ на добру дорогу. Туманами помрачились умы; свѣтломъ вѣры розъяснити ихъ належить. Запановали смерть; имаймось жити. Тогда доперва загоять ся раны и отжїе всяке право и яко надѣятись треба, давне отыскае значѣне, и зацвїте благословенїе сунюкою и зъ рукъ вынадуть мечѣ и утихомирятся всяка борба! Стане ся тоє, коли всѣ шїро побѣдуть подѣ скипетръ Христа Владика и Ему повинуватись будуть „и всякъ азѣкъ иѣспокѣсть. Іко Господь Ісусъ Христосъ къ славі Бѣга Отца“. (Филлп. II. 11.)

Коли Церковъ въ нащадѣ своего существованїа угиналась подѣ ярмомъ Кесарѣвъ, молоденькому цѣсаревн явило ся зъ висше знамя креста, що зацвѣло ему и довершило незадовго послѣдовавшу свѣтлу побѣду. Се передѣ очима нашими стає нинѣ друге знамя воистину Божє: Святѣйше Сердце Ісуса; надѣ нимъ зарить ся крестъ, а цѣле Оно дрожить яркимъ свѣтломъ и жаромъ поломени горитъ. Въ нимъ цѣлу надѣю полагаати належить; отъ него спасенїа намъ молити и ожидать.

Въ кѣнци, чого замовчати не хочемъ, єсть и друга чисто Наша лична, но справедлива и важна причина, що Насъ зневолила до нынѣшного зарїдження, а причина таа въ томъ, що Богъ датель всякого блага, отдаливши небезпечну болѣзнь, заховавъ Насъ

¹) Act. IV, 12. ²) Phil. II, 11.

tanti beneficii, auctis nunc per Nos Sacratissimo Cordi honoribus, et memoriam publice extare volumus et gratiam.

Itaque edicimus ut diebus nono, decimo, undecimo proximi mensis Junii, in suo cuiusque urbis atque oppidi templo principe statae supplicationes fiant, perque singulos eos dies ad ceteras preces Litaniae Sanctissimi Cordis adiciantur auctoritate Nostra probatae: postremo autem die formula Consecrationis recitetur: quam vobis formulam, Venerabiles Fratres, una cum his litteris mittimus.

Divinorum munerum auspiciem benevolentiaeque Nostrae testem vobis et clero populoque, cui praeestis, apostolicam benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Santum Petrum die XXV Maii An. MDCCCLXXXIX, Pontificatus Nostri vicesimo secundo.

LEO PP. XIII.

AD SACRATISSIMUM COR JESU

Formula Consecrationis Recitanda.

Jesu dulcissime, Redemptor humani generis, respice nos ad altare tuum humillime provolutos. Tui sumus, tui esse volumus; quo autem Tibi coniuncti firmiter esse possimus, en hodie Sacratissimo Cordi tuo se quisque nostrum sponte dedicat. — Te quidem multi novere numquam: Te, spretis mandatis tuis, multi repudiaverunt. Miserere utrorumque, benignissime Jesu: atque ad sanctum Cor tuum rape universos. Rex esto, Domine, nec fidelium tantum qui nullo tempore discessere a te, sed etiam prodigiorum fi-

при житію. Хочемъ протое причинити чести Святѣйшому Сердцю въ подяку и явну памятку такъ великою ласки.

Постановляемъ протое щобы девятаго, десятого и одинадцатаго дни будущаго мѣсяца червня, отбули ся въ головной церкви каждого мѣста и мѣсточка богослужения и въ кождомъ зъ тыхъ дней додавано до другихъ молитовъ Літанію до Святѣйшого Сердця недавно повагою Нашою одобрену. Послѣднаго же дня належить отмовити актъ пожертвованія послѣ формы, яку Вамъ Почтенніи Братія, вразъ съ нинѣшнимъ Листомъ пересылаемъ.

Яко задатокъ ласки Божою и на доказъ нашої живчивости пересылаемъ Вамъ, Духовенству и народови, котрому предстоите, любезне Апостольске благословеніе.

Дано въ Римѣ у св. Петра дни 25. Мая 1899 а 22. года нашего Понтификату.

ЛЕВЪ Папа XIII.

КО ПРЕСВЯТОМУ СЕРДЦУ ИСУСОВОМУ

формула посвященія, котру належить отпавляти

Исѣсе сладчайшій, Покрѣпителю рода чловѣческаго, призри на ны предъ престоломъ Твоимъ смиреннѣйшии простѣртymi. Твои есмь, Теой быти хоцимъ; но да нѣче совдинѣни Твѣк быти возможимъ, се днѣсь кійждо насъ посправае свѣе добреохотно Скратѣйшимъ Твоимъ Сердцемъ. — Твѣе оубо мнози неждѣши никогдѣже; отъ Твѣе, призрѣши заповѣди Твоѣ, мнози отстѣвши. Помилуй сѣа и бншя, Бсщедрыи Исѣсе; и ко скратомъ Твоимъ Сердцемъ косхити вса. Царь вѣди Господи, не токмо кѣрнымъ, никогдѣже отстѣвальнымъ отъ Твѣе, но тѣкоже блѣднымъ сыномъ, оставльшимъ Твѣе:

liorum qui Te reliquerunt: fac hos, ut domum paternam cito repetant, ne miseria et fame pereant. Rex esto eorum, quos aut opinionum error deceptos habet, aut discordia sepeatos, eosque ad portum veritatis atque ad unitatem fidei revoca, ut brevi fiat unum ovile et unus pastor. Rex esto denique eorum omnium, qui in vetere gentium superstitione versantur, eosque e tenebris vindicare ne renuas in Dei lumen et regnum. Largire, Domine, Ecclesiae tuae securam cum incolumitate libertatem; largire cunctis gentibus tranquillitatem ordinis: perfice, ut ab utroque terrae vertice una resonet vox: Sit laus divino Cordi, per quod nobis parta salus: ipsi gloria et honor in saecula: amen.

сотвері да въ дѣмъ ѳѣчискъ скѣро кезера тѣтъ сѣ, да не нѣжду и глѣдомъ погнѣвѣтъ. Царь вѣди тѣмъ, ѣже злѣбждѣнѣ мнѣннѣ прѣлѣщнннмъ ѣмать, нлѣ рѣспрѣ раздѣлнннмъ, н тѣмъ же ко прнстѣннцѣ ѣстннн н ко едннствѣ вѣрнн возкратѣ, да скѣро вѣдетѣ вднѣно стѣдо н едннхъ пѣстырѣ, Царь вѣди вконцѣ вѣскмъ тѣмъ, ѣже въ дрѣкнѣмъ свѣккрѣн мѣкчнсткѣ прѣвѣкнютѣ. н тѣмъ отѣ тѣмъ нзхѣтн н ко скѣтѣ н цѣрствѣ Бѣжѣ прнкѣстн да не ѳтрчншнсл. Подѣждѣ Гѣсподн, Цѣрккн Ткѣей вѣзмѣтѣ жнѣ со блѣгодѣнѣствѣемъ скѣводѣ; подѣждѣ вѣскмъ мѣкчомъ вѣзмѣлѣвѣ блѣгѣстрѣеннѣ; содѣлѣнн, да отѣ околѣ вѣрхѣ знмлѣ вдннхъ зкннѣтъ глѣск: Хлѣлѣ вѣдн ежѣкѣстннномѣ Срдцѣ, ѣмъ стѣжѣхомъ спѣснѣ; Темѣ сѣлѣвѣ н чѣстѣ ко вѣкн мнннѣ.

На основѣ наведенной сициклики Святѣйшого Отца поручае ся Веч. Духовенству, чтобы заразъ по одержаню сего розпоридженя въ наиблысшу Недѣлю заповѣли вѣрнымъ, що въ слѣдуючу Недѣлю н двоухъ попереджающнхъ днѣхъ ѳправлене буде торжественне богослужене въ честь Найсв. Серци Иисуса Христа. Въ пятннцю н суботу, попереджаючи назначену недѣлю, мае бути чн по Службѣ Божѣй чн по вечернн ѳтправленнѣй Акафнстѣ до Иисуса Сладчайшого, а такожь суцплікаціѣ съ блѣгѣсловнѣемъ Найсв. Тайннми; въ мѣстцевѣстѣяхъ, въ котрыхъ бы народъ не досѣтъ численно на тѣн богослуженн зобрѣвъ сѣ, ѳтслужатъ Веч. оо. Душнастырѣ лнше акафнстѣ до Иисуса Сладчайшого по Службѣ Божѣй. Въ недѣлю же заповѣджену належнтъ ѳтправнтн торжественну Службу Божу съ выставленемъ Найсв. Тайнѣ, вмѣсто проповѣдати ѳтчитатн новышу ецнкліку н пояснтн значене того посвнщенн сѣ Найсв. Сердцю І. Христа, позаамвоонной молнтвѣ наступнтн процесіѣ, суцплікаціѣ, по суцплікаціѣ мае сѣ ѳтмовнтн колѣнопрнклонно молнтву, прнвнсану посвнщенн Найсв. Сердцю І. Христа, н удѣлнтн блѣгѣсловеннѣ Найсв. Тайннми.

Отъ Еп. Ординаріята

Перемышль, двѣ 7. Лнннѣ 1899.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іовннъ Войтовичъ
прв. канцлѣрѣ.

ВѢСТНИКЪ ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1899.

Выдано 24. Липня.

Ч. VIII.

Ч. 39.

Ч. 404/орд.

При тутешной катедральной канцтулѣ оворожена есть посада соборного крылошанина, съ котрою получена есть дотация 1400 злр. рѣчно и вольне мешкане.

Конкурсъ на посаду соборного крылошанина при тут. катедр. канцтулѣ.

На тую статью, о котру убѣгать ся могутъ священники безженнѣ або вдовцѣ, разнесуе ся конкурсъ до дня 31. Серния 1899.

Дотичнѣ подани, заосмотренѣ прилогами, належить Еп. Ординарїтовѣ предложити.

Отъ Еп. Ординарїта.

Перемышль, дня 19. Липня 1899.

Ч. 40.

Ч. 4442.

Кандыдаты стану духовного укѣнчивниши науки богословскѣ и намѣриющѣ принити св. рукополагане въ Ереи мають внести свои прошеня до дня 8. Серния 1899, самѣ же лично явитись дни 16. Серния о 10 годниѣ рано въ канцелярїи Еп. Консисторїи.

Решенецъ до св. Рукополаганя.

Прошеня належить заосмотрити слѣдующими прилогами:

- 1) Свѣдоцтвомъ укѣнчивнишихъ наукъ;
- 2) Свѣдоцтвомъ поведени клерикального;
- 3) Свѣдоцтвомъ здоровья выставленомъ повѣтовымъ або семинарицк. лѣкаремъ;
- 4) Свѣдоцтвомъ убожества, дотичнымъ ц. к. Староствомъ затвержденнымъ;

- 5) Свѣдоцтвомъ удоволеня браецѣ войсковой;
- 6) Женатый кандидатъ обовязанный предложить свѣдоцтво вѣнчавя.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 19. Липня 1899.

Ч. 4444.

Конкурсъ на опоро-
жен. мѣстца въ рус.
Колегіи въ Римѣ.

Ч. 41.

Кандыдаты намѣряючи ся убѣгати о принятѣ на одно зъ 5 опороженыхъ мѣстцъ въ русской колегіи въ Римѣ мають до дни 18. Вересня включно с. р. свои поданы посредствомъ ур. дек. сюда внести, иѣзніише бо внесеніе не будутъ увзглядненей.

Прошениа мають бути заосмотреніи въ слѣдуючій належито остемильованій свѣдоцтва :

- 1) Метрика крещеня и миропомазаня.
- 2) Свѣдоцтва школѣ народныхъ якъ и укѣнченыхъ гимназіяльныхъ, евен-туально и свѣдоцтво зрѣлости.
- 3) Свѣдоцтво здоровья выдане отъ дѣкаря повѣтового съ подтверженемъ, що кандидатъ физично здѣбный до стану духовного.
- 4) Посвѣдчене отъ ц. к. Староства, що кандидатъ не належить до звязи войсковои.
- 5) Свѣдоцтво норовствениости.
- 6) Свѣдоцтво убожества затверджене дотычнымъ ц. к. Староствомъ.

Дня 27. Вересня с. р. равно по выслуханю св. Службы божой въ катедральной церкви мають кандидаты явитись въ канцеляріи Еп. Консистеріи.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 19. Липня 1899.

Ч. 4445.

Речинець приняты
до пѣвческаго на-
ведениа.

Ч. 42.

Въ цѣли приняты воспитанникѣвъ до пѣвческаго заведениа фунд. бл. п. Еп. Снѣгурского въ Перемышли на р. шк. 1899/1900 вызначае ся речинець на день 1. Жовтня 1899.

Услови до приняты необходимо потребній суть слѣдуючій :

- 1) Укѣнченный 17 рѣкъ житя.
- 2) Непорочивѣсть обычаївъ,
- 3) укѣнчена четверта або по краинѣи мѣрѣ трета кляса школѣ народныхъ зъ добрымъ успѣхомъ,
- 4) добрый чистый голосъ.

Убѣгателѣ должны свои поданы неостемильованій заосмотреніи въ потребній свѣдоцтва, черезъ дотычний урядъ парох. Еп. Консистеріи предложить найдалше до 25. Вересня с. р. а самій лично дня 2. Жовтня н. ст. року бѣжучого явитись въ школѣ дяковской института въ Перемышли.

Кто зъ кандидатѣвъ выше наведенныхъ условій не доовнитъ, того подане не буде увзгляднене.

Мѣсто формального свѣдоцтва крещеня выстане, наколи дотычный урядъ парох. сопроводячи подане убѣгателя заподастъ рѣкъ, мѣсяць и день рождени просителя а такожъ имя и станъ отца.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 19. Липня 1899.

Ч. 43.

Ч. 4443.

Кандидаты стану духовного, намѣряючі ся убѣгати о приняте до духовной семинаріи въ Львовѣ, мають до дня 18. Вересня включно с. р. свои поданя посредствомъ урядѣвъ дек. сюда внести, побѣйшіи бо внесеві, не будутъ увзгляднені.

Решеніє подавали
ся до дух. Семи-
наріи.

Прошеня мають бути заосмотрені въ слѣдуючі належито остемпльовані свѣдоцтва:

- 1) Метрика крещеня и миропомазани.
- 2) Свѣдоцтва всеѣхъ курсѣвъ шкѣлъ народныхъ, гимназіальныхъ и свѣдоцтво зрѣлости; въ случаю, наколи бы кто мавъ поправляти испитъ зрѣлости, може свѣдоцтво зрѣлости побѣйше лично предложить.
- 3) Свѣдоцтво здоровья, выдане отъ лѣкаря повѣтового або семинарицкого съ подтверженемъ, що кандидатъ физично здѣбный до стану духовного.
- 4) Посвѣдчене отъ ц. к. Староства, що кандидатъ не належить до звязи войсковой, або що ему прислугує право освобожденя.
- 5) Свѣдоцтво иоровственности.
- 6) Свѣдоцтво убожества затвержене дотычнымъ ц. к. Староствомъ.

Дня 27. Вересня с. р. рано по выслуханю св. Службы Божой въ катедральной церкви, мають кандидаты явитись въ канцеляріи Еп. Консистеріи до отвѣтного испиту.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 19. Липня 1899.

Ч. 44.

Ч. 614/сопр.

Зъ поводу, що прошеня о удѣлене разрѣшеній отъ перепонъ супружескихъ, особенно въ близкихъ степеняхъ не всегда бувають належито умотивовані Всч. парохіальными урядами, про що въ новѣйшомъ часѣ одно таке прошене отъ. Св. Апост. Престола зѣстало неузгляднене, переслала сюда подъ днемъ 7. Липня с. р. св. Конгрегация въ дѣлахъ розширеня вѣры въ Римѣ поновно Инструкцію Свою зъ дня 9. Мая 1877 дотычно належитого умотивованя прошеній о разрѣшеня супружескѣ, котра гласить дословно:

Инструкція дотычно прошеній о разрѣшеня сопруж.

INSTRUCTIO

Super Dispensationibus Matrimonialibus.

Cum dispensatio sit iuris communis relaxatio cum causae cognitione, ab eo facta, qui habet potestatem, exploratum omnibus est dispensationes ab impedimentis matrimonialibus non esse indulgendas, nisi legitima et gravis causa interveniat. Quin imo facile quisque intelligit, tanto graviorem causam requiri, quanto gravius est impedimentum, quod nuptiis celebrandis opponitur. Verum haud raro ad S. Sedem perveniunt supplices literae pra impetranda aliqua huiusmodi dispensatione, quae nulla canonica ratione fulciuntur. Accidit etiam quandoque, ut in huiusmodi supplicationibus ea omittantur, quae necessario exprimi debent, ne dispensatio nullitatis vitio laboret. Idcirco opportunum visum est in praesenti Instructione paucis perstringere praecipuas illas causas, quae ad matrimoniales dispensationes obtinendas iuxta canonicas sanctiones, et prudens ecclesiasticae provisionis arbitrium, pro sufficientibus haberi consueverunt; deinde ea indicare, quae in ipsa dispensatione petenda exprimere oportet.

Atque ut a causis dispensationum exordium ducatur, operae pretium erit imprimis animadvertere, unam aliquando causam seorsim acceptam insufficientem esse, sed alteri adiunctam sufficientem existimari; nam quae non prosunt singula, multa iuvant, a r g. l. 5. C. de probat. Huiusmodi autem causae sunt quae sequuntur:

1. *Augustia loci sive absoluta sive relativa* (ratione tantum oratrici), cum scilicet in loco originis, vel etiam domicilii cognatio feminae ita sit propagata, ut alium paris conditionis, cui nubat, invenire nequeat, nisi consanguineum vel affinem, patriam vero deserere sit ei durum.

2. *Aetas feminae superadulta*, si scilicet 24-um aetatis annum iam egressa, hactenus virum paris conditionis, cui nubere possit, non invenit. Haec vero causa haud suffragatur viduae, quae ad alias nuptias convolare cupiat.

3. *Deficientia aut incompetentia dotis*, si nempe femina non habeat actu tantam dotem, ut extraneo aequalis conditionis, qui neque consanguineus neque affinis sit, nubere possit in proprio loco, in quo commoratur. Quae causa magis urget, si mulier penitus indotata existat, et consanguineus vel affinis eam in uxorem ducere, aut etiam convenienter ex integro dotare paratus sit.

4. *Lites super successione bonorum iam exortae, ve earumdem grave aut imminens periculum*. Si mulier gravem litem super successione bonorum magni momenti sustineat, neque adest alius, qui litem huiusmodi in se suscipiat, propriisque expensis prosequatur, praeter illum qui ipsam in uxorem ducere cupit, dispensatio concedi solet; interest enim reipublicae, ut lites extinguantur. Huic proxime accedit alia causa, scilicet *Dos litibus involuta*, cum nimirum mulier alio est destituta viro, cuius ope bona sua recuperare valeat. Verum huiusmodi causa nonnisi pro remotioribus gradibus sufficit.

5. *Paupertas viduae*, quae numerosa prole sit onerata, et vir eam alere polliceatur. Sed quandoque remedio dispensationis succurritur viduae ea tantum de causa, quod iunior sit, atque in periculo incontinentiae versetur.

6. Bonum pacis, quo nomine veniunt nedum foedera inter regna, et Principes, sed etiam extinctio gravium inimicitiarum, et odiorum civilium. Haec causa adducitur vel ad extinguendas graves inimicitias, quae inter contrahentium consanguineos vel affines ortae sint, quaeque matrimonii celebratione omnino componerentur; vel quando inter contrahentium consanguineos et affines inimicitiae graves viguerint, et licet pax inter ipsos inita iam sit, celebratio tamen matrimonii ad ipsius pacis confirmationem maxime conducet.

7. Nimia, suspecta, periculosa familiaritas, nec non cohabitatio sub eodem tecto, quae facile impediri non possit.

8. Copula cum consanguinea vel affine vel alia persona impedimento laborante praehabita, et praegnantia, ideoque legitimatio prolis, ut nempe consulatur bono prolis ipsius, et honori mulieris, quae secus innupta maneret. Haec profecto una ex urgentioribus causis, ob quam etiam plebeiis dari solet dispensatio, dummodo copula patrata non fuerit sub spe facilioris dispensationis: quae circumstantia in supplicatione foret exprimenda.

9. Infamia mulieris, ex suspitione orta quod illa suo consanguineo aut affini nimis familiaris, cognita sit ab eodem, licet suspicio sit falsa, cum nempe, nisi matromonium contrahatur, mulier graviter diffamata vel innupta remaneret, vel disparis conditionis viro nubere, deberet aut gravia damna orientur.

10. Revalidatio matrimonii, quod bona fide et publice, servata Tridentini forma, contractum est: quia eius dissolutio vix fieri potest sine publico scandalo, et gravi damno, praesertim feminae, c. 7, de consang. At si mala fide sponsi nuptias inierunt, gratiam dispensationis minime merentur, sic disponente Conc. Trid. Sess. XXIV. cap. V. de Reform. matrim.

11. Periculum matrimonii mixti, vel coram acatholico ministro celebrandi. Quando periculum adest, quod volentes matrimonium in aliquo etiam ex maioribus gradibus contrahere, ex denegatione dispensationis ad ministrum acatholicum accedant pro nuptiis celebrandis, sprete Ecclesiae auctoritate, iusta invenitur dispensandi causa, quia adest non modo gravissimum fidelium, scandalum, sed etiam timor perversionis, et defectionis a fide taliter agentium, et matrimonii impedimenta contemnentium, maxime in regionibus, ubi haereses impune grassantur. Id docuit haec S. Congregatio instructione die 17 Apr. 1820 ad Archiepiscopum Quebecensem data. Pariter cum Vicarius Apostolicus Bosniae postulasset, utrum dispensationem elargiri posset iis catholicis qui nullum aliud praetexunt motivum, quam vesanum amorem, et simul praevideatur, dispensatione denegata, eos coram iudice infideli coniugium fore inituros, S. Congregatio S. Officii in Fer. IV, 14 Aug. 1822 decrevit respondendum Oratori, quod "in exposito casu utatur facultatibus sibi in Form. II. commissis, prout in Domino expedire iudicaverit". Tandem dicendum de periculo, quod pars catholica cum acatholico Matrimonium celebrare audeat

12. Periculum incestuosi concubinatus. Ex superius memorata instructione an. 1820 elucet, dispensationis remedium, ne quis in concubinato insordescat cum publico scandalo, atque evidenti aeternae salutis discrimine, adhibendum esse.

13. Periculum matrimonii civilis. Ex dictis consequitur, probabile periculum quod illi, qui dispensationem petunt, ea non obtenta, matrimonium dumtaxat civile, ut aiunt, celebraturi sint, esse legitimam dispensandi causam.

14. *Remotio gravium scandalorum.*

15. *Cessatio publici concubinatus.*

16. *Excellentia meritorum*, cum aliquis aut contra fidei catholicae hostes dimicatione aut liberalitate erga Ecclesiam, aut doctrina, virtute, aliove modo de Religione sit optime meritus.

Haec sunt communiores potioresque causae, quae ad matrimoniales dispensationes impetrandas adduci solent; de quibus copiose agunt theologi, ac sacrorum canonum interpretes.

Sed iam se convertit Instructio ad ea, quae praeter causas in literis supplicibus pro dispensatione obtinenda, de iure vel consuetudine, aut stylo Curiae exprimenda sunt, ita ut si etiam ignoranter taceatur veritas, aut narretur falsitas, dispensatio nulla efficiatur. Haec autem sunt:

1. *Nomen et cognomen* Oratorum, utrumque distincte, ac nitide ac sine ulla literarum abbreviatione scribendum.

2. *Dioecesis originis vel actualis domicilii.* Quando Oratores habent domicilium extra dioecesim originis, possunt, si velint, petere, ut dispensatio mittatur ad Ordinarium dioecesis, in qua nunc habitant.

3. *Species* etiam infirma impedimenti, an sit consanguinitas, vel affinitas, orta ex copula licita vel illicita; publica honestas originem ducens ex sponsalibus, vel matrimonio rato; in impedimento criminis, utrum provenerit ex coniugicidio cum promissione matrimonii, aut ex coniugicidio cum adulterio vel ex solo adulterio cum promissione matrimonii: in cognatione spirituali, utrum sit inter levantem et levatum, vel inter levantem et levati parentem.

4. *Gradus consanguinitatis vel affinitatis*, aut honestatis ex matrimonio rato, et an sit simplex, vel mixtus, non tantum remotior, sed etiam propinquior, uti et linea, an sit recta vel transversa; item an Oratores sint coniuncti ex duplici vinculo consanguinitatis, tam ex parte patris, quam ex parte matris.

5. *Numerus impedimentorum* e. g. si adsit duplex aut multiplex consanguinitas vel affinitas, vel si praeter cognationem adsit etiam affinitas, aut aliud quodcumque impedimentum sive dirimens, sive impediens. In petenda vero dispensatione super impedimento affinitatis primi vel secundi gradus lineae collateralis, si impedimentum nedum ex matrimonio consummato cum defuncto coniuge Oratoris vel Oratricis, sed etiam ex copula antematrimoniali, seu fornicaria cum eodem defuncto ante initum cum ipso matrimonium patrata oriatur, necesse non est, ut mentio fiat huiusmodi illicitae copulae, quemadmodum patet ex responso S. Penitentiariae diei 20 Martii 1842, probante s. m. Gregor. XVI ad Episcopum Namurcensem, quod generale esse, idem Tribunal literis diei 10 Decembris 1874 edixit.

6. *Variae circumstantiae*, scilicet an matrimonium sit contrahendum, vel contractum; si iam contractum, aperiri debet, an bona fide, saltem ex parte unius, vel cum scientia impedimenti; idem an praemissis denuntiationibus, et iuxta formam Tridentini; vel an spe facilius dispensationem obtinendi; demum an sit consummatum, et, si sit consummatum, an mala fide, saltem unius partis, seu cum scientia impedimenti.

7. Haec prae oculis habere debent non modo qui ad S. Sedem pro obtinenda aliqua matrimoniali dispensatione recurrunt, sed etiam qui ex pontificia de-

delegatione dispensare per se ipsi valent, ut facultatibus, quibus pollent, rite, ut par est, utantur.

Datum ex Aedibus S. Congr. de Prop. Fide die 9 Maii 1877.

Подобні предписи удѣлені були Прч. Клиру епархіальному тут. Інструкцією зъ дня 21. Серпня 1873 Ч. 2716/1872 (ч. 6/супр. зъ 1873).

Они знаходять ся въ кождомъ підручнику права церковного (зри Айхнера право церк. стор. 601 и слѣд.), тоже по части и въ Пастырськомъ Богословію (зри б. п. Епша Юл. Пелеша Паст. Богосл. стор. 835 и слѣд.).

Кромѣ важныхъ причинъ канонныхъ, въ прошеняхъ о разрѣшеніи сопр. мзючихъ навестися звертає повысша Конгрегація еще увагу на сѣмъ инныхъ рѣчей (при кѣнці своей Інструкціи), которі силою права, або на основѣ звичая або отвѣтно до предисѣвъ куріальнаго стили довжніи бути захованіи.

Сю Інструкцію удѣляемъ Прч. Духовенству до точнаго придержованія ся въ заходячихъ случаяхъ съ тѣмъ, що неналежито умотивованіи прошенія о разрѣшенія сопружескіи, не маючи найменше двѣ важніи канонніи причины за собою, не будутъ увзглядненіи.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 12. Лишня 1899.

Ч. 45.

Ч. 3297.

Въ справѣ уживанія руского языка Свѣтл. п. к. властями правительственными въ кореспонденціяхъ съ Всч. гр. к. урядами парохіальными, Выс. п. к. Президія Намѣстництва рескриптомъ зъ дня 11. Мая 1899 ч. 2974/пр. удѣлила Еп. Ординаріятови, яко директиву котрой придержувати ся належить, ѡдповѣдь правительственного комисарія въ Соймѣ дану по силѣ уповаженія Его Ексцел. Пана Президента Министерѣвъ яко правителя Министерства внутрѣшнихъ справъ, — а ѡдповѣдь таа глосить якъ слѣдує:

Въ справѣ кореспонденцій властей державныхъ съ гр. кат. урядами парох.

„На интерпеляцію п. п. нослѣвъ Дра Окуневскаго и товаришѣвъ зъ 15. марца сего року въ справѣ кореспонденцій властей правительственныхъ зъ греко-католицкими урядами парохіальными, маю честь вѣдѣвати, що слѣдує: Вѣдѣно языковѣ державныхъ властей админістраційныхъ и судовыхъ въ Галичинѣ урегульованѣ суть, що до урядоваго языка, розпорядженемъ Міністеріальнымъ зъ дня 5. червня 1869 Вѣстникъ законовъ краевыхъ число 24, а що до кореспонденційныхъ властей зъ властями неправительственными, зъ сторонами, корпораціями и громадами обязують доси розпорядженія дотичныхъ Министерствъ зъ року 1859, 1860 и 1861.

Справоздане Комисіи соймовой, котре було пѣдставою повзятои Высокимъ Соймомъ резолюціи зъ 20. лютого 1898 пѣдноситъ, що обязуючіи приписы заспокоюють въ повнѣ потребности населенія и его конституційніи права.

Строго и точно придержувати ся тыхъ приписѣвъ есть якъ само собою разумѣе ся обязомъ Правительства и въ томъ напрямѣ одержали пѣдвластніи органы вже въ минувглихъ лѣтахъ вѣдѣданіи порученія. Жалобы зъ причины не-

придержуваня ся тыхъ приписовъ були ажъ до другої половини 1897 року рѣдки. Натомѣсть вѣдъ другої половини 1897 року лучало ся чимъ разъ частѣйше, що греко-католицки уряды парохіальнїи звертали нисѣма писанїи въ язицѣ польскимъ, або писанїи въ язицѣ рускимъ, а лишъ на вишнійшій кувертѣ адресованїи по польски. Тїи нисѣма звертано часто нерозпечатанїи, а деколи зъ рѣжними дописками чи то безпосередно до уряду высылаючого, чи то вѣдсилано ихъ за посередництвомъ Консистерїи до начальныхъ властей. Не пѣдлягає сумнѣвови, що могло то въ многихъ случаяхъ впливати некористно на хѣдъ уридованя и спровоадити значнїи шкоды для сторѣнѣ.

Зъ той причини показує ся потреба ясно очеркнути становище, яке Правительство займає въ справѣ практичного примѣнюваня высше наведеныхъ приписовъ до кореспонденцїи державныхъ властей зъ греко-католицкими урядами парохіальными.

Именно Правительство єсть той гадки, що зѣ взгляду на прислугуючїи урядамъ парохіальнымъ обсягъ дѣланя треба вѣдрѣжнити: 1) справы въ котрыхъ уряды парохіальнїи выступаютъ яко стороны, до котрыхъ треба такожъ зачислити справы дотыкаючїи душпастирства, заряду церковнымъ и парохіальнымъ маєткомъ и т. д. 2) Справы котрїи вѣдносятся до порученого урядамъ парохіальнымъ ведени метрыкъ. Въ сиравахъ належачихъ до першої категорїи уряды державнїи въ Галичинѣ обовязанїи суть пѣсля иснуючихъ приписовъ, именно ѣдиновѣдно до постановѣ министерїального рескрипту зъ 4. липня 1860 ч. 2166 зъ греко-католицкими урядами парохіальными у вѣсхѣднїи частїи краю переписувати ся въ язицѣ рускомъ о скѣлько въ судовѣмъ постунованю не має примѣненя розпорядженє Министерства справедливости зъ 9. липня 1860 ч. 10340 пѣсля котрого нисѣма и заступы судовїи мають бути выдаванїи для сторѣнѣ въ томъ краєвомъ язицѣ, въ котромъ внесено просьбу або жалобу, взглядно перше поданє нисѣменно або устно.

Натомѣсть въ сиравахъ ведени метрыкъ власти державнїи пѣсля строго объективной интерпретаци иснуючихъ приписовъ не мають обовязку переписувати ся зъ греко-католицкими урядами парохіальными въ язицѣ рускомъ.

О скѣлько греко-католицкїи уряды парохіальнїи въ характерѣ урядѣв метрыкальныхъ мають попри функци церковнїи, порученїи вѣдъ Державы обсягъ дѣланя, суть они обовязанїи властимъ державнымъ и сторонамъ приватнымъ вѣдиновѣдати на нисѣма польски, полагоджувати шытаня и вѣзваня властей удѣлюванїи имъ въ язицѣ польскомъ, котрїи то языкъ єсть уридовымъ языкомъ державныхъ властей.

Зъ того виходить, що о скѣлько въ послѣднихъ часахъ греко-католицкїи уряды парохіальнїи часто поступаютъ въ той способѣ, що уридовїи нисѣма писанїи въ язицѣ польскомъ звертають не розпечатанїи, або не полагодженїи, то таке поступованє треба узнати невластивымъ и зъ приписами незгѣднымъ.

Очеркнувши въ той способѣ становище Правительства, додаю що начальнїи власти, будутъ наглядати надъ тымъ абы тыхъ нормъ, якїи я маю честь представити строго придержувано ся и абы нарушуваня приписовъ, що до уживаня руского языка въ державныхъ урядахъ, не повтаряли ся."

Наведеної повисше директивы Вѣсч. Уряды парохіальнїи довжнїи точно придержуватись.

Отъ Еп. Ординарїята.

Перемышль, дня 12. Липня 1899.

Ч. 46.

Ч. 3546.

„Проповѣди похоронній“ виданя Всесвѣтл. О. Дра Іоанна Бартошевского, почетн. крылонанина капитулы Митропол. и публ. звыч. профессора пастырск. Богословія въ ц. к. университетѣ во Львовѣ. Часть I. Львовъ 1899, содержаща 38 проповѣдей обробленыхъ ядренно, основно и съ превеликимъ богатствомъ текстѣвъ св. письма, зарадити зможуть ѳтчуваному зъ давна на тѣмъ поли недостаткови въ нашей проповѣдничѣй литературѣ.

Проповѣди похоронній Др. о. І. Бартошевского.

Еп. Ординаріятъ радо витас новыи сей вельми хосенный трудъ много заслуженого Автора и поручае тойже Всч. Отцамъ Душпастырямъ для бібліотекъ деканальныхъ, парохіальныхъ и власныхъ.

Получити можна по цѣнѣ 1 злр. 50 кр. за примѣрникъ, чи то въ книгарни Ставропигійской ул. Руска ч. 3, чи у самого Автора (Хоруцина ч. 18) во Львовѣ.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 31. Мая 1899.

Ч. 47.

Ч. 3332.

На основѣ ухвалы загальныхъ Збсрѣвъ Товариства взаимной помочи цѣвъ церковныхъ Епархіи Перемышской зъ 11. Мая 1899 поручае ся Всч. О. Душпастырямъ завѣзвати дяковъ въ приходахъ своихъ щобы 1) кождый зъ нихъ належавъ до сего Товариства и 2) щобы кождый дякъ старавъ ся о узыскане квалификаціи въ возможно найкоротшѣмъ часѣ. Крѣмъ того, для получшени долъ дяковъ и зблѣшени на ту цѣль фондѣвъ довшій суть Всч. Душпастырѣ впливати на комитеты парохіальній, щобы кожда церковь вписала ся яко членъ вспомогагельный до Товариства взаимной помочи дяковъ Епархіи нашей и въ той цѣли зложила 10 злр. чи то отъ разу будь то въ рѣчныхъ довольныхъ ратахъ.

О товариствѣ взаимной помочи дяковъ церковныхъ.

Всч. О. Деканы при визитаціяхъ мають переконувати ся о выконаню сего, и впливомъ своимъ до того наклонувати.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 1. Червня 1899.

Ч. 48.

Ч. 3110.

Выс. ц. к. Намѣстництво удѣлило сюда подъ днемъ 28. Цвѣтня 1899 ч. 76627 слѣдуюче:

„Пѣсля декрету Камеры надворной зъ дня 17. Цвѣтня 1834. зб. зак. пол. Т. 62. N. 49. уст. 8. обовязкомъ есть парохѣвъ безпроволочно доносити політичнымъ властямъ такъ о смерти особъ побирающихъ пенсію, провізію або вишій датовъ зъ скарбу державного, якъ о вѣнчаню вдѣвъ або сирѣтъ по урядникахъ цивильныхъ або войсковыхъ и оицерахъ.

О обовязку доношени політичнымъ Властямъ о смерти особъ побирающихъ пенсію въ скарбу державного и о вѣнчаню вдѣвъ або сирѣтъ по урядникахъ цивильныхъ або войсковыхъ и оицерахъ.

Понеже ц. к. краєва Дирекція скарбу донесла письмомъ зъ дня 4. Серпня 1898 Ч. 63421., що парохі понехали цѣлкомъ стосовати ся до того припису, проте упрнає ся Всечестнѣйшу Консистоцію, щоби схотѣла весь той обовязокъ припѣмнути“.

Пригадуючи Веч. Духовенству новышій обовязки, взымає ся до точного выповнюваня тогоже, а Прч. Урядамъ деканальнымъ поручає ся допильнувати того, щоби всѣ Уряды парохіяльнї точно перестерѣгали новышій декретъ Камеры надворнои.

Отъ Е. п. Консистоіи.

Перемишль, дня 9. Червня 1899.

Ч. 3064.

О поступованю въ
справахъ конкурен-
ційныхъ.

Ч. 49.

Высоке ц. к. Намѣстництво удѣлило сюда подъ днемъ 29. Цвѣтня 1899 Ч. 42471 слѣдующе :

„Залучаючи отписъ обѣжника, выданого до политичныхъ повѣтовыхъ властей взглядомъ рѣшеня справъ конкуренціи церковной, ц. к. Намѣстництво упрнає Всесвѣтлѣйшу Консистоцію, абы схотѣла възвати Уряды парохіяльнї до увзглядненя прошенъ сего обѣжника (I. и II.) отвѣтно до ухвалъ комитетѣвъ парохіяльныхъ и удѣлены изъясненъ, потрібныхъ до розписаня конкуренціонной пертракціи.

Обѣжникъ до всѣхъ Панѣвъ Старостѣвъ и Президентѣвъ мѣста Львова и Кракова. Рѣшаючи рекурсы противъ ореченямъ першої инстанціи въ справахъ конкуренціи церковной, зауважало ц. к. Намѣстництво, що ті справы бувають часто полагоджуванї неправильно подъ взглядомъ формальнымъ, а деколи такожь подъ взглядомъ мериторичнымъ. Зъ той причины мусить ся заряджати додатковї доходженя, а въ наслѣдокъ тыхже зносити найчастѣйше ореченя першої инстанціи. Тое споводує не толькы шкодливу проволочку и незадоволеня интересованыхъ сторопъ, але навѣтъ страту, або непотрѣбный взрѣстъ коштѣвъ.

Длятого выдає ц. к. Намѣстництво для полагодженя справъ церковной конкуренціи слѣдующї директивы :

I. Першимъ актомъ, котрый споводує ингеренцію политичной власти повѣтовой въ справахъ церковной конкуренціи, єсть донесенє Ординаріату о ухвалѣ парох. комитету, котрою постановлено будову або реставрацію будынкѣвъ церковныхъ або плебаньскихъ, або такожь иншїй выдатокъ по мысли § 1. уставы зъ 15. серпня 1866. Д. У. кр. Ч. 28. або уставы зъ 15. листопада 1888, Д. У. кр. Ч. 96.

Власть политична повѣтова отримавши таке завѣдомленє, повинна передо всѣмъ ствердити, чи ухвала комитету була повзята правильно, т. є. чи относять ся до справъ, котрї суть предметомъ конкуренціи и чи всѣ члены комитету були присутнї, або що найменше завѣдомленї о засѣданю. Если не ходить о мевну реставрацію, належить зажадати плянѣвъ и кошторисѣвъ, составленыхъ черезъ уноваживного архітекта, або будовничого, свенгуально такожь оцінїи технїчнои о ставѣ будынку, котрый має бути предметомъ конкуренціи. Если парохія єсть цѣ-

сарского ваданя, належить перестерѣгати приписовъ заключенныхъ въ обѣжнику зъ 24. сѣчня 1874- Ч. 66251/73.

II. По сконтатованю, що ухвала комитету була повзята правильно и по отриманю пляновъ и конторисовъ, справдить політична власть повѣтова, если того не здѣлала передъ тымъ (гляди I.), кто есть обовязаный до конкуренціи, а именно: кто есть колиторомъ, котрѣ дворскѣ обшары зъ огляду на обридъ властителя мають конкуровати, зъ котрыхъ громадъ мають парохіиине той обовязокъ, чи суть стороны обовязанѣ до конкуренціи по мысли § 8., 2. и 3. устава зъ 16. цвѣтня 1896 Д. У. кр. Ч. 25 и якій податокъ непосредный оплачають все стороны, обовязанѣ до конкуренціи. Декотрыхъ потрібныхъ поясненъ можуть достарчити акта попередныхъ конкуренцій, иняшихъ належить зажадати бѣ уряду парохіяльного, Консесторіи. уряду податкового, начальства громадского и суду.

Ровночасно належить зарядити выбѣръ повномочниковъ парохіянъ съ выразнымъ остережевомъ, що выбѣръ перевести и повномочіе выставити мають не рады громадскѣ, лишъ покликанѣ до выбору парохіиине (§ 16. устава зъ р. 1866).

III. По збраню тыхъ матеріяловъ розписуе ся розправа конкуренційна въ такѣмъ речинци, чтобы каждая конкуренційна сторона отримала повѣдомлене на часть. — До розправы належить възвати все стороны, обовязанѣ до конкуренціи (§ 16. устава зъ р. 1866. обѣжникъ Намѣстництва зъ 12. мая 1879. Ч. 23054), а възване выдати до стороны обовязаной, а не до еи заступника, котрый до того власне заступства не есть управлений (и. пр. настоятеля обшару дворского, управителя маестности и проч.) Если ходитъ о дробній реставраціи, а комитетъ о тое проситъ, дальше. если ходитъ о асекурацію, яемъ мешкалая, бѣжучѣ выдатки, именованѣ въ § 1. устава зъ р. 1866, розправа може ѳтбути ся въ льокали ц. к. Староства. Натомѣсть, если ходитъ о большу будову або реставрацію, або если можна припускати, що стороны не згодять ся, що до потреби будовы або высоти коштовъ, тогды належить завѣзвати до розправы техничного знатока. Доказы до рученя възванъ до розправы належить залучити до актовъ.

IV. Урядникъ назначеный до переведеня розправы, повиненъ уважати на тое, чтобы стало ся задоситъ обовязующимъ приписамъ уставъ конкуренційныхъ, а именно наклонити стороны до ухвалы о потребѣ будовы або реставраціи, найму и проч. о высотѣ коштовъ и способѣ ихъ покрыты. Обовязкомъ его есть старати ся о устороненне суиеречностей, поясненне сумѣвовъ, а тымъ самымъ о усуненне причинъ до узасадненыхъ замѣтовъ.

Именно выяснити повиненъ при помочи инвентаря, парохіяльныхъ актовъ и актовъ комитету, чи суть фонды на покрытые ухваленыхъ выдатковъ (§ 1. 4. устава зъ р. 1866., § 2. устава зъ р. 1896.) Дальше его рѣчею есть ствердити важность повномочій, оказаныхъ черезъ заступниковъ неявившихъ ся сторѣнь.

Протоколъ розправы повиненъ бути списаный докладно, мѣстити въ собѣ вазвиска всехъ конкуренційныхъ сторѣнь, беручихъ удѣль въ росправѣ, цѣлый перебѣгъ розправы (замѣты, сумѣвы, ухвалы), такожъ подписы конкуруующихъ сторѣнь, котрымъ свободно есть подати свои застереженя або уваги.

Миѣне техничного знатока належить такожъ вписати до протоколу.

V. Що до мѣсту ореченя конкуренційного рѣшають приписы уставъ конкуренційныхъ. По мысли § 18, устава зъ р. 1866 політична власть повѣтова полагаджуетъ ореченемъ розправу конкуренційну; подставою отже ореченя суть у-

хвалы сторонъ конкуруючихъ, разумѣе ся о сколько не суть суперечивъ обовязующимъ приписамъ.

Оречене має бути докладне, навести въ нѣмъ належить точно предметъ конкуренціи, обовязокъ конкурюваня, загальну суму коштівъ, высоту датківъ, полагодити замѣты, здѣланіи може при розправѣ и вимѣрити всѣ конкуренційніи датки. Після уставы бо зъ р. 1896 (§ 8. а. алін. 1) тільки розкладъ датківъ на принадлежнихъ до парохіи членівъ громады, есть рѣчею властей гдомадскихъ (отже не комитету парохіяльного. або повномочниківъ парохіи); розкладъ всихъ иншихъ датківъ конкуренційныхъ есть рѣчею політичної власти повѣтровои.

Оречене належить выдати и доручити сторонамъ, обовязанымъ до конкуренціи (заступникамъ тыхъ сторонъ о стільки, о сколько повномочіе такъ гласить), парохіянамъ же, по мысли обѣжника зъ 16. цвѣтня 1898 Ч. 34489 такъ на руки повномочниківъ, якъ на руки зверхностей громадскихъ, послѣднихъ однакъ съ застереженемъ права рекурсу.

Зъ взгляду на частіи ошибки въ той мѣрѣ звертае ся увагу на § 19. уставы зъ р. 1866, ібсли котров до вышювненя ухвалъ конкуренційныхъ, до веденя будовы и проч. управнений и обовязаный есть комитетъ парохіяльный, такожь на § 32 уставы зъ дня 7. мая 1874 Д. У. д. Ч. 50 и розпор. мініс. зъ 27. вересня и 14. жовтня 1872 Дн. Розп. Мін. Вѣр. и Просв. Ч. 74 и 75, означаючіи розмѣръ обовязку патрона.

VI. Розписки на доручене оречень конкуренційныхъ долучити належить до актівъ. На случай внесены рекурсу, належить предложити тойже по мысли розпорядженя мініс. зъ 30. серпня 1838 Д. у. дер. Ч. 124 разомъ съ всѣми актами въ протягу 8 днівъ ц. к. Намѣстництву, о сколько — що може бути тільки выимкомъ — власть першої инстанціи не моглабы въ наслѣдокъ рекурсу сама змѣнити рекурсу.

Замѣты въ рекурсахъ належить, о сколько потреба и можливо, выяснити въ сиравозданю, не вольно однакъ заряджати доходженъ доновняючихъ и зволѣкати черезъ тое продовжене рекурсу.

Ц. к. Намѣстництво зарядитъ додаткове доходжене, если узнасть тое за отвѣтне.

Рѣшеня другои и третои инстанціи належить интимовати безпировочно, дословно, съ увзглядненемъ подрѣбныхъ вказівокъ, даныхъ въ кождомъ случаю.

Взываю Паньвъ Старостівъ, щобы припоручили подвладнымъ уридникамъ ознакомити ся докладно съ змѣстомъ нияѣшого обѣжника и придержовали ся тогожь точно, самі же перестерѣгали, щобы справы конкуренційніи полагоджувано съ належнимъ поспѣхомъ и згѣдно съ постановами обовязуючихъ уставъ и выданныхъ поученій.⁴

Повыше высоке розпоряджене подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства, яко директива для поступованя въ сиравахъ конкуренційныхъ.

Отъ Еп. Консенсторіи.

Перемышль, дня 21. Червня 1899.

Всч. Комісія управляюча ділами вдов. сирот. фонда доносить підъ днемъ 14. Червня 1899 Ч. 212 слѣдующе:

Станъ касы фонди вдов. за мѣсяць цвѣтень 1899.

**Станъ касы вдовичо-сирот. Института
за часъ отъ 1. Цвѣтня 1899 р. до 30. Цвѣтня 1899 р.**

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы		Р о з х о д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы	
	вл.	кр.	вл.	кр.		вл.	кр.	вл.	кр.
1. Переносъ	1945	—	170215	—	1. Переносъ	1469	—	1100	—
2. Станчакъ Іоанъ	20	—	—	—	2. Выдано зъ касы выльсованій Л. заст. Банку гипот. Ser. D. Nr. 3 и Ser. E. Nr. 11.			1500	—
3. За выльсованій листы заставній Банку ипотечного	1500	—	—	—	3. Закуплено 4% Листы заставній Банку ипотечного	15066	80	—	—
4. Закуплено 4% Листы заст. Банку ипотечного	—	—	15500	—	всего	16535	80	16100	—
всего	16965	—	185715	—					
розходъ	16535	80	16100	—					
Остае	430	20	169615	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫИ.

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	вл.	кр.		вл.	кр.
1. Переносъ	3902	59	1. Переносъ	3330	22
2. Ладыжинскій Михаилъ	10	—			
3. Скроцкій Михаилъ	40	—	всего	3330	22
4. Крушынскій Романъ	10	—			
5. Кузыкъ Петръ	10	—			
6. Лесакъ Іоанъ	50	—			
7. Др. Титъ Мышковскій	15	—			
8. Зворотъ асигнованныхъ для вдовы Ильницкои за р. 1897.	10	—			
9. Юрчакевичъ Емилианъ	10	—			
всего	4057	59			
розходъ	3330	22			
Остае	727	37			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ	11614	40	1) Переносъ	11612	46
2. Паиьковскій Николай . . .	20	—	2) Вдова Дуркотъ Викторіа за р. 1898.	69	—
3. Юрчикевичъ Емилиі	20	—	3) Передатки на р. 1899. по брали:		
4. Косоноцкій Іоаниъ	20	—	1. Вацъ Мальвина	25	—
5. Трешневскій Михайлаъ . . .	20	—	2. Чайковска Антоинна	15	—
6. Антоновичъ Емилианъ	30	—	3. Литыньска Анна	30	—
7. % отъ книж. „Вѣры“ ч. 136 . .	16	92	4. Грабска Адели	10	—
8. Станчакъ Іоаниъ	12	—	5. Лукашевичъ Павлина	10	—
9. Хомишинъ Максимъ	20	—	6. Гапановичъ Юстина	10	—
10. Полянскій Генрихъ	30	—	7. Гуркевичъ Лѣрета	30	—
11. Чертежинскій Димитрій . . .	20	—	8. Сироты Исаячки	30	—
12. % отъ Лист. заставныхъ . . .			9. Козловска Савина	20	—
Банку гипотечного	591	25	10. Юзефовичъ Корниліа	50	—
всего	12144	57	11. Лисковацка Юліа	15	—
розходъ	12032	46	12. Менциньска Климентина	40	—
Остатъ	382	11	18. Лисковацка Сильвіа	10	—
			14. Понсь Каролина	30	—
			15. Литыньска Анна	10	—
			16. Кмицкисвичъ Іосифа	25	—
			всего	12032	46

П о в т о р е н е :

Дня 30. цвѣтня 1899, має бути въ касѣ :

I. Фондъ коренный готѣвка	430 зл. 20 кр., цѣбний папери 169615 зл. — кр.
II. „ резервовой „	727 зл. 37 кр., „ „ — зл. — кр.
III. „ розпорядимый „	382 зл. 11 кр., „ „ — зл. — кр.
Всего готѣвкою „	1539 зл. 68 кр., ц. паперами 169615 зл. — кр.

Водповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ :

I. Въ цѣбныхъ паперахъ	109615 зл. — кр.
II. 1. на книж. щадничихъ „Вѣры“ Ч. 136	588 зл. 97 кр.
2. „ „ „ „ Перем. касы оцѣди. ч. 17124.	378 зл. 80 кр.
3. готовыми	571 зл. 91 кр.
разомъ	1539 зл. 68 кр.

Кромѣ того находить ся въ касѣ книж. щадн. „Вѣры“ ч. 150 на 20 зл. 31 кр. за требники бл. п. Гр. Шашкевича.

М. Подольнскій
предсѣдатель.

Е. Менцинскій
секретарь.

М. Кошко
касирь.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 20 Червня 1899.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію принятї:

- Ч. 4306. На парохію Пѣски дек. Горожаньского: 1. Раставецкій Счастній, 2. Чайковскій Романъ, 3. Филиновичъ Іоаннъ, 4. Борись Симеонъ, 5. Негребецкій Юліанъ, 6. Виницкій Іосифъ, 7. Ляврецкій Василій, 8. Плювакъ Михаилъ, 10. Хилякъ Іпполитъ.
- Ч. 4307. На парохію Нове село дек. Куликѣвского: 1. Ляврецкій Алекс., 2. Весоловскій Антоній, 3. Яцевъ Алекс., 4. Мельникъ Арт., 5. Гура Даміанъ, 6. Пясецкій Левъ, 7. Ляврецкій Василій, 8. Мацоракъ Северинъ, 9. Николаевичъ Константинъ.
- Ч. 4308. На парохію Грабъ дек. Дуклявского: 1. Венгриновичъ Емилианъ, 2. Клисѣльовскій Филеомонъ, 3. Дуркотъ Макс., 4. Полошиневичъ Даниль, 5. Пелеховичъ Іосифъ.
- Ч. 4309. На парохію Избы дек. Мушиньского: 1. Дуркотъ Теодозій, 2. Мохнацкій Ігнатій, 3. Полошиневичъ Даниль.
- Ч. 4310. На парохію Дроздовичи дек. Нижанкѣвского: 1. Насальскій Володиміръ, 2. Сологубъ Василій, 3. Яцевъ Антоній, 4. Маковей Ілія, 5. Кульматицкій Юліанъ, 6. Хилякъ Антоній, 7. Костекъ Іоаннъ, 8. Полянскій Іоаннъ, 9. Крушинскій Теодоръ, 10. Ольшанскій Іоаннъ.
- Ч. 4311. На парохію Высоцко дек. Ярославского: 1. Маковей Ілія, 2. Станьчакъ Іоаннъ, 3. Крушинскій Романъ, 4. Залитаць Романъ.
- Ч. 4313. На парохію Лужокъ долѣшний дек. Мокряньского: 1. Лецишакъ Никифоръ, 2. Скобельскій Іосифъ, 3. Демяничкъ Іоаннъ, 4. Мацоракъ Василій, 5. Гойдынь Володиміръ, 6. Чирчаньскій Миронъ.
- Ч. 4314. На парохію Яструбичи дек. Сокальского: 1. Журавецкій Григорій, 2. Цокъ Василій, 3. Насальскій Володиміръ, 4. Волянскій Левъ, 5. Сологубъ Василій, 6. Весоловскій Антоній, 7. Очабрукъ Алексей, 8. Савойка Теодоръ, 9. Ляврецкій Василій, 10. Матвіясъ Іоаннъ.

- Ч. 4315. На парохію Плазівъ дек. Любачѣвского: 1. Маковой Ілія, 2. Пацьковскій Ілїріонъ, 3. Гумецкій Юліянь (молад.) 4. Федевичъ Емилиянъ.
- Ч. 4316. На парохію Войткова дек. Добромильського: 1. Сѣлецкій Алекс., 2. Мельникъ Артемій, 3. Кордасевичъ Романъ, 4. Костекъ Іоаннъ, 5. Перчинскій Петръ, 6. Шандровскій Іосифъ, 7. Крыницкій Антоній, 8. Гойдынь Володимірь.
- Ч. 4317. На парохію Бупѣвъ дек. Перемиско-Загородского: 1. Джулынскій Левъ, 2. Липинскій Іосифъ, 3. Цюкъ Василій, 4. Грушкевичъ Корн. 5. Рынявецъ Володимірь, 6. Насальскій Володимірь, 7. Желеховскій Леонтій, 8. Лепкій Даніилъ, 9. Маковой Ілія, 10. Клишь Григорій, 11. Сорокевичъ Іоаннъ, 12. Слоньскій Антовій, 13. Чайковскій Романъ, 14. Папъ Орестъ, 15. Лучечко Петръ, 16. Гоцкій Брон., 17. Преторіусъ Іосифъ, 18. Ольшанскій Іоаннъ, 19. Плювакъ Михаилъ, 20. Товарницкій Іоаннъ.
- Ч. 4320. На парохію Вороблячинъ дек. Любачѣвского: 1. Слоньскій Антоній, 2. Папъ Володимірь.
- Ч. 4321. На парохію Завишень дек. Белского: 1. Чарнецкій Андрей, 2. Леонтовичъ Адріянъ, 3. Насальскій Володимірь, 4. Волянскій Левъ, 5. Маковой Ілія, 6. Исеницкій Володимірь, 7. Гура Даміянъ, 8. Ляврецкій Василій, 9. Винницкій Іосифъ, 10. Бованко Атанасій, 11. Хоминьскій Евгеній, 12. Фартухъ Василій, 13. Грицикъ Григорій, 14. Фолисъ Антовій, 15. Ольшанскій Іоаннъ, 16. Тустановскій Лонгинъ, 17. Залвтачъ Романъ, 18. Миколаевичъ Константинъ.
- Ч. 4322. На парохію Мыльчичи дек. Мостиского: 1. Маковой Ілія, 2. Кордасевичъ Романъ, 3. Борысъ Симеонъ, 4. Шандровскій Іосифъ, 5. Папъ Орестъ, 6. Лучечко Петръ, 7. Крушинскій Теодоръ, 8. Гойдынь Володимірь, 9. Коцюба Александръ.
- Ч. 4324. На парохію Комарно дек. Комариньського: 1. Хлопецкій Едвардъ, 2. Фидикъ Василій, 3. Мокрыцкій Василій 4. Гамерскій Іосифъ, 5. Петрякъ Іоаннъ, 6. Насальскій Володимірь, 7. Лепкій Даніилъ, 8. Чайковскій Романъ, 9. Борысъ Симеонъ, 10. Ляврецкій Василій.
- Ч. 4326. На парохію Коростно дек. Устрицкого: 1. Войтовичъ Оеодозій, 2. Липинскій Іосифъ, 3. Мокрицкій Василій.
- Ч. 4328. На парохію Святкова дек. Бѣцкого: 1. Мерена Іоаннъ, 2. Вєвгриновичъ Емилинь, 3. Барновскій Захарія, 4. Хилякъ Антовій, 5. Дуркотъ Володимірь, 6. Юрчакевичъ Михаилъ.
- Ч. 4327. На парохію Якубова Воля дек. Мокрянського: 1. Заяць Михаилъ, 2. Лещинакъ Никифоръ, 3. Яцевъ Алексей, 4. Гумецкій Юліянь, 5. Слоньскій Антовій, 6. Лепкій Даніилъ, 7. Кордасевичъ Романъ, 8. Несторовичъ Николай, 9. Полянскій Іоаннъ, 10. Фплиновичъ Іоаннъ, 11. Ольшанскій Іоаннъ, 12. Чирвявскій Миронъ.

Презенты получили:

- Ч. 4319. О. Хоминьскій Теофилъ на парохію Медыничи дек. Дрогобыцкого.
" 4325. " Луцкій Петръ на Смѣльникъ дек. Затварницкого.

Отпущку для поратоваия здоровья получили:

- Ч. 3439. О. Каламунецкій Илія на 6 недѣль.
- " 3362. " Полянскій Александеръ на 10 недѣль.
- " 3367. " Щавинскій Левъ на 6 недѣль.
- " 3388. " Сембратовичъ Александеръ на 8 недѣль.
- " 3711. " Калужняцкій Іоаннъ на 6 недѣль.
- " 3720. " Козловскій Василій на 4 недѣль.
- " 3760. " Литошннскій Теофилъ на 8 недѣль.
- " 3906. " Савчакъ Іоаннъ на 6 недѣль.
- " 3994. " Хотынецкій Іоаннъ на 6 недѣль.
- " 4135. " Фидикъ Василій на 4 недѣль.
- " 4140. " Кобринъ Іоаннъ на 6 недѣль.
- " 4289. " Максимовичъ Іосифъ на 4 недѣль.
- " 4303. " Коштыньскій Корнилій на 8 недѣль.
- " 4427. " Ильницкій Михаилъ на 6 недѣль.
- " 4462. " Борсукъ Іоаннъ на 4 недѣль.
- " 4352. " Кишакевичъ Іосифъ на 6 недѣль.

Именованія:

- Ч. 4276. О. Ясевичкій Кириянъ парохъ въ Балигородѣ, им. П. м. деканомъ на деканатъ Балигородскій.
- Ч. 4368. О. Петрикъ Іоаннъ парохъ въ Стоянцяхъ, им. мѣсто-деканомъ Судововишннскимъ.

- Ч. 4236. О. Константиновичъ Юстинъ парохъ въ Клямковцѣ, получилъ отличіа крылошанскій.

Завѣдательства получили:

- Ч. 3326. О. Крайчикъ Илія въ Змиевскахъ дек. Яворовскаго.
- " 4126. " Жолкевскій Антоній въ Гошанахъ дек. Комариньскаго.

Сотрудництва получили:

- Ч. 4245. О. Крыницкій Антоній управляюще въ Ольховцяхъ дек. Ольховецкаго.
- " 4383. " Дръ Щенковичъ Францъ въ Креховѣ дек. Жовковскаго.

Увѣльнене отъ испыта конкурсового получили:

- Ч. 3272. О. Сологубъ Василій парохъ въ Тарнавѣ выживій.
- " 3757. " Добринскій Северинъ парохъ въ Нановой.
- " 4232. " Мокрыцкій Василій парохъ въ Терцѣ.

- Ч. 3718. Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженемъ зъ дня 23. Мая 1899 року, ч. 42405 продовжило дотацію зъ фонда релігійного для сотрудника пароха въ Крущи, на дальшій одинъ рокъ.
- Ч. 3815. Тоежь розпорядженемъ зъ дни 30. Мая 1899 р. ч. 46506 призволило на таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Варажи.
- Ч. 3816. Тоежь розпорядженемъ зъ дни 30. Мая 1899 р. ч. 46509 призволило на таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Ваневѣ.
- Ч. 3891. Тоежь розпорядженемъ зъ дни 6. Червня 1899 р. ч. 46508 призволило на таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Яжовѣ старомъ.
- Ч. 4175. Тоежь розпорядженемъ зъ дни 18. Червня 1899 р. ч. 59485 призволило на таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Мхавѣ.
- Ч. 4095. Тоежь розпорядженемъ зъ дни 17. Червня 1899 р. ч. 55981 призволило на таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Жужелю.

Выказъ жертвъ на реставрацію Церкви въ Старойсоли :

- Ч. 3871. Ви. и. Павло Ильницькій поймайстеръ въ Дубецку 2 здр., Ви. Зарядъ добръ Спасъ матеріалъ на огороженс. Ви. Рада повѣтова въ Старомѣстѣ, 25 здр. Ви. и. Теофиль Макухъ ц. к. начальникъ Суду въ Старойсоли 5 здр. Веч. о. Павло Стукачъ парохъ въ Тѣсноій 2 здр. Веч. о. Кеверій Билиньскій парохъ въ Лѣвничохъ 5 здр. Веч. о. Николай Мацоракъ парохъ Тростянци и Честнй Парохіине 3 здр. 50 кр. П. Алексей Фецула господаръ зъ Гачова 2 здр. Веч. о. Коштынскій парохъ въ Суницѣ великой 50 кр. и Веч. о. Коростеньскій парохъ въ Буковѣ 50 кр. Веѣмъ помыслимъ жертводателямъ засилаемъ щиро сердечне Спаси Бѣгъ. Будемо молити Госнода Веевышного о всяке благо для Васъ ласкаві Добродѣѣ. Хотий еще далеко далеко до потрібной на реставрацію квоты, однакъ мы въ Ими Боже зачинаемъ реставрацію, въ тѣй певной надѣѣ що знайдеть еще много сердець дбалыхъ о добро рускои Церкви, котра допоможуть намъ зачате нами Богоугодне дѣло скѣичити. Жертвы ласкаві просимо прислати на руки мѣстцевого Пароха. Гр. к. Урядъ парохіальный въ Старойсоли Константинъ Грыцкевичъ, мѣстц. парохъ.

Отъ Епископскои Консисторіи.

Перемышль, дня 20. Липня 1899.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іованнъ Войтовичъ
прв. канцаръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1899.

Выдано 1. Вересня.

Ч. IX.

Ч. 51.

Ч. 4419.

О приступованіи въ
Члена Товариства
св. Ап. Петра.

Комитетъ Товариства св. Петра для вспомоги убогихъ русскихъ церквей во Львовѣ, надѣславъ сюда за посредствомъ Выс. Преосвящ. Митрополитическаго Ординаріату одозву съ прошенемъ о оголошеніи ея Всч. Духовенству:

„Одозва до Впр. и Всч. рускаго Духовенства, Честныхъ Брацвъ церковныхъ и русскихъ Громадянъ.

Наибольшимъ скорбомъ народа нашего есть наша свята церковь. Она то была тою единою скалою, котра въ тяжкихъ хвильхъ жити народа нашего подтрімувала его на дусѣ, крѣпила его и не дала ему упасти підчасъ шалѣющихъ бурь историчныхъ подѣй и нападу вороговъ. Ня жаль силы животій нашего народа въ тягу несчастныхъ столѣтій ослабли на стѣлько, що нынѣ не суть въ силѣ той свѣй найдорожшій сварбъ утримувати въ тѣмъ блеску, якъ се свѣтѣсть храма Божого и щире бажане народу вымагавъ. Народъ нашъ любить свою св. церковь, до неѣ горне ся и все що має вкладае на свою свѣтыню. И дѣйстно, не знайдешъ нынѣ и найменшого сѣльця, гдѣбы посередъ липъ и деревъ не видѣла хотій не величава а не маленька церковця. И не одинъ подорожній чужинець, котрый то звиджувавъ богато краѣвъ иншихъ, заѣхавши на нашу Русь, не може выяснити собѣ причины, чому кожде сѣльце хотій и найбѣднѣйше має свою церковь. Вглянувъ бы бнѣ въ душу нашего рускаго народа, то переконавъ бы ся вскорѣ, що тѣлько побожнѣсть, глубока вѣра и безгранична жертволюбивѣсть здвигнула тѣ храмы Божі. Довголѣтній злиднѣ, матеріальна пѣдуналѣсть нашего народа, зубъ часу ницать помалу тую гордѣсть Руси; и хотій гдѣ мѣстцями народъ нашъ старае ся всѣми своимъ силами поддержувати упадаючу церковь свою, то таки бнѣ помимо найщирѣйшой волѣ не въ станѣ, лишеныи выключно на свои власнѣ мѣстцевѣ силы, двигнути свѣй дѣмъ Божій зъ грозячого ему упадку. У винныхъ народовъ се инакше дѣеся. Они мають свои народнѣ фонды, они мають свои товариства, у нихъ положене економичне на стѣлько користне, що въ разѣ потреби.

въ тѣхъ хвили знаходять власну помѣчь. Побзнали они правду сей девізы, що „въ едності сила“, длятогожь то они на кождѣмъ поли ѳтновѣдно zorganizовали ся. И мы, рускій народъ, хотій побзвѣще пробудились, зачинаємо по примѣру сильныхъ и досвѣдченыхъ народѣвъ лучити ся въ цѣли несеня собѣ взаимной помочи. Повстали у насъ товариства просвѣтвѣ, економічнѣ, гуманітарнѣ и розвивають ся на славу Руси дуже красно. Однакъ про найважвѣйше товариство, товариство, котрого бы було цѣлею тую найбѣльшу святѣсть и гордѣсть народа нашего: Церковь свою св., Дѣмъ Божій, хоронити ѳтъ знищеня, позабуто.

Донерва въ памятѣмъ роцѣ 1896. основано пѣдъ верховнымъ покровительствомъ бл. и. Кардинала Сильвестра Сембратовича, Митрополита Львѣвского Товариство Запомочи убогихъ руск. кат. церквей имени св. Ап. Петра. Дѣятельность сего товариства розтягае ся на всѣ три рускі епархіи, обнимаючи цѣлу Галичину и Буковину. Товариство се иснуе ледви третій роць и на разѣ не може повелічатись великимъ подвигомъ, бо якъ кождого дѣла початокъ есть трудній, такъ и сему молодому товариству на такъ великой просторони землѣ не легко було всюду, якъ се цѣль товариства вымагае, нести помѣчь рускимъ убогимъ церквамъ, тымъ бѣльше, що товариство се до теперь не выказуе таке число членѣвъ, якъ для выновненя такъ взнеслой задачѣ потреба. Подписаній Комітетъ установленій Высокопреосвященнымъ Митрополічымъ Ординаріятѣмъ для веденя сирывъ Товариства ажъ до будучихъ загальныхъ зборѣвъ уважае своимъ обовязкомъ ѳткликатись до всѣхъ Русинѣвъ доброй волѣ и просити ѳ вступлене въ члены сего Товариства.

Членѣмъ дѣйственнымъ Товариства св. Ап. Петра може бути на основѣ § 5. статута кожда особа, такъ моральна (руск. кат. церкви, брацтва церковной и иній рускі товариства,) якъ и фѣзична (кождій чоловѣкъ гр. кат. обряду и руской народности). Щорѣчна членьска вкладка выноситъ тѣлько 2 зл. а выисове 1 зл. — Тая то квота ѳтновѣдно до такъ взнеслой цѣли и широкой задачѣ нашего Товариства есть тому такъ дуже низка, щобы уможливити кождому Русинѣ стати членѣмъ дѣйственнымъ товариства и черезъ тое сповнити свѣй патріотично религійный обовязокъ.

Злучѣмъ всѣ нашѣ слабѣ силы до одной святой сей меты. Нашъ народъ числитъ ся на миліоны, тожь вступаймо всѣ до одного, до нашего товариства — а втогда, при помочи Всевышнього, котрый своею всемогучою силою благословитъ всяке добре намѣрене, — здвигнемо по всей Руси храмы Божій въ славу Его и для спасенія вѣрныхъ.

Всякі письма и вклады членьскі просимо присылати на руки тымчасового секретаря о. Теодота Яремы, вице-ректора руск. духовн. семинаріи у Львовѣ ул. Коперника ч. 36. — ѳтъ Комітету Товариства св. Ап. Петра у Львовѣ“.

Подаючи повыше оловзу поручае ся Веч. Духовенству и вѣрнымъ нашей Епархіи вступати якъ найчисленѣйше въ члены згаданого товариства, такъ важного для розвою нашей церковной и народной жизни и въ нынѣшній часы майже необходимого.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 28. Серпня 1899.

Президія ц. к. Рады шкільної краєвої въ Львовѣ зъ 19. Серпня 1899.
 Ч. 531. оголошує конкурсъ на посаду катихита въ ц. к. гимназїи въ Бродахъ.

Конкурсъ на катихита при ц. к. гимназїи въ Бродахъ.

До посады тои привязанїи суть поборы въ мысль уставы зъ дня 19. Вересня 1898. Кандидаты, убугаючи ся о тую посаду, мають внести свои поданы, заосмотренїи въ потребнїи документа, посредствомъ своеи верховной власти до Президїи ц. к. Рады шкільної краєвої найблизшїше до дня 10. Вересня 1899.

Кандидаты, котрїи по узысканю совершенной квалифікаціи учительской повинили въ школахъ середнихъ обязанности заступниковъ учителей, а желаютъ, щобы тая ихъ служба была имъ почислена до стабілізаціи и въ цѣли признаня имъ додатковъ пятилѣтнихъ, мають выказати въ табеляхъ квалифікаціиныхъ якъ найдокладнїише, подаючи дату и число декретовъ, отъ коли, черезъ якїи часъ и въ якѡмъ числѣ годниъ выповняли тїи обязанности.

Отъ Еп. Консистоїи.

Перемышль, дня 28. Серпня 1899.

Съ речивцемъ убугательства до дня 10. Листопада 1899 выставляютъ ся на конкурсъ слѣдующїи парохїи:

Конкурсъ на опороженїи парохїи.

1. Горянка, наданя приватного, дек. Балигородского.
2. Крыве ад Тѣсна, наданя приватного, дек. Балигородского.
3. Рыбе, право патрона почивае, дек. Балигородского.
4. Долины, наданя приватного, дек. Бѣцкого.
5. Осердовъ, право патрона почивае, дек. Белского.
6. Либухора, наданя приватного, дек. Высочаньского.
7. Красне, " " " "
8. Грозьова, " " " Добромильского.
9. Рыбникъ, " " " Дрогобыцкого.
10. Лицье, право патрона почивае, дек. Жукотынського.
11. Диѣстрикъ дубовый, право патрона почивае, дек. Жукотынського.
12. Береги гѣрнїи, наданя приватного, дек. Затварницкого.
13. Скородне, " " " "
14. Хмѣль, " " " "
15. Шандровець, " " " "
16. Гошаны, " " " Комарияньского.
17. Чорнорѣпки, " " " Коросняньского.
18. Пѣдбужь, " " " Мокряньского.
19. Королева руска, " " " Мушавьского.
20. Тарнава гѣрна, патрона право почивае, дек. Ольховецкого.
21. Лѣвинка мала, наданя приватного, дек. Старосамборского.
22. Бѣличъ горшнїи, " " " "
23. Терло, право патрона почивае, дек. Старосольского.

24. Чаплѣ, надана приватного дек. Старосольского.
25. Лобозовъ, „ „ „ Устрицкого.
26. Скло, „ „ „ Яворовского.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 29. Серпня 1899.

Ч. 4897.

Жертвы на будо-
ву дочер. церкви
въ Цѣшановѣ ad
Новесело.

Ч. 54.

Подяе ся до вѣдомости Всеч. Духовенства слѣдующе:

„На препоручене теплѣйше Всесвѣтлѣйшою Еп. Консисторією подъ 7. жо-
втя 1898 Ч. 5070 въ „Вѣстнику Еп. Перемишльской“ зъ р. 1898 Ч. XIV. мое про-
шене надѣслали на мои руки свои жертвы на муруючу ся въ повѣтовомъ мѣсточ-
ку Цѣшановѣ дочерну церковь слѣдующи Высокопреп. и Всечестивѣйшии Отци:
1. Вир. Деканъ Добромильскій о. Конст. Гукевичъ 6 зл. — 2. Всч. о. Евстахій
Пелехъ, парохъ въ Лѣвчи 3 зл. 20 кр. — 3. Церковь въ Вазѣвниці 1 зл. 16 кр.
4. Всч. о. А. Захаріисевичъ, парохъ въ Вышатычахъ 2 зл. 20 кр. — 5. Урядъ пар.
въ Дубиѣ 1 зл. 50 кр. — 6. Всч. о. І. Козакъ, парохъ въ Потиличи 1 зл. 60 кр. —
7. Всч. о. Михайлъ Кокуревичъ, парохъ Вѣгаль 2 зл. — 8. Всч. о. Дмитрій Бор-
дунъ зъ Башни 3 зл. — 9. Вир. Деканъ Самбѣрскій о. Л. Козаневичъ зъ Мѣстко-
вичъ 5 зл. — 10. Вир. Деканъ Белзкій Василій Чернецкій зъ Сѣльця белз. 1 зл. 10
кр. — 11. Всч. о. Ал. Хтѣй зъ Беньовой 2 зл. — 12. Вир. о. Крылошаничъ Ор.
Чеховичъ зъ Сокали 3 зл. 35 кр. — 13. Урядъ пар въ Лоушанцѣ хоминѣ 2 зл.
14. Всч. оо. Іоаничъ Отто, парохъ въ Лишии 5 зл. — 15. Д. Ортыскій зъ Горды-
нѣ 3 зл. 50 кр. — 16. А. Барновичъ зъ Лукавого 1 зл. — 17. Деканъ І. Кобринъ
зъ Оленичъ 1 зл. — 18. б. и. Юл. Кашубинскій зъ Колоденца 3 зл. — 19. Л. Поло-
шиновичъ зъ Любачева 2 зл. — 20. Михайлъ Косоноцкій, парохъ въ Любели 2
зл. 45 кр. — 21. Мих. Шелеметко, парохъ въ Бутынахъ 8 зл. 14 кр. — 22. Ем.
Федевичъ, завѣд. пар. въ Пязовѣ 4 зл. — 23. Л. Таворскій, парохъ въ Кормани-
чахъ 1 зл. — 24. А. Мокрыцкій, парохъ въ Цивковѣ 2 зл. — 25. Деканъ Григо-
рій Левъ зъ Борятина 2 зл. — 26. Церковь въ Коровици 4 зл. — 27. Всч. о.
Левъ Лысякъ, сотрудникъ въ Люблинцѣ 11 зл. 69 кр. Всего 84 зл. 89 кр.

Складаючи сердечнѣйшу подяку поименованнымъ выше Высокопреподо-
бнымъ и Всечестивѣйшимъ Отцамъ за присланіи жертвы, примѣчаю, що будова зга-
даной церкви выключно на милостивыхъ жертвахъ почивае и докѣиченє ей ѳъ
дальнихъ милосердныхъ даткѣвъ зависить; такъ якъ о предписанѣй уставою кон-
курсійи тутъ, при ничтожномъ числѣ (24) дочерныхъ парохіянъ, зъ котрыхъ слаб-
шии, для ухиленя ся ѳъ конкурсіонныхъ даткѣвъ, въ заг. обрядъ перейти бы го-
тові, и думати не можна. За яными отже фондами, въ часѣ 22-лѣтнього моего
душпаствырованя, принужденъ бувъ я оглядатись, за котри и стоить уже, славити
Бога, красна мурована, бляхою крыта но еще неотринкована церковь, въ котрой
нѣтъ еще помоста, дверей, оконъ, ни олтаря ни иконостаса, ниже при ней звонни-
ци ни опарканеня, бо на то все фондѣвъ уже ни шезюга.

Въ интересѣ отже св. обряда нашего, на сторожи котрого таяже церковь
въ злативщениѣмъ Цѣшановѣ стояти буде, звертаюсь съ умильною просьбою до Вы-

сокопреподобного и Всечестивѣйшого Духовенства, о якъ найскорше собиране и на руки Уряда парохіяльного въ Новомселѣ почта Цѣшановъ надсылане всякихъ возможныхъ датковъ на докѣчене дочерной церкви въ повѣтовѣмъ мѣсточку Цѣшановѣ. Отъ Уряда парохіяльного въ Новомселѣ 16. сернія 1899. Александръ Сембратовичъ, гр. к. парохъ Новосела и Цѣшанова“.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 21. Сернія 1899.

ХРОНИКА.

Презенты получили:

- Ч. 4582. О. Чпрвяньскій Миронъ на Лужокъ дѣльный дек. Мокриньского.
" 4584. " Федевичъ Ем. на Плавѣвъ, дек. Любачѣвского.
" 4623. " Преторіусъ Іосифъ на Буцѣвъ, дек. Перемышко-Загородского.
" 4625. " Стаячакъ Іоаннъ на Высоцко, дек. Ярославского.
" 4688. " Гуря Даміанъ на Новосело, дек. Куликѣвского.
" 4688. " Грицикъ Григорій на Завишень, дек. Белского.
" 4698. " Кульматыцкій Юліанъ на Дроздовичи, дек. Нижанкѣвского.
" 4722. " Филиповичъ Іоаннъ на Пѣски, дек. Горожаньского.
" 4776. " Кисѣлевскій Филемонъ на Грабъ, дек. Дукляньского.
" 4912. " Козавеничъ Евгеній на Страшевичи, дек. Старосамбѣрского.
" 4772. " Матвіясъ Іоаннъ на Яструбичи дек. Сокальского.
" 4833. " Петрикъ Іоаннъ на Комарно, дек. Комарняньского.
-
- Ч. 4975. О. Луцкій Петръ получивъ каноничну инстѣтуцію на парохію Смѣльничъ, дек. Затварницкого.
-
- Ч. 4946. До каноничной инстѣтуціи на парохію Мединячи, дек. Дрогобыцкого завозваный о. Теофилъ Хоминьскій.
-
- Ч. 4804. О. Юліанъ Гумецкій (мол.) получивъ сотрудицтво въ Мостахъ великихъ дек. Угнѣвского.
-
- Ч. 4906. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 3. Сернія 1899 Ч. 74683 продовжило дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудика въ Новомъ мѣстѣ.
- Ч. 4824. Тосжь розпорядженемъ зъ дня 3. Сернія 1899 Ч. 74682 призволило на дотацію изъ рел. фонда на оденъ рѣкъ для надати ся маючого парохови въ Залужи, дек. Ольховедького, сотрудика.

ЖЕРТВЫ.

Грамоту узнаня и похвалы съ Архіерейскимъ благословеніемъ получили:

- Ч. 6879/98. Ч. Анна Процькъ парохіинка въ Колодѣ за жертву 100 зл. на тамошну церковь. — Ч. Анастасія Породко парох. въ Куликовѣ за жертву 100 зл. на матерну церковь въ Куликовѣ а 100 зол. на дочер. церковь св. Димитрія тамже. — Ч. Василій Маслюкъ парох. и провизоръ церк. въ Подлѣскахъ малыхъ за закуню для церкви паука за 240 зл., справлене Божого Гробу за 100 зл. а кромѣ того яко майстеръ много причинивъ ся до украшеня церкви, до заосмотреня ея въ зварады и пр. лавки, крылосы, до направленя звонницѣ, огороженя церкви и пр. — Всеч. О. Михаилъ Жарскій парохъ въ Стронятыяѣ, за ревнѣсть душпаствереку.
- Ч. 4090. Вб. Крестына Панигъ 1^о Тополюницка властителька посполсти въ Высоцку выжиомъ за жертву 500 зл. на иконостасъ церкви мѣстцовой.
- Ч. 4201. Благ. Михаилъ Барна зъ Долгого ад Радошина, замешалый въ Буда-Пештѣ, за жертву 250 зл. на украшене церкви въ Долгомъ.
- Ч. 4408. Ч. Федь Добромильскій и Василій Проконовъ провизоры церк. Ч. Василій Баранъ пѣвецъ церк., Ч. Петро Пастернакъ и Евдокія Бѣлякъ, госводари въ Рольовѣ, а именно: Федь Добромильскій за жертву 350 зл. на великій престолъ, Василій Проконовъ за 144 зл., Василій Баранъ за 50 зл., Петро Пастернакъ за 50 зл. на двѣ хоругви и Евдокія Бѣлякъ за усильне старане ся и поощрене другихъ до жертвъ. — Ч. Федь Бушакъ пров. церк. и Юліянна Лузякъ парохіинне въ Стебнику, першій за жертву 100 зл. на фелонъ, друга за жертву 70 зл. на икону процессіональную, а Ч. робѣтники въ жуиѣ за 50 зл. на крестъ процессіональный. — Ч. Брацтво молодше въ Лишиѣ за жертву 210 зл. на желѣзну браму и фелонъ, Ч. Андрей и Анна Фрайтъ за закуню фелона за 200 зл., — а молодше Брацтво за жертву 90 зл. — Ч. Василій Сусюкъ провизоръ и Февронія Маслюкъ за закуню 2 хоруговъ за 50 зл. — Ч. Катарина Фрайтъ справила бѣлый стихарь за 10 зл., а Ч. Яковъ Лузякъ дарохранительницю за 7 зл.
- Ч. 4041. Преч. о. Володимиръ Подолинскій парохъ въ Деревнѣ, за понесеній труды около обновленя и приукрашеня церкви въ Деревнѣ и дочерной Кулява. — Ч. Брацтво церковне и провизоры церкви въ Деревнѣ за ѣтновлене и украшене мѣстцовой церкви коштомъ 3500 зл. безъ конкуренціи. — Ч. парохіяче въ Кулявѣ ад Деревня за жертву 200 зл. на закуню звона и 100 зл. на кивоть для церкви въ Кулявѣ.

Отъ Епископскои Консисторіи.

Перемышль, дня 30. Сервня 1899.

Константинъ,

Епископъ.

О. Іоаннъ Войтовичъ

прв. канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

РѢКЪ 1899.

Выдано 6. Жовтня.

Ч. X.

Ч. 55.

Ч. 466/орд.

О именованіи
Впроеванц. Юліана
Куяловскаго Митрополитомъ гал.

Дописсю зъ дня 22. Вересня 1899, Ч. 767/орд. зволивъ Высокопреосвященный Митрополитъ Куръ Юліанъ Куяловскій удѣлити менѣ слѣдующе:

•Coria. Leo Episcopus Servus Servorum Dei Venerabilibus Fratibus universis Suffraganeis Metropolitanae Ecclesiae Leopoliensis. Graeco-Rutheni ritus, salutem et Apostolicam benedictionem. Hodie Nos Venerabilem Fratrem Nostrum Julianum Kujlowski nuper Episcopum Stanislaopolitan in Archiepiscopum Leopoliensis. Graeco Rutheni ritus Electum a vinculo Ecclesiae Stanislaopolitan tenebatur, de Venerabilium Fratrum Nostrorum consilio et Apostolicae potestatis plenitudine absolventes, cum ad Metropolitanam Ecclesiam Leopoliensis. ritus Graeco-Rutheni certo tunc expresso modo pastoris solatio distitutam, de simili consilio Apostolica Auctoritate transtulimus ipsumque illi in Archiepiscopum et pastorem praeficimus, curam, regimen et administrationem ipsius Metropolitanae Ecclesiae Leopoliensis. eidem in spiritualibus et temporalibus plenarie commitendo, prout in Nostris inde confectis Litteris plenius continetur. Quocirca universitatem Vestram monemus et hortamur attente Vobis per Apostolica scripta mandantes, quatenus dicto Juliano Antistiti tamquam membra capitis obsequentes, exhibeatis ei obedientiam et reverentiam debitas et devotas, ita ut mutua inter ipsum et Vos gratia gratis sortiat effectus Nosque Vos et devotionem Vestram possimus in Domino merito commendare. — Datum Romae apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicae Millesimo octingentesimo nono. Tertio decimo kalendas Julii, Pontificatus Nostri anno Vigesimo secundo. — Loco † Plumbi.

Copiam hanc cum originali illaeso de verbo ad verbum concordare constatatur hisce — Cancellaria gr. c. Metropolitan Consistorii Leopoliensis.

Leopoli, die 22. Septembris 1899.

Dr. Gabriel Krzyżanowski
Cancellarius.

Подаючи повисше Веч. Духовенству до вѣдомости, дѣлю ся съ Вами, Веч. Брата тою радостною, загально вже знаюю вѣдомостію, що наша Церковна Провінція має вже нового Митрополита, Преосвященного Куръ Юліана, котрый дни 14. н. ст. вересня с. р. обиявъ престоль и правлене Митрополіи. Заразомъ розпоряджаю, щобы кождый душпастирь вѣрнимъ своимъ въ найблисну Недѣлю або свито вѣсть тую оголосивъ, и щобы кождый священникъ при всѣхъ богослуженяхъ, где по уставу имя Митрополита вспомянати ся має, вспоминавъ имя: Преосвященного Митрополита Куръ Юліана.

Отъ Еп. Ординарія.

Перемышль, дни 26. Вересня 1899.

Ч. 5505.

О основаню сиблокъ оццности и пожичокъ.

Ч. 56.

Еп. Консистеріи получила отъ Выс. Выдѣла Красоваго зъ дни 4. Вересня 1899 до ч. 60040 въ справѣ засновуемыхъ ся „сиблокъ оццности и пожичокъ (системы Райфайзена) подъ патронатомъ Выдѣла красоваго въ Львовѣ“, слѣдующе нисьмо:

„На засѣданю зъ дни 16. Марта с. р. Высокій Соймъ краевый порѣшивъ ухвалы, змагаючи до поднираня розвою и дѣльности Сиблокъ оццности и пожичокъ (системы Райфайзена) въ нашомъ краю, а выконуване тои задачѣ прищоручувъ Выдѣлови красовому.

Въ той цѣли Высокій Соймъ краевый вѣддавъ до розпорядимости Выдѣлу красоваго вѣдновѣднй грошевы средства на устроене окремого Бюра Патронату для Сиблокъ оццности и пожичокъ на потребны выдавництва и на подпомогы для Сиблокъ, завязующихъ ся подъ Патронатомъ Выдѣлу краеваго, а кромѣ того утворивъ окремый фондъ пожичковый въ сумѣ 1 миліона золотыхъ в. а. для подпомагання Сиблокъ въ оборотный капиталъ.

Якы причины спонукали Высокій Соймъ подняти тую акцію въ якомъ напрямѣ и душѣ Выдѣлъ краевый задумуе свою акцію вести, се выказалисьмо докладнѣйше въ обѣжнику до Выдѣловъ повѣтовыхъ зъ дни 10. Липня с. р. Ч. В. 44.875/99, котрый маемо честь въ ѳтисн $\frac{1}{2}$ залучити. Однакожь Выдѣлъ краевый есть свѣдомый того, що добрый успѣхъ поднятой работы буде залежати головно вѣдъ понерти, яке ей подадутъ всѣ круги нашей сусѣльности, а передовѣмъ священство. Где ино Райфайзенѣвскы Сиблки сильнѣйше розвинули ся, то завдячують тоє въ значной части живдой участи и праць парохіального священства въ тыхъ институціяхъ, для котрыхъ найчастѣйшимъ, статутново обмеженимъ округомъ дѣльности есть округ одной парохіи, а котры пѣсля интенцій своего основателя и зъ духа, якій ихъ оживлюе, суть, и мають остати ся выразомъ дѣльной, практичной любви ближнего. Отже тымъ бѣльше въ нашомъ краю есть пожадана и просто необходима дѣляна и жива сибвѣучасть парохіального священства въ зарядѣ и въ надзорованю тыхъ Сиблокъ, сли ихъ розвой має бути щасливый и правильный, а дѣльность успѣшна и спасенна. Бо участь священства въ зарядѣ або надзорованю Сиблки, скрѣпитъ довѣріе людности въ Сиблки, причинитъ си до

піддержаня въ ней духа и характеру, властивого Сібілкамъ Райфайзена, дозволить Сібілцѣ зъужиткувати тоє докладне знане особистон вартости и господарскихъ ѳтносинъ, яке що до парохіальной людности мають звичайно еи душпастырѣ. Въ кѳнци свщєство буде въ Сібілцѣ становити той интеллигентный элементъ, одушевленный горожаньскими чувствами, безъ которого Сібілка не може обѣйти ся, а о котрый неразъ не легко на селѣ въ нашѳмъ краю.

Выдѣлъ краевый есть пересвѣдченный, що наше свщєство навѣтъ безъ окремой заохоты не остало бы ся рѳвнодушнымъ для акціи, пѳднятой зѳ стороны краю и вже не хибуеть спорадичныхъ доказѳвъ прихильного уснособлєня а навѣтъ просто одушевлєня для цѣлей и розвою Райфайзенѳвскихъ Сібілокъ въ нашѳмъ краю межи парохіальнымъ свщєствомъ. Однакожь позаякъ розходить ся о акцію, маючи обняти цѣлый край, о справу, до котрой Высекій Сеймъ и Выдѣлъ краевый привизує особенну вагу, протє Выдѣлъ краевый постановивъ звернути ся до Всєсвѣтлѳйшой и Высокопреподобной Консисторіи съ укљиною просьбою о пѳдшерте и помѳчѣ въ сповнованю пѳднятой задачѣ. Заохота, выходяча зѳ мѣсци авторитативного для парохіального свщєства, натискъ, покладєный на тую справу такожь зверхвою Властею церковною, выкликали бы съ всякою певностєю загальне и трєвалє заинтерєсованє сировою, котра має такожь первостєпенне значєнє для санаций и полѳишєни еусибльныхъ вѳдносинъ, для осигнєня згѳдного сибѳвдѣланя въ економичной и горожаньской рѳботѣ всѣхъ верствъ сельской людности. А въ кѳнци якъ зѳ одной стороны тоє моральнє и дѣйлнє пѳдшерте свщєства може причинити ся якъ найусибнѳйше до пѳднесєня долѣ селяньского люду Сібілками оцадности и пожичокъ, такъ на ѳтворѳтъ зѳ другой стороны тота сама институція, завдяки властивому собѣ характерови и наслѣдками своєи дѣйлности може такожь душпастырѣмъ улєкшити ихъ трудъ надѣ уморальнєнємъ и надѣ духовымъ пѳддвиженємъ людности.

Выдѣлъ краевый не може въ тоє входить яку дорогу выберє Всєсвѣтлѳйша и Высокопреподобна Консисторіа до пѳдшерты акціи, пѳднятой зѳ стороны краю, о котрє просимо, але привязуючи особенну вагу до сибѳвдѣланя католицкого клиру всѣхъ обридѳвъ, естѣ готовъ вѳдати до рознорядимости Всєсвѣтлѳйшой и Высокопреподобной Консисторіи такє число примѣрникѳвъ залучєной тутъ 1/ брошуры („Поучєнє о закладаню Сібілокъ оцадности и ѳжичокъ пѳдъ Патронатомъ Выдѣлу краєвого“) яке вѳдновѣдає числу парохіи въ цѣлѳй епархії въ цѣли розєсланя тыхъ брошуръ въ урядѳвой дорѳзѣ до всѣхъ урядѳвъ парохіальныхъ“.

Подаяючи се до вѣдомости Всє. Духовєнства и узнаючи прєвелику донєслѳсть и безисрєчно далєкосигающую хосєнѳсть предиривити ся мающей акціи въ дѣлѣ матеріального пѳднесєня народу нашего, Епископєска Консисторіа взыває Всєч. Отцѣвъ Деканѳвъ, щѳбы на найблизшѳмъ Соборчику деканальнѳмъ съ Всєч. Духовєнствомъ всєсторонно обговорили справу засновуваня згаданныхъ Сібілокъ оцадности въ кождѳй парохіи деканата, въ котрѳй то цѣли точнє вѳстудіѳване выданого Выдѣломъ краевымъ брошуры „Поучєнє о засновуваню Сібілокъ оцадности и пожичокъ“ естѣ необходимымъ. Обговоривши спѳсѳбъ заснованя згаданныхъ Сібілокъ, Всєч. Отцы Деканы ободряти довжяй всѣхъ Всєч. Душпастырѳвъ, до однодушной, безѳотвѳлочной и ревной працѣ въ томъ напрямѣ, позаякъ Еп. Консисторіи горячо бажає, щѳбы тая вєльми хосєнна акціи не позѳстала безъ успѣху и не скѳнчилась, якъ се не съ однимъ добрымъ намѣренємъ стало ся, лише на словахъ. Вѣдома бо рѣчь, въ якѳй мѣрѣ причинили ся того рода сибѳки до пѳднесєня

матеріального и морального народу въ иннихъ краяхъ, особливо надъ Реномъ. Народъ опадный и проживающій въ добробытѣ идноситъ ся морально и просвѣтно, стае ся правдиво культурнымъ народомъ, жие въ побожности и праведности, дбае о славу Божу и дома Божи; нужда же и голодъ суть всегда злыми дорадниками.

Длятого горячо поручае ся Веч. о. Деканамъ, щобы сиравы тїи въ своимъ деканатѣ якъ найревиѣйше шильнували и въ будучности съ кѡнцемъ каждого року предкладали окреме, точне сиравоздане зъ заснованыхъ въ деканатѣ шлококъ опадности и пожичокъ, а ревна праця священникѡвъ въ тѡмъ наиримѣ почислитъ ся имъ въ заслугу.

Примѣчае ся въ кѡнци що Еп. Консисторія вѡднесла ся до Выдѣлу краевого съ прошенемъ, щобы згадави брошуры: „Поучене о заснованю Шлококъ Опадности и пожичокъ“ каждому Веч. парохіальному урядови доставлене було.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 3. Жовтня 1899.

Ч. 5385.

Місійнї науки о св. тайнахъ Покаянїя и Евхаристїи издави о. Ем. Крыницкого пароха въ Бобятынѣ.

Ч. 57.

Веч. О. Емилианъ Крыницкій парохъ въ Бобятынѣ дек. Сокальского выдав дѣло: „Місійнї науки о св. Тайнахъ Покаянїя и Евхаристїи“ печатане въ друкарни Н. Джузыньского въ Перемышля на 161 стор. 8-ка. Дѣло тоє содержить 13 наукъ слѣдующого содержания: о св. Тайнѣ Покаянїя взагалѣ, о обрахувку совѣсти, о жалю, о постановленю поправы, о сповѣди въ загалѣ, яка довжна бути сповѣдь? чого при сповѣди выстерѣгати ся? о задоситьчиненю, о частой сповѣди, о сповѣди загалной. Въ кѡнци о св. Тайнѣ Евхаристїи, и дѣл науки о св. Причастїю. Якъ видно изъ содержания, книжка тая естъ знаменитымъ ибдручникомъ до наукъ Місійныхъ, взглядно до наукъ приготавлиющихъ къ св. Тайнѣ Покаянїя и св. Евхаристїи, котри то науки задля ясного и складного укладу, красной проповѣдничой формы, живого слова и побуждающихъ цѣканыхъ примѣровъ, съ великимъ пожиткомъ вѣрныхъ могутъ голошенїи бути въ часѣ великого посту.

Прото Еп. Ординарїята, вытаючи радо тую спасительну, истинно священичу працю Веч. Автора, поручае еи горячо всему Веч. Духовенству.

Примѣрникъ брошурованный по цѣнѣ 85 кр.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, 22. Вересня 1899.

Ч. 5619.

Конкурсъ на катихита при школахъ нар. въ Лѣску.

Ч. 58.

Ц. к. Рада шкѡльна окружна въ Лѣску оголошуе ибдъ днемъ 20. Вересня с. р. Ч. 1221 конкурсъ на посаду катихита при 5-класовыхъ школахъ мужеской и женеской въ Лѣску съ рѡчною платнею 450 зл. и 10% на помешкане.

При томъ звертає увагу комитетовъ, що отъ Сѣчня 1900 платня по-
бѣльшитъ ся посля уставы зъ дня 22. Червня с. р. (дн. уст. и. з. кр. Ч. 81) и у-
ставы зъ дня 6. Липня с. р. (дн. уст. и. з. краев. Ч. 85).

Кандидаты убѣгающіи ся о тую посаду мають свои прошенія внести въ
речинци, означеніи въ Дневнику урядовіи ц. к. Рады школьной краевой.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 2. Жовтня 1899.

Ч. 59.

Ч. 5365.

Речинець испиту
на кандидатѣ до
школъ выдѣловыхъ.

Подає ся до вѣдомости, що въ дняхъ 17., 18. и 19. Жовтня 1899 отбуде
ся испитъ квалификаційный на катихитѣ школъ выдѣловыхъ. до которою священ-
ники и слушателѣ четвертого року св. Богословія приступити могутъ.

Предметы испита суть тіи, котріи въ речевыхъ школахъ выкладають ся,
а именно: исторія библійна, догматика и моральна въ обѣмѣ катехизма, литур-
гика, короткій поглядъ на исторію церковну и катихитика.

На даный темать выроблять такожъ кандидаты екскурту, а на довольню
выбраный темать выголосить пробный выкладъ. Кандидаты, намѣряющіи до того
испита приступити, мають свои прошенія до дня 15. Жовтня с. р. Еп. Ординарія-
тови предложити.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 14. Вересня 1899.

Ч. 60.

Ч. 5504.

Отручий богослу-
жебный стипендія б.
и. Архіпресв. Гр.
Шашкевича.

Управляющій Совѣтъ Института „Народный Домъ“ въ Львовѣ, яко у-
правитель стипендіино-Богослужебной фундаціи б. и. Григорія Шашкевича Архи-
пресвитера въ Перемишль, просить подъ днемъ 2/4 Вересня 1899 Ч. 833 чтобы
Еп. Консисторія оголосила конкурсъ на 1900 рокъ о 10 стипендіи богослужебныхъ.

Тои фундаціинои грамоты § 8. бук. д. опредѣляе точно що тіи стипендіи
по 50 зл. дожныи въ первой лѣнии получати найнише дотованіи сотрудиакки, экс-
понованіи сотрудиакки и завѣдателѣ парохій, дальше загально знаній убогій числен-
ною родиною обтяженій парохии.

Понеже съ початкомъ року 1900 уже въ мѣсяцо Сѣчню має ся одна
сѣвана Служба Божа съ нарастасомъ отпиравляти, длитого вызыває ся управленіихъ
до получени реченои стипендіи на рокъ 1900 чтобы свои неостемильованіи прошенія въ
речинци до 30. Жовтня 1899, посредствомъ дек. уряда, Еп. Консисторіи предложили.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемишль, дня 27. Вересня 1899.

Ч. 5509.

Ч. 61.

Станъ касы вдов.
сир. фонда на 4 мѣ-
сяцѣ т. е. отъ 1.
Мая до 31. Серня
1899.

Всеч. Комисія управляюча дѣлами вдов. сирот. фонда доноситъ подъ днемъ
19. Вересня 1899 Ч. 310 слѣдующе:

Станъ касы вдов сир. Института

за часъ отъ дня 1. Мая до дня 30. Червня 1899.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы	Р о з х о д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы	
	вл.	кр.			вл.	кр.		
1. Переносъ . . .	16966	—	185715	—	16535	80	16100	—
2. Кмитъ Поліевктъ	18	—	—	—				
3. Волошинскій Ва- силій (молодшій)	100	—	—	—				
4. Закуплено 4% Листы застав. Бан- ку ипотечного . .	—	—	800	—	781	56	—	—
5. Отъ должниковъ Общорѣлич. кред. Заведенія рата .	250	25	—	—				
всего .	17334	25	186515	—	17317	36	16100	—
розходъ .	17317	36	16100	—				
Остатъ .	16	89	170415	—				

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	вл.	кр.		вл.	кр.
1. Переносъ . . .	4057	59	1. Переносъ . . .	3330	22
2. Гойдышъ Володимиръ . .	20	—			
3. Декавятъ Высочанскій . .	20	—	всего .	3330	22
именно зложили Всч. оо. по 10 зл.: Михайлъ Петровскій и Викторъ Кордасевичъ.					
4. Товарницкій Іоанъ . . .	10	—			
5. Коленскій Володимиръ . .	30	—			
6. Луцкій Петръ . . .	10	—			
7. Пелеховичъ Іосифъ . . .	32	50			
8. Клишъ Григорій . . .	10	—			
9. Пирожокъ Михайлъ . . .	10	—			
10. Гойдышъ Володимиръ . .	2	10			
11. Сабарай Іоанъ . . .	20	—			

П р и х ђ д њ	Готѣвка		Р о з х ђ д њ	Готѣвка	
	вл.	кр.		вл.	кр.
12. Урядъ парохіальний при Церквѣ Успенія Богород. у Львовѣ зворотъ недорученои рѣшты запомоги за 1898 р. для Олимпіи Кордасевичъ . . .	4	26			
13. Лицинякъ Василій . . .	10	—			
14. Волошиньскій Василій (мол.) . . .	47	—			
15. Вендзиловичъ Юліянь . . .	51	73			
всего . . .	4335	18			
розхѡдъ . . .	3330	22			
Остае . . .	1004	96			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х ђ д њ	Готѣвка		Р о з х ђ д њ	Готѣвка	
	вл.	кр.		вл.	кр.
1. Перенось	12414	57	1. Перенось	12032	46
2. Раставецкій Маркиль . . .	20	—	2. Передатки на рѡкъ 1899 побралн:		
3. Тов. асекурац. „Дифтеръ“ . . .	100	—	1) Лисковацка Сальвіа . . .	10	—
4. Лодынській Корнилій . . .	30	—	2) Полянська Антонина . . .	30	—
5. Деканатъ Комарннській . . .	80	—	3) Ропицка Минодора . . .	40	—
именно зложили по 10 зл. Всч. оо. Левъ Лазуркевичъ, Вас. Лаврецькій, Ілія Кала- мунецкій, Людв. Загра- дникъ, Андр. Прухницькій, Ант. Ковальскій, Як. Ко- соноцкій и Стеф. Овншке- вичъ.			4) Литынська Анна . . .	5	—
6. Деканатъ Ярославскій . . .	20	—	5) Лукашевичъ Павлина . . .	5	—
именно зложили по 10 зл. Всч. оо. Дим. Ухнять и Григ. Спрысь.			6) Грабска Адела . . .	5	—
7. Деканатъ Перемыско-Го- родскій	20	—	7) Дутковска Іосифа . . .	10	—
именно зложили по 10 зл. Всч. оо. Іоанъ Михаль- чукъ и Дан. Михайловъ.			8) Пправецка Антонина . . .	25	—
8. Деканатъ Жукотынській . . .	100	—	9) Гинилевичъ Марія . . .	30	—
именно зложили по 10 зл. Всч. оо. Т. Турчмановичъ, В. Фидикъ, К. Яворскій, М. Калиничъ, И. Присташъ, В. Яремкевичъ, М. Зу-			10) Сироты Монастырскій . . .	45	—
			11) Будзыновска Стефанія . . .	100	—
			12) Комарницка Домініка . . .	30	—
			13) Бачинська Розалія . . .	30	—
			14) Насальска Клявдія . . .	75	—
			15) Ваць Мальвина . . .	10	—
			16) Кордасевичъ Теофія . . .	30	—
			17) Подлуска Юлія . . .	30	—
			18) Подлуска Марія . . .	30	—
			19) Лисковацка Юлія . . .	20	—
			20) Вендзиловичъ Павлина . . .	30	—
			21) Сир. Софія Исайчикъ . . .	15	—
			22) Дроздовска Анна . . .	120	—
			23) Лисковацка Говората . . .	30	—
			24) Яновска Емілія . . .	30	—
			25) Менцинська Клімент. . .	25	—

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
брицкій, І. Господаревскій, І. Лисикевичъ и Ал. Залѣтачъ.			26) Новосядловска Антоя.	15	—
9. Деканатъ Дукляньскій именно зложили по 10 зл. Всч. оо. М. Вербицкій, З. Чеснокъ, К. Копытнян- скій, Ф. Кисильовскій, Ю. Дуркотъ, Е. Давидовичъ, І. Мышковскій, А. Сѣлеп- кій, І. Фекула, Д. Пирогъ, І. Пастернакъ, Д. Ядлонъ и П. Каламунецкій; кромъ того о. І. Фекула 10 зл 60 кр.	140	60	3. За минувшій часъ сирота Ольга Ломницка	49	92
10. Желеховскій Леонтій	10	—	4. Порто почтове	1	38
11. Деканатъ Куликѳвскій	109	—	5. Штембель на квіты	8	13
именно зложили по 10 зл. Всч. оо. М. Залѣтачъ, Т. Козакъ, Г. Концевичъ, Д. Гура, М. Жарскій, І. Ива- нецъ, І. Целехъ и І. Ле- бедовичъ; 15 зл. Вол. Ме- вицкій и 14 зл. Кароль Должицкій.			6. Ремунація касіера, се- кретара, контролъора и слуги до 30. Червня 1899	165	—
12. Деканатъ Мокрянскій	50	—	всього	13126	89
именно зложили по 10 зл. Всч. оо. Ю. Чайковскій, І. Малиркевичъ В. Ско- бельскій, К. Рудавскій и Іос. Скобельскій.					
13. % ѳтъ Листѳвъ застави. Банку краєвого	183	08			
14. % ѳтъ Листѳвъ заст. Тов. кред. земек. съ потруче- немъ 1 1/2 % и зворотомъ за штембель	2101	36			
всього	15378	61			
розхѳдъ	13126	89			
Остае	2251	72			

П о в т о р е н е .

Дня 30. червня 1899, має бути въ касѳ:

I. Фондъ коренний готѳвка	16 зл. 89 кр.,	цѳний папери 170415 зл. — кр.
II. " резервовый "	1004 зл. 96 кр.,	" " — зл. — кр.
III. " рознорядимый "	2251 зл. 72 кр.,	" " — зл. — кр.
Всього готѳвою "	3273 зл. 57 кр.,	ц. паперами 170415 зл. — кр.

В) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ	4335	18	1. Переносъ	3330	22
2. Струсевичъ Александеръ	10	—			
3. Метеля Модестъ	10	—			
4. Цепинскій Евстахій	50	—			
5. Вдова Емидія Курявчакъ	49	07			
6. Козаневичъ Иоаникій	26	51			
всего	4480	76			
розходъ	3330	22			
Остатъ	1150	54			
			всего	3330	22

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ	15378	61	1. Переносъ	33774	47
2. Деканатъ Балгородскій	90	—	2. Передатки на рокъ 1899		
именно зложили по 10 зл.			получили :		
Всч. ОО. Мих. Ладыжинь-			1. Дмоховска Наталія	30	—
скій, К. Ясеницкій, Вол.			2. Кмициевичъ Іосифа	52	—
Чайковскій, Фр. Згорляке-			3. Грыцай Єлена	50	—
вичъ, Вол. Гинилевичъ, В			4. Подлуста Климентина	50	—
Гукевичъ и Павло Сту-			5. Ровицка Минодора	20	—
качь; 20 зл. зложивъ О.			6. Строньска Марія	20	—
Іос. Кузьмакъ.			7. Метеля Марія	20	—
3. Габлинскій Петро	10	—	8. Рудавска Юлія	30	—
4. Юрчакевичъ Михаилъ	10	—	9. Федоровичъ Іосифа	30	—
5. Деканатъ Лѣскій	84	—	10. Висневска Іосифа	25	—
именно зложили по 10 зл.			11. Грабска Аделя	10	—
Всч. ОО. Мих. Ясеницкій,			12. Махникъ Емили	100	—
І. Бѣрецкій, Б. Калуж-			13. Желеховска Мальвина	10	—
ницкій, Ю. Полошиневичъ,			14. Терлецка Каролина	60	—
Люд. Сембратовичъ, Дим.			15. Ладыжиньска Софія	30	—
Чертежиньскій и Гр. Ма-			16. Новосидловска Ант.	10	—
каръ; 14 зл. зложивъ О.			17. Полиньска Антонина	15	—
Ат. Венгриновичъ.			18. Лисковацка Сильвія	5	—
6. Деканатъ Мушиньскій	263	50	19. Юзефовичъ Корнелія	50	—
именно зложили по 10 зл.			20. Козаневичъ Іосифа	30	—
Всч. ОО. Мир. Чердюча-			21. Лукашевичъ Павлина	10	—
кевичъ, І. Сенета, П. Сан-			22. Меяциньска Климент	20	—
дѣвичъ, Ігнатій Мохнац-			23. Реваковичъ Камилі	30	—
кій, Ал. Гукевичъ, І. Па-			24. Канко Павлина	25	—
рыловичъ, Н. Билиньскій,			3. Печатня за протоколъ	90	—

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Чирнянській, Іос. Мохнацкій, Ни. Вислоцкій, Е. Венгринович, П. Хиликъ, Д. Мохнацкій, В. Козловскій, П. Цвинькій, І. Прислопскій, Вол. Мохнацкій и І. Дуркотъ; по 14 зл. зложили: Іоаннъ Дуркотъ (старшій), Гр. Коныетинскій, Софр. Полянскій, Ант. Константинovich и Игн. Рывявць; 13 зл. 50 кр. зложивъ Ст. Котъ.			4. Переилетчикъ за протоколъ 5. Куновъ отъ 4% Лист. Заст. . . . . 6. Порто почтове . . . . . всего .	2 10 8 86 — 03 13959 88	
7. Мециньскій Емилианъ	40	—			
8. Кордасевичъ Романъ	10	—			
9. Деканатъ Жовківскій . . . . . именно зложили по 10 зл. Веч. ОО. А Сазоцкій, І. Долошицкій, А. Тустановскій, В. Чеховичъ, А. Гымкевичъ, Іос. Карановичъ и А. Виханьскій.	70	—			
10. % отъ облигацій фонда пропинаційного	474				
11. Деканатъ Потелицкій . . . . . именно зложили по 10 зл. Веч. ОО. І Дуцко, Н. Осмѣл-векій, А. Колвачкевичъ, Ю. Манастырскій, Н. Ломницкій, І. Гиссовскій, В. Бор-вещъ, В. Папъ, Ев. Горницкій и В. Демчукъ; 14 зл. зложивъ Вир. О. І. Гаврышкевичъ.	114	—			
12. Лицинякъ Василь	10	—			
13. Деканатъ Высочаньскій . . . . . именно зложили по 10 зл. Веч. ОО. Ем. Гомза и М. Прухвицкій; 20 зл. 10 кр. зложивъ О. В. Кордасевичъ.	40	10			
14. Деканатъ Ольховецкій . . . . . именно зложили по 10 зл. Веч. ОО. Т. Калужняцкій, А. Барновичъ, Іос. Гамерскій, В. Дуркотъ и М. Лазорышакъ.	50	—			

П р и х ђ д њ	Готѡвка		Р о з х ђ д њ	Готѡвка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
15. Охничъ Василій	10	—			
16. Щирба Михаилъ	10	—			
17. Менциньскій Антоній	20	—			
18. Деканатъ Коросняньскій	54	—			
именно зложили по 10 зл. Всѣ. ОО. К. Дутковскій, І. Мудрый, А. Прислоп- скій и Т. Мерена; 14 зл. зложивъ О. Левъ Мѣйскій.					
всего	16738	21			
розхѡдъ	13959	88			
Остаетъ	2778	33			

П о в т о р е н е .

Дня 31. Сериня 1899. має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный готѡвка	87 зл. 65 кр., цѣвннѣ паперы	171815 зл. — кр.
II. " резервовый " "	1150 зл. 54 кр., " " "	— зл. — кр.
III. " розпорядимый " "	2778 зл. 33 кр., " " "	— зл. — кр.
Всего готѡвкою		4016 зл. 52 кр., ц. паперами 171815 зл. — кр.

Отповѣдно до того сиравозданя найдено въ касѣ:

I) Въ цѣвннхъ паперахъ:		171815 зл. — кр.
II) 1. на книж. щадничихъ Перем. касы оцадн. ч. 17124		378 зл. 80 кр.
2. " " " " " " " ч. 39426		2100 зл. — кр.
3. " " " "Вѣры" ч. 136		1188 зл. 97 кр.
4. " " " Щадн. въ Самборѣ ч. 196		6 зл. 79 кр.
5. готовыми грѡшми		341 зл. 96 кр.
	разомъ	4016 зл. 52 кр.

III) Кромѣ того находить ся въ касѣ книж. щадн. „Вѣры“ ч. 150. на 20 зл. 31 кр. за требники бл. п. Архіпресв. Григ. Шашкевича.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

Е. Менциньскій
секретарь.

М. Коуко
касирь.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 22. Вересня 1899.

ХРОНИКА.

Каноничну інституцію получили:

- Ч. 5215. О. Чириньскій Миронъ, на Лужокъ доль., деканат Мокриньского.
- „ 5234. „ Гура Даміянъ, на Нове село, деканата Куликѳвского.
- „ 5529. „ Федевичъ Емилианъ, на Плазѳвъ, деканата Любачѳвского.
- „ 5530. „ Филишовичъ Іоаннъ, на Пѣски, деканата Горожаньского.
- „ 5551. „ Козаневичъ Евгеній, на Страневичи, деканата Старосамборского.
- „ 5671. „ Преторіусъ Іосифъ, на Буцѳвъ, деканата Перемыско-Загородского.
- „ 5661. „ Ставчакъ Іоаннъ, на Высоцко, деканата Ярославского.

Презенты получили:

- Ч. 5054. О. Паниъ Володимиръ, на Вороблячизъ дек. Любачѳвского.
- „ 5273. „ Шандровскій Іосифъ, на Мишлятычи, деканата Мостиского.
- „ 5172. „ Барновскій Захарія, на Свиткову, деканата Бѣцкого.
- „ 5353. „ Цешиньскій Евстахій, на Змиєвиска, деканата Яворѳвского.

- Ч. 4312. Въ пропозицію на Старемѣсто деканата Старосамборского принитѣ: I. Лепкій Данилъ, II. Скородиньскій Тадей, III. Морозъ Григорій — въ списѣ: 1. Хоминьскій Теофилъ. 2. Фидикъ Василій. 3. Дашѣвичъ Іоаннъ. 4. Савицкій Андрей. 5. Левицкій Володимиръ. 6. Венгриновичъ Антоній. 7. Кушнѣръ Едвардъ. 8. Сѣлецкій Александеръ. 9. Коленьскій Волод. 10. Менциньскій Емилианъ. 11. Габлиньскій Петръ. 12. Жолковскій Антоній. 13. Максимовичъ Іосифъ. 14. Крушиньскій Теодоръ.

Завѣдательства получили:

- Ч. 4146. О. Пѣрожокъ Кирилъ, въ Тернавѣ гѳрной, деканата Ольховецкого.
- „ 4843. „ Кордасевичъ Романъ, въ Пѳдбужи, деканата Мокриньского.
- „ 4241. „ Залитачъ Романъ, въ Грозьовой, деканата Добромильского.
- „ 5275. „ Заяць Іоаннъ, въ Хмѣлю, деканата Затварницкого.
- „ 5498. „ Корытовскій Володимиръ, въ Либухорѣ, деканата Высочаньского.
- „ 5490. „ Крушняньскій Романъ, въ Якубовой воли, деканата Мокриньского.

Сотрудництва получили:

- Ч. 4904. О. Гарасимчукъ Петро, въ Кушиновичахъ, деканата Комариньского.
- „ 5086. „ Демцю Михаилъ, въ Вулькахъ мазовецкихъ, деканата Потелицкого.

- Ч. 5311. О. Каровець Григорій, въ Креховѣ, деканата Жовківського.
" 5363. " Дръ Франць Щенковичъ, при катедральн. Храмѣ въ Перемишли.
" 5530. " Плювакъ Михаилъ, въ Болеховцяхъ, деканата Дрогобыцкаго.
" 5551. " Бордунъ Димитрій, въ Самборѣ.
" 5671. " Товарищкій Іоаннъ, самост. въ Постолавѣ, деканата Львского.
" 5435. " Лицнякъ Василій, въ Ярославу.

Новопоставленіи пресвитеры получили слѣдующіи посады:

- Ч. 5252. О. Ясеницкій Северинъ, сотрудъ въ Оропомѣ, дек. Дрогобыцкаго.
" 5254. " Рыхлевскій Володимиръ, сотрудъ въ Ричинговѣ, дек. Горожаньскаго.
" 5353. " Татомиръ Михаилъ, сотрудъ въ Корманячахъ, дек. Нижанківскаго.
" 5357. " Косовоцкій Михаилъ, сотрудъ въ Дахновѣ, деканата Олешницкаго.
" 5366. " Фенякъ Михаилъ, сотрудиство въ Олешницяхъ.
" 5439. " Коцюба Модестъ, сотрудъ въ Новомъ мѣстѣ, деканата Добромильскаго.
" 5253. " Сенишинъ Іоаннъ, сотрудъ въ Смолинѣ, деканата Любачівскаго.
" 5255. " Посѣкира Михаилъ, въ Кунинѣ, деканата Жовківскаго.
" 5258. " Карисвичъ Іоаннъ, сотрудъ въ Ульговку, дек. Угивскаго.
" 5360. " Домбровскій Діонизій, завѣдъ въ Королевѣ руской, дек. Мушинскаго.
" 5259. " Заць Володимиръ, сотрудъ въ Залужи, деканата Ольховецкаго.
" 5261. " Гришининъ Іоаннъ, завѣдъ въ Яслю, деканата Яслискаго.
" 5262. " Говда Александеръ, сотрудъ въ Угновѣ.
" 5489. " Гоцкій Александеръ, сотрудъ въ Жужели, деканата Белскаго.
" 5312. " Арданъ Володимиръ, сотрудъ въ Тисовой, деканата Нижанківскаго.

Ч. 5363. О. Чабанъ Назарій, получивъ П. проповѣдничество при катедраль. Храмѣ въ Перемишли.

Ч. 5191. О. Зубрицкій Александеръ, парохъ въ Боську, получивъ отячій крилошанскій.

Именованія:

- Ч. 4803. О. Жарекій Михаилъ, парохъ въ Стронитинѣ им. П., орд. школъ. комисаремъ на деканатъ Куликівскій.
" 5242. " Хотинскій Киврианъ, им. заступникомъ катихита при ц. к. гимназій въ Ярославу.
" 5241. " Дыгдалевичъ Михаилъ, им. заступникомъ катихита при выдѣловой школѣ женъ въ Ярославу.
" 5531. " Чабанъ Назарій, пров. катихитомъ, при 6 кл. школѣ женской св. Идвиги въ Перемишли.

Ч. 5333. О. Яцевъ Антоній, парохъ въ Щутковѣ, получилъ увольненіе отъ иснуга конкурсового.

Отпущку изъ звязи клир. тут. Епархіи получили:

- Ч. 5201. Назаревичъ Франць, окѣнч. богословъ на Епархію Станиславѣску.
„ 5654. Двудѣтъ Теодоръ, сотруд. въ Мокротинѣ на Епархію Станиславѣску.
„ 5706. Ганасъ Александеръ, окѣнч. богословъ на АЕпархію Львѣску.
„ 5707. Левицкій Володимиръ, окѣнч. богос. на АЕпархію Львѣску.
„ 5756. Сливиньскій Евстахій, питомецъ IV. р. св. Богос. на Епар. Станиславѣску.

Ч. 5372. Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженемъ зъ дня 3. Вересня 1890 Ч. 87808 продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальній одень рѣкъ для сотрудника пароха въ Ульгѣвку.

Ч. 5394. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 3. Вересня 1899 Ч. 87490 призволило на дотацію рѣчныхъ 300 зл. для сотрудника надати ся маючого парохови въ Радынчахъ на одень рѣкъ.

Ж Е Р Т В Ы.

Грамоту узнаня и похвалы съ Архіерейскимъ благословенемъ получили:

- Ч. 2084. Ч. Семко Заневичъ парохіянинъ въ Балигородѣ, за жертву 207 зл. на иконостасъ для церкви въ Балигородѣ и Ч. Олекса Долбанъ парохіянинъ въ Келичавой за справлене звона до церкви тамошной за 135 зл.
Ч. 686. Ч. Филиць Осташевскій парохіянинъ въ Корчевѣ за справлене для тамошной церкви фелона за 125 зл. — Ч. Марко и Марія Пороновичъ въ Угновѣ, за справлене фелона за 120 зл. — Благород. Панѣ Петронси Козловска въ Хлѣвчанахъ, за справлене фелона за 130 зл.
Ч. 4272. Вблагор. Панѣ Григорій Зембицкій властитель земскихъ посѣлостей въ Звиничи гѣрніомъ за даръ 50 штукъ ялицъ на будову церкви въ Ботельцѣ выжиой.
Ч. 4273. Вблагор. Панѣ Брониславъ Осуховскій Маршалокъ повѣтовій, Посолъ на Соймъ красвий и властитель земскихъ посѣлостей въ Бевьовѣ за даръ 50 ялицъ на будову церкви въ Ботельцѣ выжиой.
Ч. 5018. Ч. Катарина Тессакъ, господинъ въ Пацьковичахъ за жертву 150 зл. на головній престолъ Пр. Дѣвы Маріи въ церкви мѣстцевой. — Ч. Евстахій Сокулскій, господаръ въ Пацьковичахъ за жертву 100 зл. на обновлене бочного престола Благовѣщеня Пр. Дѣвы Маріи въ церкви тамошной.

Ч. 4661. Ёи Святельство Княгиня Ядвига Пузына за живнѣй удѣлъ около будовы церкви въ Круци. — Ч. Петро Бусько, пѣвецъ церков. въ Круци за безкористне совершане рѣжнородныхъ робѣтъ до побудованя церкви въ Круци. — Благор. Панъ Александеръ Кисѣлевскій, респиціентъ при ц. к. скарбовои сторожи за подохочене доокрестныхъ селянъ до датковъ на будову церкви въ Круци.

Отъ Епископескои Консистеріи.

Перемышль, дня 5 Жовтня 1899.

Константинъ,

Епископъ.

О. Іовннъ Войтовичъ

прв. канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1899.

Выдано 6. Листопада.

Ч. XI.

Ч. 62.

Ч. 6088.

Въ цѣли приспоренія фондѣвъ на будову церкви для Монахинь Чина св. Василя В. въ Словитѣ, выдали Всч. Отцѣ Василянѣ въ своей печати въ Жолкви брошуру подъ заглавіемъ: „Фр. Кс. Шунпе, Пекло, пояснене фактами, зъ житіи святыхъ и зъ исторіи свѣтской. Зладивъ Отець Юліанъ Зубрицкій парохъ Яхторова зъ перекладу польского оригинала французского“. Цѣна 20 кр. ав. Книжочка тая одобрена Всесв. Вир. Митроп. Ординаріятѣмъ, мѣститъ на 104 стор. 16-ки слѣдующіи предмети: 1) Вѣра о неклѣ, 2) Есть пекло, 3) Появы проклятыхъ, 4) Перечене истинванія пекла есть безрозумною зухвалостію, 5) Пробуждене ся безбожного въ неклѣ, 6) Правда о неклѣ, 7) Кары невольнїи, 8) Спасенный страхъ передъ пекломъ и 9) Гадка о неклѣ.

О закупнїи книжочки „Пекло“ на цѣли будовы церкви Монахинь Ч. св. Вас. В. въ Словитѣ.

Позаякъ цѣль богоугодная, лепта за книжку дуже маленька, книжочка же мѣститъ правды и науки, котрїи не одного ѡтъ погибели въ неклѣ охоронити суть въ силѣ — поручас ся Всч. Отцямъ душпастирямъ и катихитамъ, щиро заняти ся розпродажію тои спасенной книжочки мѣжь вѣрными. Всч. оо. Деканы на найблишнѣмъ соборчику справу тую порушать, а порадово бы було, щобы для цѣлого деканата разомъ ѡтповѣдне число примѣрникѣвъ закупити.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 25. Жовтня 1899.

Ч. 63.

Ч. 6210.

Кандидатѣвъ стану духовного, убѣдившихъ науки богословскїи и желающихъ приняти св. Рукоположене, взыває ся щобы подаянїя свои внесли до дня 1.

Речивещъ до св. Рукоположенїя въ Брес.

Грудня с. р. самі же лично явили ся въ канцеляріи Еп. Консисторіи дня 12. Грудня с. р. рано.

Поданя заосмотрені бути мають 1) свѣдѣннями всѣхъ наукъ школьныхъ 2) поровственности, 3) здоровля, 4) убожества, 5) вѣнчания (если суть женаті), 6) удоволеня войсковою повинности.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 28. Жовтня 1899.

Ч. 6038.

О вынагородѣ за
удѣлюване науки
религій въ шко-
лахъ народныхъ.

Ч. 64.

Подал ся Всец. Духовенству до вѣдомости слѣдующе:

„Законъ зъ дня 22. червня 1899.

Згѣдно зъ ухвалою Собіму Моего Королѣвства Галичини и Володимиріи зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ постановляю, що слѣдуе:

Арт. I.

Параграфы 1, 4 и 6 закона зъ дня 1. грудня 1889 Ч. 71 В. з. кр., мѣсячного въ собѣ постановы о вынагородѣ за удѣлюване науки религій въ публичныхъ школахъ народныхъ, зноситъ ся въ дотеперѣшномъ звучѣ и они мають звучати, якъ слѣдуе:

§ 1. Въ публичныхъ посполитыхъ школахъ народныхъ о чотырохъ або больше класахъ, а такожь въ школахъ выдѣловыхъ, установитъ ся окремихъ учителей религій съ сталою платнею, накопи число годинъ науки религій у всѣхъ классахъ, въ котрыхъ мають еѣ удѣлювати, выноситъ разомъ бодай вѣсѣмнайцять годинъ тыжднево, а число учениковъ ихъ вѣроисповѣданя и обряду перевысшае вѣсѣмдесять.

Такій учитель есть обовязанный ажъ до двайцятыхъ чотырохъ годинъ науки, накопижь добровѣльно удѣлюе науки въ большомъ числѣ годинъ, то ему належитъ ся додаткова вынагорода вѣдъ каждой годины понадъ число двайцять чотыри.

Екзорту рахуе ся за двѣ годины.

Учителя религій буде ся именовати для одной школы, а то для народной школы найвысшой категоріи, истнуючей въ мѣсци; однакожь можна на него наложити обовязокъ удѣлювати науки религій такожь въ иншихъ публичныхъ школахъ народныхъ въ той мѣсцевости ажъ до числа годинъ, означеного въ першомъ и въ другомъ уступѣ.

Где того вымагають вѣдносивны, тамъ може краева Рада школьна въ порозумѣню зъ Выдѣломъ краевымъ установити учителя религій при чотыро-класовой або большекласовой школѣ, накладыючи на него обовязокъ удѣлювати науки религій ажъ до числа годинъ, означеного закономъ, такожь въ школахъ иншихъ мѣсцевостей, належачихъ до той самой парохіи, а взглядно до той самой вѣроисповѣдной громады.

§ 4. Учителеви религій, установленому окремо, буде ся признавати поборы, прислугуючы учителямъ той школы, при котрой вѣнъ установленый; однакожь

учителямъ религій, маючимъ університетске образование и кваліфікацію до научуваня религій въ школахъ видѣловыхъ, буде ся признавати платню въ сумѣ що найменше 600 зл. а. в. рѣчно.

Що до вишихъ службовыхъ вѣдносинъ, то окремо уставовлений учитель религій подлягає всѣмъ приписамъ законѣвъ, вѣдносячихъ ся до учителѣвъ той школы, для котрой его именовано, не нарушаючи правъ, прислугуючихъ зверхній власти вѣроисповѣдній.

Переводячи ті приписы що до учителѣвъ религій дорогою загальныхъ розпоряджень, а такожъ приминюючи ихъ до даныхъ случаѣвъ, шкѣльній власти будуть пѣсля можности засягати ошиніи вѣроисповѣднихъ властей.

§ 6. За кожду годину науки въ тыждни, удѣлюванои въ высшихъ класахъ публичныхъ посполитыхъ шкѣль народныхъ, почавши вѣдъ четвертой класы, а такожъ въ школахъ видѣловыхъ, належить ся тымъ учителямъ наведенымъ въ § 5, вынагороду 25 зл. в. а. рѣчно, наколи шкѣльна власть ствердить, що они дѣйстно удѣлювали науки, а властива власть церковна взглядию зверхность израильского збору вѣроисповѣдного посвѣдчить, що удѣлювали той науки зъ добрымъ уснѣхомъ. Однакожь та вынагорода належить ся лише тымъ учителямъ, котрѣ зъ тытулу душпаствырского обовязку удѣлювали науки религій бесплатно въ трехъ низшихъ класахъ.

Выплата ремунерациі настанить зъ кѣнцемъ кожного пѣвроку шкѣльного.

Арт. II.

Сеі законъ входить въ выконане зъ днемъ 1. сѣчня 1900.

Арт. III.

Выконане сего закова поручаю Мѣсму Міністрови Вѣроисповѣданъ и Просвѣти.

Францъ Іосифъ в. р.

Білантъ в. р.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 18. Жовтвя 1899.

Ч. 65.

Ч. 6174

Въ мыслъ §. 9. Статутѣвъ — Митрополитальный Ординарнтъ скликує вынѣшнымъ загальнѣмъ зборѣмъ Товариства св. Ап. Петра для запомоги убогихъ рускихъ церквей, котрѣ, по отправленю св. Службы Божои въ церквѣ Семинарицкой „о призване помочи св. Духа“ и „за упокой усопшихъ членѣвъ“, отбудуть ся въ духовной Семинарїи дня 7. н. ст. Грудвя о 2-ой годинѣ по полудни съ слѣдуючою програмою:

- 1.) Отворене зборѣвъ и выбѣръ президіи на часъ зборѣвъ;
- 2.) Справоздане:
  - а) Секретара и
  - б) Касіера;
- 3.) Выбѣръ провѣрочной комисіи зъ 3-хъ;

О загальныхъ выборахъ товариства св. Ап. Петра.

- 4.) Змѣна Статутѣвъ;
- 5.) Выбѣръ предсѣдателя и Выдѣлу, а евентуально
- 6.) Внесеня членѣвъ.

Зъ уваги на важность справки и на конечность змѣны Статутѣвъ, до котрой wymagaе ся присутности $\frac{2}{3}$ всѣхъ членѣвъ, надѣйти ся належитъ, що Всч. Члены являютъ ся на зборахъ въ комплектѣ.

На случай, коли бы не було и звичайного комплекту Статутомъ wymagaемого (40 членѣвъ) — отбудуть ся зборы того самого дня о годивѣ 3-ой по полудни безъ взгляду на комплектъ (§§. 13 и 14.)

Въ концѣ звертае ся еще увагу, що церкви-члены заступае на зборахъ ихъ душпастьрь; дальше, що членѣвъ физичныхъ могутъ заступити повномочники котры однакъ довжыи бути членами Товариства, и що наразъ не можна мати болше якъ два повномочія.

Всч. Отцѣвъ котры не приступили еще доси въ члены того товариства взымае ся се чимъ скорше здѣлати и кто може въ загальныхъ зборахъ участь взяти.

Отъ Еп Консистеріи.

Перемышль дня 25. Жовтня 1899.

Ч. 66.

Ч. 6027

О утвореню нового
ц. к. Староства въ
Переворску.

Подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства слѣдующе:

„Президи ц. к. Намѣстництва. Ч. 10816 пр. Львѣвъ, дня 14. Жовтня 1899.

Его цѣс. и корол. Апостольске Величество Найвысшою постановою зъ дня 26. Липня 1899 зволывъ наймилостивѣйше призвоити на утворене нового ц. к. Староства зъ урядовымъ осѣдкомъ въ Пшеворску.

Округъ того Староства буде обѣимати на разѣ выдѣленийъ зъ доселѣшняго повѣта политичного въ Ланцутѣ, судовой округъ Пшеворскъ.

Новокреоване ц. к. Староство въ Пшеворску розичне урядову дѣяльність зъ днемъ 1. Падолиста 1899.

О томъ завѣдомляю Высокопреподобный Ординаріятъ въ наслѣдокъ рескрыта Пана Міністра внутрѣшнихъ справъ зъ дня 10. Жовтня с. р. ч. 6642 М. І. зъ примѣткою, що дотычне оновѣчене урядове оголосило ц. к. Міністерство внутрѣшнихъ справъ въ Вѣстнику законѣвъ державныхъ.

Ц. к. Намѣстникъ : **Пініньскій.**

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 18 Жовтня 1899

Подає ся до вѣдомости Веч. Духовенства слѣдуюче:

Жертвы на украше-
не церкви въ При-
слопѣ.

„Одозва — За Божою помощію поставили парохіянне убогого, гѣрскаго села Прислопѣ, Высочаньскаго деканата, въ 1897 роцѣ, хорошу Церковъ, однакъ при своемъ убожествѣ (такъ якъ бѣльня часть парохіянъ жиє изъ зарѣбку) не суть въ состояннн о власныхъ силахъ туюжъ Церковъ изъ внутрѣ украсити. Доси нѣтъ въ Церкви Иконостаса и живописи, нѣтъ отвѣтнаго Проскомидійнаго жертовника, ни утвари церковной. Длѣтого, намятаючи на слова св. Евангеліа „Просите а дасть ся Вамъ,“ отзываю ся сею публичною дорогою до Всѣхъ, кому добро руской Церкви на серци лежить, съ усиленнымъ прошенемъ о ласкаву помѣчь для довершени тойже Церкви.

Просячи въ смиреню предовсемъ Господа Бога, яко подателя блага, о милосердіє, вытигаю руку до Васъ Веч. ОО. Добродѣѣ и благаю:

„Допоможѣтъ намъ въ томъ богоугодномъ дѣлѣ и зложѣтъ хотяйбы одинъ Акцистъ на нашу церковь а Господь Богъ ѡтдасть Вамъ прислану лепту сторницею.

Ласкави датки прошу высылати до гр. к. Уряду парохіальнаго въ Прислопѣ, почта Турка (коло Хирова). Выказъ ласкавыхъ жертвъ буде помѣщатись въ Вѣстнику епархіальномъ.

Отъ Комітету Церковнаго. Прислопѣ дня 15-го Мая 1899.

Михаилъ Гичко. гр. к. парохъ и голова комітету; Михаилъ Броваръ, Федьо Хащовскій, члены комітету.“

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 11. Жовтня 1899.

Ц. к. професоръ религій Ед. Вашица зъ Цѣшина на Шлеску предложивъ сюда свои „Exhorten für Volks- und Bürgerschulen“ съ прошенемъ поручити тѣже Преч. Клирови.

О екзортѣхъ выда-
ня професора Ед.
Вашица.

Понеже речевый подручникъ ѡтповѣдає цѣлкомъ своєи цѣли а въ нашѣй литературѣ церковной не ма подобнаго дѣла, длѣтого поручає ся Преч. Духовенству повисшій Экзорты, котрѣ впрочѣмъ дуже добре надають ся и на проповѣди для народа.

Цѣна первого томика того выдани выноситъ 72. кр.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 31. Жовтня 1899.

Станъ касы фонда
вдов. на мѣсяць
Вересень 1899

Всеч. Комисія управляюча дѣлами вдов. сирот. фонда доноситъ подъ днемъ
21. Листопада 1899 Ч. 326 слѣдующе:

Станъ касы вдов. сир. Института
за часъ отъ 1. вересня 1899 до 30. вересня 1899.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы		Р о з х о д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы	
	вл.	кр.	вл.	кр.		вл.	кр.	вл.	кр.
1. Переносъ . . .	18734	8	187915	—	1. Переносъ . . .	18647	16	16100	—
2. Кмитъ Поліевикъ	10	—	—	—	2. Закупно 4% Листы заст. Тов. кредит. земск. .	847	80		
3. За требникъ бл. п Шашкевича . . .	4	—	—	—					
4. Яминскій Северинъ	200	—	—	—	всего .	19494	96	16100	—
5. Ардавъ Володимиръ	100	—	—	—					
6. Косоноцкій Михайлъ	100	—	—	—					
7. Домбровский Діонизій	200	—	—	—					
8. Фенякъ Михайлъ	200	—	—	—					
9. Посѣкира Михайлъ	100	—	—	—					
10. Закуплено 4% Листы заставный Тов. кредит. земск.	—	—	1000	—					
всего .	19648	81	188915	—					
розходъ .	19494	96	16100	—					
Остатъ .	153	85	172815	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	вл.	кр.		вл.	кр.
1. Переносъ	4480	76	1. Переносъ	3330	22
2. Стояловскій Іоаннъ	10	50			
3. Лицыйникъ Василій	2	56	всего .	3330	22
4. Лепкій Давидъ	10	—			
всего .	4503	82			
розходъ .	3330	22			
Остатъ .	1173	60			

В. ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	вл.	кр.		вл.	кр.
1. Переносъ	16738	21	1.) Переносъ	13959	88
2. Деканатъ Сяноцкій, именно зложили по 10 зр. Всч. О. О. А. Сембратовичъ, І. Гамерскій, Ант. Лавровскій, Д. Венгриновичъ, А. Зубрицкій, І. Калужинцкій, А. Менцияскій, Е. Ковстантиновичъ, В. Саламонъ, П. Мекелита и А. Зубрицкій: 3 зр. 69	103	69	2.) Передатки на р. 1899 получили		
3. Луцкій Петръ	20	—	1. Рудауска Юстина	35	—
4. Деканатъ Старосамбѣрскій, именно зложили по 10 зр. Всч. О. О. Вл. Ильицкій, И. Киричяньскій и Едв. Кушняръ	30	—	2. Ганчаковска Юстина	50	—
5. Гура Даміанъ	29	—	3. Литыньска Анна	10	—
6. Вендзиловичъ Юліанъ	10	—	4. Полянська Антонина	10	—
7. Феленчакъ Николай	10	—	5. Лисковацка Юлія	10	—
8. Деканатъ Высочаньскій именно зложили по 10 зр. Всч. О. О. В. Кордасевичъ Анат. Кордасевичъ, М. Куновскій Ал. Хтѣй, и П. Янѣвъ; С. Гомза: 60 кр. Я. Борковскій 2 зр. 21 кр. и Н. Полянскій 40 кр.	52	81	6. Стровська Антолина	50	—
9. Балко Василій	10	—	7. Киверовичъ Теофія	25	—
10. Федевичъ Емилининъ	20	—	8. Роницка Миодора	20	—
11. Филиповичъ Іоаннъ	20	—	9. Гуркевичъ Лѳорета	20	—
12. Деканатъ Горожаньскій именно зложили по 10 зр. Всч. О. О. Д. Лепкій, М. Матковскій, М. Заяць, А. Бачиньскій, Т. Сапрунъ, Кс. Билиньскій, И. Двудѣтъ Іос. Гумецкій, Лопушаньскій 15 зр; С. Дивѣстриньскій 14 зл. и Я. Яхно: 12 зл. 50 кр.	121	50	10. Куцѣль Яковина	10	—
13. Деканатъ Перемыско-Загородскій именно зложили по 10 зр. Всч. О. О. А. Борисевичъ и А. Захаріясевичъ; Мих. Шведзицкій: 20 зр. и А. Гумецкій 30. зр.	70	—	11. Литыньска Юлія	25	—
14. Козаневичъ Евгеній	20	—	12. Федишь Володимира	100	—
			3.) Вдова Петровска Елеонора за р. 1898.	60	—
			4.) За кущонъ текуцій	7	40
			всего	14392	28

П р и х о д ъ	Готівка		Р о з х о д ъ	Готівка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
15. Гичко Діонізій	10	—			
16. Заяць Володимиръ	3	32			
всього	17279	53			
розходъ	14392	28			
Остає	2887	25			

П о в т о р е н е.

Дня 30. Вересня 1899. має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный готівка	153 зл. 85 кр., цѣннй папери	172815 зл. — кр.
II. " резервовый " "	1173 зл. 60 кр., " "	— зл. — кр.
III. " розпорядимый " "	2887 зл. 25 кр., " "	— зл. — кр.
Всього готівкою		4214 зл. 70 кр., ц. паперами 172815 зл. — кр.

Отповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I) Въ цѣннхъ паперахъ:		172815 зл. — кр.
II) 1. на книж. щадничихъ Общ. „Вѣра“	ч. 136	1488 зл. 97 кр.
2. " " " "Перемыска“	ч. 17124	378 зл. 80 кр.
3. " " " " " ч. 39426		2100 зл. — кр.
4. " " " "Самборска“ ч. 196		6 зл. 79 кр.
5. готовыми грѣшми		240 зл. 14 кр.
разомъ		4214 зл. 70 кр.

III) Крімъ того находить ся въ касѣ книж. щадн. „Вѣры“ ч. 150. на 23 зл. 31 кр. за требники бл. п. Архіресв. Григ. Шашкевича.

М. Подольнський
предсѣдатель.

Е. Мендяньскій
секретарь.

М. Кошко
касирь.

Отъ Еп. Ковенсторіи.

Перемышль, дня 1. Листопада 1899.

ХРОНИКА.

Ч. 6209. Съ речинцемъ убѣгательства до дня 15. Сѣчни 1900 выставяе ся на конкурсъ парохіи Доброгостовъ, дек. Дрогобыцкого, ц. к. надани.

Каноничну инетитуцію получили:

- Ч. 5817. О. Матвіясъ Іоаннъ на Яструбичи, дек. Сокальского.
- „ 5870. „ Кульматицкій Юліянь на Дроздовичи дек. Нижанкѣвского.
- „ 5889. „ Хоминскій Гесфилъ на Медыничи дек. Дрогобыцкого.
- „ 5900 „ Ірыцкыъ Григорій на Завишяъ дек. Белского.
- „ 6160. „ Шавдровскій Іосифъ на Мышлятичи дек. Мостиского.
- „ 6218. „ Войтовичъ Теодозій на Коростно дек. Устрицкого.

До каноничной инетитуціи завѣзваній:

- Ч. 5712. О. Дуркотъ Теодозій на Ізбы дек. Мушиньского.
- „ 5781. „ Ценинскій Евстахій на Змисвиска дек. Яворѣвского.
- „ 5867. „ Барновскій Захарія на Свиткову дек. Бѣцкого.
- „ 6066. „ Паниъ Володимиръ на Вороблячяъ дек. Любачѣвского.

Ч. 4323. Въ пропозицію на парохію Колодсице дек. Куликѣвского приняті; 1. Левицкій Волод., 2. Очябрукъ Алексій, 3. Гукевичъ Волод., 4. Гумовскій Петръ, 5. Демянчикъ Іоаннъ, 6. Савойка Теодоръ, 7. Федевъ Іоаннъ, 8. Паниъ Орестъ. 9. Дуцько Іоаннъ, 10. Гоцкій Брониславъ, 11. Фартухъ Вас., 12. Пясецкій Левъ, 13. Гоцкій Волод., 14. Згорлякевичъ Францъ, 15. Пелеховичъ Іосифъ, 16. Миколаевичъ Коист.

Ч. 6147. О. Сѣлецкій Александръ получивъ презенту на парохію Войткова дек. Добромильского.

Отличія крылошаньскій

- Ч. 4815. О. Паславскій Володимиръ
- „ 6054. „ Омелянскій Евгений, парохъ въ

Завѣдательства получили:

- Ч. 5870. О. Тымчишинъ Григорій въ Гороховцяъ дек. Нижанкѣвского.
- „ 5813. „ Горницкій Володимиръ въ Доброгостовъ дек. Дрогобыцкого.
- „ 6196. „ Савойка Теодоръ въ Любычи дек. Потелицкого

Сотрудництва получили:

- Ч. 5889. О. Бордунъ Димитрій, самостоятельное въ Выкотахъ дек. Старосольского;
" 5900. О. Миколаевичъ Константинъ въ Яворовѣ.
" 5893. " Демціо Михаилъ въ Мокротыиѣ дек. Жовківського.
" 5926. " Стецевъ Левъ пров. въ Лѣтынѣ дек. Мокряньского.
" 6062. " Кудьчицкій Григорій въ Самборѣ.
-
- Ч. 5833. О. Присташъ Илія, парохъ въ Михновци получивъ увольненіе отъ иснута конкурсового.
-
- Ч. 6252. О. Добрянскій Николай Нѣсевичъ, им. пров. катихитомъ при народныхъ школахъ въ Лѣску.
-
- Ч. 6145. Клишъ Іоаннъ укѣиченій богословъ получивъ отпущку изъ звязи Клир. тут. Епархіи на АЕпархію Львівску.
-
- Ч. 4707. О. Шемелякъ Леонидъ сам. сотрудникъ въ Тершовѣ получивъ грамоту узнанія и похвали за ревне и совѣстне обучане дѣтей школьныхъ въ нацѣ религіи.
-
- Ч. 5703. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 23. вересня 1899 Ч. 93109 продовжило дотацію изъ фонда религійнаго на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Яблонцѣ вижной.
- Ч. 5871. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 2. Жовтня 1899 Ч. 97025 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Гарявицѣ дек. Яслиского.
- Ч. 6075. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 12. Жовтня 1899 Ч. 98913 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Ванѣацѣ.
- Ч. 6076. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 12. Жовтня 1899 Ч. 98913 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Корманичахъ.
- Ч. 5940. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 6. Жовтня 1899 Ч. 97685 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Бѣлечи долѣшномъ.
- Ч. 6099. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 10. Жовтня 1899 Ч. 98914 призволило на дотацію зъ фонду рел. на оденъ рѣкъ для сотрудника надати ся маючого парохови въ Лицѣ.

Отъ Епископской Консисторіи.

Перемишль, дня 4. Листопада 1899.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іоаннъ Войтовичъ
прв. канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1899.

Выдано 11. Грудня.

Ч. XII.

Ч. 70.

Ч. 657/орд.

Константинъ Чеховичъ

О юбилейнѣмъ
рѢКЪ 1900.

Божою Милостію и святого Апостольскаго Престола Благословеніемъ

Епископъ Перемыскій, Самборскій и Сяноцкій.

Всечестному Духовенству и всемъ вѣрнымъ Епархіи

миръ и благословеніа о Господѣ!

Христосъ Спаситель, передъ Своимъ вознесеніемъ на небо, передаетъ Свое посланничество Своимъ Апостоламъ и наследникамъ ихъ словами: „ѿкоже послѣ мѣ Отца, и ѿзъ посылаю къ“, и передавъ имъ тѣ власти, якихъ потребуютъ для веденія людей до ихъ цѣли. Такъ, якъ на него зѣйшовъ Духъ св., такъ зѣславъ онъ тогоже и своєю Церквѣ. Якъ онъ учивъ и объявлено Боже непогрѣшимо пояснявъ, такъ и Церковь учитъ и проповѣдуе Евангеліе всемъ народамъ. Якъ онъ молявъ ся такъ молитъ ся и она, якъ онъ благословивъ, благословитъ и церковь, якъ онъ казавъ крестити, такъ церковь креститъ. Христосъ отпукавъ грѣхи, отпукае ихъ и Церковь, якъ онъ хлѣбъ и вино въ тѣло и кровь свою перемѣнивъ, дѣлае тое и Церковь его. Такъ же и Христосъ въ св. католицкой Церквѣ и дѣйствуе въ ней безиреривно и все его благодати и благословенія въ ней неустанно иливуть.

Не есть виравдѣ земля раемъ, але дерево живота, котре въ раю стояло, находится ся и нынѣ въ церквѣ католицкой во видѣ креста. На крестѣ перетерпѣвъ Христосъ смерть за насъ, побѣдивъ смерть, отнявъ отъ насъ наибольшее зло: грѣхъ, и указавъ намъ дорогу черезъ туземне житє до вѣчнаго. Кровію своею святейшою змазавъ грѣхи нашѣ, кровію своею позыскавъ для насъ вступъ до

¹⁾ Іоаннъ 20, 21.

неба по житю дочаснѣмъ. Суть въ житю дочаснѣмъ многі прикрости и терпѣня и смутки; але тѣ причинюгъ ся до очищеня нашої душѣ, до заслугъ передъ Богомъ, и лекше ихъ намъ зносити, памятаючи, що наибѣльше добро на свѣтѣ, то чиста совѣсть, то надѣя на Христа и его царство, то память на зго слова: „Мірх осталаю намъ, мірх мой даю кѣмъ, не йжежи мірх даѣтъ, ѣж даю кѣмъ“.¹⁾

И якъ въ житю Спасителя суть певні дни и часы, коли бнъ особеннй ласки удѣлявъ и добра чинивъ: коли покликувавъ Апостолѣвъ, уздоровлявъ хорыхъ, воскрешавъ умершихъ, ѡтпускавъ грѣхи, такъ и Церковь его св. має певнй часы, коли особеннй ласки удѣляе своимъ вѣрнымъ. И теперъ стоимо передъ такимъ часомъ, въ котрѣмъ Церковь св. отвирае сокровище своихъ ласкъ.

Рѣкъ слѣдуючій єсть рокомъ сотнымъ, остатнимъ зъ XIX. столѣтя, а въ такихъ рокахъ Церковь св. звычайно удѣляе загальнй ювілей, загальнй ѡтпустъ. Въ р. 1300 Пана Бонифатій VIII. удѣливъ загального ѡтпустау всѣмъ вѣрнымъ, котрй съ правдивымъ жалемъ всѣхъ своихъ грѣхѣвъ щиро сповѣдали ся и церкви обохъ верховныхъ Апостолѣвъ черезъ кѣлька днѣвъ ѡтвѣдували. Ѳтъ того часу церковь св. въ кожду сотну рѣчницю, отже при кѣнці кождого столѣтя установляла рѣкъ ювілейнй, званйй такожь рокомъ святимъ, рокомъ милостивымъ.

Кромѣ того позиѣше устанавлили св. Отца, Пана Римскй, що 50, и що 25 лѣта роки ювілейнй, подобно, якъ вже въ старѣмъ завѣтѣ обходжено що 50 лѣтъ рѣкъ ювілейнй, котрй однако бувъ лише якбы тѣсно будучого.

Въ старѣмъ бо завѣтѣ въ роцѣ ювілейнѣмъ давали свободу невѣльникамъ, даровували довги, звертали добра дочаснй; въ новѣмъ же завѣтѣ въ роцѣ ювілейнѣмъ, роцѣ святѣмъ правдивй невѣльники, котрй черезъ грѣхи стали ся невѣльниками злого духа, ѡтзыскуюгъ свободу, стаюгъ ся дѣтьми Божиими, отримуюгъ непереминаючй добра вѣчнй, стаюгъ ся дѣдичами и наслѣдниками царства небесного.

Такъ и теперѣшнй св. Отець Пана Левъ XIII. оголосивъ рѣкъ 1900 яко рѣкъ ювілейнй, рѣкъ святй, лѣто милостиве, а оголосивъ тоє Своєю буллею (по-славемъ) зъ дни 11. Мая 1899, котра звучить такъ:

„Л Е В Ъ

ЕПИСКОПЪ

Слуга слугъ Божихъ

всѣмъ Вѣрнымъ Христовымъ, котрй будутъ о томъ письмѣ повѣдомленй, поздоровленс
и Апостольске благословенс.

Коли зближає ся конецъ столѣтя, котре Мы самй за благословенемъ Божиимъ майже цѣле пережили, охотно рѣшилисьмо ся выдати постанову посяя принятого звычайу Нашихъ попередникѣвъ, що причинила бы ся до спасеня народа христїянського и була бы заразомъ остаточнымъ вѣвцемъ всѣхъ нашихъ трудѣвъ, якй понесли Мы справуючи найвысшй Урядъ Архиастврскй. Мы думаємо про Великй Ювілей, що вже ѡтъ давна введенй яко христїянскйй звычай и потвержденй печаливостію Нашихъ попередникѣвъ, а звычай переданй намъ Отцами Нашими zove его Святѣе лѣто, а то не тѣлько тому, що звыкли въ нѣмъ ѡтбувати ся частѣйшй найсвятѣйшй Богослуженя, але наибѣльше длятого, що по-

¹⁾ Іовань 14, 27.

дає обильніше помічні средства до поправы и отневлеия обычаївъ къ усвяченю душъ. Мы самі були свѣдкомъ, якъ много причинивъ ся до спасеня душъ послѣдній юбилей торжественно празнований за Папы Льва XII., а то, коли мы еще були молодцемъ; въ тыхъ часахъ еще бувъ Римъ просторымъ и найбезпечнѣйшимъ мѣсцемъ для публичныхъ религійныхъ актѣвъ. Держимо въ памяти и здає ся намъ, що такъ якъ бы нынѣ, дивимо ся на той великій збѣздъ богомольцѣвъ; на тоє множество народа, що въ упорядкованыхъ процесіяхъ отвѣдувавъ найвелячавѣйшія храмы Божі; на тыхъ мужѣвъ апостольскихъ, проновѣдающихъ слово Боже на публичныхъ мѣстяхъ; якъ на найславнѣйшихъ мѣстахъ Мѣста розлягала ся слава Божя; якъ самъ свѣтлѣйшій Папа, окружений численною дружиною кардиналовъ передъ очима всего народа дававъ примѣры боговѣности и любви. А памятаючи про сиомини зъ тыхъ часѣвъ, умъ тымъ прикрѣйше звертає ся до того, що нынѣ есть. Бо теперъ, при змѣнѣ относинъ въ мѣстѣ, власне тѣ торжества, про котрі Мы згадали — и котрі, если отбувають ся публично передъ очима горожанъ цѣлого мѣста безъ жадной перешкоды, звычайно чудно оживляютъ и поддѣржують духа побожности въ народѣ, нынѣ або цѣлкомъ суть неможливі, або залежать отъ чужой самоволѣ.

Але хоть и якъ ся рѣчь теперъ має, уповаємо, що Богъ помощникъ спасительныхъ намѣреній, дасть довершеніє щасливе и безъ перешкодъ тому Нашому предричиню, що поднялисьмо для Него и для Его славы. Бо до чого мы стремимо и чого бажаємо? Одинокъ только того, зробити участниками вѣчного спасеня людей и то якъ найчисленнѣйшихъ, о скѣлько се можемо Нашимъ старанемъ, и до той цѣли уживати на слабости душъ людскихъ тыхъ самыхъ цѣлебныхъ средствъ, котрі Ісусъ Христосъ зволивъ отдати въ Нашу розпорядимѣсть. А думаємо, що того цѣлковито wymagaє отъ Насъ не только урядъ Апостольскій, але и самъ взглядъ на теперѣшнє время. Не длятого, мовъ бы нашъ вѣкъ бувъ убогій въ добрі, въ достойнѣ похвалы дѣла Христіинъ; насупротивъ при Божій помочи есть велике избыліє внеслыхъ примѣрѣвъ и нема жадного рода чесноты, анѣ такъ внеслон, анѣ такъ трудной, щобысьмо не бачили, якъ нею отличає ся велике множество вѣрныхъ; бо вѣра христіянська має отъ Господа дану силу и то невычерпану и неустанну, що зроджує чесноты и ихъ поддѣржує. Но коли бы кто споглядаючи звернувъ очи въ другу сторону — о яка тамъ темнота, які тамъ заблужденя, якъ велике множество, що летять на вѣчну погибель. Персїмає Насъ кождей разъ якийсь незвычайный бѣль, коли прийде намъ на гадку, що такъ многі христіане заманені свободою мѣвній и мыслей піючи закомо трутину згубныхъ наукъ, самі щоденно марнують великій даръ Божой вѣры. Зьѣтси то походитъ неохота до христіаньского житя и широко розливающе ся збисованє обычаївъ; зьѣтси то страшна и не даюча ся заспокоити жажда тыхъ рѣчій, що подѣ змыслы подпадають и що всѣ змагаю и гадки отвернені отъ Бога и звернені до землѣ. А зъ того найогиднѣйшого жерела, навѣтъ тяжко высказати, яка повѣнь лиха вже роздлала ся навѣтъ въ самі фундаменты державъ. Бо той загальний духъ супротивленя, тѣ горячкови выбухи пристрастїи маєвъ народныхъ, тоє непевне небезпеченство, тѣ страшнѣ элочины, не суть остаточно явчимъ иншимъ, коли схочемо вглянути въ ихъ причину, якъ лишь борбою о набуванє и уживанє дочасныхъ добръ, не узважуючо анѣ жадного права анѣ запоры.

Есть се въ интересѣ одиначь и загалу, пригадувати людямъ ихъ обовязки, будити умы приспанѣ лѣнливствомъ, и звати до працѣ надъ спасенемъ тыхъ всѣхъ,

котрі майже що хвили нерозважно виставляють ся на небезпечність погибели, а своєю недбалостію або гордостію наражають ся на затрату небесныхъ и неизмѣнимыхъ добръ, котрі самі тільки становлять цѣль нашего жити. А до того цѣлковито надає ся тоє святоє лѣто: Бо черезъ цѣлий той часъ мати Церковь, поводуючи ся тільки лагідностію и милосердіємъ, старає ся всякими можливими средствами и способами, щоби звернути на лучшій путь стремлєня людскі, и щоби кождий свои провинны обмывъ въ св. Покаянію, що вилыває на поправу жити. Въ тій цѣли старає ся она частими молитвами и горячіишимъ ходатайствомъ переблагати ображенє величіє Боже, и спровадити зъ неба повноту даровъ Божиыхъ, а отворяючи щедро скарбы благодати, що суть єѣ поручені до роздаваня, накликає всѣхъ християнъ до надѣи на прощєнє грѣховъ и лишє коло того заходить ся, щоби и людей упертои волѣ позыскати надмѣромъ любви и поблажливости. А зъ тыхъ усилій чи не маємо надѣяти ся щедрыхъ плодовъ и отвѣтныхъ до потребъ часу, если се Богу подобає ся?

Подноситьь ѡтповѣдність того зарядженя тї незвычайнї торжества, про котрі, якъ думаємо, вѣдомѣсть вже досыть розповсюднила ся, котрі то торжества мають усвятити конецъ XIX. и початокъ XX. столѣтїи. Мы думаємо про тую почесь, яка въ томъ часѣ на цѣломъ свѣтѣ повинна ѡтдавати ся Спасителеви нашему Ісусу Христу. Мы дуже радо одобрили и похвалили тую гадку, що зродила ся зъ духа побожности приватныхъ осѡбъ. Бо щожъ може бути святѣйше и спасительнѣйше? Въ единороднѣмъ Сынѣ Божѣмъ єсть все тоє, чого рѡдъ людскїй може бажати, любити и надѣяти ся и до чого може стремѣти; бо Ѳнъ єсть спасєніє, животь и воскресєніє наше; а хотѣти Єго покинути, се значить хотѣти цѣлковитои погибели. И тому, хотяй нѣколи не уможає славословіє, похвала, честь и благодарєніє принадлежє Господу нашему Ісусу Христу, противно тоє почитанє неустанно треває по всѣй землі, однакъ нѣякѡ благодарєня и похвалы не можуть бути такї, щоби не належали ся Єму много численнѣйшїи и много бѡльшїи. А кромѣ того, чи єсть мало въ нашихъ часахъ людей безнамитливыхъ и невдячныхъ, що звыкли ѡтлачувати ся своему Божественному Спасителеви за любовь презрѣнемъ, за добродѣйства зневагами? Дѣйствио, вже саме жите дуже многихъ незгѡдне зъ Єго правами. принципами, се доказъ лихѡи волѣ и дуже невдячного уснослєнїя. А нашъ вѣкъ чи не бувъ свѣдкомъ, якъ не разъ ѡттребували арїиньскѡ блуды навѣтъ о самѡмъ Божествѣ Ісуса Христа? Берѣть ся отже бодро до дѣла всѣ, що тымъ новымъ и прекраснымъ предложенємъ додалисьє нового побудженя до загальнои побожности; во се треба такъ перевести, щоби ничъ не перешкодило перевєденю Ювилєя и зарядженымъ торжествамъ. Въ тѡй то найближшѡй заявѣ боговѣйности и вѣри католикѡвъ будє єще и тая цѣль, осудити явно всѣ безбожнї бесѣды и дѣла, що стали ся за нашихъ часѡвъ и винагородити публично за зневаги нанесєні передовсѣмъ публично найсвятѣйшому Божеству Ісуса Христа. А теперъ, если добре застановимо ся, найбѡльшє пожаданнымъ, найсовершеннѣйшимъ, найдосаднѣйшимъ и найправдивѣйшимъ родомъ удовлетворєня єсть жалъ за сновнїи грѣхи, и уирѡснїи у Бога миръ и прощєнє грѣховъ, тымъ щирѣйше присвоювати собѣ сновнюване ѡбязковыхъ чеснѡтъ, або занедбанї чеснѡты на ново выповнїти. А що тоє святоє лѣто дає до того такъ много случайностейї, про котрі вже зъ початку Мы згадували, то зновъ показує ся, що вынадає и єсть потреба, щоби народъ христїянскїй до того бодро и охотно приготѡвивъ ся.

Дятого звернувши очи до неба благасмо сердечно многомилостивого Бога, щобы зволити прихилити ся ласкаво до Нашого желаня и предириняти, а ласкою своею зволити просвѣтити умы та въ своѣй добротѣ взрушити сердца людскі. А встуваючи въ слѣды Нашихъ попередникѣвъ Папѣвъ римскихъ, за агодою Нашихъ Всесвѣдѣйшихъ братѣвъ Кардиналѣвъ С. Р. Ц., въ имени Всемогучого Бога, св. Апостолѣвъ Петра и Павла и Нашимъ на славу Божу, на спасение душъ и на возвышене св. Церкви заповѣдаемъ симъ посланемъ и обнародовлемъ и хочемъ, щобы уважашъ ся за обѣщаній и обнародованій, загальний и найбільшій Юбилей въ томъ Нашомъ святѣмъ Мѣстѣ, що зачне ся въ Навечеріе Рождества Христова 1899, а скінчить ся въ Навечеріе Рождества Христова року 1900. Черезъ протягъ того юбилейного року признаемо и удѣляемо милостиво о Господѣ повный ѳглусть, прѣщене и ѳгнушене грѣхѣвъ всѣмъ вѣрнымъ христіянамъ обоого пола щиро каючимъ ся, сповѣдаючимъ ся, и принимаючимъ Найсв. Тайну Евхаристіи, котрѣ побожно ѳтѣдають базилики въ Мѣстѣ св. Петра и св. Павла, такожъ св. Іоанна Литериньского и св. Маріи (Majogis) хоть разъ на день черезъ дващитъ дѣтъ безъ перервы або зъ перервами, чи то природныхъ, чи то церковныхъ, то есть ѳтъ першого сумерку одного дня до цѣлковитого сумерку вечѣрного слѣдуючого дня, наколи они жѣють въ Римѣ яко горожане або постійні жителѣ, — если же суть чужесторонній, то хоть черезъ десять такихъ дѣтъ и будутъ проливати передъ Господомъ побожній мольбы о возвышене Церкви, о выищене ересей, о миръ мѣжъ католическими князями та благосостояне всего народа христіянского.

Но понеже приключити ся може, що многі, мимо найщиршой волѣ, не будутъ могли выновити, або цѣлковито або тѣлько въ части все тоє, що выше Мы приписали, бо будутъ перешкождені слабостію, або иншою якою важною причиною, або ту въ Мѣстѣ, або еще въ дорожѣ, тому то Мы за длі ихъ щирои волѣ — о скѣлько въ Господѣ можемо — позваляемо, щобы були зарѣвно участниками ѳггусту и прощени, про котре Мы попереду згадували такъ само, якъ коли бы дѣйстно ѳтѣдали поминуті базилики, въ дняхъ Наши приписаныхъ, коли тѣлько щиро жалують за грѣхи, и очиститъ ся достойною сповѣдею, та покрѣпитъ ся св. Причастіемъ.

Тому дорогі сыны, Римъ запрошує любезно до себе всѣхъ васъ, де не будь вы проживаете, котрѣ можуть прибути. Але въ томъ святѣмъ времени вынадає католякови, наколи хоче бути въ згодѣ съ своимъ переконанемъ, не инакше перебувати въ Римѣ якъ перенитому чувствомъ Христовой вѣры. И дятого му-ситъ передовѣмъ зречи ся неотвѣтного въ тоє времи звиджувани легкихъ, та свѣтовихъ выставъ, а радше звернути духа на тоє, що піддержувало бы побож-ность и духа релігійности. А передовѣмъ уснособлює до того той властивый характеръ Мѣста, коли надъ нимъ глѣбоко застановимо ся и тоє самымъ Богомъ вытиснене зная, котре не дасть ся змѣнити жадными змаганнями людскими, анѣ жадною силою. Бо Спаситель рода людского Іисусъ Христосъ выбравъ зъ помѣжъ всѣхъ мѣсть, одно тѣлько мѣсто Римъ до цѣлей внасѣдѣйшихъ и вышнихъ, якъ звычайно людскі и посвятивъ для Себе. Ту назначивъ ѳнѣ осѣдокъ Свого царства, и то не безъ довгого и таємничого приготованя; зарядивъ, щобы ту стоявъ на все часы престолъ Его Наслѣдника; хотѣвъ щобы ту зберегало ся свѣтло Божой науки святой ненарушимо, и зъ ѳтеи якобы зъ огнища та найблагороднѣйшого жерела розливалось ся широко по всѣхъ краяхъ, и то такъ, що кто ѳтетуинивъ бы ѳтъ вѣры римской, той ѳлаучивъ бы си ѳтъ самого Христа. А підносять сви-

тѣсть того мѣста старыни религіиѣ памятники, особливо величїота церкви, гробы верховныхъ Апостоловъ, катакомбы неустрашимыхъ мученикоу. Кто зумѣвъ бы добре почути голосъ тыхъ всѣхъ памяткоу, то невно зрозумѣе, що бнѣ не такъ яко чужинець въ чужомъ мѣстѣ, але яко въ своѣй ѳгчинѣ и при Божїей помочи верне зѣбѣтє лѣшимъ якъ приѣхавъ. А щобы тое Наше посланє лєкше дѣйшло до загальнои вѣдомости всѣхъ вѣрныхъ, то хочемо, щобы и всѣ друкованїи примѣрники, але подписанї власноручно публичнымъ нотаремъ а заосмотренї печаткою якого достойника церковного, були такъ само вѣродостойни акъ се наше письмо, наколи бы оно було предложено. Тому не вѣльно нікому зъ людей нарушувати тую грамоту Нашого обнародованїя, оновїченї, дозволенї и зайвы, або єму зухвало опираги ся. А коли бы кто ѳтваживъ ся тое зробиши, то най знає, що стигне на себе гнѣвъ всемогучого Бога и свѣтыхъ Апостолоу Петра и Павла.

Дано въ Римѣ при святѣмъ Петрѣ року ѳтъ Рождества Христоваго 1899. дня 11 Мая, двацять другого року Нашого Понтификату.

К. кард. Альойсїи Маселли Про — Дат. А. кард. Маккїа.

То суть слова св. Отца. Розважаймо ихъ въ серцїхъ нашихъ, а втѣды и для насъ рокъ ювелейный буде рокомъ милостивымъ, рокомъ ласки. Порахуймо си съ нашою совѣстю, щобы позыскати для себе добра переминаючи, добра вѣчнї.

Зъ посланя повисного видите, возлюбленї въ Христѣ, що въ р. 1900 загальною ѳтнуєту достулять лише тїи, котрї удадутє до Риму. Тамъ бо, де перебуває голова Церкви, Папа Римскїи, тамъ при гробахъ св. Апостолоу, тамъ, при печерахъ, де зложенї моци св. мученикоу, де кровь свою проливали першїи христїанє за имя Христове, хоче св. Отець, щобы вѣрнї Христѣи достунили тыхъ великихъ ласкъ, якї Церковь св. зъ сокровища своего въ роцѣ милостивѣмъ удѣлає, щобы обновили свое серце, очистили свою совѣсть, покрѣпили си до жити праведного, позыскали собѣ добра вѣчнї.

Численнї будутъ въ томъ родѣ милостивѣмъ поѣдки побожныхъ богомольцѣвъ до вѣчного мѣста, до Риму; и Мы радї бы, щобы Господь дозволивъ Намъ такожь удатися тамъ, до гробѣвъ св. Апостолоу, и достуниши тыхъ превеликихъ ласкъ, якї въ роцѣ святѣмъ удѣляютєся.

Бєли и що въ томъ взглядѣ дальше за волею Божєю постановленє буде, въ своимъ часѣ оголоситъ си. Вже теперь однако взывасмо Васъ, возлюбленї въ Христѣ, щобы тїи зъ помежи Васъ, котрымъ се можливє, приготували си до подорожи до Риму, въ цѣли позысканї тыхъ превеликихъ ласкъ. Але и для тыхъ, котрымъ не можливѣ буде, ѳтбути богомольну подорожь до вѣчного мѣста, най той рокъ непереминє безъ користи душевной. Переводѣть рокъ той въ розважаню повисного, взнеслого посланїя св. Отца, переводѣть его въ докладїѣмъ обрахунку вашои совѣсти, вашого цѣлого житїя. приступайте часто до св. Тайнѣ, прославляйте Христа Спасителя вашими молитвами, вашими добрыми дѣлами, вашимъ цѣлымъ, правдивѣ христїаньскимъ житємъ, и най буде рокъ той приготвленємъ до слѣдующого.

Звычайно бо Папы Римски по роцѣ ювелейнѣмъ въ Римѣ оголошуютъ рокъ свѣтїи для цѣлого католицкого свѣта, тожь надѣяти си можемо, що тепе-

рѣшній, Церквою Христовою управляючій св. Отець, Левъ XIII, котораго най Господь всемилостивый якъ найдовше удержуе, оголосить рѣчь 1901 рокомъ юбилейнымъ для цѣлаго свѣта

Найже той рѣчь для тыхъ, котры до Риму удати ся не будутъ могли, буде приготванемъ до року слѣдующаго.

Благодать Господа Нашога Исуса Христа съ всеми вами. Аминь.

Дано въ Перемышля при Нашомъ престоальномъ храмѣ Рождества св. Іоанна Крестителя 6 н. ст. грудня 1899.

† **Константинь**, Епископъ.

Всч. Духовенству поручасмъ:

1. Листъ той Нашъ пастырскій съ посланемъ св. Отца въ найблизину недѣлю вѣрнымъ по св. Евангелію вмѣсто проповѣди перечитати и пояснити.

Се мають здѣлати такожъ оо. катихиты школъ середныхъ и выдѣловыхъ, вмѣсто екзорты, а катихиты школъ народныхъ отвѣдну екзорту выголосити.

2. Въ недѣлю передъ Рождествомъ, дня 31. н. ст. грудня 6. р. отправити торжественну Літургію съ выставленемъ св. Тайнъ, отвѣдною проповѣдею, сушлікаціею и литіею, приписаною въ время юбилея, по отсутію выголосити многолѣтствіе св. Отцу.

3. Въ тую же недѣлю отправити торжественну вечерню съ проповѣдею и сушлікаціею.

4. Заохочувати вѣрныхъ до подорожи до Риму.

5. Заняти ся збиранемъ обильнѣйшихъ жертвъ для св. Отца

При обохъ, вышене сказаныхъ, богослуженяхъ, о котрыхъ вѣрныхъ напередъ повѣдимити належитъ, дальше на Новый Рѣчь и на Богоявленіе Господне, мають ся на разѣ въ Церквѣ збирати жертвы для св. Отца, котры то жертвы Всч. оо. душпастырѣ отсылати будутъ до Всч. урядовъ деканальныхъ, а тин же, зъ цѣлаго деканату збраніи жертвы, съ точнымъ списомъ поодинокихъ душпастырствъ и жертвъ, перешлютъ Еп. Консистоіи

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 7. Грудня 1899.

† **Константинь**, Епископъ.

Ч. 7208.

Устроено дяків-
ский азбуков-
ник в р. 1900.

Всч. О. Даниль Тавичкевич, посоль до думы державной, председатель комитета дятерійного дяківского донсеемъ зъ дня 9 грудня 1899 повѣдомивъ Еп. Консесторію, що В. ц. к. Министерство скарбу въ порозумѣню зъ Министерствомъ вѣроисповѣданя и просвѣты высокимъ рескриптомъ зъ дня 15 жовтня 1899. Ч. 55659 призволило, щобы дятерія фантова о 100.000 лѣсахъ на цѣль Товариства взаимной помочи дяківъ Львівской, Перемишской и Станиславѳвской епархіи, була устроена доперва въ протягу року 1900.

Подаючи повизше до вѣдомости Всч. Кліра епархіального, поручае ся, щобы нерозпродані до теперъ лѣсы не звертали Еп. Консесторію, але по можности старали ся тїм розпродати, щобы тымъ способомъ якъ найбільше придбати готівки на такъ благодѣтельную цѣль.

Отъ Еп. Консесторіи.

Перемишль дня 11. Грудня 1899.

Ч. 6994.

Б. бібліотека музич-
на О. М. Кошка.

Ч. 72.

Всч. О. Максимъ Кошка широкозвѣстный композиторъ религіино-церковныхъ напѣвѣвъ, выдавъ, за апробатою Еп. Ординарія зъ 2. Жовтня 1899 Ч. 5693, книжочку на 50 сторонахъ 16-ка, яко число 1. „Бібліотеки музикальной“ „св. Літургію“ подѣ ноты кирилицею уложену. Мае се бути подручникъ для науки сѣвѣву церковного пѣселя напѣвѣвъ народно-церковныхъ.

Такого подручника давно бѣтувалася потреба въ нашій церкви а то изъ сѣдуючихъ взглядѣвъ:

1. На той дорозѣ можна досягнути однообразности въ пѣнію церковномъ.
2. Усунути всякї безмыслиї, съ повагою церковного пѣнія не згѣднї напѣвы, полученї часто съ змѣною тексту и акценту літургічного.

3. Піднести на ново до колишнього блиску, той всенароднїй сѣвѣвъ, котрый мае свою тысячлѣтню исторію.

4. Дальша цѣль того видавництва есть, щобы цѣля массы народа нашего познакомити съ нотнымъ писемомъ — а починаючи отъ рѣчей всѣмъ знающихъ, дѣйти колись до можности розповсюдженя новыхъ пѣсенъ, що лишъ за помочію нотного писема можливе.

5. Подручникъ сей уложеный такъ, щобы кождїй, кто знае ноты ирмологіинї мѣгъ зъ него точно якъ зъ ирмологіона сѣвѣвати. Особенно надаеь днѣ для шкѣль, въ котрыхъ катихиты и учитель обовязанї учити сѣвѣву літургічного.

Цѣна видавництва приступна, бо 1 ирмологіинїкъ вразѣ съ почтовою пересылкою брошурованый стоить 22 кр. — оправданный въ золотю 30 кр.

Получити можна у О. Кошка, профессора религіи при ц. к. учительскій Семинаріи въ Перемишлї.

Тое дуже пожиточне и нечувано дешево издавництво поручае ся горячо Всч. Отцямъ Душпастырямъ и Катихитамъ до найширшого розповсюдженя, оно бо

причинится до поднесеня нашего красного иѣнія церковного а тымъ самымъ и нашего величавого обряда. Передъ всеѣмъ Прч. ОО. Настоятелѣ деканатѣвъ и орд. комѣсарѣ до науки религіи не залишатъ познакомити ся съ тымъ издавництвомъ и заохотити прочихъ Прч. Священникѣвъ до розширеня его.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 1. Грудня 1899.

Ч. 73.

Ч. 7087.

Ц. к. Рада шкѣльна окружна въ Перемышли оголошуе подъ днемъ 1. Грудня 1899 Ч. 2069 конкурсъ на посаду катихита при 6-клясовѣй школѣ женскѣй им. Ядвиги въ Перемышли съ обовязкомъ удѣляти религіи такожь въ инѣй 4-клясовѣй школѣ въ границяхъ означеныхъ арт. 1. закона зъ дня 22. Червни 1899 (Нрѣ 81. Днев. зак. краев.). До посады той привизана платни II. клясы посли арт. 11. закона зъ дни 6. Лишия 1899 (Нрѣ 85. Днев. зак. краев.) и арт. 4. закона зъ дня 22. Червни 1899 (Нр. 81. Днев. зак. краев.). Кандидаты, убѣгаючіи си о тую посаду, довшнѣи прошеня свои внести въ речинци, означенѣмъ въ Дневнику урядовѣмъ ц. к. Рады шкѣльной краевой.

Конкурсъ на катихита при 6 кл. шк. жен. им. св. Ядвиги въ Перемышли.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 6. Грудни 1899.

Ч. 7140.

Посли повѣдомленя Дирекціи Банку краевого во Львовѣ зъ дни 5. грудня 1899 р. Ч. 47810 збѣтали вильсоставнѣ, съ речинцемъ выплаты 31. грудня 1899. слѣдуючіи 4% и 4½% листы заставнѣ:

О вильсоставнѣхъ листѣхъ Банку краевого.

Сер.	II.	Ч.	2246	на	100	зл. винк. на парохію	Боршевичи.
"	I.	"	683	"	50	" " " "	Навова.
"	II.	"	3677	"	100	" " " "	Сосниця.
"	II.	"	3658	"	100	" " " "	Вышатичи.
"	II.	"	7414	"	100	" " " "	Дубляны.
"	III.	"	5181	"	500	" " " "	Яксманичи.
"	II.	"	2116	"	100	" " " "	Бенькова Вишня.
"	II.	"	10959	"	100	" " " "	Белзь.
"	I.	"	2441	"	50	" " " "	Середве велике.
"	II.	"	457	"	100	" " " "	Сосниця.
"	II.	"	5725	"	100	" " " "	Полкинѣ.
"	II.	"	10706	"	100	" " " "	Радымно.
"	III.	"	4081	"	500	" " " "	Вышатичи.
"	I.	"	1238	"	50	" " " "	Залужь дек. Ольховецкого.
"	II.	"	2844	"	100	" " " "	Королева руска.

Сер.	П.	Ч.	2618	на	100	зл.	вінк.	на	парохію	Домашовъ.
"	П.	"	5623	"	100	"	"	"	"	Горуцко.
"	П.	"	9911	"	100	"	"	"	"	Замѣховъ.
"	П.	"	8504	"	100	"	"	"	доч.	Куляшне ад Щавне.
"	П.	"	6078	"	100	"	"	"	парохію	Порѣче грунтъ.
"	І.	"	2418	"	50	"	"	"	"	Краковецъ.
"	І.	"	3081	"	50	"	"	"	"	Глудно.
"	П.	"	7506	"	100	"	"	"	"	Новосѣлки гост.
"	І.	"	2893	"	50	"	"	"	"	Яблоница польска.
"	V.	"	2792	"	5000	"	"	"	"	Мон. оо. Василянъ въ Лавровѣ.
"	І.	"	2865	"	50	"	"	"	"	Середниця.
"	П.	"	10709	"	100	"	"	"	"	Сторонна.
"	П.	"	7906	"	100	"	"	"	"	Грушова дек. Мокрянскій.
"	П.	"	10776	"	100	"	"	"	"	Крыве ад Тѣсна.
"	П.	"	8842	"	100	"	"	"	"	Дешно съ доч. Волька и Балутявка.
"	П.	"	11082	"	100	"	"	"	"	Гребенне.
"	П.	"	11301	"	100	"	"	"	"	Рыхвальдъ.
"	І.	"	2842	"	50	"	"	"	богос.	фундація при церкви въ Пѣддубцяхъ.
"	П.	"	4807	"	100	"	"	"	парохію	Юрѣвѣ.
"	П.	"	5126	"	100	"	"	"	"	Сѣлецъ дек. Мокрянскій.

Поручае ся прото листы тѣхъ вразѣ съ одною книжочкою щадничкою, вѣнкульованою на тую саму цѣль якъ выльосованій листъ заставній безотводочно франко сюда предложити.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемишль дня 7. Грудня 1899.

ХРОНИКА.

Ч. 6991. Посада Сновѣдника при катедраль. Храмъ въ Перемишля выставленъ ся на конкурсъ съ речинцемъ убѣдательства до дня 20. Лютого 1900.

Именованя:

- Ч. 6414. О. Рудавскій Кириль, дотеперѣшній М. деканъ Мокрянскій и парохъ въ Броници им. завѣдателемъ деканата Мокрянского.
- Ч. 6830. О. Ольшанскій Михаилъ, парохъ въ Старявѣ им. завѣдателемъ деканата Мостиского.
- Ч. 6710. О. Копыстянскій Григорій, деканъ Мушинскій им. тит. Совѣтникомъ Еп. Консистеріи.
- Ч. 6711. О. Дуркотъ Іоаннъ Хр., М. Деканъ Мушинскій и парохъ въ Новѣй, веси им. тит. Совѣтникомъ Еп. Консистеріи.

Ч. 6992. О. Дръ Щепковичъ Францъ, сотрудникъ катедраль. — пров. катихитомъ при муж. школѣ имени св. І. Каятого въ Перемышли.

Ч. 6040. О. Долошицкій Іосифъ, парохъ въ Добрусинѣ получивъ отличія крылош.

Каноничну институцію получили.

Ч. 6432. О. Папшъ Володимиръ на Вороблячинъ, дек. Любачовского.

„ 6577. „ Кисельовскій Филемонъ на Грабъ, дек. Дуклянського.

„ 6588. „ Барвовскій Захарія на Святкову, дек. Бѣцкого.

„ 6870. „ Петрыкъ Іоаннъ на Комарно, дек. Комарнинського.

Завѣдательства получили:

Ч. 6366. О. Менциньскій Іоаннъ въ Звинячи, дек. Затварницкого.

Ч. 6517. „ Маковей Іліи (врезигновавши зъ парохіи Солинка) въ Доброй шляхоцкой, дек. Бирчанського.

„ Плювакъ Михаилъ въ Солинцѣ, дек. Яслиского.

Ч. 6577. „ Каламувецкій Петръ, въ Кремишовой, дек. Дуклянського.

Ч. 6588. „ Дуркотъ Алекс. въ Гладышовѣ, дек. Бѣцкого.

Ч. 6870. „ Ляврецкій Василій въ Стояньцахъ, дек. Судововишенського.

Ч. 6764. „ Тиховичъ Іосифъ въ Чернявѣ, дек. Мостиского.

Ч. 6905. О. Іоаннъ Кивринъ, парохъ въ Немировѣ, получивъ увольнене отъ испита конкурсового.

Сотрудництва получили:

Ч. 6432. О. Саламонъ Левъ въ Каменцѣ лѣсной, дек. Потелицкого.

„ 6343. „ Хилякъ Ишолитъ въ Старомъ мѣстѣ, дек. Старосамборского.

Ч. 6816. Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженемъ зъ дня 8. Листопада 1899 Ч. 109665 продовжило дотацію для сотрудника въ Средномъ велик. на дальшій одень рокъ.

Ч. 7004. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 25. Листопада 1899 Ч. 113512 призволило на дотацію для сотрудника надати ся маючого парохови въ Вороблеву королевскѣмъ на одень рокъ.

Грамоту узнання и похвалы съ Архіерейскимъ благословенемъ получили:

Ч. 6093. Ч. Григорій Матковскій, господарь въ Лосинци — и Ч. Яковъ Ильницькій зъ Лосинця, за впливы свои на членѣвъ громадской рады, що рѣшили

- продати кусникъ дѣла громадскаго, на постройку Иконостаса въ парох. церкви — а Ч. Стефанъ Лоновскій, господарь въ Лосинци за жертву 300 зл. на Иконостасъ въ парох. церкви.
- Ч. 6095. Еуфимія Черепаничъ зъ Высоцка выж. за жертву 100 зл. на закупу звона.
- Ч. 6040. Ч. Максимъ и Марія Галанъ зъ Добрусина за жертву 300 зл. на справлене для тамшней церкви многосвѣчника и двоухъ хоругвъ.
- Ч. 5994. Ч. Николай Волошанскій, пѣвецъ церковный въ Ступниці за справлене нового кивота за 110 зл. Ч. господарь Ступниці и Котовани за справлене паука за 200 зл. Ч. Калиникъ Паславскій, начальникъ громады Котовани съ женою своею Пелягією, за справлене фелона за 46 зл. и Высокоповажана Паулъ Юсифа Спауста за справлене дывана за 50 зл.*
- Ч. 6413. Ч. Григорій и Анна Солодухъ, господарь зъ Вербицъ за жертву 798 зл. на богоугоднѣ цѣли: именно купили для церкви парох. св. Евангеліе за 120 зл., монстранцію за 90 зл., чашу за 40 зл., лѣхтари и крестъ на великій престолъ за 118 зл., на фондъ богослужебный 330 зл. а для церкви 100 зл.
- Ч. 6476. Ч. Михаилъ Морозъ, господарь въ Медвинчахъ за жертву 200 зл. на церковь.

Похвалу и узнане черезъ урядъ декан. получили:

- Ч. 6413. Чест. молодше брацтво церковне въ Вербицъ за справлене патерицъ за 50 зл. и 4 образы на тетраподъ за 20 зл. 25 кр.

Отъ Епископской Консисторіи.

Перемышль, дни 11. Грудня 1899.

Константи́нъ,
Епископъ.

О. Іоаннъ Войтовичъ
прв. канцлеръ.

VESTNIK 1899